பிரபுலிங்கலீலை

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வேதாந்தசித்தாந்தப்பிரசாரணர் ஆகிய

துறைமங்கலம்,

சிவப்பிரகாசசுவாமிகள்

அருளிச்செய்த

பிரபுலிங்கலீலை.

இது

ஆரணிநகர சமஸ்தான வித்துவானும்

அத்துவிதசித்தாந்தமகோத்தாரணரும்

மதுரை நான்காஞ்சங்கப்புலவரும் ஆகிய

யாழ்ப்பாணம்,

நா-கதிரைவேற்பிள்ளையவர்கள்

எழுதிய

குறிப்புரையுடன்,

வித்தியாரத்நாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1924.

இதன் விலை ரூபா—1.

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

கதியினட்டவணை.

ஆக ௨௫ - கதிக்கு திருவிருத்தங்கள் - ௧௧௫௯.

ஸ்ரீ:

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

*பி ர பு லி ங் க லீ லை.

கணபதி காப்பு.

சாகு லாதிபன் றூய்மலர் கந்தனம்
பெருக வார்கடல் பெய்த வயிற்றினேன்
காக நீரைக் கவிழ்த்த மதகரி
சரண நாளுந் தலைக்கணி யாக்குவாம். (க)

முதலாவது

து தி க தி.

சிவபெருமான்.

பூவாய்நெடுங்கோட்டுறுபசுந்தேன் கைகான்முடங்குபொறியிலித
றுவாயொழுகிற்றெனவுலக மளந்தமாலுநான்முகனுங்
காவாயெனநின்றேத்தெடுப்பத் $ தானேயுவந்தெங்காதலத்தின்
மேவாவமர்ந்தமாமணியைத் தொழுதுவினைக்குவிடைகொடுப்பாம்.

---

* பிரபு:—எல்லாமாய் அல்லவுமாய் இருக்குந்தன்மை
லிங்கம்:—ஆன்மா. லீலை:—திருவிளையாடல்.

$ தானேவந்தெங்காதலத்தில் எனவும் பாடம்.

உமாதேவியார்.

ஆதிபகவன்றனதுட றணிப்பான்பணியவவ்விறைவன்
பாதமிறைஞ்சுமதற்குநெற்றிப் பகையுமல்குற்பகையுமாஞ்
சீதமதியுமாவும்விழுஞ் செயற்குமுவகைசெயாமலலை
யாதுபணியுமதற்குமன மகிழுமுமையைவணங்குவாம். (௨)

விநாயகர்.

* மாரனெடுத்துவளைக்குமொரு கரும்பையொடித்துமலர்சிதறி
நாரியடுத்தவளிமாலை குலையத்துரந்துநயந்தோடி
வீரமனத்துவினைப்பாகர் குறிப்பினெழுகிவிளையாடு
மீரமதிச்செஞ்சடைக்களிநல் யானையிணைத்தாளேத்துவாம். (௩)

சுப்பிரமணியர்.

பாகமொருபெண்குடியிருக்கும் பரமனணியிற்பரித்தமணி
நாகநுழைவுற்றுடல்சுருண்டு கிடந்தாங்குவெண்டலைப்புழையிற்
போகமெல்லத்தலைநீட்டிப் பார்த்துவாங்கப்போகுமொரு
தோகைமயில்வாகனப்பெருமா னிணைத்தாட்கமலந்தொழுதிடுவாம். (௪)

அல்லமாப்பிரபுதேவர்.

‡ கலையமதிக்கும்புலவர்தமைச் † சித்தர்குழாத்தைக்கடவுளரை
நிலையமதிக்கு § முனிவரைத் திசைமாமுகனைநிரைவளையாச்
சிலைமதிக்குநெடியோனை விழுங்கியுமிழாத்திறன்மாயை
தலைமதிக்குமல்லமயன்சங் கமலமலர்த்தாடலைக்கணிவாம். (௫)

வசவேசர்.

வெள்ளவேணிப்பெருந்தகைக்கி யாஞ்செய்யடிமைமெய்யாகக்
கள்ளவேடம்புனைந்திருந்த கள்வரெல்லாங்களங்கமறு

---

* உருவிலியை மாரனெனவும், கரும்பை வில்லெனவும், அளிமாலையை நாரியெனவும், மலரை அம்பெனவும் கற்பித்துக் கூறுதலால் கணேசருக்கும், மன்மதனுக்கும் சிலேடையாகக் கொள்ளலாம்.

‡ கலையை - அறுபத்துநாலு கலைகளையும்:—அதாவது வேதமுதலியன.

† சித்தர் குழாமென்றது - காயசித்திபெற்ற சத்தியநாதர் முதலோரையும், இவரை இறையவராகக்கொண்ட நவகோடி சித்தரையும்.

§ முனிவர்:—வசிட்டர் முதலினோர்.

முள்ளமோடுமெய்யடியா ராகவுள்ளத்துள்ளுமருள்
வள்ளலாகும்வசவேசன் மலர்த்தாடலையால்வணங்குவாம். (௬)

சென்னவசவேசர்.

பங்கவளற்றுவழிமாற்றி யொருநல்வழியைப்பகர்வார்போற்
றங்கண்மதியிற்பலபிதற்றுஞ் சமயருரைகடமைநீக்கி
யங்கநிலையிற்றிலிங்கநிலை யிற்றென்றருளும்வீரசைவ
சிங்கநிலைத்தவருட்சென்ன வசவன்றிருத்தாள்சிரத்தணிவாம். (௭)

மடிவால்மாச்சையர்.

வார்க்குங்குமமென்முலைபாக னடியா * ரறுவைமாசடித்துத்
தீர்க்குஞ்செயல்போல்விச்சலமன் னவன்றன்சேனை செய்பிழையைத்
தாக்குங்கரவாள்கொடுசின்ன பின்னமாகத்தடிந்திட்டுப்
போக்குங்கருணைமடிவால மாச்சன்பொன்னங்கழல்போற்றி. (௮)

சைவசமயாச்சாரியர்.

பெண்ணிற்கரசுதானாக வென்புபெருநீற்றறைபிரச
வண்ணக்கமலமலர்ப்பொய்கை யாகச்செங்கண்மாழையாய்
நண்ணிச்சிறியநரிகண்ணமுடங் குளைப்பரியாய்நகர்புகுதப்
பண்ணற்குரியவமுதுறழ்முத் தமிழ்நால்வரையும்பணிகுவாம். (௯)

சிவனடியார்.

பாவைகேள்வன்றிருத்தொண்டத்தொகையு ‡ ளடியார்பத்தியெலா
முருவமாகுநஞ்சோம நாதன்றுதியுளுறு $ சரண
ரரவவணியானடியார்கண் மற்றையவர்களனைவருந்தாம்
விரவிநாளுமிருப்பவிடங் கொடுக்குமுள்ளம்விரிந்தன்றே. (௧௦)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு.

தண்ணிலவுபுனைசடிலத் திறைபகழல்லமதேவன் சரிதந்தீம்பாற்,
புண்ணியாஞ்செவிவாயிற் றமிழ்ச்சங்கத் தான்முகந்து புகட்டினானே,
லெண்ணரியபுகழ்மலயத் திருந்தவனோர் வடிவெடுத்தா னென்றுகூறப்,
பண்ணியமுத் தமிழ்க்கவிதைச் சிவப்பிரகாசப் பெரும்பேர்படைத்து
ளானே. (௧௧)

---

* அறுவை-ஆடை. ‡ அடியார்-சைவசமயத்திலொழுகுபவர்.
$ சரணர் - வீரசைவர்சமயத்திலொழுகுபவர்.

அவையடக்கம்.

வேறு.

அடலுறுமல்லம ணரியசீரொடு
படுதலினயந்து பாராட்டும்பன்முறை
மடனிகு முலகமென் மொழியையவ்துவர்க்
கடலிலுழுழ்குவர் காலமொன்றினே. (௧௨)

படலத்தொகை.

* நாற்கதிதருமிடர் கடந்துநச்சுநர்
பார்க்கதிமுதலிரு பத்தைந்தாங்கதி
மேற்கதிபெறவருள் விளங்குமல்லமன்
சீர்க்கதியிருபதோ டைந்துஞ்செப்புவாம். (௧௩)

சம்பந்தம்.

கன்றியவைரிகள் காதுங்காதையும்
வன்றுயர்மதனநோய் வளர்க்குமாற்றமும்
புன்றொழிலினர்வறும் பொழுதுபோக்கலு
மன்றருளல்லம னமலலீலையே. (௧௪)

அதிகாரிகள்.

புறங்கறையொழுகுசெம் புண்ணிலீயென
வறுங்கதைபுல்லியர் கொள்வர் ‡ மாமல
ருறுங்களிவண்டினல் லமனெண்காதையைப்
பிறந்துளபயன்பெறு பெரியர்கொள்வரே. (௧௫)

பிரயோசனம்.

மயலளற்றான்றுகோன் மல்குமன்பெனு
மியலெழுத்தெழுதுகோ லங்கலிங்கமாம்
வியனிலத்தளவுகோன் மதிவிளக்கினை
யயர்வறத்தூண்டுகோ லமலலீலையே. (௧௬)

விடயம்.

நன்றிகொளடிகணுன் குறநடந்துபோ
யென்றனிகாவினின் றெழுமிச்செய்யுளான்

---

* நாற்கதியாவன:—தேவகதி, மனிதகதி, விலங்குகதி, நரககதி.

‡ மா - திரு.

வென்றிகொளல்லமன் சீர்த்திமென்பயன்
கன்றலிலன்பராங் கன்றையூட்டுமால். (௧௭)

உற்பத்தி.

வேறு.

பரசிவம்பிரமமென்னப் பட்டொருதிரிவுமின்றி
யுரைமனமிறந்துநின்ற வொருசிவலிங்கந்தன்னின்
வருமுயர்சதாசிவன்றன் மற்றவன்றனைப்பொருந்து
மருமைகொண்ஞானசத்தி யவர்களாற் * சிவனுதிப்பன். (௧௮)

சாற்றுமச்சிவனுக்கிச்சா சத்தியவ்விருவரானுந்
தோற்றுவனுருத்திரன்றன் சொல்லியவிவற்குச்சத்தி
மாற்றருங்கிரியையென்பர் மற்றிவரிருவர்பாலும்
போற்றுறுமரியுதிப்பன் ‡ பொறியவன்சத்தியாமால். (௧௯)

அத்திருமாலுமாவு ளளிப்பவந்துதிப்பன்வண்டு
மொய்த்திசைமுரலுஞ்செங்கேழ் முளரிவானவனவற்குச்
சத்திவெண்கமலையன்னோர் தாவருமுலகத்தோற்ற
நித்தனங்குருகுகேச னினைவுமாத்திரையினுமால். (௨0)

அல்லமதேவன் சிறப்பு.

ஆக்குறுஞ்செயலதொன்றே யயன்றனக்காக்கலோடு
காக்குறுஞ்செயலிரண்டுங் கண்ணனுக்காக்கல்காத்தல்
போக்குதலென்றிம்மூன்றும் புராந்தகற்களித்தவர்க்கு
நீக்கருமிறைமைநல்கி நிறுவினன்குருகுகேசன். (௨௧)

முதலாவது,

துதிகதி

முற்றிற்று.

கதி-க-க்கு திருவிருத்தம் - ௨௨.

---

* சிவன் - மகேசுரன். ‡ பொறி - இலக்குமி.

சிவமயம்.

இரண்டாவது,

கைலாசகதி.

வெள்ளிமால்வரையினுச்சி வீற்றிருந்தருளு முக்கண்
வள்ளலாரொடுசூளுற்று மதாரிநெடுங்கட்செவ்வாய்ப்
பிள்ளைவாண்மதிநுதற்றம் பிராட்டியல்லமணைக்காண்பான்
கள்ளமாயையைஞாலத்து விடுத்தவக்கதியுரைப்பாம். (க)

கைலைச் சிறப்பு.

இயங்குவநிற்பவான யாவையுங்கலைமாதோடு
முயங்குபூமன்னமீன்ற முளரிவாணவன்வகுத்து
வியன்புவியண்டந்தன்னுள் விதித்தனன்றகுமிடங்கள்
வயங்கெழுமசுரர்நாகர் வானவர்முதலியோர்க்கும். (உ)

நான்முகவண்டந்தன்னு ணனிசிறந்தொப்பிகந்த
தூன்முகவிழிகளாற்கண் டும்பர்களுவகைபூப்பத்
தான்மிகுமருளான்மேனி சாற்றியபேரானந்தக்
கூன்முகமதியணிந்த கொற்றவன்கைலைக்குன்றம். (ங)

கொள்ளைவண்டிழிந்துதாது குடைந்துழக்குழவுடைந்து
கள்ளழிந்தொழுகுசெம்பொற் கடுக்கைவேய்ந்திலகுவேணி
வள்ளல்வண்புகழ்திரண்ட வளங்கெழுகைலைக்குன்றில்
வெள்ளிவந் * தத்தியாச மாகவேவிளைந்ததம்மா. (ச)

கண்பிசைந்தொருசேயின்னுங் கலுழினுந்தனைக்கொடுப்பன்
மண்பிசைந்துண்டமாயன் மறுத்திடவலியனல்ல
னண்பிசைந்திறைவனுக்கே நாமிடனாவமென்று
பண்பிசைந் $ தலைதிரண்ட பரிசினின்றிடுமக்குன்றம். (ரு)

ஒழுகுறுமருவியீட்ட மொலியினகுவெண்டிங்கள்
பழகுறுமுடற்களங்காற் பாகசாதனன்கூர்ங்கோட்டு
மழகளிறுமிழ்மதத்தான் மலர்மிசைக்கடவுளூர்தி
யழகுறுநடையாலன்றி யறிதரப்படாவக்குன்றில். (சு)

---

* அத்தியாசம் - இப்பியை வெள்ளியென வறிதல்போல் ஒன்றை மற்றொன்றாக வறிவது. $ அலை - பாற்கடல்.

விளங்கொளி துளும்புமந்த வெள்ளியங்கிரியினுச்சி
துளங்கொளிவிரிக்குஞ்செம்பொற் சுடாமணிச் * செய்குன்றின்று
களங்கறுபாரைத்துய்ய கருப்புரக்குவாலின்மீது
வளங்கெழுசுடரொன்றுற்று வயங்குதல்போலுமன்றே. (௭)

அரசாட்சி மண்டபச்சிறப்பு.

இனையதிக்கைலவெற்பி லிறையரசிருக்கையொன் றுண்
டனையதையணியமாட்டா தப்புறம்போயினுமென்
றெனையிகழ்பவர்களில்லை யிலங்குமம்மண்டபத்தின்
றனிவளமனந்தனாலுஞ் சாற்றிடற்கரிதுமாதோ. (௮)

ஆதனத்திருத்தற்சிறப்பு.

வேறு.

அன்னமண்டபத் ‡ தங்கணனோர்பகன்
மின்னுசெம்மணி வேதிகையொன்றன்மேன்
மன்னுசெங்கதிர் மண்டலத்துற்றன
னென்னவந்தங் கிருந்தனனென்பவே. (௯)

கடவுட்சிறப்பு.

† குழவியாயுடற் கூனிரைத்ததோர்
விழவுவாண்மதி வேணியின்மேவுறக்
கிழவியாகிச் $ கிரிக்கோன்மகப்பெறு
மழகுநீர்மக ளாயிடைவாழ்வுற. (௧0)

அங்கியென்னற் கடுப்பமேனோக்கிய
செங்கணென்ற திருநுதல்சேர்தரத்

---

* செய்குன்று - கிரீடாசைலம்.

‡ அங்கணன் - அழகியகண்ணன். கண்ணிற்கு அழகு-அருள்.

† இதுமுதல் ஆறுபாட்டுகளும் குளகம். " குளகம் பலபாட்டொரு வினை கொள்ளும் " என்றாராகலின்.

$ மலையரசனுக்குக் கங்கையும் பார்வதியும் புதல்விகளென்பது சில புராணங்களிலிருத்தலின், கிரிக்கோன் மகப்பெறு மென்றதற்கு இங்ஙனம் பொருள் கூறப்பட்டது. அன்றி பார்வதி காத்திற் பிறந்தமை பற்றிச் சொல்லப்பட்டதெனின், கிரிக்கோனது மகவாகிய உமை பெற்ற வென்றும் பொருளமையும்.

திங்களென்றுந் தினகரனென்றும்வா
ழுங்கண்மல்கு மருண்மடைபோன்றற. (௧௧)

எண்ணுமன்ப ரிதயமென்புட்படு
* கண்ணிபோன்றுவார் காதிடைத்தோடுற
நண்ணுமாதுமை நன்னுதற்பொட்டென
வண்ணநீல மணிமிடற்றென்றற. (௧௨)

‡ நகந்தருங்கொடி கண்களைநாணியே
முகந்திரும்பு முறையிற்றிரும்புமான்
மகிழ்ந்திடங்கதிர் வீரமழுவலந்
தருந்தகுந்தகு மென்றுதயங்குற. (௧௩)

சொற்றெரிந்த சுடர்மணிகங்கண
முற்றிலங்க † வொருகருங்கேழலின்
பற்றிருந்த மதாணியிற்பட்டெனப்
புற்றருங்கலை யுற்றரைபொற்புற. (௧௪)

புரத்தைவென்ற நகைக்குமென்போதிறேன்
சிரத்தைவென்றசெங் கைக்குஞ்சிலைமத
னெரித்தகண்ணிற்கு மின்றெனக்கூற்றுதைத்
தரித்தவீரக் கழலொடுதாளுற. (௧௫)

கடவுளிடத்து உமையிருந்தமை.

இருந்தவாதி யிடத்திலிருந்தனள்
பரந்தவானும் படியுமுயிர்களு
மொருங்குதோன்ற வுதவிக்கருவுறீஇ
வருந்திலாத மணிவயிற்றன்னையே. (௧௬)

உமாதேவி சிறப்பு.

இறைவனங்க ணெனு $ முச்சுடர்களு
முறவுகொண்ட விருளெனுமோதிமே
லறவனென்றவவ் வண்ணல்புனைந்தரு
ணறவுமிழ்ந்த நறுமலர்தாழ்ந்திட. (௧௭)

* கண்ணி - பறவைகளைப் பிடித்தற்கு வைக்கப்பட்டதோர் கயிற்று முடி. ‡ நகம் - மலை.

† ஒரு கருங்கேழல் - இரணியாக்ஷனைக் கொன்ற வராகம்.

$ முச்சுடர் - சோமசூரியாக்கினி.

ஏற்றுவார்கொடி யெந்தைசடைப்பிறை
யாற்றுள்வீழ்வுற் றிறப்பதற்கெண் ணுறத்
தோற்றமேவு சுடர்த்திருநெற்றியின்
ஞாற்றுமோர்மணிச் சுட்டிநலந்தர. (கஅ)

ஈசனார்முக மென்னுமுளரியி
லாசைகூரு மளிவிழிக்காரருள்
வாசமாமலர் வாக்கிளவெண்ணகை
தேசுலாமணி யாகச்சிறந்துற. (கசு)

மாணப்பூண்புனை மற்றையுறுப்பெனப்
பூணுட்பட்டிடா தோலையின்பூணென
யானர்ச்செம்பொ னிலங்கொளியோலைமேற்
காணக்காதெனும் வள்ளைகவின்செய. (உ0)

ஓங்குவாவுடை யும்பனயனரி
தாங்குமாவி தணந்தொழிநாளினும்
வாங்குறுவெழின் மங்கலநாணொளி
தேங்குபூணா சென்னச்சிறந்திட. (உக)

அரவுலாஞ்சடை யண்ணலைப் * பிள்ளைதான்
பருவமூன்றினிற் பாடவின்பாறும்
பொருவில்கொங்கைப் புகழெனப்பொங்கொளி
மருவுமார மணிவடந்தாழ்ந்துற. (உஉ)

பறந்திடாமணி வண்டுபடு ‡ மலர்
சிறந்தநீல மலரொடுசேர்பெற
மறந்திடாது மறைமுடியின்பொரு
ளறைந்துபைங்கிளி முன்கையமர்ந்திட. (உங)

தோலுடைப்பரன் றென்மனையாட்டிதன்
பாலடுத்ததெவ் வாறெனும்பட்டரை
மேலுடுத்து விளங்கவொண்மேகலை
நூலிடைக்குறு நோய்புரியாதுற. (உச)

* பிள்ளை என்றது - திருஞானசம்பந்தமூர்த்திகளை.

‡ மலர் - தலைமைப்பற்றித் தாமரை மலருக்கு ஆக்கப்பட்டது.

புத்தனிச்சம் படினும்பொறுமையை
யெய்த்து மற்றை யிருமணத்தம்மியி
லத்தன்வைத்த வடிக்கமலங்களின்
முத்தரிச்செஞ் சிலம்புமுழங்குற. (உரு)

மகாசபை கூடுதற்சிறப்பு.

இருந்தவாறு ளெம்பெருமாட்டிபாற்
குரும்பைநாணுமென் கொங்கைப்பொறையினல்
வருந்துநூற்பக வன்னமருங்குலா
ரரம்பைமாத ரளப்பிலரெய்தினர். (உசு)

வேறு.

முல்லையந்தொடை யருந்ததிமுதலெழுமுனிவ
ரில்லறம்புரி துணைவியராமெழுவரும்போய்
வல்லரும்பெனக் குவிமுலைப்பனிமலைமகளைச்
சொல்லருந்துதிசெய்து வாழ்த்தெடுத்தனர்தொழுது. (உஎ)

அன்னமொன்றறி யாமுடிக்கங்கையையறிந்து
தன்னவந்தலமருமெகி னங்களின்றெகுதி
யென்னவம்புயத் தொருசதகோடியிந்திரைகண்
முன்னடைந்துவெண் கவரிகளிரட்டினர்முறையால். (உஅ)

அரவுகொளவிய கதிரெனப்பட்டசாந்தாற்றி
பாவை[illegible]வண் முத்தவாணகைக்கொலைபயில்விற்
புருவமென்மலர்க் குழற் * சசிகோடிகள்புகன்று
மருவியம்பிகை மருங்குநின்றசைத்தனர்மன்னே. (உகூ)

எடுத்துவீணைக ளுளர்நரம்பிதுமிடறிதுவென்
றடுத்தகேள்வாம் பிரமருமறிவரிதாகப்
படத்தபாம்பணி பரன்புடைமாதுசீர்பாட்டிற்
றொடுத்துவ[illegible]ய கலைமடந்தையர்பலர்துதித்தார். (௩0)

செப்பமைந்ததண் ணுமையிசைதாளமென்சிறுதாட்
டுப்பமைத † வொண் சதிதழீஇச்சுவைபபல்காய
முப்பமைந்தவின் கறியெனநடித்தனருழையோ
[illegible] னுருத்தி[illegible]யருந்து. (௩க)

* சசி - [illegible] † ஒண் ச[illegible] - அழ[illegible]விதிப்பு.

எக்கைபாலுமை* முக்குணங்களு மூறுவெடுத்து
வந்தமாதர்க ளருகுநின் றனர்பணி மகிழ்வுட
வந்தமாதருட் டேமாகுண மாதுமையருளாற்
சந்தமாயையென் பெயர்கொடுக் நக்கின்றனளே. (௩௨)

தெள்ளுவார்திரைக் கங்கையுங்கங்கையுஞ்சிறிய
பிள்ளையாகிய மதியமு மதியமும்பெரிது
துள்ளுமோரிள நவ்வியுநவ்வியுந்தொடர்பு
கொள்ளு மாறவ ணெ நந்தினவு நக்கிரகுழாங்கள். (௩௩)

சங்கமொன் றுட னொன் றுதாக்குறவெளிதழைக்குந்
துங்கநேமிபு மன்னவாயுறவலைசுநட்டும்
பொங்குவேலைவந் தெனவரிக்கணங்களம்புதத்த
வெங்கணுபகன் போவைபிடத்து வந்திறுத்த. (௩௪)

முகங்களைந்திலு நான்மறைவிதி முறைமுழங்க
வுகந்துகையிரு நான்குநான்குச்சியிற்குவியச்
சகந்தருஞ்செயற் பிரமர்களளப்பிலர்தையல்
பகுந்தமேனிய னவையிடைப்புகுந்தனர்பாவி. (௩௫)

அயனு மாயனு மெனினுயர்ந்தவரென்பதன்றிக்
கயிலைநாயக னமர்திருவோலக்கங்காண்பா
னயனமாயிர மிலாமையினதிகர்நாமென்று
வயிரவான்படை யிந்திரரெண்ணிலர்வந்தார். (௩௬)

உரகர்சித்தர்கள் வித்தியாதரர்சுரருயர்கிம்
புருடர்மெய்க்கதிர் முதலியகோடிசைபுரப்போர்
நிருதர்மற்றுளார் விழிபிதுங்கிடவுடனெருங்க
வாதனத்திரு வோலக்கங்காணியவந்தார். (௩௭)

அழிவுமாக்கமு முறையினற்செயும்வலியடைந்தார்
மொழியும்யாக்கையு மனமுநல்லறங்களின்முயன்று
கழியுமாறுமுக் காலமுமுளர்தலைகழன்றார்
பழியிலாவதிட் டாதிமாமுனிவரர்பரந்தார். (௩௮)

குழவிபால்குடிப் பதுகடல்குடிப்பதுகுழவி
பழகுமாறுணன் மண்ணெடுத்துண்பதுபடைப்பு

* முக்குணம் - சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம்.

முழுதுமோர்தளர் நடைமகச்செயலெனுமுரண்கொள்
வழுவிலாவருட் கணங்களெண்ணிகந்தனவந்த. (௩௯)

செருக்கொடுஞ்சிவ நிந்தைசெய்வாய்க்கிலைதீர்வு
விரிக்கினென்றுமுன் சிறுவிதிதலையறவெட்டி
யெரிக்குநல்கிநிந் தனைசெயாமறிமுகமியைத்துத்
தருக்கிநின்றவவ் வீரன்வந்தொருபுடைசார்ந்தான். (௪0)

காதியாயிர மால்களைப்பிழிந்துமாங்கனிபோற்
கோதுவீசினுங் கடல்கவிழ்த்தனையசெங்குருதி
பாதியாயினு நிரம்புறுக்கபாலபாணியனாய்
மாதுபாதிய னவையிடைப்புகுந்தனன்வடுகன். (௪௧)

வீரமாதருக் கில்லையென்றுரைப்பதென்விளங்க
வீரமாதென வறிகிலிரோவெனவிளம்பி
வீரயோகினி வெள்ளமோடமர்பொரவிரும்பும்
வீரகாளியும் புகுந்தனளவையிடைவிரைந்து. (௪௨)

ஊன்றுஞானமோ டுயர்வயிராகநல்லொழுக்க
மூன்றுகாலெனக் கொண்டரன்முகத்திளமுறுவ
றோன்றுமாறுநின் றாடினன்சுடரவனிருளைப்
போன்றுமாயையைத் தொலைத்திடுபிருங்கியென்புனிதன். (௪௩)

படிகொண்மாமுடிக் கங்கணத்திறைபதம்படுமொண்
முடிகள்யாவையும் படுகமனந்தியெம்முதல்வ
னடிகளேந்துகை யுறவடித்தொதுக்கியவ்வவையைக்
கடிகொண்மாலையம் பிரம்பொடுதிரிந்தனன்களித்து. (௪௪)

பெய்யுமாமழை முகிலெனப்பெரியவாய்முழவக்
துய்யமாமதி யனையவெண்சுரிமுகசங்க
மைய * வாணனும் ¶ பானுகம்பப்பெயரவனுங்
கையுவாயுமொத் ததிர்த்தனர்செவிகரங்கவிழ்ப்ப. (௪௫)

துதிப்பரோர்சிலர் பாடுவரோர்சிலர் துள்ளிக்
குதிப்பரோர்சிலர் கைகளாற்றோளிணைகொட்டி

---

* வாணாசுரனுக்கு ஆயிரங்கைகள். இவன் கைலாயத்தில் முழவ வாத்தியஞ் செய்பவன்.

¶ பானுகம்பனுக்கு ஆயிரம் வாய்கள். இவன் கைலாயத்தில் சங்க வாத்தியஞ் செய்பவன்.

யதிர்ப்பரோர்சிலர் நெக்குநெக்குருகிநெஞ்சகமெய்
விதிர்ப்பரோர்சில ராயினரவையிடையிடைந்தோர். (சசு)

படைக்கலங்களினொளி யிமையவரொளிபரித்த
தொடைக்கலங்களி னொளியரம்பையர்பணைத்தோளி
னிடைக்கலங்களி னொளியெலாமிருளினைமிடற்றி
னடைக்கலம்புக நிறைந்தனபரந்தபேரவையில் (சஎ)

கடவுளுக்குந் தேவிக்குஞ் சம்வாதம்.

வேறு.

இன்னணமவையிடை யிருந்தவெம்பிரான்
றன்னொடுவினவுமோர் தகைமையுன்னுபு
கன்னலுமமுதமுங் கைப்பவெம்முடை
யன்னைதன்வாய்திறந் தறைதன்மேயினள். (சஅ)

தலைவநின்னவையிடைச் சார்ந்தவிப்பெரு
நலனுடையவரெலா நணுகிவெம்பவத்
தலைகிலராகியின் படைவரோவலா
னிலையிலரோவிது நிகழ்த்துவாயென்றாள். (சகூ)

விளங்கிழைநன்றுநின் வினவென்றோர்ந்தைமண்
ணளந்தவனயன்முத லாயினோருமின்
புளங்கொளுநாமரூ பத்தொடொன்றுறத்
தளைந்துளகிரியையாற் சார்கிலாரென்றான். (ருo)

வேறு.

அனையதேனுமரூபக் கிரியைகளனைத்தும்வெல்ல
நினைவுறசூழ்ச்சியொன்று நீயெனக்குரைத்தியென்றேப்
பனிமலைதவஞ்செய்தீன்ற பவளவாய்மடந்தைகூற
நனையவிழ்கொன்றைவேணி * நம்பன்மற்றிதனைச்சொல்வான். (ருக)

‡ போகபூமியினிற்போக தனுவினாற்பொருந்தலாகா
தேகமாமின்பசித்தி யியம்புறிற்கருமபூமி
யாகமானதுகொண்டன்றி யாதலான்ஞாலத்தெய்தி
யேகுகநெறியினின்றே ருண்மைசாதித்துக்கொள்வர். (ருஉ)

---

* நம்பன்-சிவபெருமான். ‡ போகபூமி-எமவஞ்சமுதலாயின.

என்றிதுகொழுநன் கூற விளங்கொடியனையதாயி
னென்றெருமக்கண்ணாலத் துவமையின் ஞானசித்தி
நன்றுறவுணர்த்தவல்ல குரவன்யார்நவிறியென்னக
குன்றணிமதியமொப்பக் குனித்தவன் கூறலுற்றான். (௫௩)

தொல்லையிலுயர் * சுஞ்ஞானி தாய் † நிராங்காரகினன்போ
ரெல்லையிலவங்கள்செய்ய வொருதிமெய் $ வடிவத்தானே
யல்லமநாமமைந்த னுயினமனையான்றன்னை
வில்லுறழ்நுதலாய்காண்டன் மிகவுனக்கரியதென்றான். (௫௪)

என்றலுமிமயவல்லி யெனக்கரிதென்பதென்பகொ
லுன்றனியல்லமன்ற னுண்மையையறியவேண்டி
னின்றவர்தமக்கெலாமு மெளிதெனநெகிழ்ந்துரைப்ப
வன்றினர்புரமெரித்த வணிநகையாளன்சொல்வான். (௫௫)

முனிவுறேல்வறியவுன்றன் மொழியலவல்லன்மாதே
வினைதபுமன்பான்பால் வேண்டியவடிவநூகி
யனையவர்விழியிற்றோன்றி யருளுவனலதுதேவன்
றனதியல்பியாவரானுஞ் சாற்றிடற்கரியதென்றான். (௫௬)

மெய்ம்மையிம்மாற்றமாகும் வேறளார்க்கியான்செய்மாயை
பொய்ம்மலிசெயலிற்றப்பிப் போமெனிற்காண்பலென்று
வம்மலைமகடருக்கி யறைதலுநின்றனுற்றன்
மைம்மலிகுழலாய்காண்கு மென்றிதுவள்ளல்கூறும். (௫௭)

இன்னணஞ்சூளியம்பி யினிவறிதிருத்தியாயிற்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடவாய்தோல்வி
நின்னிடைவருமென்றண்ண னிகழ்த்தலுமிமயவல்லி
யென்னுரைதவறுமென்று நெடுமொழியிசைத்துப்பின்னர். (௫௮)

மாயையைப் பூமிமேல் விடுதல்.

ஆயிடையருகுநின்ற தமோகுணவடிவமாகு
மாயையைவிளித்துநீபோய் மண்ணிடையல்லமப்பேர்

* சுஞ்ஞானி - பொருளைப் பொருளாகக் கொள்ளும் ஞானமுடையவன் எனவே சிவஞானமுடையவன்.

† நிராங்காரன் - தன்னைத யானெனக்கோடல் தவிர்வோன்.

$ வடி வந்தானே என்பதும் பாடம்.

நாயகன்றனையறிந்து நணுகுதியென்றுகூறி
யேயினளவள்வணங்கி யினையதொன்றியம்பலுற்றாள். (௫௯)

மாயை சூளுரவு.

அல்லானியல்பறிந்தங் கணைகுவனுழுவலாயின்
வல்லிதின்வலிந்துபற்றி * ஈர்த்திவண்வருவலென்று
சொல்லினளொருசூள்வேலை சுவறவுண்டிடுவலென்று
புல்லியவெறும்பொன்றாற்றல் புகல்வதுபோலவன்றே. (௬0)

மாயை பூமியடைவு.

தன்னளவறியாண்மாழ்கித் தண்மதிதவழும்வேணி
முன்னவனவையுணின்று மொழிந்தவச்சூண்முடிப்பான்
‡ பன்னகமுடிபரித்த பார்மிசைச்செலவைநெஞ்சத்
துன்னினளெய்தினளவ் வொளி $ யிழைமாயைமாதோ. (௬௧)

இரண்டாவது

கைலாசகதி.

முற்றிற்று.

கதி-உ-க்கு திருவிருத்தம்-௬௧.

---

* ஈர்த்து = இழுத்து, வருவல் - தன்மையொருமை வினைமுற்று. சூள் - சபதம். வேலை = கடல். ஆற்றல் = வலிமை.

‡ பன்னகம் - பாம்பு; ஆதிசேடன்,

$ இழை = ஆபரணத்தை யுடையவள்.

சிவமயம்.

மூன்றாவது

மாயையினுற்பத்திகதி.

பூதலத்தைப்பொருந்துபுமாயையென்
றோதலுற்றவொருபிடி நுண்ணிடை
மாதவத்தர்மனங்கள்கலங்குறச்
சாதமுற்றுவளர்ந்தமைசாற்றுவாம். (௧)

நாட்டுச் சிறப்பு.

களங்கவெண்மதிநெஞ்சங்கவற்றுமோர்
துளங்குசங்குடைத்தோன்றன்மணத்தணி
வளங்கொண்மண்மகண்மார்பின்மதாணிபோல்
விளங்குமென்பவிளவலதேயமே. (௨)

வாவியாவுமதன்பெருந்தூணிசெய்
யாவுமாரனெடுக்குஞ்சிலையிடங்
காவெலாமவன்காகளசாலைகள்
பூவைமார்மனைபோர்க்களமென்பவே. (௩)

பொறைக்கயிற்றிற் புகழையின்சொல்லெனும்
விறற்கயிற்றின் விருந்தைக்குரவர்சொன்
மறைக்கயிற்றின் மனத்தைத்திருவைநல்
லறக்கயிற்றி னசைப்பவரெங்குமே. (௪)

வறியனுவன் வடதிசைமன்னவ
னறிவிலாள னனந்தனுமாவனோர்
சிறியனுவன் சிலைமதன்பூம்பொழில்
வெறியுலாவும் விளவலத்தெய்தினே. (௫)

நகரச்சிறப்பு.

இணையிலாதவினையவளம்பல
நணுகிவாழும்விளவலநாட்டிலவ்
வணியினுப்பணமுத்தும்விலையிலா
மணியின்மேவும்வனவசைமாநகர். (௬)

படிக்குளிரப்பலாப்பழுத்தொண்புவி
வெடித்தவாயினனந்தண்மணிவெயி
லடுத்துவானத் * தவிர்மதியைத்தொடாக்
கடுத்தவேள்குடைக்காம்பெனத்தோன்றுமால். (௭)

நறவவிழ்ந்தநறுமலர்தோறும்வண்
டுறவருந்தி ‡ யிறாலுற்றொடுங்குமா
லறவர்தங்களகந்தொறுமையமுண்
டுறவர்தங்குகைதுன்னுதல்போலவே. (௮)

வாவிச்செங்கமலங்களில்வல்லிருண்
மேவித்துஞ்சிவிடிதருகாலையிற்
காவிற்சென்றுகளிவண்டினங்குயில்
கூவத்தண்மதுக்கொள்ளைகொண்டுண்ணுமால். (௯)

பெடையொடுற்றுப்பிரிவில்பைங்கிள்ளைகள்
குடியிருக்குங்குளிர்பொழில்வாய்மலர்ப்
பொடிபுதிர்க்கிலவேலளிபோய்வயன்
மடையுடைக்குமதுப்பெருவெள்ளமே (௧௦)

$ சேலுலாவித்திரியுநதிப்புனன்
மாலியானைமறையக்கதிர்த்தலைச்
சாலிநீடித்தழைத்துவிளைவயல்
காவினோடிக்கடிதுவிழுமரோ. (௧௧)

வரிக்கயல்செங்கமலம்வரிவளை
யிருக்கையான்மலரம்பினையேந்தலால்
விரிக்குமஞ்சிறைமென்னடைப்புள்வயல்
செருக்குவின்மதன்செங்கைநிகர்க்குமால். (௧௨)

நளிர்கடற்றுயினாரணன்றன்னுருக்
கொளவளிப்பவர்கையிற்கொடுத்திடும்
வளைபிறக்குமிடமெனவண்புனற்
குளமனைத்துங்குடவளைமொய்க்குமால். (௧௩)

---

* அமர்மதி என்றும் பாடம்.

‡ இறால்-தேன்கூடு.

$ ஆற்றுக் காற்பாய்ச்சற் சிறப்பு.

வேறு.

தாழ்ந்தோருயர்வரென்றுமிக வுயர்ந்தோர்தாழ்வரென்றுமறைஞ்
சூழ்ந்தோருரைக்குமுறைகண்டா மதில்சூழ்கிடந்ததொல்லகழி
தாழ்ந்தோனனந்தன்மணிமுடிமே னின்றன்றுயர்ந்துதடவரையைச்
சூழ்ந்தோர்வரையினுதிப்பவன்றாட் கீழ்நின்றதுபோய்ச்சூழெயிலே. (௧௪)

சொற்போர்புரிவர்நான்மறையா றங்கமுணர்ந்ததொழுகுலத்தோர்
விற்போர்புரிவர்நெடியசிலை யிராமனனையவிறல்வேந்தர்
பொற்போர்புரிவர்பிறர்பொருளுந் தம்போற்பேணிப்புரிவணிகர்
நெற்போர்புரிவரந்நகரில் வேளாண்குலத்துநெறியினரே. (௧௫)

உடுப்போர்க்குடுக்குந்து[illegible]களாலுண்போர்க்குண்ணும்பொருள்களாற்
றொடுப்போர்க்கெடுக்கு[illegible]களா லணிவோர்க்கணியுஞ்சுடரிழையா
லடுப்போர்க்[illegible]டுக்குமி[illegible]ளாற் குறைபாடுடையதன்றதுதான்
கொடுப்போர்க்கிரப்பா[illegible]லாத குறையொன்றுளதுகூறுங்கால். (௧௬)

ஈசனளித்தவொருகோட்டி யானைக்கியாங்களிணையாயின்
வாசவனைத்தாங்கிருகோட் டியானையெம்மைமானுமெனும்
பாசவுரற்கால்யானையொடு பாண்டிலிழுக்கும்பகடுயிரிற்
றேசினிரதப்பரிசிறந்த வென்னும்பரிகெட்டுருவகலா. (௧௭)

மறையுங்கலைகள்பற்பலவு முழங்குமொலியுமங்கலஞ்செய்
பறையுங்குழலும்யாழுமியம் பொலியுங்கரியும்பரிமாவு
நிறையுந்தெருவிலோடுமணித் தேரினொலியுநிறைகடலி
னறையுந்திரையிற்சென்றுவிசும் பமரர்செவியினடைந்திடுமால். (௧௮)

வேயைநகுமென்சுடர்த்தொடிய தோண்மாதுமையைவிடைகொண்டு
பேசுமகன்றுவாற்கரிய கைலைமலையைப்பிரிந்தெய்தித்
தாயமனமுங்கலங்கவருந் தவர்வேள்குவவுத்தோள்வீங்க
மாயைபிறந்தவனவசைமா நகரின்வளத்தையார்சொல்வார். (௧௯)

அந்நகரரசின் சிறப்பு.

வேறு.

இம்மாநகரிற்கரசாகியிருந்துவாழ்வோ
னம்மால்புணருஞ்செயன்மாதரையாகம்வைத்தல்
சும்மாபுகழன்றெனவிந்தையைத்தோளில்வைத்தோன்
கைம்மாறுவேண்டாமழைபோன்மமகாரனென்பான். (௨0)

திரைதானளக்குந்திறல்வேந்தர்க்கரியசீரான்
குறைதானிரக்குமவர்க்கோடிக்குறுகநிற்பா
னிறைதானவெற்புமணிநாகமுநின்றுதாங்கும்
பொறைதானெடுக்குமிகுமாற்றல்பொருந்துதோளான். (உக)

இரப்பார்வரினோடிஞாலமெளியதன்றிக்
கரப்பார்கரக்கும்பொருளன்றெனவீகைகற்றே
யுரைப்பாருரைக்குமுரையாவும்பகழில்லைதந்தான்
றுரைப்பானுவனையிலையாகத்தருக்கிவாழ்வான். (உஉ)

அவன் மனைவி சிறப்பு.

அன்னான்மனைவிவணர்வார்குழலையவேற்கண்
மின்னேர்மருங்குலார்ந்தொல்கிமெலியவிம்மிப்
பொன்னேர்சுணங்குவிரிபூண்முலைப்பூங்கொம்பன்ன
ளின்னாரமுதம்பொழிமோகினியென்னும்பேராள். (உங)

ஒன்றனம்பன்மருங்காயிழையுய்த்தமாயை
குன்றுதவாற்றன்முனிவோருளங்குன்றுமாறு
பொன்றுதபொற்பிக்கவள் * பூங்கரும்போன்றுபெற்ற
ளொன்றலவளுக்கிணையாவினியாரைச்சொல்வாம். (உச)

அவ்விருவரும் மகவுக்காக நோற்றமை.

வேறு.

இம் ‡ மமகாரனு § மோகினியென்னு
மைம்மலிமென்குழல் வாள்விழிமாது
மம்மகவின்மையி ஞானுசெய்தி
மெய்ம்மலிநோன்பு விளைத்தனரன்றே. (உரு)

மோகினி கருப்பமடைதல்.

முன்னியநோன்புசெய் மோகினிமாதின்
றன்னுதரத்துமை தண்ணருளாலே

---

* பூங்கரும்பொன்றுபெற்றாள் எனப் பிரதிபேதமுமுண்டு.

‡ மமகாரம்-எனதல்லதை எனதாகக் கோடல்.

§ மோகப்-பிரியால்லாததைப் பிரியமாகக்கோடல். இவ்விரண்டையும் ஆண் பெண்ணாகக் கற்பித்தது, இதிகாசமாக்கவேண்டி.

மன்னியன்மாரன் வலப்புயமாடக்
கன்னிகை * மாயை கருப்பமடைந்தாள். (உ௬)

கருப்பகாலக்கூறு.

முத்தணிகொங்கை முகங்கள்கறுத்தாண்
மெய்த்திருமேனி விளர்த்துநரம்பு
பைத்தனமீது பரப்பவிருந்தாள்
பொய்த்துயில்கொண்டு புளிக்குமுவந்தாள். (உ௭)

கருவுயிர்த்தமை.

இன்னணமையிரு திங்களிருந்து
பின்னரு ‡ மோகினி பெண்மகவீன்று
டன்னிகர்கின்ற $ சலஞ்சலமொன்றிங்
கின்னொளிமுத்தினை யீன்றதையொத்தே. (உ௮)

பிறந்துழிவிழா வெடுத்தமை.

சங்கொடுதண்ணுமை சச்சரிதாளம்
வங்கியம்வெந்துடி வார்முரசங்கண்
மங்கலமங்கை மகப்பெறுநாளி
லங்கசன்வெம்முர சென்னவதிர்ந்த. (உ௯)

தூண்டொளிபோன்மக டோன்றவுவப்புற்
றூண்டகைமன்னவ னந்தணர்கொள்ளப்
பூண்டுகின்மாமணி பொன்னிலமற்றும்
வேண்டினயாவும் வெறுப்பவளித்தான். (௩௦)

அப்போது மன்மதன் செயல்.

வேறு.

இங்கொருமாயையென்னு மெழின்முளைதோன்றலோடும்
பொங்குறுமுவகைநெஞ்சம் பொறுக்கலனாகியெய்யும்
வெங்கணைமழையுந்தாவு மென்மலர்மழையுமொன்று
வெங்கணுமதனவேனின் றிடையறச்சொரிந்தானம்மா. (௩௧)

* மாயை-பொருளல்லதை பொருளாகக்கொள்ளும் மயக்கம்.

‡ இவ்விருவர்பாலு மாயை யுதித்ததெனல் மமகாரமு மோகமும் மேலிட்ட அவசரத்தில் உதிப்பது மாயையெனக் குறிப்பிக்க மோகினி பெண்மகவீன்றாளென்றார்.

$ சலஞ்சலம்-வலம்புரிச்சங்குகள் ஆயிரத்தாற்சூழப்பட்ட சங்கு.

அப்போது தவஞ்செய்வோர்க்கு நேரிட்ட இடையூறு.

கண்ணகனிலத்தகங்கைக் கரையிலுமுழையிடத்தும்
* புண்ணியவனத்துமெய்திப் புற்றுமேய்மரமாயுற்றுந்
தண்ணியபுனலிற்றீயிற் சார்ந்துமூண்டெயிறறந்தும்
பண்ணியதவத்தோர்நெஞ்சம் பதைத்தனமயலின்மூழ்கி (௫௨)

அவர் அதற்குக் காரணமாராய்ந்திருந்தமை.

ஐம்பெரும்பூதமெல்லா மடுக்கழிந் ‡ தொழியும்போதுங்
கம்பமினமதுநெஞ்சங் கலங்கியதென்னைகொல்லோ
வம்புறு † செயலீதிங்கு வந்தவாறெவ்வாறென்னுச்
செம்பொருளுணர்ந்தசீர்சால் செய்தவரிருந்தகாலை. (௫௩)

துருவாசர்வருகை.

தளர்ந்தழியுதவுங்கல்வி தாமெனத்துருவாசப்பேர்
கொளுந்தனிமுனிவர்கோமான் குறுகலுமுனிவரெல்லா
முளங்கனிவாகின்றேத்தி யுயர்தவிசிடையிருத்தி
வளங்கெழுமலர்கடூவி வந்தனைசெய்துசொல்வார். (௫௪)

முனிவர்கள் வினு.

என்றுமெம்முள்ளமெல்லா $ மெழுதியவிளக்குப்போல
நின்றிடுமின்றென்கொல்லோ நிலைதடுமாறுகின்ற
தென்றன்முனிருந்தசெய்ய சிறுசுடர்போலவைய
நன்றிதையுணருமாறு நவின்றருள்செய்தியென்றார். (௫௫)

துருவாசர் விடை.

சங்கரியொருசூளாற்றன் றமோகுணவடிவமாயை
மங்கையைவிடுப்பவன்னுள் வனவசைநகரிற்பின்னைத்
திங்களினுதித்தாளின்று செய்தவக்கிழமைபூண்டு
நுங்கணெஞ்சதனுலாற்ற லுடைந்ததென்றவனுரைத்தான். (௫௬)

அதனை அங்கீகரித்தமை.

அருந்தவமுனிநீகூறிற் றுண்மையேயன்றியெங்கள்
பெருந்தவமுயலுநெஞ்சம் பிறழ்தாற்கேதுவில்லை

---

* புண்ணியவனம்-நைமிசமுதலியன.

‡ ஒழியும்போது-பிரளயகாலம்.

† செயலிஃதீங்கு எனப்பிரதிபேதம்.

$ எழுதியவிளக்கு - சித்திரதீபம்.

யிருந்துளம்வருந்தியாய்ந்த வெம்மிடையையமெல்லாம்
பரிந்தனவருளானீயெம் பால்வருகையினுலென்று. (௩௭)

அதனை விரித்துரை யென்றமை.

முனிவார்துருவாசப்பேர் முனிவர்கோன்றனைவழுத்திப்
பனிமலைவல்லியேவப் பட்டெழின்மாயையென்னும்
வனிதையிவ்வுலகில்வந்த வாறுநீவிரித்தியாங்க
ளினிதுணர்வுறுமாறோது கென்றலுமவனுரைப்பான். (௩௮)

அவ்வாறு விரித்துரைத்தமை.

கயிலையோலக்கத்துற்ற கண்ணுதலல்லமன்ற
னியல்பினையறிதரேற்று யென்றுமையுடனுரைப்ப
மயிலியலறிவலென்று மாயையேவிளக்கைக்காண்பான்
பயிலிருளினைவிடுத்த பரிசெனவிடுத்தாளன்றே. (௩௯)

அவ்விடையூறு நீக்குமாறு கூறினமை.

காரணமிதுவேயெங்கோன் கைலையைவிடுத்துமாயை
தாரணிதனில்வரற்கித் தக்கவம்மாயையென்னு
மாரணவிடங்கலந்த மயக்கமல்லமனென்றிட்ட
பேரணிகலுழன்றன்னை நினைந்திடிற்பெயருமன்றே. (௪௰)

பிணிகெடவேண்டில்வாழ்நாட் பெரிதுறவேண்டிற்செல்வ
மணிதரவேண்டிற்கல்வி யறிதரவேண்டில்வானம்
பணிதரவேண்டின்முத்திப் பயன்பெறவேண்டிலென்று
மிணையறுமல்லமப்பே ரெந்தையைநினைப்பரென்று. (௪௧)

புகன்றவருளத்திற்றுன்பம் போக்குபுதுருவாசன்று
ணகன்றுதன்னிடத்தடைந்தா னன்றுகொட்டருந்தவத்தோர்
மகிழ்ந்தருளல்லமன்றன் மலரடிமனத்திற்றுங்கி
யுகந்தவன்புகழாய்வந்த வாறெலாமுரைக்கலுற்றார். (௪௨)

முனிவர் துன்பம் நீங்கியிருந்தமை.

நெஞ்செனுமகலிலன்பா நெய்நிறைத்துள்ளமென்னும்
பஞ்சுறுதிரியினுச்சி பற்றிடவல்லமப்பே
ரஞ்சுடரிலகவேற்றி யருந்தவர்மாயையென்னுந்
துஞ்சிருளகன்றிருந்தார் தொல்லைமாதவங்கள்செய்து. (௪௩)

மந்தரகிரிப்பேர்பெற்ற மத்தெறிகடல்போலையர்
சிந்தனைகலக்கிமெல்லத் தெளிந்தமைதெரிந்துரைத்தாம்
வந்துமண்பிறந்தவன்றே மாதவர்மனங்கலக்கும்
வெந்திறன்மமகாரன்றன் மகடிறம்விளம்பலுற்றாம். (௪௪)

தந்தை நாமகரண முதலிய செய்தமை.

காந்தம்வலிபுதிரும்புபோற் கண்கடன்றனைப்பிணித்து
நேர்ந்தமணமோரனுவென்ன னியாயமன்றென்றம்மனத்திற்
போந்தவாசைப்பெருங்கடலைப் புகட்டுமகளைக்கண்டுவந்து
வேந்தன்மாயையெனுநாமம் விளம்பிச்சிறப்புப்பலசெய்தான். (௪௫)

மோகினி மகளை வளர்த்தமை.

மாயைப்பெயர்கொண் மகளைநறு மஞ்சடிமிர்த்துக்கணைக்காலி
னேயக்கிடத்திரோட்டி யிணைக்கணுக்கிநீரூந்தி
நேயத்துகிலின்மெய்துடைத்து நெகிழ்மென்முலையோடிறத்தழுவி
வாயிற்றிவலைகொடுதேய்த்து * மண்பொட்டணிந்துமிட்டு. (௪௬)
கண்ணிற்கமையைமையெழுதிக் காற்றச்சதங்கைபொற்றண்டை
நண்ணப்புனைந்துபொன்னரைஞாணுவிற்பூட்டிப்புலியுகிர்சேர்
வண்ணப்பசும்பொனணிமார்பில் வனைந்துநிறமென்றொடிசேர்த்துப்
பெண்ணிற்காசிநிருதற்பொற் பிறைமேற்சுட்டிபொன்றணிந்து. (௪௭)
போக்கும்பொருளாற் ‡ கண்மிச்சில் போக்கியன்பான்முலையூட்டித்
தூக்கும்பவளக்காற்பசும்பொற் றொட்டின்மலியங்கிடத்தியே
பார்க்குஞ்சுவைவானமுதமே பார்வேந்தனியேயென்றுயரந்
தீர்க்குங்கரும்பேகண்மணியே திருவேயென்றுசீராட்டி. (௪௮)
மிடியனொருசெய்யாளனைச்செய் விளையக்காக்குஞ்செயல்போலப்
படியில்கல்விவிரும்பினோன் பாடம்போற்றுமதுபோல
வொடிவில்செங்கோன்மனுவேந்த னுலகம்புரக்குமுறைபோலக்
கொடியநோன்புசெய்தீன்ற கொடியைவளர்த்தாண்மோகினியே. (௪௯)

மாயை வளர்தற்சிறப்பு.

கள்ளமாயைதன்னெழில்போற் கண்டதில்லையென்னமிக
வுள்ளம்வியந்துதலையசைப்ப தொப்பவசையுஞ்சுடர்பார்த்து
மெள்ளவிரலொன்றனைச்சுவைத்து மிளிர்பூஞ்சதங்கைத்தாளுதைத்து
விள்ளுமலர்வாய்குவித்தழுது மீளநகைத்துங்கிடக்குமால். (௫௰)

---

* மண்பொட்டு – சாந்துப்பொட்டு.

‡ கண்மிச்சில் – கண்திட்டி.

மாயைகவிழ்முகங்கவிழ்ந்த மதனனிருந்தானவளிருப்பப்
போயசிலையொன்றெடுத்தெழுந்தான் பொன்னாலியன்பாவையெழ
மேயவணங்கவேணடந்தான் வேந்தன்பயந்தமகணடைப்பத்
தூயதவஞ்செயவதந்தவித்த துறவினோர்பாலோடினான். (ருக)

குழலும்யாழுமினியவெனக் கூறுவண்ணமென்கனிவாய்
மழலைமொழிர்துமுடற்கின்ப மருவவோடிமேல்விழுந்தும்
விழையமமிழ்கின்மிகவினிமை விளையநுகருஞ்சுவையடிசில்
செழியசிறுகையாலளைந்துஞ் செய்தாண்மோகமீன்றோரை. (ருஉ)

பாவுபெருஞ்சீரல்லமனைப் பற்றவந்தமதியாற்றன்
னுருவநிழலைப்பற்றுநினைந் தோடியோடிக்கலுழ்ந்திடுவாள்
பொருவின்மதியமேன்முனிந்து பொங்குமழலைவீசாமன்
மருவியுறவுகொள்வாள்போல் வாவாவென்னவழைத்திடுவாள். (ருங)

மாயை பெதும்பைப்பருவ மடைந்தமை.

மாதிப்பரிசுதந்தைதாய் மகிழவளர்வுற்றாசிருந்த
நீதிக்கிழவளிறப்பவவ னெரிசேரிளஞ்சேயவன்றவிசின்
மீதுற்றதுபோன்முன்முளைத்த வெண்பல்விழவேறெயிறுதிப்பப்
* பேதைப்பருவங்கடந்துமேற் ‡ பெதும்பைப்பருவநண்ணினாள். (ருச)

அப்பருவச்சிறப்பு.

செய்யவல்லகும்பியன்செய் செங்கஞ்சுரந்தமணியணைமேற்
பையவந்துமணிமௌலிப் பார்வேக்திருக்கும்பரிசுபோல்
வெய்யதுதும்பைவளர்த்தகல விழுநீர்வள்ளைக்காதினிடைத்
தூய்யபசும்பொன்மணிகுயின்ற துணைத்தோட்டையைத்தோன்றினாள். ()

பருவத்தின் வளர்ச்சி.

மட்டுக்கணைவேளரணை வளர்த்தகுழற்காடலர்விரவிக்
கட்டுற்றதுகம்பான்களத்திற் கடுவும்விழிகள்சிறிதுற்ற
முட்டற்றுறவாம்பறவையன் முடியிற்படுதன்மெல்லமறைந்
தெட்டிப்பார்ப்பவெனமுகங்கொண்டெழுந்தமார்பினிளமுலைகள். (ருசு)

அன்னநடையுமன்னமிலா வையர்நடையுந்தளர்வெய்தக்
கன்னிநடைக்குநடைகற்றாள் கரும்புகசக்குமொழிபெற்றாள்

---

* பேதை - ஏழாண்டளவிற்று.

‡ பெதும்பை பன்னிரண்டாண்டளவிற்று.

மன்னுமலர்வீழ்சுரும்பனைய மைந்தர்பார்வைக்குறிப்புணர்ந்தா
டன்னையரியவளனவறிந்து தாமேமனத்திற்றருக்குற்றாள். (ருஎ)

இந்தக் * கன்னிமதிமுழுநோக் கெய்திச்செவ்வாய்வலியடைந்து
சந்தச்சிங்கந்தனையடுத்த தக்கவராவின்வலிசார்ந்து
முந்தைக்கொடிமீனத்தலைவன் முனிவராகும்பகைவெல்லக்
கந்தப்பகழிபலவேழக் கருப்புச்சிலையிற்றொடுத்தனனால். (ருஅ)

மங்கைப்பருவ மடைந்தமை.

பாகமாகப்பொங்கியெழும் பதமேபோலப்பொங்குமெழின்
மோகமாயைதன்புருவ முன்னிமுடிவேந்தயனுமா
லாகுமாடமொன்றுபுரிந் ததன்கட்கல்விபற்பலவும்
போகுமாதர்பலர்சூழப் போற்றியிருப்பச்செய்தனனால். (ருகூ)

அவள்பொழுது போக்குறைத்தமை.

வேறு.

வாய்த்துளவம்மணி மாடநண்ணுபு
பாத்தொடைபற்பல பயின்றுந்தந்திரி
நாத்தனியாழைமா னுக்கனென்றுதான்
பேர்த்துளர்விரல்களாற் பேசுவித்துமே. (சுO)

அங்கொருமடவா லதிர்ப்பத்தண்ணுமை
மங்கையர்சிலரிசை மரபிற்பாடுறக்
கொங்கவிழ்மலரளி குழுறத்தென்றலாற்
பைங்கொடியசைதல்போற் பாடியாடியும். (சுக)

வருமுலையிறைக்கிணை யாகவந்துறக்
கரமெனுமேவலன் புடைக்குங்காட்சிபோல்
விரைமலரோதிமேன் மினிறிரைந்தெழப்
பருமணிகுயின்றமென் பந்தடித்துமே. (சுஉ)

பூந்தொடைவார்குழல் புனைந்துநல்விரைச்
சாந்தமுநானமுந் தயங்கப்பூசியு

---

* கன்னியிலிருக்கிற சந்திரனது முழுப்பார்வையும், அங்காரகபல மும், சிங்கத்திலேயிருக்கிற இராகுவலியுமாகிய கோசரபலன் பார்த்துப் போர்க்குச்செல்லுகிற அரசரது செய்திதோன்ற: மன்மதனும் முனிவராகும் பகைவரை வெல்ல நாட்பார்த்து மலரம்புகளைக் கருப்புச்சிலையில் தொடுத்ததாக உருவகப்படுத்தினர்.

மேந்திழைபலவுறப் பிசையத்தாங்கியு
மாந்துறுசுவைபல வகையமாந்தியும் (௬௩)
தீங்கனிபாலொடு செம்பொற் * பஞ்சரங்
தாங்குறுபைங்கிளி யூட்டித்தன்மொழி
யாங்கதுபயில்வுற வளித்துங்கற்பகப்
பூங்கொடியனையவள் பொழுதுபோக்குநாள். (௬௪)

மணத்தலைவனைத் தேர்தல்.

தென்னவன்செம்பியன் சேரன்கொங்கண
மன்னவன்மாளவன் மகதநாட்டிறை
யென்னுமிங்கிவர்தமு ளியாவர்கண்ணதோ
கன்னிதன்மணவினைக் கடனென்றுன்னியே. (௬௫)
ஆய்ந்திருந்தனன்மம காரனாயிடைப்
பேர்ந்தனனவன்குரு வாகப்போற்றுறுஞ்
சாந்த ‡ வாங்காரனுந் தகுதிப்பேரினோன்
வேந்தனுமெதிர்கொளீஇ விதியிற்றாழ்ந்தனன். (௬௬)
மன்னவன்வந்தன மரபிற்கொண்டவன்
கன்னிதனெழினலங் காணப்போயினா
னன்னவளெதிர்நடந் தாரியன்றனைச்
சென்னியின்வணங்குபு சிறப்புசெய்தனள். (௬௭)
† மாந்தளிராலிலை வயங்குகோங்கரும்
பேந்தெழின்மரைமல ரெய்தியற்புதப்
பூந்துணர்வல்லிநேர் பொன்னைக்கண்டவ
னோர்ந்தனன்காரண மாதென்றுன்னியே. (௬௮)
மாதுருவுறுகுறி மதித்தறிந்தவ
னாதரவொடுமுடி யரசைநோக்கிநின்
கோதையையார்கொலோ தோளிற்கொள்பவ
ரோதுகவென்றலு முரைத்தன்மேயினான். (௬௯)
உணர்ந்திலனடியனே னொருநங்கோதைதன்
மணந்தனக்குரியவர் மனிதர்வானவர்
கணங்களுளொருவரைக் கருத்திற்றேர்ந்துநீ
யிணங்குறவெனக்கிவ ணியம்புகென்றனன். (௭௦)

---

* பஞ்சரம் - கூடு ‡ அகங்கார வழித்தாய் மமகாரம் நிற்றலின் ஆங்காரனைக் குருவென்றார். † மாந்தளிர் முதலியன ஆகுபெயராய் மேனி முதலிய உபமேயப்பொருளைக் குறிக்கவைத்தமை யறிக.

* கொங்கவிழ்தொடையினாய் கூன்கொக்கனாறுவான்
கங்கையையடைவது கடவுளன்னமே
மங்கையையணைபவர் மனிதரல்லர்நஞ்
சங்கரனேயிவ டலைவனென்றனன். (௭௧)

‡ மாலுநான்முகனுநா டரியவள்ளலிவ்
வேலவார்குழலினாட் கெளியனோவென
வாலமார்மிடற்றினா னன்பர்வேண்டிய
கோலமாய்நணுகுமீ துண்மைக்கூற்றென்றான். (௭௨)

மாயைக்கு உபதேசஞ் செய்தமை.

இன்னணமரசனோ டியம்பிமாயையாங்
கன்னியைவிளித்தவள் கருத்திணங்குறச்
செந்நிலைதனையுப தேசித்தேகினான்
றன்னிகர்குருபரன் றனதிடத்தரோ. (௭௩)

குருவருண்மொழிநெறி கொண்டுமாயைதான்
வரவணவசைநகர் மதுரைநாதனைப்
பரவினளருச்சனை பயின்றுபூசனைக்
கருவிகண்முழுவதுங் கடைப்பிடித்தரோ. (௭௪)

மூன்றாவது,

மாயையினுற்பத்திகதி

முற்றிற்று.

கதி-௩-க்கு திருவிருத்தம் - ௧௱௭.

---

* கொங்கு - வாசனை. வான்கங்கை - ஆகாயகங்கை. ‡ மாலும் நான் முகனும் நாடரியவென்றது வராகமும் அன்னமுமாகித் தேடியறியாததனை. அது "விஷ்ணோர்வை வாராகம்" எனவும், "ப்ரஹ்மாவை ஹம்ஸோபூத்வா" எனவும் வருஉம் இருக்குவேத வசனங்களா லுண னறிக.

சிவமயம்.

நான்காவது,

மாயைபூசைசகதி.

பதியைமேவுறுங்காதனெஞ் சகத்தினுட்பதித்து
மதுகைநாதனைவரன்முறை வரிவிழிமாயை
யுதயகாலையிற்பூசைசெய் நாட்களுளொருநாள்
விதிசையோதுவன்குலிமனத் தவர்கொளவிரித்து. (க)

சூரியோதய வருணனை.

விதுவைச்சேய்மையிற்கண்டலர் குவளைகண்மெலிய
முதிர்விற்பூணிளமுலையெழின் மாயைதன்முகமா
மதியைச்சேர்தருவரிக்கருங் குவளைகண்மலரக்
குதிரைத்தேரவனெழுந்தனன் குணதிசைக்குன்றில். (௨)

அனையகாலையிலன்னமென் றூவி பெய்யணைமேற்
றனியண்மாமயில்போற்றுயின் றவடியிறணந்து
வினையிறுன்மலி யஞ்சனச்சாலையுண்மேவி
யினியவாசமோடினள் சேடியரேத்த. (௩)

மாயையின் அலங்காரச் சிறப்பு.

விலைவரம்பறியாமணிக் கோவைசூழ்விளிம்பு
கலையணிந்தொருதலை முலைமேலலங்கரித்தாண்
முலையொடுந்துகில்கண்ட நாண்முதற்றொடர்ந்தன்றே
விலைகுறுங்கலைவல்லவர் கடபடாமென்றல். (௪)

மணியமைந்தபொற்பாதுகை யொருத்திமுன்வைப்பப்
பிணியவிழ்ந்தசெந்தாமரைப் பதங்கொடுபெயர்ந்தே
யணியணிந்திடுமண்டபத் தணைமிசையயர்ந்தாள்
பணியணிந்திடுமங்கைய ரடைந்தனர்பலரே. (௫)

மாரவேள்சிலைவளைந்திடப்பூட்டியவண்டு
நாரியோர்தலைநெகிழ்த்துவிட்டெனவொருநாரி
நாரவாமலர்க்குழற்சடைகைபுனைந்தியற்றி
வீரவேனெடுங்கண்ணிதன்முதுகுறவிடுத்தாள். (௬)

பின்னும்வேணிவார்குழலெனுங்கரியபோரவ
முன்னமார்தருசுடர்களையுமிழ்ந்திடுமுறைபோற்

கன்னிவாணுதன்மிசைக்கதிர்ப்பிறையொடுகவினப்
பொன்னவாஞ்சுணங்கவிர்முலையொருத்திகைபுனைந்தாள். (எ)

* ஓதியாகியவறன்மிசைச்சுவடுறவூர்ந்து
தீதிலாதவொண்சந்தனத்திலகவெண்மதிக்குப்
போதுமோர்சிறுபாம்பெனமயிர்வகிர்ப்பொருந்தச்
சோதிமாபணிச்சுட்டியொன்றொருத்திதூக்கினளால். (அ)

† வேனலம்பதிகொலைவிடமூட்டியவெவ்வேன்
மானவஞ்சனமெழுதியவிழிபொரவாலாற்
றூனதன்பகைதனைத்துணைகொண்டுறுந்தகைபோற்
பானலஞ்செவி மிசையணிந்தனளொருபாவை. (௯)

அடுத்துமாதவமழிமினென்றணங்கவேடமக்கு
விடுத்தவோலையைக்கண்கடம்மேற்பழிவிளைப்பிற்
கொடுத்தவேண்மிசைநிந்தைகூறுதற்றுவைத்திருத்தல்
கடுத்துவாழ்தரவொருத்திபொன்னோலைகாதணிந்தாள். (௧0)

தன்னைநிந்தைசெய்வெண்ணகைமேற்பழிசார
மன்னியங்கதுநிகாறவாழ்மனைவாய்தன்
முன்னிறந்திடுவேனென ‡ ஞான்றுகொண்முறைமை
யென்னவெண்மணிமூக்கணியொருத்திநின்றிட்டாள். (௧௧)

கற்றையங்குழனறுமலர்த்தொடையொடுகனமா
யுற்றணங்குமென்றிலசுபூண்பிடித்ததைபொப்ப
விற்றடங்குவாணுதலெழின்மாயைதன்மிடற்றிற்
பொற்றடந்தகட்டணியொருமடவால்புனைந்தாள். (௧௨)

$ கன்னியத்தனம்வந்தினமணிக்கற்கடகத்தின்
மன்னியுற்றதற்புதமெனவளைபலகாக்க
வின்னுதற்கருங்கண்மடமாதுகைவிளங்கப்
பொன்னினற்கடகம்புனைந்தனளொருபூவை. (௧௩)

ஆயுமின்சுவைதாச்செலுங்கையுடனடுத்து
வாயினெண்கவின்காண்பமருவறாமேபோன்
மாயைதன்கையிற்பொற்கடகத்தின்முன்வனைந்தா
ரியசெம்பவளங்களைக்கோத்தொருதோகை. (௧௪)

* ஓதி - கூந்தல். அறல் - கருமணல்.

† வேனலம்பதி - மன்மதன்.

‡ ஞான்றுகொள் முறைமை - தூங்குதலைக்கொள் ளுந்தன்மை.

$ கன்னியத்தமென்பது முதல் உற்றது என்பதுவரையில் சிலேடை.

மங்கலத்தொழிலாடவர்மனநடக்கிற்காக்
குங்குமப்பெருஞ்சேற்றினைக்குறித்திடுகற்போன்
மங்கையர்க்கொருதிலகமாகியவெழின்மாயை
கொங்கையிற்புனைந்தனளொருபெண்மணிக்கோவை. (௧௫)

பாயும்வெண்டிரைக்கருங்கடனிலச்சுமைப்பாம்பி
னாயிரம்படங்களுந்திறையிட்டனவனைய
மீயிலங்கொளிவிரிமணிமேகலைவேய்ந்தாண்
மாயைமங்கைதனல்குலினொருதிருமடந்தை. (௧௬)

கறையடிக்களியானையின்வரவினைக்கண்டு
மறுகினுற்றவரிரிதரமணிமருங்கிடல்போ
லுறுதவத்தினாறிந்தனரோடவொண்ணுதற்கு
நறுமலர்ப்பதத்தணிந்தனள்சிலம்பொருநங்கை. (௧௭)

கூடைமென்மலர்மணத்தினாலறிந்ததைக்குறுகப்
பாடும்வண்டினஞ்சூழ்தல்போலிளைஞர்கண்பரப்பத்
தேடரும்பொருளனையவட்குறுநறுந்தேய்வை
பீடுறுங்குவிமுலைக்கணிந்தனளொருபேதை. (௧௮)

நின்றவ்விம்பமேநினக்கெதிரன்றிவேறில்லை
யென்றுகண்கொளத்தெளிந்தபோடியொன்றெடுத்தாள்
குன்றெனுங்குவிமுலையவளெதிர்கொடுங்குழைமேற்
சென்றுசென்றுபாயரிமதர்மழைக்கணோர்தெரிவை. (௧௯)

வீரவேள்வளையாதசெங்கரும்பவன்வில்லி
னரிமேலிடாமலர்மறுவிலாநகைமதியங்
காருறாதமின்கடற்பிறவாதவின்னமுகம்
வேரிலாதபூங்கொடியெனவிளங்கினண்மாயை. (௨௦)

மாதரிவ்வகையணியலுமதுகைநாயகன்றன்
பாததாமரையருச்சனைப்பொருள்கள்பற்பலவு
நீதியாலமைந்தனவினிநீசரிலெம்பிராட்டிப்
போதுவாயெனவொருமடமாதெதிர்புகன்றாள். (௨௧)

மாயை பூசைசெய்வான் போதல்.

மயிலெழுந்தெனவெழுந்தனள்கோமகள்வாழ்த்திக்
குயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமடந்தையர்குழாங்க
டுயிலெழுந்தெனவெழுந்தனநூபுரத்துழனி
வெயிலெழுந்தெனவெழுந்தனமணியணிவிளக்கம். (௨௨)

பொன்னிலங்கியசிவிகைமுன்கொணர்ந்தனர்பொறுப்போர்
மன்னியங்கதையேறினண்மதர்விழிமாயை
சின்னம்வெண்பணிலம்டணைதண்ணுமைதிமிலை
முன்னிரைந்தனமதியெழக்கடன்முழங்குதல்போல். (௨௩)

ஆன்றிரட்டுறங்கண்ணன்வாய்க்குழலிஃதணிபூண்
மான்றிரட்டுறமெனக்குழலூதினர்மலர்விற்
கோன்றிரட்டியவமுதனையாண்முனங்குறுகி
மூன்றிரட்டியமுகமுடைமுருகனுமுருக. (௨௪)

வயங்குமாயையங்கரும்பினிற்றாழ்ந்தவர்மாவி
னுயர்ந்தமாதராளுற்றிருந்தொழுகுகண்மலரை
நயந்துசூழ்தருமளியினண்ணினர்பிறர்காலா
வியங்குமாதிருபுடையினுமிடையறவீண்டி. (௨௫)

வெள்ளிதந்தனன்றன்குடையெனக்குடைவிரிக்கும்
வாளெனப்பிறழ்மதர்நெடுங்கண்ணிபான்மருவக்
காளமொத்தகண்மடந்தையர்பலரிளங்கமுகின்
பாளையொத்தவெண்கவரிவீசினரிருபாலும். (௨௬)

காமவெந்தழன்மூட்டல்போற்கடிமலர்ச்சிவிறி
தாமசைந்தனபொய்க்கணைசொரிந்துவிற்றடக்கைக்
கோமகன்றிருந்திழையுளமறிதல்போற்குறுகிப்
பூமடந்தையையென்றவர்பூமழைபொழிந்தார். (௨௭)

பாகுவெள்ளிலைசந்தனங்குங்குமம்பளித
மோகைமான்மதம்வண்டிமிர்சுறுமலரொலியல்
பேர்கெழும்பணிப்பெட்டியென்றகிலுடைப்பேழை
தோகைமார்பலர்மருங்கினிற்சுமந்துபோயினரால். (௨௮)

கொங்கையங்குவிமுகிழ்விழிக்கயலிதழ்க்குமுத
மங்கையும்புயமுந்தியஞ்சுழியிவையடுத்துப்
பொங்குறுங்கவினீர்பெருகாற்றினைப்புரையு
மங்கலந்திகழ்வுறுமணிமாளிகைமறுகு. (௨௯)

திங்கள்வாணுதன்மடந்தையர்செஞ்சிலம்பொலியுஞ்
சங்கினோடணிகலன்களின்சிற்றொலிதாமுங்
கொங்குலாமலர்த்தொடையளியிசைகளுங்குழுமிப்
பொங்குமாழியிற்பஃறுளிபெருகுதல்போன்று. (௩௰)

துன்றுபெண்படைசூழ்வரமாயையந்தோகை
வென்றியங்கணன்மழுவினான்விழியினால்வேளைக்
கொன்றதென்னெனக்கேட்பமென்றுளவலிகொண்டு
சென்றுறுஞ்செயலென்னவத்தெருவிடைச்சென்றாள். (௩௧)

மாயையினாயவெள்ளத்தைக்கண்டு ஆடவர் மயங்கல்.

வேறு.

அரிமதர்மழைக்கணல் லரிவைதன்புடை
வருமடவாலியர் வனப்புக்காண்டலு
மெரிபுரைவிழியரி யேறுபோல்பவர்
கரிநுகர்வெள்ளிலங் கனியையொத்தனர். (௩௨)

இடையொருசற்றுவா னுதல்சற்றேழையர்
படைவிழிசற்றுவாய்ப் பவளஞ்சற்றிணைக்
குடமொருசற்றிவண் கொள்ளைகொள்ளநம்
புடைபெயரறிவெலாம் போயிற்றேயென்பார். (௩௩)

இனத்தியல்பாமறி வெண்பதுண்மையே
மனத்துயர்செயுமயன் மாற்றுநீறுதா
னனிச்சமெல்லடியினார் நுதலடுத்தலும்
பனித்துடல்வெதும்புமால் படுத்தலாலென்பார். (௩௪)

தொல்லைநஞ்சடர்துயர் சொல்லக்காத்தவன்
வல்லிபங்குடையருண் மதுகைநாயகன்
செல்லுமங்கையர்விழி நஞ்சுசெய்வதுஞ்
சொல்லுதுமவனொடு தொழுதுநாமென்பார். (௩௫)

இக்குழுமகளிருள் யார்வனப்பினான்
மிக்கவளெனத்தமை வினாவினாரெதிர்
முக்கனிகளட்சுவை முதிர்ச்சிபெற்றுள
தெக்கனியதனைநீ ரியம்புவீரென்பார். (௩௬)

கரும்பினுமினிய * செங்கயற்கணாரிளங்
குரும்பையும்பயன்படாக் † கோவைதன்னையும்
விரும்பினமுலகர்முன் வீணினெஞ்சகம்
வருந்துதனகைதரு மடமையேயென்பார். (௩௭)

விடங்குலாமதர்விழி விரைத்தண்பூங்குழ
லுடங்குநூலிடைப்பிறை நுதற்பொற்கொம்பனார்.

* சொற்கயற்கணார் எனவும் பாடம். † கொங்கை எனவும் பாடம்.

குடங்கணுறுமிளங் குவவுக்கொங்கைபோ
லுடம்பெலாமுடிஞ லுய்யலாமென்பார். (௩௮)

இவ்வணங்கருத்தழிந் திளைஞர்மாழ்குறக்
கொவ்வையங்கனியிதழ்க் கோதைமாரொடு
மௌவலங்குழலெழின் மாயையென்பவ
ளவ்வரன்கோயிலி னருகுபோயினள். (௩௯)

சிவிகையினிழிந்துதன் சென்னிதாங்கிய
குவிகையினெடுபுகாக் கோபுரத்துள்வெண்
கவிகையனெனுமம காரன்கன்னி * கட்
செவிகையினணிபர னெதிர்சென்றளரோ. (௪௦)

மாயை பூசை புரிதல்.

வேண்டியவனைத்தையு மேவன்மெல்லிய
ராண்டருதுறவமைத் தளிப்பமாயைதான்
காண்டருநுதல்விழிக் கடவுட்கன்புளம்
பூண்டனளருச்சனை புரிதன்மேயினள். (௪௧)

ஆதியவரன்முறை செய்சருக்கிய
மாதியகொடுபர னணிந்திருந்தபூ
வாதியகளைந்துமந் திரமறைந்துநம்
மாதியைமஞ்சன மாட்டன்மேயினள். (௪௨)

வேறு.

தயிலமுட்டறுவிடத்தைதகதையமுதாய செய்பாலியிர் சொறிதன்
வயலின் வெருகநற்புடைத்துக்கொள்காறுபழப்பி கிச்சமைதூர்ச்சு
புயலளவுதாழையிளநீர்நறுஞ்சந்தனக்குழம்புபோற்றுநுலி
னியலினமைதபனவிவையொன்றன்பி னென்றுபூசையினறைவர்காட்டி.

சங்குலவுமென்கைநெடுங் கடரிலைவேல்விழிமாயை சாப்பக்கு
மங்கலமாகியமேனி முழுவதுஞ்சந்தனத்திளையவியச்சாத்தித், தங்க
வொளுமொருசிறுகூன் முதுகிப்பீன்றதெனச் சிலைவெள்ளோற்றான்,
கங்கைமுடிமீதினில்வெண் ணிலவெறிக்குந்திலவக் கலைபுமிட்டாள்.

மறைதவழுநெடுஞ்சடையெம் பெருமானைச்சார்ந்தாரப்பப் போக்
கிமேவ, † நறைமலர்மென்றொடைமாலை பலவனைந்து சாத்திக்கோட்டு
நால்வாய்ச்சீற்றக், கறைபமடீநரிசுமந்த திருமேனியழகுறநுண் கலை
புனைந்திட், டிறைவனெனும்பணிநாண வவிர்தணிப்பூண்பற்பலவு மெடுத்
தணிந்தாள். (௪௫)

---

* கட்செவி கையின் அணி பான் என்க. கட்செவி - பாம்பு.

† நறுமலர் என பிரதிபேதம்.

கற்றா மங்கமழ்நித்தியகல்லியாணிமணாளற்குநானஞ்சாத்திப்
பெற்றா னங்கடிதலிலாக்கறிமருவுபோனகங்கள்பிச்சையல்லான்
மற்றா லொன்றில்லாதபெருந்தகைக்குநிவேதித்துவண்டுகிண்டி
யுற்றா துங்கடிமலர்மென்குழன்மடவாள்வெள்ளிலையுமுவந்தளித்தாள். ()

நறியபுகைசெழுஞ்சுடர்மென் சிவிறியொடுவெண்கவரி நாடுமாடி, நெறிமுறையினெடுங்கடல்போ லியமுழங்கநின்றுதவி நிமலன்றன்னைப், பிறைநுதலிவ்வகைபூசை புரிந்துதுதிபலசெய்து பெருகுமன்பான், மறைபுகலுமஞ்செழுத்து மறைந்துவலம்வந்துமுனம் வணங்கிப்பின்னர்.(௪௭)

அன்பினுளமுருகிவிழிசொரிநீராலெழுதியமையழிக்கிருப்பப்
பொன்புரையும்வடிவமயிர்பொடிப்பவியர்வாணுதலின்பொட்டழிந்து
மின்புரையுநெடுஞ்சடிலப்பொன்மலையினணைந்தவெள்ளமூழ்கி
யின்பினடிப்பவளென்னவந்துநடநவிலரங்கிலெய்தினாளால். (௪௮)

அரங்கினிடைநடநவிலுஞ் செயற்கேற்பவுடையணிந்திட் டரும்பைவென்ற, குரும்பைமுலையிணைவம்பு கொண்டணிந்து தவங்களெல்லாங் கொள்ளைகொள்ளுங், கருந்தடங்கண்மலர்க்கோதை சிற்றடியிற்கைபுனையக் கற்றமாதர், சுரும்புமுரன்மல்லிகைமென் போதனையசிறுசதங்கை துளங்கவார்த்தார். (௪௯)

மாயைமுலைக்கிணையெனவென் முன்றானும்வந்ததென வலக்கைத் தாளம், போயிடக்கைத்தாளமதைப் பொருமையினாற் றுக்குதல்போற் புடைத்தொலிப்ப. வாயுரைக்கு மொழிபோலத் தண்ணுமைசெங்கைகளால் வார்த்தைசொல்ல, மேயகலைப்பொண்விளர்ப்ப வெழின்மாதரிசைபாட வீணைகொண்டு. (௫௦)

என்னொருகையொடுமற்போர் புரிகவெனநிற்பவள்போ லிடையினேர்கை, மன்னியுறவைத்தொருகை நீட்டியாரெனெதிர்நின்று மாயைவல்லி, கன்னன்மதன்றனைவருக வெனவிளித்தல்போற்றழங்கக் காற்சதங்கை, பொன்னினியலொருபாவை நடிக்கின்றதென்னநடம் புரியலுற்றாள். (௫௧)

வேறு.

தண்ணுமைவிளங்கலுற தாளமிசையெல்லாம்
வண்ணமலர்மெல்லடி வழிச்சதியினிற்பக்
கண்ணிணைகொள்பல்வளைய கைவழிநடப்பப்
பெண்ணமுதமன்னவள் பெயர்ந்தனணடித்தாள். (௫௨)

வாயுரைசெய்சொற்பொருண் மலர்க்கரமுரைப்ப
மீயுயர்விசும்பினெழு மென்புளொலியெல்லாம்

பாயொளியபஞ்சுறு பதத்துறமிதித்துப்
பேயொடுநெடித்தவிறை பித்துறநடத்தாள். (௫௩)
* அந்தணனிருங்கலை யணங்கினையுமிழ்ந்தான்
செந்திருவைநேமியிறை சீயெனவெறுத்தா
னிந்திரனருஞ்சசியை யெண்ணிலன்மறந்தான்
பைந்தொடிநடிப்பநரர் பட்டதெனுரைப்பாம். (௫௪)
பொன்னெயிலினூன்றிய புழைக்குண்முகம்வைத்துந்
துன்னிமுனர்நின்றவவர் தோளிடையிவர்ந்து
மின்னெனநடம்புரியு மெல்லியன்மருங்கு
லென்னும்வெளிகாணிய விடர்ப்படுவர்மைந்தர். (௫௫)
பற்றுமனமோடியிரு பார்வையினுமெய்தி
மற்றையபுலன்களை மறந்துநடமாடும்
பொற்றொடியைநண்ணவுயர் பொன்மதிலுறுப்பி
னுற்ற † பொறிபோலசை வொழிந்தினைஞர்நின்றார். (௫௬)
இளங்கொடிமருங்குலவ ளின்னணநடிப்பக்
களங்கனியைவென்றமணி கண்டனையருச்சித்
துளங்குளிருந்தவ னுவந்திறையணிந்த
வளங்கெழுமுசந்தமலர் மாலையொடளித்தான். (௫௭)
வணங்கிமதுகேசனிரு மாலியபதேற்றங்
கணங்குமடவாருட னரங்கிடையிருந்தா
னுணங்கிழைமருங்குன்மிக நோமெனவிரைந்து
பிணங்குறசதங்கையழ பிள்ளையினடங்க. (௫௮)
மைத்தடநெடுங்கணிள வல்லிநிகர்மாயை
பத்தியொடருச்சனை பயின்றதையறிந்தா
னித்தனுலகெங்கணு நிறைந்தவனநாதி
முத்தனருளல்லம முதற்பெயரினானே. (௫௯)

நான்காவது,

மாயைபூசைகதி

முற்றிற்று.

கதி-ச-க்கு திருவிருத்தங்கள்-உகசு.

---

* அந்தணன்-பிரமன். † பொறிகளாவன - வளைவில், கருவிரலூகம், கல்லுமிழ்கவன், பரிவுறவெங்நெய், செம்புருக்கு, கல்லிடு கூடை, தூண்டில், காய்பொன்னுலை, தொடக்கு, ஆண்டலையடுப்பு, கவை, கழு, புதைபுழை, ஐயவித்துலாம், கைபெயரூசி, சென்றெறிசிரல், பணை, பன்றி, எழுவுஞ்சீப்பு, கணையமரம், சதக்கினி, குடப்பாம்பு, தள்ளிவெட்டிமுதலாயின.

உ

சிவமயம்.

ஐந்தாவது,

பிரபுதேவர்வந்தகதி.

* நிரந்தரமடியார்வேண்டு நினைவெலாநிரப்பாநின்ற
பெருந்தகையல்லமையன் பெயர்ந்தொருமனிதனாகி
வருந்துறுமயன்மனத்தால் வந்தனைபுரிந்தாடன்பாற்
பொருந்துறுபவன்போற்செய்த புணர்ப்பினைப்புகன்றுரைப்பாம். ( )

தாமுறு நுகர்வும்வீடுந் தந்திடவல்லன்றானே
யாமெனவியம்பலாலே யல்லமதேவனுண்மை
நாமமுமறையவேறோர் நாமமுற்றம்மாயைக்குக்
காமியவினைப்பயன்றான் கடைப்பிடித்தருளவெண்ணி. (௨)

கதந்தருதிருநுதற்றீக் கண்ணினானீறுபட்ட
மதன்செயல்செய்யவன்னோன் வடிவுதான்கொண்டதென்ன
முதிர்ந்தழகொழுகுமாறு முகங்களுட்சிறந்தவொன்றோ
டெதிர்ந்துளமுருகவென்ன விளமையோடழகுவாய்ப்ப. (௩)

அவிர்சடைமுனிவர்மாத ரழுங்குறக்கொண்டகோலங்
கவினுமிவ்வடிவங்கொள்ளக் கற்றுமுன்விட்டதென்னக்
குவிமுலைமகளிராவி கூட்டுணுங்கோலமென்னப்
புவியுறுமிரவியென்னப் பொங்கொளியுருவொன்றுற்றான். (௪)

விளிம்புறநடுக்களங்கம் வீழ்ந்துசூழ்மதியொன்றுண்டேல்
வளங்கெழுமயிரொழுங்கு வள்ளல்வாண்முகநிகர்க்குந்
துளங்குறுமுந்திமேற்போய் மார்பிடைத்தோன்றுரோம
மிளங்கருநளினமுண்டே லேய்க்குமென்றியம்பநின்றான். (௫)

† விலைவரம்பறியாவாடை விரித்துடுத்தரையிலங்க
மலைவரும்புதியசந்த மான்மதங்காதநாறக்
கலைவரம்பறிந்துளோர்தங் கருத்தினுக்கரிதாயென்புன்
றலைவருங்கமலப்பொற்றா டம்பிரான்மலியச்சாத்தி. (௬)

தளிர்த்ததண்பொழிலிற்றேமாந் தடஞ்சினைக்குயின்முகம்போற்
றுளித்தலைமுகில்கவற்றுஞ் சுரிகுழற்சிகழியார்த்திட்

---

* நிரந்தரம் - எஞ்ஞான்றும். † இப்பாட்டு முதல் ஆறுபாட்டு வரைக்கும் ஒரு தொடர்பு.

டளித்தொடர்மாலைவேய்ந்தவ் வலங்கலேக்குறவோர்செல்லாம்
வெளிற்றுரைப்பொருள்போற்றேன்ற மென் * றலைச்சாத்தணிந்து. (௭)

களத்திடையிருப்பினுண்மை காண்குவரென்னவாலங்
† குளத்திடைவாங்கிவைத்த கொள்கைபோற்றிலதர்தீட்டி
யொளித்தனிமதிதன்பாங்க ருரோணியோடொரும்பெண்கூட்டி
யளித்துறவைத்ததென்ன வணிமணிச்செவிக்கணிந்து. (௮)

விலையில்வெண்டாளக்கோவை வீரசங்கிலிகேயூர
மிலகுசெம்பணிப்பொனூலு மிவைமுதலாயவெல்லாக்
கலனுமொண்கவினெனுஞ்செங் கனலிற்பெய்நறுநெய்யென்ன
மலைவிணங்குருகுசேசன் வடிவுறப்பெலாமணிந்து. (௯)

இந்திரதிருவிற்கேற்ற விலக்கணமுழுதும்வாய்த்த
சுந்தரகுமரற்காவா விதனைத்தான்சுமப்பதாக
வந்துளதெதுகொலோவென் றெண்ணிமாலுடர்மயங்க
நிந்தையின்முதுகின்பாற்றண் [illegible]மையொன்றுங்கழுத்தாங்கி. (௧௦)

அல்லமதேவர் மத்தளமுழக்கியது.

சென்றருண்மருகைநாதன் றிருமுன்வான்சுடர்வலஞ்சூழ்
குன்றுறழ்கொடிநெடும்பொற் கோபுரத்தெதிர்போய்நின்று
மன்றிடைநவில்கூத்தாடி மத்தளத்தொழில்கைக்கொண்டா
னென்றுளமருளவெங்கோ னெறிந்துதண்ணுமையதிர்த்தான். (௧௧)

உரலசைந்திடாதடுக்கி யுறியினெய்யெடுத்தயின்றோன்
குரலசைந்தூதுமோர்வேய்ங் குழன்மொழிமாதர்மாழ்கச்
‡ சிரலசைந்தாடாநின்ற சிறகர்போன்மத்தளத்தை
விரலசைந்தறைதலன்றி மெய்யசையாமனின்றான். (௧௨)

மாயை மத்தளவோசைகேட்டு யாரெனவினவல்.

சுத்தமெய்ஞ்ஞானந்த சூரியன்காத்தாலார்க்கு
மத்தளமுகின்முழக்க நடித்துறுமயில்கேட்டம்மா
வித்தரைமணிதர்கையா லெஞ்செவிப்படாதிருந்த
புத்தொலியிதுவென்றுள்ளம் வியந்திதுபுகலுமன்றே. (௧௩)

மோட்டிளமுலையீரின்ன தண்ணுமைமுழக்கங்காதற்
கேட்டிலமிவ்வாறுண்டென் றுரைப்பவுங்கேட்டிலேமால்
வேட்டுலகனைத்துநின்று வியக்குமிவ்விஞ்சைகற்றுக்
காட்டியவவன்யார்கொல்லோ காண்கவென்றணங்குரைத்தாள். (௧௪)

---

* தலைச்சாத்து - தலைப்பாகையெனக் கிராமியமாக வழங்குகின்றது. † குளம்-நெற்றி. உரோகணி என்பது உரோணி என மருவிற்று. ‡ சிரல்-சிச்சிலிப்பறவை.

மாதர்வல்விரைந்துசென்று மத்தள * முழக்காநின்ற
சோதியைவிழியாற்றுஞ்செய் தொல்லைமாதவத்தாற்கண்டு
காதொடுபொருதுமீளுங் கயனெடுங்கருங்கட்செவ்வாய்க்
கோதைதன்மருங்கின்மீண்டு வந்திது கூறலுற்றார். (சரு)

கற்றதன்விஞ்சைபோலக் கவினுநாங்கண்டதில்லை
விற்றொழிலநங்கவேளே மேனிகொண்டடைந்தானென்ன
வுற்றனனொருவனென்ன வொண்டொடிவிளிமினென்றாண்
மற்றவர்விளித்துவந்து மாயைமாதெதிர்விடுத்தார். (சசு)

மாயை அல்லாமற்கண்டு மயங்கல்.

அந்நிலை † யலமனுமத் தண்ணலைக்கண்டபோதே
செந்நிலமுருநீர்போலச் செல்விமான்மயமேயாகிப்
பொன்னவிரொருபூம்பாவை போன்றசைவறவிருந்தாள்
கன்னல்வின்மதவேளெய்து கையிளைத்தருகுநின்றான். (சஎ)

மயக்குமென்பதுபோய்மாயை மயங்குமென்றிடவிருப்ப
வியக்குநின்றேயம்யாது வீரவேளனையாயின்பம்
பயக்குநின்பெயர்யாதெங்குப் பயின்றுறைகுவைசொல்லென்று
நயக்குமென்மொழியார்கேட்ப ஞானவாரிதியுரைக்கும். (சஅ)

செல்லுறழ்குழலீர்தேய மோ ‡ பாதேயஞ்சூளால்
வல்லவரென்னவந்தோர் வலிநிலையல்லவென்னு
மல்லமனென்பேரென்று மன்புசெய்பவரிடத்திற்
புல்லுவன்றொடர்பிலாம லென்றனன் $ பொய்ம்மையில்லான். (சகூ)

உலகுளவிஞ்சையெல்லா முணர்ந்தவெம்பிராட்டிதன்பான்
மலைவறவிஞ்சைகற்றோர் தம்மொடுமருவியப்பாற்
செயலினையொழிந்திருத்தி செல்வமோடையவென்று
விலகியழமுதமன்று ரியம்பினரிணங்கும்வண்ணம். (உo)

தன்கனிவாய்திறந்து சாற்றவேண்டியசொல்லெல்லா
மின்குழுவனையமாதர் விளம்பலுமகிழ்வுற்றீது
புன்சடைமதுகைநாதன் பூசனைப்பயனென்றெண்ணி
யின்குழன்மொழிமடந்தை யிருந்தனளுரையாடாமல். (உக)

---

* முழக்கிநின்ற எனவும் ஒக்கும். † அலமன்-அல்லமன். ‡ பாதேயமெனற்கு பயார்த்தம்—மேலாய தேயம். அதாவது:—இனிப் பூர்வபட்சப்படுத்தற்கியையாததேயம். எனவே சிதாகாயமெனப் பெற்றாம். $ பொய்ம்மையில்லான்-பொல்லொழுக்கமில்லாதவன்.

மோகினிதவஞ்செய்நின்ற முனிக்குமூலமாயைதனைக்
* பாகுவெள்ளிலையளித்துப் பரிந்தருகுறுமடைப்பைப்
போகியென்பவள்சிறந்த போகிபோனடிக்குநின்ற
யோகிதன்கரத்தளிப்பித் துரியனபலவுஞ்செய்தாள். (உஉ)

அடிக்கமலங்கள்போற்று மடியவர்வேண்டிற்றெல்லாங்
கொடுத்தருள்கருணைவள்ளல் கொண்டகோலத்திற்கேற்ப
நடிப்பவனுதலாலே நாமவேற்றடங்கண்மாயை
யெடுத்துதவுறுவதங்கை யேற்றனனிழிந்துளோன்போல் (உ௩)

விடைக்கொடியமலன்றன்னை விடைகொடுப்புறம்போந்தங்கண்
மடக்கொடிமதவேள்வாளி மருமம்பாய்ந்துருவநைந்து
நடக்கரிதாகியம்பொ னகைமணிச்சிவிகையூர்ந்து
தொடிக்கைநுண்ணிடைமருங்கிற் றோழியர்சூழச்சென்றாள். (உ௪)

கண்ணிவெண்குடைவேந்தன்பா னடப்புரிதொழிற்கிசைந்த
தண்ணுமையல்லமன்றன் † சதுருரைக்குடனிருப்பக்
கண்ணகன்ஞாலங்காக்குங் காவலனிசைவுகொண்டு
பெண்ணமுதனையமாயை பிறங்குதன்மாடம்புக்காள். (உ௫)

வலம்புரிவளையணந்த மருங்குசூழ்ந்துறச்சிறந்த
சஞ்சலமிருப்பதென்னத் $ தமனியமணிமாடத்திற்
பொலங்குழைமகளிர்சூழப் பூந்தவிசிருந்துமஞ்சை
நலந்தெரிபவள்போலெங்க ணம்பரேறுமொரவிழைந்தாள். (உ௬)

நினைவவன்புணர்ச்சிமேற்று நெடுங்கணேக்காங்கனன்றே
னனிமிகுமகிழன்மேற்று நாவெறுங்கூற்றின்மேற்று
புனைமலர்வணர்வார்கூந்தற் பொற்றொடிக்கிதழலன்றே
மணமொழிமெய்யொருங்கு மங்கையரியரென்பார். (உ௭)

தீதறுகழைக்கரும்பிற் றீஞ்சுவையிரதநீத்துக்
கோதினைவிரும்பிக்கொள்ளுங் கொள்கைபோ ‡ னுவியின்கட்
போதுறுமதம்விடுத்துப் புன்மலங்கொள்ளுமாபோற்
பேதையெம்பிரானுன்முத்தி பெறாதுபுன்போகம்வேட்டாள். (உ௮)

¶ ஒன்றிரண்டொழியவாளி யுளவெலாமாரனூர்த்தான்
குன்றிரண்டனையகொங்கைக் கோமகளாற்றளாகி

---

* பாகு-பாக்கு வெள்ளிலை-வெற்றிலை. அடைப்பை-வெற்றிலைப்பை † சதுர்-வன்மை. $ தமனியம்-பொன். ‡ நுவி - புழு [illegible]
¶ ஒன்றிரண்டொழியவாளி என்றது - கிளை..., சொல்லுதல், [illegible] தொழிலைச்செய்யும் முல்லை, நீலம் என்னு மிரண்டு பாணங்க ளொழிய வென்பது கருத்து.

மின்றிரண்டனையமேனி விமலன்மேற்சாய்ந்துவீழ்வாள்
பொன்றிரண்டனையமாதர் பொருந்தலானுணிகின்றாள். (௨௯)

தளரியல்காமத்தீயிற் சருகுபட்டாற்றாளாகி
யுளநிகர்மகளிர்சில்லோ ருடன்வரவெழுந்துட்போகி
யளிமலராளகஞ்சோர வணிமுலைத்துகில்விலங்க
வளமலியணையின்மீது வாயுயிர்ப்பெறிந்துவீழ்ந்தாள். (௩0)

வேறு.

அள்ளிக்கொளும்பேரழகனரு ளும்புகலுமவாவாலு
முள்ளக்கருத்தையுயிர்போலு மகளிர்க்குணர்த்துமுளத்தாலு
வெள்ளப்பவளவாய்திறந்து வீடேதலமன்மேவுதற்குப்
பிள்ளைப்பிறைவாணுதன்மடவீ ரென்றாள்பிறரைவென்றாளே. (௩௧)

இறங்குதுறையினீத்தாயிற் றென்னமாயையிடத்துமயல்
பிறந்தபொழுதேயுயிரளவாய் நின்றதென்னும்பெற்றிமையை
யறிந்துமகளிர்நின்கருத்தை யறியவுணர்த்தினல்லமற்குச்
சிறந்தமனையொன்றளிக்குதுமென் றுரைத்துப்பின்னுஞ்செப்புவார். (௩௨)

காமமுளைதோன்றிற்றுனக்கென் றெங்கள்கருத்திற்றோன்றிற்று
வாமமணிமேகலைமருங்குல் வடிவேன்மருட்டுமதர்விழியா
யாமுநினதுநெஞ்சகமும் வேறலேநின்னிதயத்திற்
* சேமமதனைநாளுமற் செப்புகென்றார்திருந்திழையார். (௩௩)

கன்னித்தன்மையழியுமெனு நாணுமுலகங்காக்குமொரு
மன்னற்குரியமகளென்னும் பெருமைதானு † மத்தளிகன்
றன்னைப்புணர்ந்தாளென்றுவரும் தகாதமொழியுந்தன்னுளத்தி
லுன்னிக்கருங்கண்மடமாயை யொன்றுமுரையாதிருந்தனளால். (௩௪)

இறைவியொன்றுமுரையாமல் வாளாவிருப்பவேவல்புரிந்
துறவினின்றசகலையெனு மாதுபிராட்டியுரையொடுதான்
பிறவுமின்றுவேறுபட்டா ளென்னேபெண்ணேயறியேனென்
றறிவுகலங்கியொருவுகலா விலாசியணங்கைவினவினாள். (௩௫)

இனியான்மறைப்பதென்கொலுமக் கின்றுவந்தவல்லமனுந்
தனிநாயகன்பேரழகென்னு நறவையுண்டுதரியாமற்
கனிவாய்மடந்தையுளமழிந்தா ளென்று ‡ விலாசிகாட்டுரைக்க
முனியாளிமைந்துபுன்னகைகொண் டிருந்தாண்மாயைமுகங்கவிழ்ந்து ( )

* சேமம்-வைப்பு; கருத்து. † மத்தளிகன் - மத்தளம் முழக்குவோன்; அல்லமன். ‡ விலாசி-கலாவிலாசி யென்னுந்தோழி.

மாயையிடையையுளண்முலையாள் மற்றைமாதர்போலவென்று
தூய * மதிஞானுமிதித்துச் சொல்லுமருங்குற்றோகைதான்
வாயினிளவெண்ணகைதோன்ற வாளாவிருப்பக்கண்டமய
லாயினுடையளெனமாத ரறிந்தா † ரருக்தாபத்தியினால். (௩௭)

வல்லியுள்ளமறிந்தனளிம் மாயைதனையுமயக்கவல்ல
வல்லமன்றன்கருத்தையினி யறியவேண்டுமென்றவர்தாந
சொல்லவொல்லைமதமானி யென்பாள்யானத்தோன்றறனை
யெல்லவுள்ளமறிவலெனச் சென்றாள்விநோதவிமலன்பால். (௩௮)

மங்கைவருமவ்வாவையறிந் தவளோர்மாற்றம்வகுத்திடுமுன்
றங்குமனையிற்சென்றிருப்ப னுங்கடலைவிட்டயனத்தேடிற்
றிங்கணுதல்வெண்ணகைக்கருங்கட் செவ்வாய்த்திருவேசெப்புகவென்
றெங்கடலைவனியம்பமத மானியியம்பன்மையினள். (௩௯)

வீடுபுறநீவேண்டற்க வையவெதுவிளங்குமணி
மாடநினதேயிவணுறைக வரசர்கோமான்மகளிதய
பீடமதனிலுனைவிடா திருத்தியிருந்தாள்பிரிவற்றீ
கூடவுறையும்விருப்புடைய ளென்றாளகுறிப்புவெளிப்படவே. (௪௰)

ஒன்றுமில்லேனானீவிர் மிகவுமுடையீரும்மிறைவி
வென்றியரசர்குலமடந்தை சாதியறியாவிகிர்தன்யா
னன்றிமகளிர்நீயிர்நான் மைந்தனென்றாலடாதம்மா
வென்றுமுங்களுடனுறைவ னெந்தநகைகொண்டியம்பினான். (௪௧)

நள்ளாதொழியினன்றியவ னட்டாளாயிற் பிழைப்பேதங்
கொள்ளாளொருவர்மாட்டுமெனி னுயிர்போற்சிறப்பிற்கொண்டவனை
யெள்ளாளென்னவேண்டுமோ வென்சொலெல்லாந்திருந்தறிதி
வள்ளாலெனவின்மொழிபுகன்றாள் மாற்றமறிந்தமதமானி. (௪௨)

காறிற்சிறந்தமலர்க்குழலாய் நின்சொலெல்லாம் § கவர்பொருளைப்
பாரித்திருந்தநேறகிலேன் பணியொன்றொருவர்பாற்புரிவோர்
றூரத்திருந்துவருங்காலந் துணிந்துவருதலனியென்று
‡ னாரிக்கிணங்குமவன்போல நடிசனுவிடுத்துகழுவவோன். (௪௩)

* மதிஞர் அனுமித்தது எனப்பிரிக்க. † அருத்தாபத்தியாவது:—நித்திய வுபவாசியை அவனது பரித்தவுடலாலிரவிற் காந்துண்பானென் றுணர்கை. அஃதிருவகைப்படும்:—திஷ்டாருப்தாபத்தி, சிரவணருத்தாபத்தியென. அவற்றுளிது திருஷ்டாருப்தாபத்தி. அனுமானமாவது காரியத்தாற் காரணமுண்டெனக்கோடலே. அது மூவகைப்படும் பிர திக்ஞை, எது, திட்டாந்தம் என § கவர்பொருள்—பிரிவுபட்டுவரும் பொருள். குன்றேறுமா என்றற்போல. ‡ நாரி—பெண்.

மன்னர்மன்னன்மகடிருவோ லக்கங்காணுமைந்தரோ
டுன்னையுன்னுமவளல்ல டலைவனாகவுன்னினளா
லென்னவன்னமனையாய்நுந் தலைவிக்கியற்கையுயர்த்திடுதன்
முன்னமென்னவடங்கியொழு குறுதலெனக்குமுறையென்றான். (சச)

சொற்போர்செய்துமறைப்பதினியென்னும்யாங்கடொழு திறையாய்
நிற்போய்நின்னையெதிர்ந்தளவே * கரியுண்விளவினிறையழிந்தாள்
கற்போனின்றவருந்தவருங் காணுமுன்னமுனைக்கண்ட
தற்போனின்றுதடுமாற நினைப்போலிருந்ததலைவியே. (சரு)

என்றுமங்கைகூறுதலுந் தலைவியிதயநீயறிவை
யன்றியின்றுபுதியன்யா னறிவனோவிங் † காப்தமாய்
நின்றவுன்றன்மொழிகேட்கு மதுவேயெனக்குநெறியென்றான்
குன்றைவென்றகுவிமுலையாள் களிப்பவெமையாட்கொள்ளுவோன். ( )

நல்லசகுனமென்னவெதிர் கண்டுவந்தாய்நம்பிநீ
வல்லவசுரர்சுரர்முனிவ ரெல்லாமாயையையோர்
புல்லினெளியளெனப்புல்ல நின்றாமெனப்புன்முறுவலொடு
சொல்லிமகிழ்வுகொண்டிறைவி பான்மீண்டனளச்சுடர்த்தொடியே. ( )

அங்குமாயைமதமானி சென்றதற்பினகந்தளர்ந்து
மங்கைவாய்மைகூறியுடம் படுக்குமோமன்மகடனக்குப்
பங்கமாமென்றென்னுயிரைச் சீறியகலப்பண்ணுமோ
விங்குநானென்செய்வனென வறியேனென்னவிருந்தயர்வாள். (சஅ)

என்னோவறிந்துபோயினள் சந்துபொருந்தாதெய்துமோ
வன்னோவசான்மகளென்ன வஞ்சியழகனகலுமோ
வின்னோன்னநினைவின்றியெனையே நினைந்திட்டிருக்குமோ
பொன்னோடுறழும்வாண்முகங்கண் டலறுதுயரம்போகாதே. (சகூ)

என்னப்பலவுநினைந்துமட மாயையிருப்பவிகுளைமார்
மின்னற்கருங்கணிடனாடக் குறிகணல்லவிளங்குதலாற்
கன்னிக்குவகைகைகூடு மென்னவிருக்குங்காலைதனி
லன்னப்பெடைபோனடந்துமத மானிகளிப்புற்றடைந்தனளால். (ரு௦)

வண்டாமரைபோன்முகமலர்ந்து வந்தாள்சென்றமதமானி
கண்டார்மகளிரவனுள்ளங் ‡ காயோபழமோகழறென்றார்

---

* கரியுண் விளவின் - யானையுண்ட விளங்கனிபோல. யானை யென்றது யானைத்தீ என்னும் ஓர் நோய் என்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியர் † ஆப்தம் - உண்மைக்கூற்று. ‡ காயோ பழமோ வெனல்:— கைகூடிற்றோ இல்லையோ வெனக்குறிப்பித்தல்.

தண்டார்வனைமென்குழன்மடவீர் பழமேயென்றுசாற்றினுள்
கொண்டாருவகையவர்மாயை யுவகையாரேகூறுவார். (ருக)

மன்னனறியினென்னுமோ வறியோமிதனைமறைமினெனப்
பன்னியகளிறுளத்தடக்கிக் கங்குல்வரவுபார்த்திருந்தா
ரன்னமனையாளல்லமன்ற னுடம்பாடுரைத்தவம்மொழியே
கன்னன்மதவேளெய்தபசும் புண்ணின்மருந்தாக்களிப்புற்றாள். (ருஉ)

புனலின்விளையா * டிருந்தமைந்தர் தம்முளெழுந்துபோயோடிப்
புனலின்விழுவான்போல்விழுந்த தொளிஞாயிறுபோய்ப்புணரியிடைப்
புனலின்விழுந்துமூழ்குபவர் தெழுவான்போலக் † குணதுகடற்
புனலின்மிசைவந்தெழுந்ததிருள் பருகிப்புதுவெண்டிங்களே. (ருங)

தொக்ககமலவ்வாய்மூடக் கள்ளுண்டிடறுஞ்சுரும்பினங்கண்
மொய்க்குநறுமென்குவளைவாய் திறந்தமுகிறஞ்சிளம்பொழிலிற்
புக்கமணிீர்க் ‡ கயத்திரைதேர் குருகுவிண்மீன்பூத்தனவாற்
செக்கரொனுஞ்செந்தீயினிடைப் பொரிந்துதெரித்தபொரிபோல. (ருச)

தூயசோதிப்பகலவன்போய் மேலைப்புணரிதோய்ந்திடலு
மாயைநாமங்கொண்டிருந்த மணிமென்கலாபமயிலைவா
ருய $ கோப்பிகண்டுசினந் தூடலன்சிவப்புற்றடங்கல்போன்
மேயமாலைப்பொழுதிலிருஞ் செக்கர்தோன்றிநீந்ததால். (ருரு)

சந்திரோபாலம்பனம் (உபாலம்பனம்-பழித்தல்.)

காலையரும்பிப்பகலெல்லாம் போதாயிருந்தகாமமலர்
மாலைமலர்ந்துபொருமலொரு மாயைநாமமணிவல்லி
மூலையிருந்துபுறம்போந்து விரிவெண்ணிலாமென்முற்றத்திற்
பீலியஞ்ஞையெனவீழ்ந்து மதநோய்மிகவாய்ப்பதற்றமால். (ருசு)

தால்வாயடைந்துமிருந்தலையை மோதிமோதிச்சலித்தலறக்
காய்வாய்நிலவேயுடன்பிறந்தா னிருந்துவாழுங்கடிமனையை
நீவாவெனழிந்துவந்தழிப்பா யென்றலந்தோர்வெயின்றிற்
தேய்வாய்நின்றேடியைபில்லா வென்னையென்னசெய்யாயே. (ருஎ)

தக்கன்மகத்திலொருஞான்று தாளிற்படுநீ ¶ தலையேறி
மிக்கமுனிவர்மந்திரநீ நிறைப்பவின்னுமீண்டிலாய்

* இருமைந்தர்க்கு உபமேயப்பொருள் சூரிய சந்திரர். † குணதுகடல் - குணக்குள்ளது. குணக்கு-கீழ்த்திசை. ‡ கயத்து இரைதேர் - தடாகத்து இரையை யாராயும். $ கோப்பி-ஒந்தி. ¶ தலையேறி - சிவபெருமானது சடைமுடியினேறி.

நக்கன்பவளவாய்ப்பட்டுக் களத்தேயிறங்குநஞ்சுநினை
யொக்குமென்பதறியாமை யன்றோவொளிர்வெண்மதியமே. (ருஅ)
அங்கமதினஞ்சிருத்தினோ னங்கமல்லாவவிர்சடைமேற்
றங்கவினைவைத்திட்டதுநின் கொடுமைகருதித்தானன்றோ
பொங்குமமுதகலையென்ன நின்னைப்புகறல்வெண்டிங்கா
ளிங்குமனிதர் * காராட்டை வெள்ளாடென்பதொக்குமால். (ருகூ)
உருப்பமிகுவன்றழல்சிவப்புற் றலகர்காணவொளிதரவு
நெருப்புவெண்மையென்பதுகன் னியாயர்நின்னைக்குறித்தன்றோ
† பொருப்புநறுஞ்சந்தனச்சேறு புலர்ந்துபொரியப்பூவணையும்
விருப்பமலருங்கொளுந்தவழல் வீசியெழுந்தவெண்டிங்காள். (சுO)
இன்றோருலகிலெனக்கொன்று பிறர்க்கொன்றாகியிருக்கின்றாய்
நன்றோவுனக்குமதியமே ஞாயிறேபோல்வாழாமன்
முன் ‡ றோகையர்களியாவரையு மொப்பக்காணுமுயற்சியினா
லன்றோதேய்ந்துபோகின்றா யன்றோவதனையறியாயோ. (சுக)

தென்றலைப் பழித்தல்.

கொல்லாநோன்புமுனிமலையிற் றோன்றியென்னைக்கொல்கின்றாய்
பொல்லாமந்தமாருதமே யென்னோகருணைபூண்டிலாய்
சொல்லாய்திருப்பாற்கடலினிடைத்தோன்றுங்கடுவிற்றன்குணமே
யல்லாலமுதகுணமுண்டோ நின்னைவெறிப்பதறிவன்றே. (சுஉ)

கேகிலோபாலம்பனம்.

உயிர்த்தபொழுதேநின்குரல்கே ளாமுன்னோடிற்றீன்றதாய்
நயத்தின்வளர்த்ததாய்குரல்கேட் டலுமேநடுங்கத்துறந்ததாற்
பயத்தமலர்ப்பூங்காவகத்தி லிருந்துபல்காற்கூவினாற்
செயிர்த்துநின்னைக்குயிலேநான் வெறுத்தல்செப்பவேண்டுமோ. (சுங)

மன்மதனை நிந்தித்தல்.

கன்னற்சிலையாயென்மனத்தைக் கலக்குங்காளைகவின்கண்டு
முன்னிற்பதற்குநாணியோ விங்கேநின்றுமுனிகின்றாய்
தன்னிற்பெரியரில்லையெனு மவனைச்சமரிற்றாக்காம
னன்னர்த்தளிரின்மெலியாரை யடர்த்தாயாண்மைநன்றரோ. (சுச)
என்றுபுலம்பிமயன்முதிர்ந்து மாயையிரங்கியிருந்தயா
மன்றன்மலர்பெய்மெல்லணைப்பூம் பள்ளியறையின்மதமானி
சென்றுநம்பியல்லமனை முன்றந்திருத்தித் $ தேரையூண்
வென்றிமடங்கற்கிடுதல்போ லவளைவிடுத்தாலல்வரையுள். (சுரு)

---

* காராட்டை வெள்ளாடென்பது - மங்கலம். † பொருப்பு-பொதியமலை. ‡ தொகையர்கள் - அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு மனைவியர். $ தேரையுண் - தவளையுணவு.

உருவெளிகாண்டல்.

வேறு.

* வேனினண்பகலின்வெய்யபாலையுணீர்வேட்டவனக்கிலத்துறநீர்
தாமெனதிர்கண்டுபெருகவோடுதல்போற்றண்மலரணைமிசையமர்ந்த
ஞானநல்விளக்கைவிழிபுறக்கண்டுநகையொடுதிருமுகமலர்ந்து
பானலங்கண்ணிபுணர்முலைவிம்மப்பரிந்துமேல்விழுந்துபுல்லினளால். ()

நாடிய † வாடிநிழலெனவணைமேனண்ணுறத்தோன்றியவிறையை
யோடினள்வீழ்ந்துதழுவுறத்தழுவவுறாமையாலணைமிசைவீழ்ந்தே
யாடியினிழலைப்பற்றநீட்டியகை யாடியிற்றாக்கின்றழுது
வாடுறுமழலைப்பேதைபோலவருந்தினண்மதர்விழிமாயை. (சுஎ)

சொல்லருமழகன் றிருவுருவிழியிற் றோன்றலான்மீளவு மெழுந்து,
புல்லினண்மலர்மென் கைகளால்வெளியைப் புல்லல்போற்சுவைத்தனள்
வெறுவாய், வல்லியிவ்வாறு வெளிமயக்குற்று வள்ளறன்னைப்படாமை
யினு, லல்லமனலனீ துருவெளியென்ன வயிர்த்தன ளுண்மையை
யன்றே. (சுஅ)

அருந்தவநெடுநாண்முயன்றுதான்பெறுவமுதைவாய்வைத்திடுமளவிற்
கரந்தவறுதல்போலல்லமதேவன்கட்புலத்துற்றுமென்றேனிற் [லை
பொருந்துறவெளிபோல்வாராமையாற்றயிற்புழுவெனப் பதைபதைத்தரி
வருந்தினள்காமமல்லமனன்றிவடிவுளமாயார்கடத்திடுவார். (சுகூ)

கன்னிகையென்றும்பிறைமகளென்றுங் கருதிடாதவாயிலோர்கட்டு
மென்னிணைமுலைகண் மார்புறத்தழுவியதற்சுவைத்தணைமிசைப்புணர்வுற்
றின்னலினின்பக்கடலிடைமூழ்கவிவன்றனுற்பெறற்கரியனென்று
தன்னகநைந்துவெய்துயிர்ப்பெறிந்தாடவத்தமாயைத்தவம்படைத்ததே. ()

பொழிந்திழியமையால் ‡ வளிநுணைந்திடுமேற் புகைந்தெழுமெரி
யில் § வான்வேமேன், முழங்குவெண்டிரைப்பேராழியகலயமுனிவனே
யழுத்துமேனஞ்ச, மெழுந்தான்றன்னை வருத்துமேன் மயக்கமெய்துவ
னல்லமதேவ, னெழுந்தவர்தம்மை யொழிவறமயக்கு மொருத்தியு
மவன்றனைமயக்கும். (எக)

விண்ணிணைக்குத்திக் கையிளைப்பவர்போல் வேனெடுங்கண்ணியங்
கிருந்த, வண்ணலைத்தழுவித் தழுவிமெய்வருந்தி ¶ யவசமுற்றணைமிசை
யுறங்கி, யெண்ணுறுநினைவா லவன்புணர்ந்ததுபோ லினைகனவொன்று

---

* வேனில் - வெயிற்காலம். பாலை - கடுஞ்சுரம். † ஆடி - கண்ணாடி. ‡ வளி - காற்று. § வான்வேமேல் - ஆகாயம் வேகுமாயின், ¶ அவசம் - பாவசம்.

கண்டெழுந்தாள், கண்ணகனிலத்தி னிருள்குடிப்பவனுங்கருங்கடன் முகட்டினிலெழுந்தான். (எஉ)

காலையின்மாலைவார்குழன்மாதர்க் கண்டுரைசெய்வளல்லமன்றன், கோலமென்சொல்வேன் விழியெதிர்தோன்றிக் குறுகிலென்கைப்படா னதனற், சாலவுநைந்து துயின்றனன்கனவிற் றடமுலைகுழைந்திடப் புல்லி, மேலுநல்லருள்செய் துன்னைநானென்றும் விடுகிலேனென்றன னென்றாள். (எங)

அருந்தவமழிக்குமழகுடையணங்கிற்ககப்படாவிறலினன்யாரோ
புரந்தரனயன்மால்சுரர்முனிவர்கிம்புருடர்வித்தியாதரரென்னப்
பராந்தவர்தம்முளலனிவனொருவன்பார்த்திடிற் * பராபரனென்று [ரால்.
திருந்திழைமகளிர்மணத்துளேவியந்து தெரிவையோடுரைத்தன்மேயின

ஆசைநின்னுளத்தினமிகவளர்ப்பதற்காயல்லமனிவ்வகைநடித்தான்
பேசுறுகனவின்பயனுனக்குரைப்பிற்பின்புனைமெய்யுறவணைவன்
வாசமென்குழலாயென்றவண்மனத்தின்வருத்தமற்றிடவறிந்துரைத்தார்
காசணிமருங்குன்மடந்தையர்மாயைகவலைதீர்ந்துள்ளுளேகளித்தாள். ()

இன்னணமாயைமாதிடைநிகழ்ந்தவியல்பினைமோகினிசிலர்போய்ப்
பன்னுறவறிந்துமானமிக்கூறப் $ பருவரற்கடலிடைப்படிந்து
தன்னொருமகள்வாழ்மாளிகையெய்தித்தனையையைப்பாங்கிமாரொடுகூ
யென்னிதுசெய்தாயையகோபேதாயென்றுநைந்தின்னனபுகன்றாள். ()

மானமுமுயிருமொருங்குநில்லாதவழியுயிர்தன்னையேவிடுத்துத்
தானுறுபொருளாய்மானமேகொளுமுன்றந்ததன்செவிப்படிலென்னும்
பானுவுமதியுமியங்குறுமளவும்பழியிதுவழிவழிவராதோ
யானுனைவருந்தியீன்றதுமிதற்கோவெங்செய்தாய்பாவியென்றிசைப்பாள்.

குரவர்தாமியைந்துகொடுத்திலராயிற்குமரவேளனையவரெனினு
மருவாநிற்பர்தந்தைதாய்தங்களாணையினொழுகுகன்னியர்தா
முருவிலாரெனினுங்குரவருண்மகிழ்வுற்றுதவுறினனையவர்தம்மைப்
பரவுவான்கடவுளாகவேநினைந்துபண்பொடும்பயிலுவான்றே. (எஅ)

மணம்புரிவதன்முன் குரவரானையினு மணவினைமுற்றியபின்ன, ரிணங்குறவருள்செய் கொழுநனாணையினு மிருப்பர்தம்வயமில ரென்று மணங்கனையவர்தா மென்பதையறிந்து மடாதவிச்செயலினைச் செய்

* பராபரன் - பராசத்திக்கு மேலானவன். $ பருவரல் - துன்பம். கூய் - கூவி.

தாய், பிணங்குவாரில்லையென் றிருந்தனைபோலும் பேதைநீயென்று தாய் முனிந்தாள். (௭௯)

தான்செயுந்தவறுந் தாய்செயுமுனிவுந் தன்மனந்தனை நனிவருத்த, நான் செய்வதென்னென் றிருநிலநோக்கி நாணநீர் விழியுகவிருந்தா, டேன்செய்மென்மொழியாண் மோகினிகண்டு சினந்தவிர்ந்த கங்கனைந் துன்மேல், மாண்செயும்விழியாய் பிழையில்லையென்றாண் மனங்கரை வன்னைபோலுண்டோ. (௮௦)

மங்கைமீர்நீயிர் சூழ்ந்தனரிருந்தும் விளைதருவேலியில் பயிர்போ லெங்கடம்மடந்தை * நிறையழிந்தொழிய வென்செய்தீர் பாவிகாளெ ன்று, ளங்குறுமடவார் சொல்லவரம்பிராட்டி யருளொடுமேகன் மதிமதனு, லுங்குலமடந்தை யுயிர்விடாதிருந்த துன்றவமென்றுநைந் துரைத்தார். ( )

பாங்கியர்பகரச் சினஞ்சிறிதவிந்து பாங்கியர்குழவிநுட் சிறப்புற், றோங்கியசகலை தன்முகநோக்கி யுரைப்பண்மோகினி யெனுமரசி, பூங் கணைமதவே ளனையவல்லமனைப் புறத்துநின்றகற்றிடாதெங்க, ளீங் கதிர்முகமேல் வியன்முனம்விடுத்தா யென்மகாநீலா வெனவவளுரைப் பாள். (௮௨)

மானுடப்பிறவியரிதிலரசர் மக்களாதலரிததனி, லூனுறுப்பமைத லரிததிலரிதா லுணர்வொடுமோகங்களுகர்த, றென்னைப் பெரியர் கூற லாலன்னாய் தவப்பலமுயன்றுபெற்ற, மீனெனப்பிறழுங் கண்ணினாய வெருண்டு வெறுப்பதுதகாதென வுரைத்தாள். (௮௩)

மோகினிசகலை புகன்மொழிகேட்டு முகமலர்ந்தென் றவப்பயனும், பாகெனுமொழியாடவறில † யாழோர் பயின்மணமரசர்மேற்றென்ப. ராகலினிவளுங் கல்லமன் றன்னை யருமணத்தலைவனாக்கவன்பாற், போகம் வேண்டியவா கொள்கெனப்புகன்று புகன்றனள் பின்னுமோர்மாற்றம்.

உலகெலாமறிய வதுவைசெய்யாது முலகமன்னவ னறியாமற், றிலகவாணுதலா யொழுக்கநீர்மறைமின் றேமொழிநீரிவடமை, நல மெலா நுமதேயாதலானுமக்கு நான்சொல்வ தென்னென்றுமகளுக், கலங் கலாவுவகை செய்துபோயினடன் னகத்தினுண்முனிவுறவந்தாள். (௮௫)

என்பிழை பொறுமலன்னைமீயாடென்பா லிருந்தவரேசொலின தனு, லன்புடையன்னை முனியுமோவென்ன வறைந்தனண்மாயைகேட் டறைவாள், பொன்புரைசகலை நந்தநவுனக்குப் புராரியேதலைவனென்

* நிறை - கற்பு. கேண்மதி - மதியென்பது முன்னிலையசை.

† யாழோர்பயின்மணம் - கந்தருவவிவாகம். இதனியல்பினை இறையனார் அகப்பொருளிலும், தொல்காப்பியம் களவியலினுங்காண்க.

றிருப்பப், பின்பிதுநீசெய்தனை யெனினின்னைப் பிழைசொல்வார் மேற் பிழையுண்டோ. (௮௬)

மானனையாய்நந் தாயறிந்தமையான் மறைந்ததுநொய்து பட்டன்றிக், கோனிதையறிவ னெனினெளிதாமோ கோமளவல்லி நீகேண்மோ, போனதுபோக வினியவன்றன்னைப் புறத்தினில் விடுவதேயறிவு, தானெனவுரைத்தாண் மாயைகேட்டயர்ந்து தாங்கருந் துயரமோடிருந்தாள். (௮௭)

அல்லமனறிந்து நுந்திருமடந்தைக் கடுத்ததென்புகலெனச் சகளை, வல்லிநின்மாயை வலையிடைப்பட்ட மறையெலாமிறைமனை நிறைந்த, தொல்லைநல்வினையா லறிந்திலன்வேந்த னொருவனும் யாமுய்யவேண்டிச், சொல்லுவதொன்றுண் டையநீபுறத்தோர் * சூழலிலிருத்தனன் றென்றாள். (௮௮)

† மாயையையகன்றா னடக்கக்காலெழுமோ வாயிடைமாற்ற மொன்றுண்டோ, போயொருவிடய முணமனம்வருமோ பொருந்துறும் பகலிரவுளவோ, காயமுமுயிருங் கலந்துவாழ்வுறுமோ கண்டனமெனவெனையொருவா, நீயறிவுறவிங்குரைப்பவருளரோ நேரிழாயென்றனனண்ணல்.

கருத்தினையறியா தவன்மொழிதனக்குக் காட்டிய பொருளையே கொண்டு, விரைத்துணர்மலர்மென் குழலிருள்புணரும் விதியுளதென்னினிலெங்கொடியைத், தரித்தெவனொருநீ யிருப்பினுமுனக்குத் தருமிதிலையம் வேண்டாவென், றுரைத்தனள் கருணையென்று செய்குவனென் றுழன்றவளண்ணலைநோக்கி. (௯௦)

சகளையிவ்வாறு மொழிதரநங்காய் சாலவுநன்று நன்றென்று, நகைமதிதவழுஞ் செஞ்சடைமதுகை நாயகன்றிரு முனஞ்சென்று, முகிழ்முலைநடிக்கும் பொழுதுதன்செயல்செய் முயற்சியினின்றனன் றனக்குத், தருமெனவளர்பே ரறிவினாற்றன்னைத் தானலாதறிதரப்படாதான்.

இரண்டாவது,

பிரபுதேவர் வந்தகதி

முற்றிற்று.

கதி-௫-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௩௦௭.

---

* சூழல் - இடம். † முகிழ்முலை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை.

உ

சிவமயம்.

ஆறாவது,

விமலைகதி.

* அமலையேவவகனிலத்தெய்துபு
கமலமாயைதனக்கருண்மூர்த்தியா
நிமலனல்லமனீதியையன்பினால்
விமலைகூறியவண்ணம்விளம்புவாம். (க)

மதுகைநாதனைநாடொறுமாயைதா
னதிகவந்தனையாற்றிநமல்லமா
னுதவு † மான்மனத்[illegible]கவிருந்தன
டிதிகளெண்ணில[illegible]லத்தினே. (உ)

ஆயகாலையிலம்பிகைஞாலமேன்
மாயைபோய்நெடுநாளினும்வந்திலள்
போயிராதவட்கொண்டிவண்போமெதன
‡ வேயினாள்விமலையையென்பவே. (ங)

கறையில்சோதிக்கயிலையினின்றுநம்
மிறைவியேவவிறைஞ்சிவருமுலைப்
பொறையினால்விழுந்தாளெனப்பூமிசை
மறுவிலாமதிபோல்பவள்வந்தனள். (ச)

வந்துபொன்னெயில்வட்டவனவசை
நந்துபொன்மணிமாடநணுகியே
சந்தமாயைதனதெதிர்நின்றனள்
கந்தமென்மலர்க்கற்பகவல்லிபோல். (ரு)

நின்றபோதெதிர்கண்டுநிலவுல
கன்றுபோலுமிவ்வாயிழைவாழிட
மென்றுமாயையெழுந்துதொழுதனை
யொன்றுமேவியிருப்பவுதவினாள். (சு)

அருகிருந்தவனையரிருவரு
மிருகரங்களுமேந்துமணியென

---

* அமலை - உமாதேவியார். † மால் - மயக்கம், திதிகள்-நாள்கள்
‡ எயினாள்-எவினாள் விமலை-சேடியருளொருத்தி.

வுருவமைந்திவணுத்தனரென்றுசூழ்
புரமடந்தையர்புந்திவியந்தனர். (எ)

மாயைவந்தமடந்தையைநோக்கியே
நீயிருந்தெங்குன்பெயர்யாதுநீ
மேயதன்மையென்னென்றுவினவலுந்
தேயு * நுண்ணிடைசெப்புதன்மேயினள். (அ)

கயிலையென்னிடம் † கற்பகவல்லியென்
பெயரியப்பின்விமலைபெருங்குலச்
சயிலமங்கைநின்றன்புடையேவினள்
வியனிலந்தனில்வந்துனைமேவினேன். (கூ)

என்னமன்மகளெம்பெருமாட்டிதான்
மன்னும்வெந்துயர்மக்கட்பிறப்பினேன்
றன்னையுன்னிநின்றன்னைவிடுத்ததென்
பன்னுகென்னப்பகர்தான்மேயினள். (௧0)

வேறு.

அல்லமன்வலிநிலையறிந்துவாவென
நல்லுமைநினைவிடநன்றென் ‡ றெங்கைநீ
வல்லைமைபோயிம்மண்ணில்வந்தபின்
சொல்லியநின்பெருஞ்சூண்மறந்தனை. (௧௧)

நின்னையுமறிந்திலைநீயென்றவிவ
ணுன்னுறுமனமொழியுறாதவல்லமன்
றன்னைநீயறிவுறுந்தன்மையுண்டுகொல்
கன்னிமாதுமைதம $ கலையையல்லையோ. (௧உ)

ஓடுறமருந்தயின்றுறங்கல்போலுமை
யாடியசூண்மறந்தயர்ந்திருத்தலா
னாடிநின்றனைத்தாற்கென்னைநல்லுமை
யேடவிழ்மலர்க்குழாலேவினளென்றாள். (௧௩)

கதிரொழுபகலெனக்கண்டிடாதுதண்
மதியொழுமிரவெனமனந்தெளிந்துதன்
றிதியொடுநினைவுமோர்சிறிதறிந்தனள்
விதியுணர்நிறைமகள்விமலைசொல்லினால். (௧௪)

* நுண்ணிடை - விமலையென்பவள். † சற்பகவல்லி யென்பது அண்மைவிளியாதலின் இயல்பு ‡ எங்கை - எமது தங்கை. இதுவும் அண்மைவிளி. $ கலையை - அமிசமுடையை.

மூலகாரணமென்னச்சிலர்மொழிந்கிடு
மாலுமோர் * மானிடப்பிறப்பில்வந்துதன்
சீலமோர்ந்திலனெனிற்சிறியபேதைநான்
ஞாலமேன்மயங்குதனவிறல்வேண்டுமோ. (கரு)

அல்லமனியல்பெலாமறியப்பூந்துணர்
வல்லிநின்குழுதவாய்மலர்ந்துகூறெனச்
சொல்லிநின்றிணையடிதொழுதமாதொடு
வில்லுறழ்நறுநுதல்விமலைகூறுவாள். (கசு)

கயிலையினுமையொடுகண்ணுதற்பிரான்
செயலுறுமல்லமன்செய்திகூறலு
மயலுறவிருந்துநானறிந்துளேனதை
மயிலியல்கேளெனவகுத்தன்மேயினுள். (கஎ)

வேறு.

படியில்வள்ளிகாவையெனும்பதியிற்றனக்கு நிகரில்லா
னொடிவில்கருணைநிராங்காரனென்னுமுண்மைப்பெயரினன்
மடிவில்கற்பினவன்றேவிமாசுதீர்ந்தசுஞ்ஞானி
கடிவின் † மறைபாகமவிதிகள்கண்ணுற்றறியவொழுகுவார். (கஅ)

மெய்ம்மைசிவமேயல்லாதுவிரியுமுலகம்பொய்யென்பா
ரிம்மைமறுமைநிலையல்லவெனவிகழ்ந்தகருத்தினோர்
செம்மைநெறியிற்புறமொடகந்திரியுங்கரணங்காமாதி
பொய்ம்மைவினையிலவர்தருநூல்பொருளாத்தணிந்துவீடுவப்பார். (கக)

இளையராகியிருக்குநாளில்வாழ்க்கையினின்றிடுதலாற்
றுணையரின்மையாநெஞ்சந்தளர்வான்போன்றநிராங்கார
னினையுந்தியானமில்லாதநெஞ்சுஞானமில்லாத
வினையும்போலுமக்களிலாமிக்கவாழ்வென்றியம்பியே. (உ0)

இந்தவுலகிற்குதவியாயியன்றதொழில்கள்பலசெய்யு
மைந்தன்வேண்டுமெனநிற்போன்மக்கட்பதவையருளா
னந்தவுலகிற்காநினைப்போனறங்கூர்மகவு ‡ அத்துவிதா
னந்தமுதவுமகவிருப்போன்ஞானிமாதுமனமொண்ணி. (உக)

உடம்பைப்பொறியைக்காணத்தையுயிரைத்தானென்றுழலாம
லடங்கத்துறந்துநினைபறிந்துபேதாபேதமென்றுமயல்

* மால் - விட்டுணு. மானுடப்பிறப்பு—இராமனும்பிறவி. † மறை யாகமம் - வேதசிவாகமங்கள். ‡ அத்துவிதம்- இரண்டன்மை. இரண் டில்லையெல்லையென்பது மாயாவாதிமதம். அது பொருந்தாதென்க.

கடந்திட்டிருக்கும்பரமுத்திகாட்டும்பதல்லன்வேண்டுமென
விடும்பைப்பிறவிநோய்களைப்பவெண்ணுமனத்தானெண்ணினான். (௨௨)

இரண்டோடிரண்டுமூவிரண்டையிரண்டாறிரண்டுமீமிசையெண்
ணிரண்டோடிரண்டுகொண்டிருந்த * விதழ்ப்பங்கயங்கள்கடந்துபோ
யிருந்தகுளத்தின்மேலோராயிரந்தோட்டமலகமலமிசை
யிருந்தசோதிதனைக்கண்டெம்மெண்ணமுடிப்பேமெனவெழுந்து. (௨௩)

வேறுமொருவனுடனிருப்பும்வேண்டாதவத்திற்கென்பதொடு
மாறுமனையுங்கொழுநனும்போய்வனத்திற்கமலாசனத்திருந்து
தேறும்புனல்போற்றெளிந்தமனந்திறந்துந்திறவாவிழியொடுதம்
பேறுமிட்டலிங்கத்திற்பிறழாதமையும்படிவைத்து. (௨௪)

தறிபோலுடலநேரிருந்துதயங்குமருங்கினிருநாடி
நெறிபோய்மீளும்வளியதனைநிறுவிநடுநாடியிற்செலுத்தி
யறிவோர்சிறிதுஞ்சலியாமலன்னப்பெயர்மந்திரமோதிக்
† குறிபோயிருந்தவொருகுறியைக்குறித்துக்கொண்டங்கிருந்தனரால். ()

வாயுநிற்பமனநின்றுமனந்தானிற்பப்பொறிநின்று
பாயபொறிகணிற்பவிடார்படுபுன்புலன்கணின்றனவா
லாயபுலன்கணின்றமையாலகிலந்தோன்றாதுள்ளத்தே
‡ தூயபரமானந்தபரஞ்சோதிதோன்றக்கண்டிருந்தார். (௨௬)

ஒருங்குமனமோடிணையசிவயோகசமாதிநவதிங்க
ணிரம்பவிருந்தகாலத்துநெற்றிமிசையிற்பரஞ்சோதி
திரண்டுகுழவியுருவாகிச்சென்றுபுறமுற்றிடவதனை
விரும்புமிருவர்தாமுமுடன்விழிகடிறந்துகண்டனரால். (௨௭)

வெம்மையொழிந்துநிலத்திழிந்துவிளங்குகதிரோபனிநீங்கி
யெம்மையாளவருமதியோவிடுமின்தனங்கணுகராத
செம்மையொளிவான்பேரழலோதெரியாதென்னவொளிர்ந்தவர்
தம்மையறியாவுவகையுளந்தழைப்பச்சோதிமதலையே. (௨௮)

அலைந்துபிறப்பிலாங்காரவஞ்ஞானிகளாமானுடரு
மலிந்தசாருபமுனிவருமற்றையோரும்பெறுவரோ

---

* ஆறுதாரகமலங்களுக்கு இதழ்களாவன:—மூலாதாரத்திற்கு ௪, சுவாதிஷ்டானத்திற்கு ௬, மணிபூரகத்திற்கு ௧௦, அநாகதத்திற்கு ௧௨, விசுத்திக்கு ௧௬, ஆஞ்ஞைக்கு ௨. ‡ குறிபோயிருந்தவொரு குறியாவது—சிவலிங்கம். இதன்றி வாச்சியார்த்த நெறித்தாணின்ற நிலையை யென்றல் பொருந்தாது. † தூயபரயானந்த பரஞ்சோதி தோன்ற-சிவபெருமான் பிரசன்னமாக.

தொலைந்தமாயை * நிராங்காரசுஞ்ஞானிகள்போன்மலவிருளை
நலிந்துவளர்சச்சிதானந்தநந்தாவிளக்காந்தலையையே. (௪௯)
பேரானந்தம் பிள்ளையாப்பெற்றவவர்க்குவிடயத்து
ளோரானந்தம்பெற்றுடனேயொழிபுழுவலர்தம்மைநாம்
நோவியம்பலாகுமோகிகர்தாந்தம்மிற்றுமென்று
வாராரிளமென்முகிழ்முலைநன்மடவாபுணரப்பதன்றியே. (௫0)
பண்டுபாசந்தபுசிலரும்பாஞ்சோதியைத்தாந்தம்முளே
கண்டுவாழ்வுபெறாராலாற்கண்ணிற்காட்டுமவரில்லை
தொண்டுபடுமிந்நிராங்காரசுஞ்ஞானிகடம்முட்கண்டு
கொண்டவொளியையுலகுய்யக்குழவியாக்கிக்காட்டினரால். (௫௧)
சங்குந்தெய்வதுந்துபியுமுழங்கமலர்மாமழைபொழிய
வெங்குந்திசைகள்விளங்கினகன்றின்றமலடுதறிதளிர்த்த
பங்கங்கலந்தபுனந்தெளிந்தபதகாமனமுந்தெளிந்தவருள்
பொங்குந்துறவர்மனமகிழ்ந்தபுனிதன்மகவாய்த்தோன்றுநாள். (௫௨)
நையாமனத்துநிராங்காரன்ஞானத்திரளாம்பிள்ளைதனை
மெய்யாமுளக்கணன்றியிவ்விழியுங்காணப்பெற்றனமென்
றெய்யாவுவகைக்கடன்மூழ்கியே தன்மார்போடுறத்தழுவிக்
கையாலெடுப்பவெங்குங்குறைகணவான்கணவாதெய்தாவே. (௫௩)
செவ்வாய்ஞானமயில்கொழுநன்செந்தாமரைத்தாள்வணங்குபுந
மிவ்வாய்மகனதியல்புமியம்பாயென்னவவன்றெரிந்து
† சைவாகமமுமாரணமுஞ்சாற்றற்கரியநம்மகவை
யெவ்வாறுரைப்பனியான்மடவாயென்றுவியந்துகூறுவான். (௫௪)
நாம்பார்க்குழவியாகாமனம்பாற்குழவியாயினான்
றீம்பாற்கடலிற்றுயில்வோனுஞ்செந்தாமரைமேலுறைவோனுந்
தாம்பார்க்கரியவடிமுடியோன்றனேயையமிதற்கில்லை
காய்பாற்புரிந்ததலையதோட்கனியாய்த்தடங்கணுவென்றான். (௫௫)
ஆன்றமயலசெய்சைவயோகத்தன்றித்தவயோகத்தின்
லீன்றபொழுதிற்றன்பகலையிருந்துசான்றோனெனக்கேட்டுத்
தோன்றுமுவகைக்கடற்படிந்தாள்சுஞ்ஞானித்தாய்பசும்பொன்மலை
போன்றுவளர்ந்துநின்றுதன்மிடிபோக்கவறியாவிளமுலையாய். (௫௬)

---

* நிராங்காரமும் மெய்ஞ்ஞானமாகிய அபரஞானமுமிணைந்த வழிப் பரஞானமாகிய சிவஞானந்தோன்றலின் நிராங்காரன் மனைவி சுஞ்ஞானி யெனப்பொருத்தினார் † சைவாகமங்களாவன - காமிகம், யோகஜம், சிந்தியம், அசிதம், தீப்தம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், இரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், புரோற்கீத முதலாயின.

வேறு.

* மத்நெஞ்சகமோடுதம்மத்தியினொன்றையறைந்திது
மெய்த்துறும்பொருளென்றதைவேதமாகமமோதுமென்
றுத்திவிட்டுரைசெய்தெதிரொன்றைநிந்தைசெய்சமயர்தம்
பித்தையல்லெனுமல்லமாப்பிரபுவெனும்பெயரிட்டனர். (௩௭)

வினையினாலொருவன்றருமேனியாளனலாதொரு
மனிதனாகிநடித்திடும்வடிவினாதலிலல்லம
ணினையுமாறுதவழ்ந்துபின்னின்றுமெல்லநடந்துபோய்
வனையுமாமணிமாளிகைமறுகினூடல்பயின்றனன். (௩௮)

வருகவெங்கடமாவியேவருககண்ணுகாமுதமே
வருகவெங்குலதீபமேவருககேடறுசெல்வமே
வருகபாசவிநாசனே வருக † ஞானவிநோதனே
வருகவென்றனை ‡ மகிழ்தர வந்துமேல்விழுமல்லமண். (௩௯)

மாயையாலுளவாகியவடிவுநாமமழித்துள
தாயவோர் $ பிரமந்தனையறியுமாறறிவித்தல்போன்
மேயபேதையர்மணலமை வீடுதாள்கொடழித்தனன்
போயுலாவுவன்மானுடன்போலவேவிளையாடுவோன். (௪0)

நாணியக்கினியங்குறுஞாலமென்றறிவித்தல்போற்
றானுருட்டுநல்வீதியிற்றமனியச்சிறுதேரினை
யானடக்கருநெஞ்சகமிதனையொக்குறுமென்பது
போனமக்குயிராயினேன்புதியபம்பரமாடுமால் (௪௧)

ஆடியொன்றெதிர்கொண்டுதம்மானனந்தெரிவார்கள்போற்
கூடியம்மாண்குருவெதிர்கொடுகொண்டுதன்பெருவிஞ்சைக
ணாடியொண்கலைகற்றல்போனாடகம்பலசெய்தனன்
பீடுறும்பழமறைகளும்பேசரும்புகழாளனே. (௪௨)

தந்தைதாயுளமின்புறத்தனதுபேரருளாலிள
மைந்தனாகியிருந்தொருவாலலீலைநடித்தரு
ளெந்தைதானுலகெங்கணுமெய்திமக்கடம்வல்வினை
சிந்துமாறுநினைந்திதுசெப்பன்மேயினனென்பவே. (௪௩)

உங்கள்பாவனையொருமையாலுருவமாமகனாகிநா
னிங்குமேவியிருந்தனனினிநடந்துலகெங்கணுந்

---

* மத்த நெஞ்சகம் - அல்லதை யாமெனக்கோடல். † ஞானவிநோதன் - ஞானத்தையே விளையாட்டாக வுடையவன். ‡ உளமகிழ்ந்திட என்றும் பாடம். $ பிரமம் சிவமென்பன ஒருபொருட் பெயர்கள்.

தங்குமாதவர்முதலியோர்தங்களெண்ணமுடிப்பனென்
றெங்கணுதனியம்பவவ்விருவரும்புகல்கின்றனர். (சச)

பிறப்பெனுங்கடலிற்படும்பிழையெமுறடுணையனுய்த்
* துறப்பில்வீடெனுமொண்கரைதுன்னுறுதமிழ்வேமெனு
மறப்பிலாவிருகுரவருமனமுளைந்துரைசெய்திடச்
சிறப்பஞானசிகாமணிதெளியுமாறுரையாடினன். (சரு)

சற்றுநும்மையகன்றிடேன்றளரன்மின்மனமென்றுநான்
சொற்றதையுமக்கெனிற்றுணியுமாகமவேதநூல்
கற்றுளோரைவினுய்நிராங்காரஞானிகடமையிவ
ணுற்றவல்லயனகல்வனேனுரைமினென்றுணர்மின்களே. (சசு)

என்றுபொன்றும்வ்வுடன்முதலியாவும்வேறெனநீக்குபு
நின்றதம்மில்வேறலனெனுங்லையைநின்று † தாதான்மிய
மொன்றறும்பரிசுரைசெயுவணரும்வண்ணமுணர்த்தினன்.
பின்றலின்றியவல்லமாப்பிரபெறுங்குருராயனே. (சஎ)

தந்தைதாயிலனுகியதானுவாகியசங்கரன்
மைந்தனுய்மகவில்லெனுமனவருத்தமகற்றவு
முந்துதேசிகனுகிநன்முத்திநல்கவுமெய்தினே
ரிந்தமாதவாலதிலையென்றமக்கடுநித்தனர். (சஅ)

ஆதலாலெழிலல்லமனருளினுலுறுகின்றது
வாதமாறநன்முத்திதான்மலைதருங்கொடியறிதியென்
றேதினுனைதுபொழுதடனிருந்தனனென்றவண்
மேதைமாயையறிந்திடவிமலகூறினனென்பவே. (சகூ)

‡ எள்ளிலெண்ணெயெனப்படர்ந்தனத்தெரியன்னவாய்
வின்னுமென்மலர்மணமெனவிரவியெங்கணுநிற்பினும்
வள்ளலல்லமனன்பதம்மனமடைந்துவிளங்குவன்
றெள்ளுமின்சுவைவிப்புபாறிரண்டுமலைச்சனிறொமுசல்போல். (ருO)

ஆறுவது,

விமலகதி

முற்றிற்று.

கதி-கூ-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ஈருஎ.

---

* துறப்பில்விடு - அத்துவித முத்தியாகிய சுவசாயுச்சியம். † இங்கேதாதான்மியத்தை யென்பது-ஐக்கியத்தை. ‡ இது தலைவனுகிய பிரபு சித்சடப்பிரபஞ்சங்களில் வியாபித்து நிற்குமுறைகூறியதாம் இவ்வாறு சிவஞானசித்தியார் சுபக்கமுங்கூறிற்று.

சிவமயம்.

ஏ ழா வ து,

மாயைகோலாகலசதி.

நல்லெழில்விமலையின் னணநவின்றிட
முல்லைவெண்ணகைவருமுயற்சியெண்ணியே
புல்லுவனவளையென் றெழுந்தபோதினி
லல்லமணகன் றமையறியக்கூறுவாம். (க)

முகிழ்மதியணிபவன் முதல்விக்கோதிய
வகைபெறவிமலைதான் வகுப்பமாயைகேட்
டகநெகிழ்வுற்றுநாமல்லமப்பெருந்
தகைதனையடைவதெவ்வாறுசாற்றென்றாள். (உ)

* மழுவலமுயரியவள்ளல்வந்தனை
யழகுறவ்யறினையாயினல்லமன்
விழியெதிர்தோன்றிநீமனத்துவேண்டிய
தொழிவறநல்குவ னுனக்கென்றோதினாள். (ங)

முதல்விநீயுரைசெயுமுன்னமேயருண்
மதுகைநாயகன் றனைவழிபட்டேத்தினே
னதுதரும்பயனிலையறிந்துளேனெனப்
புதுமயன்மூழ்கினாள்புலர்ந்துகூறினாள். (ச)

வெருவறவிவ † ளகவிழியிலாமையாற்
பரசிவபூசனைபயனிலென்றனை
ளாகரவென்றுகா ‡ தங்கைவைத்திஃ
துரைசெயும்விமலைதன்னுளங்கலங்கியே. (ரு)

$ பயனிலையருச்சனைபயின்றுமென்றனை
யயனரிமுதலியவமரர்க்காயினு
நயமொடுசதாசிவநாதன்பூசனை
முயலுதலன்றியோரெண்ணமுற்றுமோ. (சா)

---

* மழு-ஆயுதம். † அகவிழி - ஞானக்கண். ‡ அகங்கையை-அங்கையெனல் விகாரம். $ இதனால் சிவபூசை முதலிய சரியைகிரியைகள் பயனில என்னும் விவர்த்தவாதிகள் மறுக்கப்பட்டார்.

வாசவனரியயன்வானநாட்டுளோர்
* பாசமின்முனிவரர்பலருமண்ணிடைப்
பூசனைவிதிமுறைபுரிந்தவாலயங்
காசணியல்குலாய்காண்கிலாய்கொலோ. (௭)

மலைமகள்சூரரமகளிர்பாற்கட
லலைமகண்முனிவரில்லறக்கிழத்தியர்
கலைமகள்விழிநுதற்கடவுட்பூசையா
னிலைமைகளடைந்தமைநினைந்திலாய்கொலோ. (௮)

சித்தியுமாயுளுஞ்சிறப்புங் † காமிய
புத்தியாடைவரப்புத்திநீக்கினோர்
முத்தியையடைவரெம்முதல்வன்பூசையாற்
சத்தியஞ்சத்தியந்தளர்மருங்குலாய். (௯)

மீடுறுமானிடப்பிறப்புவாய்த்துமல்
லேடவிழ்மலரினாலிறையைப்பூசியார்
பாடமைநாளெலாம்பாழ்ங்கிறைப்பவர்
மூடரையெண்ணுங்கான்முந்நிற்பரே. (௧௦)

‡ காம்படுதோளிமுக்கண்ணன்றண்மலர்
தேம்படு மலர்கொடுபூசைசெய்பவர்
டாம்பொடுபழகிலாப்பரமனென்றவர்
பூம்பதமனமகிழ்ந்துலகம்போற்றுமே. (௧௧)

நோய்ப்பிறப்பிலாதகண்ணுதலைப்பூசியா
வாய்ப்புறத் $ தலைக்கொருமதிபெறுநா
னாய்ப்பிறப்புற்றதினலினுள்ளுறு
நாய்ப்பிறப்பாற்றவுநன்றுநன்றரோ. (௧௨)

பொருவிலியாகமம்புகன்றமந்திரக்
கிரியைகள்வழுவறக்கிளக்குநல்லருட்
குருபரனருளினாற்கொண்டுசெய்குநர்
பரசிவபூசனைப்பயனைநண்ணுவார் (௧௩)

---

* பாசம்-ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னு மும்மலங்கள். † காமியமாவது-இம்மையிற்செல்வம், மக்கட்பேறு முதலியவையும், மறுமையிற் சுவர்க்காதிபோகங்களுமாம். ‡ காம்பு-மூங்கில். $ தலைக்கொருமதிபெறல்-சிவசாரூப்பியம் பெறுதல். மதி-அறிவுமாம்.

அண்ண * லைம்முகங்களு மருளு மாகம
நண்ணியவிதிமுறைநன்குசெய்யினு
மெண்ணருமன்புளத்தில்லையேயெனிற்
பண்ணியபூசனைபயன்றராதரோ. (௧௪)

பூசைசெய்தன்னையும்பூசிக்கப்படு
மீசனதியல்பையுமிறைவன்பூசைசெய்
யாசறுபொருளையுமறிவறிந்துயர்
தேசிகனருளினாற்றெளியவேண்டுமால். (௧௫)

மந்திரதந்திரவழுக்கள்வந்தவோ
சிந்தனைபுறவிடயத்திற்சென்றதோ
பைந்தொடிபூசனைபயனிலென்றநீ
நிந்தனைசெய்ததெண்ணிகழ்த்துவாயென்றாள். (௧௬)

என்றுநல்விமலைமாதியம்பப்பூசையால்
வென்றிகொளல்லமன்விழியிற்றோன்றிய
நன்றியையறிந்திலணழுவிநிற்றலால்
வன்றுயர்மனமுறுமாயைகூறுவாள். (௧௭)

வேறு.

ஒன்றையுமுணர்கிலேனா † னெங்குருவுரைத்தவாற்று
வின்றளவிலிங்கபூசையியற்றியும்பயனொன்றில்லை
யென்றனள்பருவமுற்றோர்க்கிருமுறையுபதேசிப்ப
தன்றிவன்மனிதர்க்கோதினதுபயன்படுவதுண்டோ. (௧௮)

நெறிபலமுறையுரைத்துநினைந்திலளதனையந்தோ
மறுகுறுமனத்தளாகிமாயைமால்கொண்டிருந்தா
ளறிவிலர்க்கறிவிப்பார்தாமறிவிலாராவரென்று
வெறிமலர் ‡ வணர்வார்கூந்தல்விமலைதன்மனந்தளர்ந்து. (௧௯)

இவண்மனங்கவன்றிருந்ததினைநானறிவலென்று
குவிமுலைவிமலைசொல்வாள்கோற்றொடிமடந்தாய்நின்மே
லவிழ்மலரம்புபட்டதாயிருந்தன்றெனக்கு
நவிலுதிமறையேலன்னை $ நகமகளாணையென்றாள். (௨0)

ஆணையைவெருவிமாயையம்பலத்தாடாநின்ற
தாணுவுமுளம்விரும்புந்தன்னுமைத்தொழிலான்கண்கட்

---

* ஐம்முகங்கள் - ஈசானம், தற்புருடம், அகோரம், வாமதேவம், சத்தியோசாதம் என்பன. இவற்றினின்றும் இருபத்தெட் டாகமங்களுந் தோன்றின. இதனால் சிவாகமம் பிரமாணமாகாதென்னும் மாயாவாதிகள் மறுக்கப்பட்டார். † எங்குரு - அகங்காரன். ‡ வணர்பூங்கொத்து. $ நகமகள்-பார்ப்பதி.

கூடெணனுமழகின்மிக்காரொருவன்வந்தனனன்னோனைக்
காணலுமெனைநான்காணேனென்றனள்கற்றோர்போல. (௨௧)

அல்லமனனையனுமவன்றனக்கலதென்னெஞ்சக்
கல்லுருகுறாதுமுக்கட்கடவுளுக்கன்றிமேரு
வில்லுருவாவதுண்டோவிளங்கிழாய்நின்னைக்காணு
நல்வினையொன்றிருப்பகானுயிர்தரித்தேனென்றாள். (௨௨)

நீநவிலல்லமன்வேனெடுங்கண்வாணுதன்மடந்தாய்
நானவிலல்லமன்றனச்சுமுன்றனக்குத்தக்க
மானுடவடிவங்கொண்டுவந்தனன்போலுமன்னோன்
ஞானநல்விழியினன்றிநயந்துதன்னுண்மைகாட்டான். (௨௩)

என்னநல்விமலைகூறவிலங்கிலைநெடுவேற்கண்ணி
தன்னிகரலமன்சச்சிதானந்தசம்புவென்று
யன்னவனலனிவன்றன்மத்தனவல்லமன்காண்
முன்னொடுபின்மயங்கமொழிந்தனைபணங்கேயென்றாள். (௨௪)

வேண்டியவடிவங்கொண்டுவேண்டியவாறுசெய்யு
மாண்டருளல்லமற்கீதாமென்றுமாகாதென்றுங்
கோண்டருநினதுநெஞ்சாற்குறித்திடப்படுவதன்றோ
பூண்டிகழிளமென்கொங்கைப்பொற்றொடியென்றுசொன்னாள். (௨௫)

தருக்கநின்னுடனுரைத்தறகாதினி * யரங்கிலென்றன்
கருத்துறுமனையன்றன்னைக்காட்டுவல்கண்டுபின்
புரைத்தருளினையெனன்னவுணர்ந்தறிவரியனென்று
தெரித்தவனாயினன்றன்றிறமினைக்காண்பலென்றாள். (௨௬)

கண்டுகொண்மணியின்றன்மைகாட்டுதற்கறிந்துளோரைக்
கொண்டுசெல்பவர்போல்வந்தகோதையையுடன்கொண்டேகிப்
பண்டுதன்பூசைசெய்தும்பரிசுபோன்மகளிர்சூழத்
தொண்டையங்கனிவாய்மாயைசுடர்மணிக்கோயில்புக்காள். (௨௭)

அருச்சனைமுன்புபோனன்றாற்றுபுமதுகைகாதன்
றிருச்சரணங்கள்போற்றிச்சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்
விரைத்துணர்மலர்மென்கூந்தல்விமலைமாதோடும்வந்து
நிருத்தமண்டபம்புகுந்தாணிரைவளைத்தளிர்க்கைம்மாயை. (௨௮)

அல்லமனிவன்றான்றானென் றறிதாவறிதிடாமற்
சொல்லுகவெனவடிக்குந்தோற்றம்போன்மத்தளத்தை

* அரங்கு - நடனஞ்செய்யும் இடம். இதனியல் சுத்தானந்தப் பிரகாச பாதநூலினும், சிலப்பதிகாரத்துங்காண்க.

வல்லவனறைதலோடுமாயைநெஞ்சூசலாடச்
சில்லரிமணிச்சிலம்புசிலம்புறவாடுகின்றாள். (௨௯)

முன்னுறநின்றஞானமூர்த்திமேல்விழியுமார்த்துப்
பின்னுறநின்றமூர்த்திமான்மிசைப்பெயருநெஞ்சு
மன்னுறவிருத்திநின்றுமாயைதானடித்தாள்கண்டோர்
தன்னயனமுமாநெஞ்சுந்தன்மிசைவந்துவீழ. (௩௦)

ஆத்தமதுறுபளிங்காயரிமதர்மழைக்கண்மாயை
கருத்துறுகாமந்தன்பாற்காணுறத்தோன்றிநின்றான்
வருத்துறுசெயல்கொண்மாயைமருவிய † குணமடுத்துப்
பாத்தினிற்றோன்றுமென்றுபகர்வதுமுண்மையன்றே. (௩௧)

கூத்துக்குப்புகுந்தநம்பி ‡ கொட்டுக்குநாணுறமற்
சீர்த்தப்புநடநவின்றிசிந்தைவேறாகிநின்றாள்
வார்த்தைக்குட்படாதஞான வாரிவைவாயாற்சொல்ல
$ முத்துக்குமதியைவென்ற முகத்தியர்குழாத்துணி. (௩௨)

கையொடுசெல்லாநின்றகடைக்கணான்மாயைகாட்ட
வையனைவிமலைகண்ணுற்றதிசயமுடையளாகி
வையகமதனின்மிக்கமணிதருளினையன்போல
மெய்யழகுடையான்றன்னைவேறுகண்டிலனென்றுள்ளி. (௩௩)

மாறருமலமனேயிவ்வடிவுகொண்டிவள்செய்பூசைப்
பேறருளுதற்குற்றானோபெருந்தவத்தாற்பிறந்த
வேறொருமகனோவென்றுவிமலையையாற்றாளாகித்
தேறிலணிற்பமாயஞ்செய்து நின்றனனெங்கோமான். (௩௪)

தம்மில்வேலையினிற்சேய்மைத்தடத்தொருவனைக்கண்டன்னா
னமைவுறவருதல்போதலையுற்றறியார்போல
நிமலனைவிகாரியென்றுநிகழ்நிருவிகாரியென்றும்
விமலையேமயங்குமென்னின்மாயையைவெறுப்பதென்னே. (௩௫)

நீர்நிலை ¶ கோலாற்காணுநீர்மைபோலிங்குநின்றான்
சீர்நிலைமாயைதன்னாற்றெளிவுறவறிவலென்னா
வேர்நிலைவடிவமாயைக்கிணையனேயலமனென்று
வார்நிலைமுலைமடந்தைவடிக்கணாற்காட்டினாளால். (௩௬)

கண்ணினாற்கேட்குஞ்சீர்சால்கங்கணத்திறைவன்முன்னர்
கண்ணினாற்குமார்நெஞ்சக் கட்டவிழ்த்தாடுவாட்குக்

---

* சிலம்புற - ஒலிக்க. † குணம்-முக்குணம். ‡ கொட்டு-மத்தளவொலி. $ மூத்து உக்கும் மதி - பூரணசந்திரன். முதிர்ந்து குறைதற்கேதுவாயமதி. ¶ கோல் - அளவுகோல்.

கண்ணினாற்கூறவந்தகயிலைமாதறிந்தாளன்றாள்
கண்ணினாற்கண்டுஞானக்கண்ணினாற்காண்பான்றன்னை. (௩௭)

வல்லிதன்மனத்திற்காமமாய்ந்துவண்கயிலைக்குன்றிற்
சொல்லியசூளெஞ்சத்திற்றோன்றலுஞ்சுழன்றாடிப்போ
யல்லமன்மீதுவாழ்வாளாகமேல்வீழ்ந்துபற்றிப்
புல்லியநினைந்துசென்றாள்புல்லியநெறியினின்றாள். (௩௮)

கண்டனனவள்கருத்தைக்காரிகைமனத்திற்காம
மண்டலமுணரக்காட்டிவழிக்கொள்வலென்றுளத்திற்
கொண்டுகைதவறிவீழ்ந்தகுடமெனமத்தளந்தான்
விண்டுகவெறிந்துபோகட்டோடினன்விரைந்துவீரன். (௩௯)

இத்தனையாட்டமெல்லாமிவட்கிதனாலென்றெண்ணி
மத்தளமதனைவீசிப்போகல்போல்வள்ளல்போகப்
பித்தடைந்தனன்கொலென்றுபித்துறீஇமாதரெல்லாங்
கைத்தளிர்விரன்முடக்கிக் * கவுளடிவைத்துநின்றார். (௪௰)

பறையடித்தின்றுகாறுமறைத்தவிப்பாவைசெய்கை
பறையுடைத்தொழிந்துகாளைபாரெலாமறியச்செய்தான்
கறையடிக்களிநல்யானைக் ‡ கருங்கழற்சிற்றத்துப்பி
ளிறைமகட்குயிர்நில்லாதென்றிகுளையர்மனமுளைந்தார். (௪௧)

சிலைமதனின்றுசெய்யுஞ்செருவினுக்கன்றிவெள்ளி
மலைதனிலியம்புமாற்றம்வழுவிற்றென்றுளமழிந்தாள்
கலவிசெய்தலைவனீங்கக்கைப்பொருட்கழுதிரங்கு
முலைவிலைமகளிர்போலமுத்தவாணகைப்பொற்கொம்பு. (௪௨)

‡ மாலைவாய்மரையேபோலுமாயைவாண்முகத்தைக்கண்டு
வேலுலாங்கருங்கட்செவ்வாய்விமலைமாதவளுளத்திற்
சாலு $ மாரஞரறிந்துதடங்கணாய்தளரேனீநின்
சீலநாயகன்போந் ¶ தேத்துந்தேடிநாங்காண்போமென்றாள். (௪௩)

சிலைநுதல்விமலைசொல்லாற்றெளிந்துளமிறையைநோக்கிக்
கலைதொடருழைபோன்மாயைகாட்டினிற்றொடர்ந்துபோனான்
மலர்தொடரளிகள்போலமாயையைத்தொடர்ந்துசென்றார்
கொலைபடுமயிலமர்த்துக்குழைபொருதடங்கணல்லார். (௪௪)

---

* கவுள் - கதுப்பு.

‡ கருங்குழல் என்றும் பாடம்.

‡ மாலை-அந்திக்காலம். தாமரை என்பது மரை எனல்முதற்குறை.

$ ஆரஞர் - பெருந்துன்பம். ¶ தேத்து - தேசம்.

மெய்த்தவம்டயின்றபெற்றுவேந்தர்க்குங்கொடாமன்முக்க
ணத்தனுக்கென்றுவாளாவாசன்வைத்திருந்தபாவை
மத்தளிகன்பின்போனுண்மகடனையந்தோவாண்டு
பத்தின்மேல்வைத்திருத்தல்பாவமென்றிகழ்ந்தார்கண்டோர். (௪௫)

பாவமும்பழியுநல்கும்பல்வகைப்புகழறங்கள்
யாவையுமழிக்குமெய்துமின்பமுமதனுலெய்து
கோவுநன்மரபுஞ்செய்யுநோன்புநல்லொழுக்குமேன்மை
சாவுமெண்ணுருமணிற்குத்தயங்குபுன்காமமென்பார். (௪௬)

வேறு.

பஞ்சின்மேன்மிதிப்பினும்பதைபதைக்குமென்பதங்க
ளஞ்சுருள்பரன்மிதிப்பதைதீருணவவாவாள்
விஞ்சுஞாயிறுமுதிர்கதிர்வெதுப்பிணைவெருவா
ணெஞ்சியோகிமேலிருத்தியந்நிரைகளைசென்றாள். (௪௭)

காமவெந்தழலாலுடல்வெந்துளஞ்சரிந்த
கோமடந்தையலாலலைமேல்வருகுளிர்தண்
பூமடந்தையப்பாலையிற்போமெனிற்பனவிற்
றுமிளங்கயல்சுடுமணல்வீழ்ந்தெனத்தளரும். (௪௮)

பானலங்கருங்கண்ணிபோகியகொடும்பாலை
யானைதன்புழைக்கைந்நிகர்துளியிடைவிடாமல்
வானநின்றுபெய்யினுந்தழற்பட்டவல்லிரும்பின்
* மேனகந்தெறிதிவலைபோற்சுவறுறும்விரைந்து. (௪௯)

மாலருந்தியபோதுதன்வயிற்றிடையிராதிப்
பாலையென்றுடனுமிழ்ந்திலனுகின்மெய்பதைத்து
† வேலையின்றலைவீழ்ந்ததனலுமுண்வெண்ணெ
யாலும்வெந்தழறணிந்துயிருய்குவனலனே. (௫0)

ஈயினுவ்வினீர்சிறுமுயற் ‡ குருளைகணக்குந்
தீயபாலையிற்றனைமறந்தவசத்திற்சென்ற
மாயைமாதுபின்றொடர்ந்துசென்மலர்முகமாதர்
வாயில் $ னீரறீஇக்கண்கணீர்சுரந்தனவந்து. (௫௧)

கானனீரெனச்சிறிதிடங்கடிதுசென்றிளைப்பார்
மானனூர்சிலர்வாய்க்கடைநாவினுல்வருடித்

* மேல்நகம்-நகநுனி. † வேலை-பாற்கடல். ‡ குருளைகள்நக்கும் எனப் பிரித்துக் கொள்க. $ நீர் அறீஇ-நீர் அற்று.

* தானையோர்சரமுகத்தெதிரசைத்துமெய்தளர்வார்
வேனிலாகொடிதென்றுதம்விதியினைவெறுப்பார். (௫௨)

மாதரிவ்வணந்தொடர்ந்துபின்வரவெழின்மாயை
பாததாமரைவருந்தினபாலையுண்டந்தவ்
வாதிநாயகன்றனைமறித்துதவிசெய் † தறன்மேல்
லோதியோடுறவாவமென்றுழைகண்முன்றோன்றும். (௫௩)

கூந்தன்மேல்விரிமுகிறாக் ‡ கோபம்வாய்காட்ட
வேந்துகொங்கையின்வடமலையருவியையேய்ப்பக்
காந்தளங்கைகடாவருங்காரெனக்கலாபம்
வாய்ந்தமஞ்ஞைகண்மகிழவந்தனள்பெருவனத்தில். (௫௪)

சிங்கமுங்கரியும்பணிசெயத்தவஞ் $ செய்யூ
வங்குறுந்தவர்மாயைதன் ¶ முலையிடையாமா
தங்கமுஞ்சிறுசிங்கமுங்கண்டுளந்தளர்ந்து
பொங்குறுந்துயரோடெழுந்திரிந்துபோயினரால். (௫௫)

கொடியவாள்வரிவேங்கையைக்கண்டமான்குழாம்போ
னெடியவார்சடைமுனிவர்கலங்குறுநிலையுந்
தொடியுலாவுமென்றேண்மடவார்வருதுயரு
முடியுமாறருள்செயநினைந்தனனருண்மூர்த்தி. (௫௬)

மாயைபோகவோர்கணத்தினிற்றாபனீர்மனத்தி
ஞேயுறீரெனவொருமுனிபோனின்றுநுவன்று
தூயமாதவர்க்கருள்செய்துதொல்லைநல்லுருவாய்த்
தேயுநுண்மருங்கணங்கெதிர்தோன்றினன்சிரித்து. (௫௭)

பொங்குமாரழல்வெஞ்சுரம்புக்கபூவையர்க்குக்
கங்கையாறெதிர்ந்தாலெனக்கண்ணெதிர்தோன்று
மெங்கணாயகன்றிருவடித்தாமரையிணையைத்
தங்களாகுலந்தீர்ந்துமெய்குளிர்தரச்சார்ந்தார். (௫௮)

பொருளகற்றினிலமுந்தியங்கெழுபவன்பிடித்த
கரநெகிழ்த்துவிட்டகல்பவன்போலிளங்காளாய்
விரைமலர்க்கணைபட்டுளவுநையுமெல்லியலை
யருளறத்துறந்தனையென்கொலென்றனரவர்தாம். (௫௯)

---

* தானை - புடைவையின்தலை. † அறல் - கருமணல். ஓதி - கூந்தல். ‡ கோபம் - இந்திரகோபம். $ செய்யூ - செய்து. ¶ முலைமாதங்கமும், இடை சிங்கமு மென்க.

பற்றியாயிடைவிடுத்ததுநீயிரேபற்றி
யிற்றைநாளுமைவிடுத்திலேனிதனையிவ்வுலக
முற்றுமோதுறுந்தம்பிழைமொழிகுநருளரோ
குற்றநாடியேதிலரிடைகூறுநரல்லால். (௬௦)

என்னவோதலுமல்லமனேந்திழைமடவார்
மன்னன்மாமகண்மனத்தெழுகாமநோய்வளரு
முன்னநீமுனியாதிருந்தின்றுதான்முனிந்தா
* யென்னையேறவிட்டேணியைவாங்கினையென்றார். (௬௧)

தொல்லைநின்றிருமேனிபோலுள்ளமுந்தூய்தாய்
நல்லையென்றுனைநம்பினேன்வஞ்சகநடிப்பு
வல்லையென்பதையறிந்திலேனெனவன்சொற்
சொல்லிநின்றனண்மாயையெம்பிரானிதுசொல்லும். (௬௨)

வஞ்சநாடகநடிப்பதுமாயைதன்செயலோ
† தஞ்சவல்லமன்றன்செயலோவெனத்தடங்கட்
பஞ்சின்மெல்லடியாய்கடவுளரையும் ‡ படிறி
னெஞ்சமாதவர்தமையுங்கேட்டறிதிநீயென்றான். (௬௩)

கள்ளன்மங்கையைக்களவுசெய்பொருளினைக்கண்டு
கொள்ளுநன்குறிபுகல்விப்பதொக்குமென்கூத்தைத்
தள்ளருஞ்சுரர்முனிவராற்சொல்விக்குந்தகைமை
வள்ளலென்றுபுன்னகைகொளீஇயுரைக்குமம்மாயை. (௬௪)

நெஞ்சய்யாதினுலெல்லையகன்றிடவரிதினைக்குங்
கஞ்சன்மாயையையிலனெனக்கழறவாயுண்டோ
விஞ்சும்வானிறையென்னையெம்மெய்யினுல்விடுவான்
றஞ்சமாயையென்றிகழ்தரத்தக்கசொற்கற்றோய். (௬௫)

என்னையஞ்சிமாவழங்குகாட்டிருக்குமாதவரென்
றன்னைவென்றிடவல்லரோவல்லரென்றென்னைப்
பின்னைவென்றிடவல்லர்யார்பேசுதியென்று
மின்னைவென்றநுண்ணிடைசொலவல்லமன்விளம்பும். (௬௬)

என்றனுணையைக்கடப்பவரிலையிலையென்று
வென்றிகூறினையேலவர்நிற்கவேல்விழியாய்
நின்றவாருயிர்முயற்சியானிகழ்த்தியமாற்ற
மன்றிவாழ்மறையாகமத்தறிதியென்றறைந்தான். (௬௭)

---

* என்னை - இஃதென்னை. † தஞ்சம்-எளிமை, "தஞ்சமென்ப தெண்மைப்பொருட்டே" என்றது, தொல்காப்பியவிதி. ‡ படிறு இல்-பொய்யில்லாத.

* நாலுவாக்குநீபார்ப்பினுநானவற்றினுக்கு
மூலகாரணமு மாகுவன்மொழிந்தவிம்மாற்ற
நூலெலலாமுரைத்திடுமெனச்செருக்கொடு நுவன்றாண்
மாலெலலாம்பிறப்பதற்கிடமாகியமாயை. (௬௮)

† ஆட்டுகிற்பணிவ்வுகிலமுமென்றனைநின்னை
யாட்டுகிற்பவராரெனவறிந்திலைபேதாய்
கேட்டுநின்னையோர்பொருளெனமூடரேகிளப்பார்
நாட்டுமென்னைநன்கறிந்துயர்ஞானிகணவில்வார். (௬௯)

ஆரையாரிருந்தாட்டுவரோவதையறியே
மாரவேள்செயுநோய்மறித்ததன்பினென்வாதம்
பாரெனுவியம்பினள்பசிக்கனமிடிற்பசிநோய்
தீருமாமருந்துதவுவனென்பவர்சீர்போல். (௭௦)

காமியாகியநீயருச்சனைகடைப்பிடித்தமையா
னாமவேனெடுங்கண்ணினுய்காமிபோனடித்தேன்
றீமைநெஞ்சினுற் சூணினைந்தனைநினைத்திண்டேன்
போமினுருடனென்றனன்வன்சொலாற்புனிதன். (௭௧)

வேறு.

மண்ணுலகிலிழி நலமத்தளத்தொழிலோன்றனைவிரும்பியறிதுநீண்டா
‡ ளண்ணன்மகளெனும்பழிமைமாளாமணிறவிப்போயங்கைகொட்ட
விண்ணுலககைசெய்யச்சூண்முடியாதெவ்வாறவிமலன்பங்கிற்
பெண்ணரசிதன்முகத்தில்விழிப்பலெனமாயைபுளப்பீழையுற்றாள். (௭௨)

அன்பினுலன்பர்பெறற்கரியனுமெனைச்சூழ்ளோன்றறைந்துவந்து
வன்பினுற்பெறவேண்டிநின்றழிந்தாயிதுதகுமோமாயைமாதே
முன்பினுக்கடுவிதைத்துக்கரும்பாகவேண்டிமிகமுயன்றுநெஞ்சிற்
றுன்பாய்த்திரியுமவர்போலென்றான்மாயைதனைத்துறக்கவல்லான். ()

கரைகுறுகவந்த $ கலங்கவிழ்ந்தநாயகன்போலக்கலங்குகின்ற
வரைபுரைமென்முலைமாயைதனைக்கண்டுவிமலையுளமறுகிமாழ்கி
யிரதமுறுகளிம்புமலிசெம்பினியனேக்குறுவியல்புபோல
வருள்புரிதியையவிவள்குணநோக்காதென்றுதொழுகஞ்சிச்சொன்னாள். ()

---

* நாலுவாக்காவன - சூக்குமை, பைசந்தி, மத்திமை, வைகரி என்பவைகளாம். † ஆட்டுகிற்பன் - கில் - ஆற்றலிடைநிலை. ‡ அண்ணல்- அரசன். $ கலம் - தோணி. நாய்கன் - வணிகன்.

இலங்கிலைவேன்மருட்டுமெதர்விழிவிமலாய் * வறியவோடிரதந்தன்று
னலங்கிளர்பொன்னுருவாயிலென்னுலிம்மாயையின்பநணுகுமென்று
புலங்களறிவறியபாமாணந்தசிவயோகிபுகலமாயை
கலங்கியளிபசும்புண்ணிற்செவ்வேல்பட்டெனவழுங்கிக்கழறுகின்றாள். ()

நனவொருவன்கனவாகமயங்கவெனைப்புணர்தலினுனளும்வென்றி
யெனதெனநின்றுளஞ்செருக்கிமடமாயைகூறுதலுமெங்கள்கோமான்
கனவினுகர்வுறுமுணவுகுறையுமோபசியதனுற்களைவதுண்டோ
நினைவில்வருகனவொன்றுகண்டிறுமாந்தனைபேதாய்நீதானென்றான். ()

எவ்வண்ணமுறைவன்மைகொண்டுநீதள்ளினுநானின்றுபோகேன்
கைவண்ணமலர்ப்பகழிமதனனையாய்நினைத்தழுவிக்கட்டிக்கொண்டு [ருண
செவ்வண்ணநமர்கைலைக்கேகியெஞ்சூண்முடிப்பலெனச்செருக்கிச்சொன்
மைவண்ணமலர்க்குழலாள் † வான்றிரட்டிவிழுங்குவலென்மாற்றம்போல

முடிக்குமலர்க்குழன்மடவாள் சூண்முடிப்பலெனுமொழிக்கு முறு
வல்செய்து, பிடிக்கவலையாயிலெனைப்பிடிநடையாய் பிடியென்றுபிரான்
மறைந்தான், வடக்கொடிதன்விழியினுற் காண்பதும்போய் மதிமயங்கி
வறிதுநின்றாள், சுடர்த்தொடிமென் றோண்மடவாரின்றிழந்தோ மிவனை
யெனத்துயருழந்தார். (எஅ)

வெண்டிங்கணிலவுவாயிடைப்புகினுஞ் ‡ சகோரமெனுமென்புளன்றி
யுண்டிங்குவாழுமுயிருளதோகம்மல்லமனுமொருவன்றானும்
பண்டங்குமொழிமாயைகைப்படினுமவன்பிடிக்கப்படுவனோதான்
றொண்டன்பின்வழிநின்றுமணமாசுதீர்ந்தபெருந்தூயோர்க்கல்லால். (எகூ)

மாயைதனைவாதித்துத்தள்ளுபுதன்னிலைநின்றுமாயாவாதி
யாய்னனன்மறைச்சைவசித்தாந்தகுலதீபமாயினோனென்
றோயுமனநிறுவியிறப்பெதிர்வுநிகழ்வெனுங்காலமுணருமாற்றற்
றாயமுனிவரரெல்லாமல்லமனைத்தொழுதுதவங்தொடங்கிவாழ்ந்தார். ()

ஏழாவது

மாயைகோலாகலகதி

முற்றிற்று.

கதி-எ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-சஙஎ.

---

* வெறுமையாகிய ஓடு இரதம் - இரசகுளிகை. † வான்-ஆகாயம். ‡ சகோரம் - நிலவைப்பருகும்பறவை § வைதிகசைவசித்தாந்தமாதலின் "மறைச்சைவ சித்தாந்தம்" என்றார்.

உ

சிவமயம்.

எட்டாவது

வசவண்ணர் வந்தகதி.

அசைவில்லமற்காயுமைநற்கலை
வசவதேவன்வலியசணங்கடாங்
கசியுமன்பிற்கயிலையினின்றுதென்
றிசையில்வந்ததிறமுரைசெய்குவாம். (௧)

தீங்குகாணுஞ்சிறவிலைநாட்கடன்
வாங்குமோர்பொருள்போக்கும்வறியர்போ
லீங்கஞானநெடுந்தகைமாயைதன்
றேங்குமாவியியக்கமுமின்றியே. (௨)

மத்தளங்கொடுவந்தவன்றன்னொடு
பொய்த்தநுண்ணிடைபோயினளென்னவே
சித்தநாணுந் துயரமுந்தின்றிடப்
பித்தர்போற்பின்றொடர்ந்தனர்பெற்றவர். (௩)

தக்கதாய்தந்தை * சாயப்பழிசெய
மக்களின்றிமலடர்தாமாதலு
மிக்கவன்பிணிமேவலுநல்லவென்
றக்கநெஞ்சுடனேடினன்மன்னவன். (௪)

காய்பசிக்குக் கவன்றுதசைதின
வாய்பதைக்குமறவர்வலையிடைப்
போய்விழக் † குழக்கன்றுபுகுந்தவண்
டாய்பதைப்பதுதன்னெதிர்காணுமோ. (௫)

கண்டுவார்சிலைக்கானவர்பார்ப்பினைக்
கொண்டுபோகக் குடம்பைகண்டேங்கியே
துண்டமாரிரைசோறப்பறவைகண்
மண்டுநோயின்மறுகுதல்காணுமோ. (௬)

அரின்மிதித்திட்டதர்படப்பூம்பணை
மாமுறித்துமழைமதக்கைம்முக

---

* சாய - இறக்க. தளர்ந்துவாட என்னலுமாம். குழக்கன்று - இளங் கன்று. இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் மாயையின் தாயாகிய சுஞ்ஞானி கூற்று.

வுலாடிப்பிறையொண்மருப்பஞ்செவிக்
கரிநடப்பக்கலங்கியிரியுமோ. (எ)

பரற்கண்மென்பதம்வைத்துப்பதைக்குமோ
* சுரத்துமேனிதுவண்டுவெதும்பிநீ
ரிரக்குமோமகளென்செயுமோவெனத்
தரிக்கருந்துயர்தாயடைந்தேகினுள். (அ)

பொன்னையன்னபுதல்விபொருட்டிவண்
மன்னர்மன்னன்மனத்தில்வளர்ந்தெழு
மின்னல்காணவுமூழொன்றிருந்ததென்
றுன்னிமாழ்கியவ்வூரர்பின்போயினர். (கூ)

அயர்ந்துநிற்குமரிவையைக்கண்டுநான்
முயன்றுமெய்த்தவமுற்றும்பயின்றுணைப்
பயந்ததற்குப்பயனன்றுதவினை
நயந்தெமக்கெனத்தந்தைநவின்றனன். (கO)

என்னைநீங்கியிழிதொழில்செய்பவன்
றன்னைநாடித்தலைமை † யிழந்தனே
கன்னிநீகொடுங்காட்டில்வந்தாயென
வன்னையோவென் றாற்றியழுதனள். (கக)

மகனுமல்லனவ்வல்லவன்மாயை நும்
மகளுமல்லள்வரைபுரைதோளினு
யிகலும்வாட்கணரசியுநீயுமிங்
கசலுமென்றுவிமலையறைகுவாள். (கஉ)

வினைப்பயன்கொளவேண்டுநரோரிடந்
தனைப்பொருந்துறச்சம்பந்தமாத்திரத்
தெனக்கினுரிவரொன்றபிமானமொன்
றனைப்பொருந்தியழிவாறிவிலார். (கங)

தனையராகியுந் தந்தைதாயாகியு
முனையுருதவுயிரிலையாதலா
லினையர்கேளி ரினையரயலென
நினைவுதேன்மிளிர்நெட்டிலைவேலினய். (கச)

வேனெடுங்கண்விமலையிவைசொலப்
பானலங்கட்பனிமதிவாண்முகப்
பூநறுங்குழற்பொற்றொடிமாயைமுன்
றனடைந்தமைதந்தைக்குணர்த்தியே. (கரு)

* சுரத்து-பாலைநிலத்தில். † இழந்து என்றே எனக.

காவியங்கட்கனியிதழ்மாதுமை
யேவவந்தவென்னெண்ணமுடித்திலன்
* போவனங்கிப்புரிகுழலோடுநா
னீவிர்நோவன்மினென்னைநினைந்தென. (௧௬)

விரைந்தெழுந்துவிமலையணங்கொடு
வருந்துநெஞ்சகமாயையக்காட்டுளோர்
பிரிந்தழுங்குரல்பின்றொடர்ந்தேகவே
பொருந்தருங்கயிலைத்தடம்போயினள். (௧௭)

அழுதுவாய்விட்டாற்றிலன்றன்னுடல்
புழுதியாடப்புரண்டிலன்மன்னவன்
பழுதிலாததன்பாவைகாணுமையா
லெழுதுமோவியமென்னநின்றனரோ. (௧௮)

விழுவண்மீளவெழுவண்மெலிந்துநைந்
தழுவண்மேனியசைந்துநிலங்கையா
லுழுவள்வாய்கொண் டுயிர்ப்பளிறப்பலென்
றெழுவள்கைந்நெரித்தேங்குவளன்னையே. (௧௯)

† பாடுமாதரும்பர்துங்கழங்குநின்
றாடுமாதருமாகுமரிவைய
ரோடுமேவியொருமகள்வாழ்ந்தவம்
மாடநானினிக்கண்டுயிர்வாழ்வனே. (௨0)

துளிக்கும்வார்மதுச்சோலையும்வாவியும்
பளிக்குமாடமும்பாழ்படவென்மகள்
களிக்குமானிருங்காட்டினுளெம்மைவிட்
டொளிக்குமாறொருசற்றுமுணர்ந்திலேன். (௨௧)

என்னைநீவிட்டிருப்பினும்பொற்றொடி
யுன்னைநான்விட்டுயிர்பிழையேனென
வன்னைவாய்விட்டாற்றினளாயிடை
மின்னனாருங்கதறினர்வேலைபோல். (௨௨)

வந்துவேந்தன் வழி † மரபாரிய
னுந்தமாமகனேன்மைநுமக்குநான்
முந்துகூறிலனேதுயர்மூழ்கிநீர்
சிந்தைநோதறகாதெனச்செப்புவான். (௨௩)

---

* போவன்-போவேன். அங்கு இப் புரிகுழலோடு எனப்பிரித்துக் கொள்க. ‡ பாடுமாதர்-விறலியர். மரபு ஆரியன் - பரம்பரைக்குரு.

அருந்தவம்பலவாற்றுமறிஞரும்
பொருந்தருங்கயிலைக்குமின்போனமை
தெரிந்துநெஞ்சந்தெளியவறிந்துநீ
வருந்துந்தன்மைமடமைமடமையே. (௨௪)

சிலைநுதற்பசுந்தேமொழிமாதுமை
கலைநுமக்குக்கவின்மகளாகநீர்
தலைமைபெற்றது சாலுமுமையினி
யுலகினிற்பிறரொப்பவரில்லையே. (௨௫)

என்றுகூறக்குரவனிறைமகன்
மன்றல்வாழ்க்கைமனையொடுதுன்பொரீஇச்
சென்றுமாடத்திருநகரிற்புகாக்
குன்றமாமதிற்கோயிலினண்ணினான். (௨௬)

வேறு.

* கயிலையில்விமலையோடுங்கவிரிதழ்மாயைசென்று
வியனிலமதனிற்றனைவிடுத்தநான்றென்னவானோர்
பயிலவைதன்னிற்குப் பானையுமிமயமீன்று
மயிலியறனையும்வாழ்த்திவணங்கியங்கருகின்றாள். (௨௭)

பொலிவழிவதனங்கண்டபோதேயம்மாயைநெஞ்சின்
மெலிவினையறிந்துமன்னைவினவலுஞ்சூள்கொண்டேகி
மலர்தலையுலகிற்றான்முன்மயங்கியவாறனைத்து
நவியு † நாணடவருந்திநவின்றனள்குறிப்பிற்றோன்ற. (௨௮)

அன்னகமகள்கேட்டுள்ளநாணுபுமுகங்கவிழ்ந்தாள்
பன்னகசயனனாதிபண்ணவர்நெருங்கவைக்கண்
முன்னகைசெய்துதீயமுப்புரமாளச்செய்தான்
புன்னகைபுரிந்தான்பங்கிற்புரிகுழல்செருக்குமாள. (௨௯)

அளியனென்றனக்குநான்சொலலலமனரியனேமற்
றெளியனேவுமைத்தியென்றிலவ ‡ கயிலெறிதலேபோல்
வெளியபுன்முறுவல்செய்யவிமலன்வெண்மதியங்கண்ட
நளினமென்மலர்போலென்றய்நகைமுகமொடுங்கினாளால். (௩௰)

போக்கரும்வலிபுகன்றுபோய்வருமாயைசொன்ன
வாக்கினில்வருந்துவேனைவெள்ளனீநகைசெய்தெள்ளன்

* கவிர்-முருக்கமலர். † நாண அட-வெட்கங்கொல்ல. ‡ அயில்-எறிதல்போல்-வேலாயுதத்தை வீசுதல்போல.

மூக்கிலிமுகத்தின்முன்னர் * முகுரங்காட்டுதல்போன்மென்ன
மீக்கிளரிமயமீன்ற மெல்லியன்மெலிந்துசொன்றாள். (௫௧)

நடம்பயிலெந்தைமங்கை நாணிலல்வருந்திறலென்
றடந்தருள்சொல்வன்ஞால மலைக்குமம்மாயைசூளா
னெடுந்தகைமுன்னஞ்சென்ற நிலையேநன்றுமுகொல்வோன்
மடங்கன்முன்வெல்வேனென்று வருதலேயாற்றலன்றே. (௫௨)

அல்லமன்பெருமையெல்லா மிளைவருமறிந்துகொள்ள
நல்லெழின்மலைமடந்தாய் நன்குணர்த்தினையென்று
சொல்லுநான்றிநின்னை நிந்தனைசொல்லவல்லா
ரில்லையென்றியம்பயாவு மீன்றவளியம்புகின்றாள். (௫௩)

† பொறியிலியேன்செய்தீமை பொறுத்தருள்புரிந்துமெய்ம்மை
யறிவருள்குரவனாது மல்லமன்றன்னைக்காணு
நெறியருள்புரிதியென்ன நிரைவளைவணங்கிக்கூற
மறிமழுவமர்ந்தகரத்து மலர்க்கைவானவனுரைப்பான். (௫௪)

மத்தமதுறுகுணத்து மாயையைவிடுத்தவாற்று
னித்தியகுரவன்றன்னை நீயறிந்திலையணங்கே
சத்துவகலைமடந்தை தனையினிவிடுத்தியாயிற்
கைத்தலநெல்லிபோலக் காண்குவையவனையென்றான். (௫௫)

மிடியடவிறப்பலென்று மேவுமோரிடத்திற்செம்பொன்
குடமொடுகண்டவன்போற் கொலைசெய்காலனைக்கடந்தவர்து
துடியிடையுமையெம்மானைத் தொழுதுசத்துவவணங்கைப்
படிமிசையலமற்காண்பான் செல்லெனப்பணித்தானன்றே. (௫௬)

அப்பொழுதருகுநின்ற வருணந்திதேவனன்னே
யொப்பருப்பத்தியென்னு மஞ்சனமென்றுண்டாயிற்
செப்பருஞானநந்த வல்லமதேவனென்னும்
வெப்பினையெளிதுகாண லாமெனமகிழ்ந்துசொன்னான். (௫௭)

அழிவருநிதியவைப்பை $ யஞ்சனங்கொண்டுகாணும்
விழியுடையவன்போன்ஞான மெய்க்குரவனைத்தான்கண்டு
கழிமயலன்பர்காணக் காட்டுவோனிவனென்றெய்மை
வழிவழியடிமைகொள்ளும் வள்ளனந்தியைப்புகழ்ந்து. (௫௮)

சத்தியால்யான்பிணித்த தனைதனைத்தனதுதூய
பத்தியாலவிழ்க்கவல்லோன் பார்க்கினிநந்தியேதா

---

* முகுரம் - கண்ணாடி. போனம் என்ன - போலும் என்ற.

† பொறியிலியேன் - அறிவில்லாதவளாகிய யான். $ அஞ்சனம் - மை.

* னித்தினால்விலங்குபூட்டி மிறைவனோவிடுவிப்பானோ
மெய்த்தவாருளினோன்யார் விளம்புகவென்றுசொல்வான். (௩௯)

அல்லமனென்னுஞான வானையையகப்படுத்த
வல்லவொண்பார்வைநீயே யாதலான்மண்ணிற்போகி
யெல்லையிலன்பர்நெஞ்சத் திண்பருணந்தியென்று
சொல்லினனுயிரிற்றோன்றாத் துணையெனவிருக்குமெம்மான். (௪0)

அந்திவண்ணத்தெங்கோமா னருளினாலின்னகூறச்
சுந்தரிதனக்குமெட்டாத் தூயவன்றன்னைக்காண
நந்திவல்லவனோவென்று நகைசெய்துகணங்கடம்முள்
வந்தொருசிலருரைப்ப மங்கைபங்காளன்சொல்வான். (௪௧)

நந்தியென்றனையுணர்ந்தா னானவன்றனையுணர்ந்தேன்
சிந்தைசெய்தெம்மைநீவிர் தெளிவுறவறிகிலீரென்
றெந்தையெம்பெருமான்கூற விகழ்ந்துரைசெய்தோரெல்லாம்
வெந்துயர்கொண்டுநின்றார் மீளவும்விமலன்சொல்வான். (௪௨)

மாசறுநந்திபத்தி வார்த்தையாலறியீர்நீவிர்
காசினியதனிற்சென்று கண்களாலமையக்கண்டு
பேசுதிர்பின்னரென்று பெருந்தகைநந்திதன்னோ
டீசனெண்கணங்கடம்மை யேவினனருளினானே. (௪௩)

கண்ணுதலருளாலேவுங் கணங்களெட்டலைமைபெற்றோர்
மண்ணுலகதனில்வேண்டும் வளம்பதிதோறும்வந்து
நண்ணினருலகர்கண்ணி னரர்வடிவாகத்தோன்ற
வெண்ணுறினெழுநூற்றின்மே லெழுபதென்றுரைக்குமெண்ணர். (௪௪)

நந்தியென்கின்றஞான ஞாயிறுநிலத்துதிப்பின்
முந்துறு ‡ மமணரென்னு மூடுவல்லிருள்கெட்டோடுஞ்
சந்திரமௌலிசீர்வெண் டாமரைமலருமென்னா
விந்திரன்முதலாயுள்ள விமையவர்மனமகிழ்ந்தார். (௪௫)

எட்டாவது,

வசவண்ணர்வந்தகதி

முற்றிற்று.

கதி-௮-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௪௮௨.

---

* இதினாலென்றது - இத்தினாலென்றாயது, எதுகை பற்றிவந்த விரித்தல் விகாரம். ‡ அமணர் - புடவையுடுக்காது திரியும் புத்தருஞ் சமணருமாகிய திகம்பரர்கள்.

உ

சிவமயம்.

ஒன்பதாவது,

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி.

புரஞ்சுடுசிறுநகைப் புனிதன்பாலமர்
கருந்தடங்கண்ணிதன் கலையுநந்தியு
மருங்கணநாதரு மகனிலத்திடை
வருந்திறமறிந்தவா வகுத்துக்கூறுவாம். (௧)

பெடையொடு * சுரும்பினம் பெரிதிரைந்திடக்
கடிதடமளவுவாய்க் கூவிளேடியே
மடையுடைமதுமழை மலர்பெய்சோலைசூ
ழுடுதடையெனுநக ரொன்றுண்டாயிடை. (௨)

நன்மையென்பனவெலா முடையனுன்மறைப்
புன்மையென்பனவெலாம் பொருந்துறுனெனுந்
தன்மைதன்பெயரினு லறியத்தக்கவ
னின்மலனெனவொரு நிகரிலானுளன். (௩)

அவனெழின்மனையவ ‡ ளாடகத்தினைச்
சுவணமென்குதலெனச் சுமதியென்பவ
டவநிலைதன்னினுந் தலைமைத்தென்னவே
யுவமையிலில்லறத் தொழுகு $ சீர்மையாள். (௪)

தூநிருமலனுகச் சுமதிதன்னிடைத்
தானொருமகளெனச் சார்ந்துதோன்றினு
¶ ளானுயர்கொடியினே னங்கைதாங்குறு
மானுறழ்சத்துவ கலைமடந்தையே. (௫)

மதிபெறுகடலென மகளையீன்றவர்
நதிபெறுசடைமுடி நம்பன்பாலுறு
கதிபெறுமதிநுதற் கரும்பைப்பெற்றனர்
றுதிபெறுமலையென மகிழ்ச்சிதுன்னினர். (௬)

---

* சுரும்பு-ஆண் வண்டு. ‡ ஆடகம் என்பது நால்வகைப் பொன்னுட்சிறந்தது. நால்வகை யாவன - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்பூநதம். $ சீர்மை - குணம். ¶ ஆனுயர்கொடி - இடபம் வரைந்த கொடி.

நெறிமுறைநிருமல னீறுசாத்தியே
யறிவருமஞ்செழுத் தறைந்துமெய்யுணர்
குறியினைத்தரித்தனன் குழவியாகிய
* பொறிநிகருறுமொரு புதல்விக்கென்பவே. (எ)

இந்துவார்சடையினோ னிடத்தளேயெனுஞ்
சிந்தையான்மகளைமா தேவியென்றொரு
சந்தநாமங்கொடு தானழைத்தனன்
றந்தையாதற்குநற் றவம்புரிந்தவன். (அ)

அறிவருளாதர வடக்கம்வாய்மைமெய்த்
துறவுநல்லொழுக்கமே தூய்மையென்றிவை
யுறவொடுகுழவியா யுடன்வளர்ந்திட
மறுவறுசுமதிதன் மகன்வளர்ந்தனள். (கூ)

வாடியமருங்குலம் மாயைதோன்றநாட்
கோடியசிலைகொடு தவங்குலைப்பவே
யோடியமதனன்மா தேவியோங்குநாள்
வீடியசிலையனாய் வீழ்ந்துமாழ்கினான். (க0)

விழுந்தனகொடியதீ வினைப் ‡ பரப்பெலா
மெழுந்தனநல்லறம் யாவுந்திங்களங்
கொழுந்தெனநிருமலன் குமரியோங்குநாள்
முழங்கினசிவாகம முற்றுமெங்குமே. (கக)

வேறு.

சங்குமாதேவியின்னணைமிருப்பவெம்பிரானேவியகணங்க
டாங்கள்வெண்டியவொண்பதிதொறுமுன்செய்தவத்தர்பானன்மகவாகித்
தீங்கிலாச்சித்தாமையன்யாச்சிதேவனென்றிடுபெயர்முதலா
யோங்குநாமங்கள்வேறுவேறுறக்கொண்டுற்றனர்நற்றவமுடன்று. (கஉ)

பயக்குறுமினியசங்காபூசை பல்வகைநெறிப்படவியற்றிச்
செயற்கருஞ்செய்கைசெய்தவரிருந்தார் தென்றிசைககயிலை போற்சிறக்க
மயக்குறுமாணவவல்லிருண்மெலிய § வயிணவமெனுமுடுமழுங்க
வியக்குறு ¶ சைவமலாநன்னந்தி வெய்யவனுதித்தனையவிர்ப்பாம். (கங)

* பொறி - இலக்குமி. ‡ பரப்பு - விரிவு. § வயிணவம்-பாஞ்சராத்திரமதம். ¶ சைவம் என்றது ஈண்டுச் சித்தாந்தத்தை.

வாயின்மண்ணிட்டுக் கொண்டவன்றன்னை மதித்துநன்னுதலின் * மண்ணிடாமற், பாயும்வெண்டிரையிற் றுயில்பவன்றனக்குப் பட்டி யொன் றளித்தருண்முக்க, ணாயகன்றனையே கருதிவெண்ணீற்றுநன் னுதல் வீதியையணியுந், தாயகன்மறையோர் தமக்கிடமாகுந் தூர்சமங் விங்குளாபுரியே. (கச)

கதிர்விளைசெந்நெற்காடுசூழ்கரும்பு கரும்புசூழ்கதலியங்காடுசூழ்
புதுநறும்பாளைக்கமுகுசூழ்முப் புடைப்பசுங்காயதெங்காதுசூழ்
முதிர்கனித்தேமாந்தண்பொழில்பார்ப்பார்க் குயர்வுறுதுயாம்படிபுகாம
லதிர்முரசியம்பும்வீதியந்நகரிற் கனிகள்வைத்திடுபடைகாட்டும். (கரு)

விருந்திருக்கிடுவா ரன்னமக்கரின் மேவியர்மடந்தைய ரெல்லாம் பொருந்துமன்னத்திற் கிடுவனவிருந்து புனல்வயல் செங்கமலங்கள், வருந்துநுண்ணிடை நன்மாதர்கைம்மலர்க்கு வண்மனக் கொடுப்பா பேரின்பந், தருந்தனிநகர்சூழ் தடங்கள்வண்டிற்றுத் தாண்மலர் கொடுக் கிடுமன்றே. (கசு)

இந்நகர்வாழு மறையவர்செய்யும் யாகதூமம்படிந்தன்றே
பொன்னகர்வானோர் மேனிறந்தவாயுளராய்ப் பொருந்துதலிந்நகர்மறையோ
ருன்னருமறுவாமெனருப்பினைவளர்த்திட் டொழுநர்காட்டுமினன்றிப்
பின்னொருசெயலாற்கலியுகந்தன்னிற் பெறுதற்காறறப்படுமோ. (கஎ)

இனையமாநகரி னந்தணர்க்கெல்லா மிறைமைபூண் டொளிர்ந்தவனை யோ, னினைவெலாமான்ற வினுமுறையெல்லா நிருமலன்றுதியிறுஞ் செய்யும், வினையெலாமவனடி சினையிறும் வைத்தோன் வேதமு மொழுக்கமும்வல்லான், மனையுளாமனைவினுந் துறந்தவர்க்கொப்பான் மற்றவனுமமாதாசன். (கஅ)

திருந்தியவனையான்றேவிதன்னுடைந் செப்பின்மாதாம்பிகையென்பா
ளருந்ததிமுதலாங்கற்புடையார்த மருநிலையூ மின்றிமுற்ற
நிரந்தரமவளைக்கைகுவித்திறைஞ்சி நினைந்துமின்பாயலிற்படுப்பார்
கருந்தடங்கயற்கட்பூங்கொடியனையாள் கற்பினையாவரேபுகல்வார். (க௯)

பூங்கொடியனமாதாம்பிகைபெருமை புனைந்துரையன்றபட்டாங்கே
யோரசிய ‡ வபரசிவனென வேத முறைதெரிந் தருணாந்திவந்தான்

---

* மண் - சித்திரபுண்டாம் இது இக்காலத்து நாமம் என வழங்கப் படுகின்றது இது அவைதிகம்; நவீனமென்பதனைச் சைவபூஷணசந் திரிகை யென்னு நூலிற் பரக்கக்காணக. ‡ பரசிவம் அபரசிவமென்றிரு பாற்று. பரசிவமெனல் - முப்பத்தாறு தத்துவங்களையுங் கடந்துநின்ற நிருமலதற்பரசிவத்தை. அபரசிவம் எனல் - படைப்பாதி யைந்தொழில் களையு மியற்றுவான்கொண்ட நவபேதத்துளொன்றை.

ருங்குறவவடன்வயிற்றிடையதனாற் றக்கவர்தகவிலரென்ப
தாங்கவர்பயந்தபுதல்வனாற்றெளிய வறிதியென்றறைகுவர்பெரியோர். ()

* ஐந்தொழிலொருவன் றிருவுளமகிழ † மறுதொழிலாளன்மா தரசன், பைந்தொடிகொழுநற் றொழுதெழுதொழிலால் பரிந்து தீவளர்ப் பவன்மறையோன், செந்திருவனையாள் ‡ விருந்தினர்வயிற்றிற் றீபவிப் பவளிவர்பெருமை, நந்தெழின்மலரோன் சொன்மகளிருக்கு நாவினும் புகன்றிடப்படாதே. (௨௧)

இன்னமாதரசன்றேவிதன்வயிற்றி னிலையுலகெலாஞ்செய்யபுண்ணி யத்தான், மன்னுமாளிகள் விருந்துணக்காமர் வல்லியின் மலர்மலர்வது போ, லென்னையாளுடைய நந்திவானவன்று னெய்திவந்துதித்தன னன்று, சென்னியாலமரர்தொழுதுபூமாரி சிந்தினர்துந்துபிமுழங்க. ()

எங்குருநந்திதோன்றுநாட்புதுமை யென்சொல்வாம் $ கண்டுமுட் டென்னும், வெங்குணவமண ருளத்தெரிமழுவோன் வேடங்கண்டஞ் சலிசெய்ய, வங்கொருநேயம் பிறந்ததுதிருமா லடியவருளத்தினி லெங் கள், சங்கரனிறைவனெனவொருஞானஞ் சார்ந்ததுதமையறியாமல். ()

கொலைகளவழுக்காறவாவொடுவெகுளி கொடுஞ்சொல்பொய் பய னிலகூற, னிலையழீஇயொருவன்செய்ந்நன் றிமறத்தனிந்தனைவஞ்சனை பிறர்தஞ், சிலைநுதன்மடவார்க் கருதலென்றினைய தீமைகளியாவும் போயினவா, னலமலிதரும மூர்த்தியாகியநன் னந்திவானவன்புவி வரு நாள். (௨௪)

தாடலைதந்திங்கெம்மையாணந்தி தாயகட்டினுநின்றுதமைமே
வேடவிழ்மலர்வாண்முகமதுதோன்ற வெழுந்தருளுதன்முனங்குருவாய்க்
கூடலசங்கமேசன்றாய்க்கொளித்துக் குறுகிநன்னுதலினீறணிந்து
வீடருள்பரமசிற்றனலிங்க மெய்யுறத்தரித்தனனம்மா. (௨௫)

தரித்தபின்றனதுமேனிதோன்றுமற்றுமெதிர்நின்றிடப்பேர்
திரித்துநல்வசவனென்றுபேரிட்டுச்சென்றனன்சிவன்றனைக்குருவா

* ஐந்தொழிலாவன:—சிருஷ்டி, திதி, சங்காரம், திரோபவம், அநுக்கிரகம் † அறுதொழிலாவன - ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்பித்தல், ஈதல், ஏற்றல். ‡ விருந்தினர் - நூதனமாக வருபவர். $ பிறமதத்தவரைக் கண்டகாலத்துக் கண்டுமுட்டு என்று சொல்வார் சமணர்.

யொருத்தர்தம்பிடத்திற்பாவமென்செய்கென் றுரைப்பவருளைகெடத்தானே
யருட்குருவடிவாய்வந்தருள்புரிந்த வாலமார்சூலபாணியனே. (௨௬)

பிறந்தமெய்ஞ்ஞானப்பிள்ளைகன் றுதலிற்பெருகொளிக் றுமெமாண்களைத்தீற்
சிறந்துளவமலலிங்கமுமங்கண்டுமெசறிந்தவரனை வரும்வியந்து
மறைந்தான்குருவாய்வந்திலவடுவினைந்துமகவினை வசவனென்றெரும்ப
ரறைந்தனனென்னவறிந்தனாமலனறிவுமின்றறிவிக்கவன்றே. (௨௭)

* குறில்வழிலகரந்தனிநிலையாயுங்கூடியதகரமுன்னெழுத்தென்
றறிகுறிவடிவந்திரிதல்போனற்றியடல்விடைமெய்திரிந்துறிறு
நறுமலர்விழியிற்கண்டவசொல்லாகங்கியேயென்றுளமகிழ்ந்தார்
பெறுதவமுயன்றவன்னைபுப்பிதாவும்பெறுமுவகையினையாருரைப்பார்.

ஈன்றகாலேடடங்கிச் செய்கடன்முற்று மியற்றினன்மாதரசன்றுன், றேன்றும்பார் குழலிப் பாங்கடங்கெதங்கோன் சொல்குறமுன்றுறை காலே, யான்றமாமறைகண் முதலவாத்தான்முன் னறிந்துளக்கே யமை மறிந்தான், சான்றதாமதிய மிரவிவந்திறப்பத தன்கதிர்தானடைதல் போல். (௨௯)

பாமனையிகழ்ந்து நெறியலாநெறிபோம்பாமதயானையையடக்க
வாமுறுகூர்மையங்குசமென்னவானடியாரொனுமாவிற்
கொருமழவிளங்கன்றெனவருள்வசவனெழுதுநாள்வளங்கொள்கல்யாண
புரமுறவமணநுழாத்தொங்கபுரவலன்விச்சலனிருந்தான். (௩0)

படியில்கல்யாணபுரமெனுங்கூசபரசிவபத்தியாவிளர்ப்பக்
கொடியபுன்சமணமாகவர்பிடித்தாங்குலமைந்திருந்துமங்கா
ளடியவர்செல்வமெனுவசவேசனங்குடன்வந்தநாகாம்பை
யுடன்வாவந்தவ்விச்சலனகர் றுற்றனனற்றயரமருங்க. (௩௧)

வந்தனன்வசவதேவனென்றுரைப்பமன்னவன்விச்சலனறிந்து
மந்திரியென்றுமறைந்தயுட்பகையமலிபொழுமுடியதபூலெ
வெந்தழலென்னவறிந்திடாதநீப்பமென்மைதின்றிதலெனவெதிர்போ
யுய்ந்திடவரிதாய்த்தன்மதமழியவுடன்கொடுகோயிலுட்புகுந்தான். (௩௨)

பொருந்துமத்தாணிமிடைத்தவி சொன்றபுறமதகோளரிக்குதவி
யிருந்திறற்சிங்கஞ்சுமந்தபூவணைமே லிருந்தனனரசனப்போதி
லருந்திறற்றனைகாவலர்வேந்த ரமைச்சர்வெண்கவரிகொண்மாதர்
நெருங்கிநிற்கரியபோவையிடத்து நீசழ்ந்தமைவையான்றெடுத்துரைப்பாம்.

* "குறில்வழி லகரந்தவ் வணைபிறைய்த - மாகவும் பெறூஉ மல்வழி யானே" என்னு நன்னூற் சூத்திரத்துணர்க.

வேறு.

இந்திரனெதிர்நின்றாடு மேந்திழைகாதிற்செம்பொற்
சுந்தரவோலையொன்று சோர்ந்தெனச்சுருண் * முடங்க
லந்தரமுகட்டினின்று மாசன்பேரவையிடத்து
வந்தெதிர்விழுந்ததொன்று மானிடர்மருண்டுநோக்க. (௩௪)

நின்றவரெடுத்துவந்து நெடுங்கையிற்கொடுப்பவாங்கி
வென்றிகொண்மடங்கலன்னான் விரித்ததையெழுத்துநோக்கித்
தன்றலையெழுத்தேயென்னத் தானுணர்ந்திலன்மயங்கி
வன்றிறலமணகாலன் மலர்க்கையிற்கொடுத்தானன்றே. (௩௫)

வாங்கியமுடங்கனோக்கி வசவநாயகனிவ்வோலை
தாங்குநின்றவிசின்கீழோர் தமனியவைப்புண்டென்ற
தோங்கியதூண்செய்கோளா யுனக்குநான்காட்டுவேனென்
றுங்கதையவிழ்த்தானவ் வரசர்கோனதிசயிப்ப. (௩௬)

அகழ்ந்திடநிதியவைப்பொன் றுடகமலைபிடத்திற்
புகுந்திவண்வந்துமெல்லப் புறப்படல்போலத்தோன்ற
மகிழ்ந்தனனரசர்கோமான் வசவனைக்கண்டபோதே
நிகழ்ந்தவொண்பயனுணர்ந்து நெஞ்சகநனிவியந்தான். (௩௭)

பயிலுநல்வினையெமக்குப் பயந்தவிவ்வசவதேவன்
கயிலைநன்மலைக்கிரண்டாங் கடவுளேயென்றுசொல்லி
யியலுரைமடந்தைபொய்யா ளென்பதைப்புதுக்கினனச்
செயலினைவிழியிற்கண்டோர் தெளிந்துநெஞ்சகமகிழ்ந்தார். (௩௮)

மந்திரிக்கிழமைநல்கி மாபுவியுரிமையாற்றி
மைந்தனைப்புரக்குந்தாய்போன் மற்றெனைப் † புரத்தியென்று
சிந்தனைகளிப்பவின்சொற் செப்பியாயிடையிருப்ப
நந்தியைத்தொடர்புகொண்டா னந்தகத்தடக்கைவேந்தன். (௩௯)

பெருந்தகைவசவதேவன் பெருமைக்குத்தக்கவாறே
யருங்கடிமணஞ்செய்வித்தா னலங்கல்வேல்முருகனன்னான்
றிருந்தியவம்மணத்தின் சிறப்புநாம்விரிப்பதென்கொல்
புரந்தனையன்றுதொட்டுப் புகன்றுகல்யாணமென்றல். (௪௦)

இவ்வகைகல்யாணத்தி னிருப்பநாகாம்பையென்னுந்
‡ தவ்வைநம்வசவதேவன் றன்பிரசாதந்தன்னை

---

* முடங்கல் - ஓலை ; திருமுகம். † புரத்தல் - பிறராலபாயம்வாரா மற் காத்தல். ‡ தவ்வை - மூத்தவள்.

வெவ்வமின்முத்திமெய்யோ டிருக்கையினளிக்கும்வீர
சைவநன்னெறிவளர்க்குந் தனயனையீன்றாளம்மா. (௪௧)

மைந்தனையீன்றுவந்து வசவநாமம்புனைந்தா
ளிந்தையில்கற்புநங்கை நிகழ்திருமுகங்களாறு
* மந்தமிறலங்களாறு யறிவித்தற்குலகில்வந்த
கந்தனென்றுன்னவந்நா காய்மைதன்மைவளர்ந்தான். (௪௨)

வீரமாகேசரென்னு மென்பயிர்வளர்க்கவந்த
மாரிபோனிகரில்சென்ன வசவதேசிகனிருப்ப
நேரிலாவசவநாம நெடுந்தகைமகவொன்றீன்று
சீருலாஞ்சங்கமேச தேசிகன்பெயர்புனைந்தான். (௪௩)

மொழியினுனினைவானோக்கான் முக்கணனடியர்வேண்டிற்
றொழிவிலாதுதவித்தாய்போ லோம்பினன்புறமதத்தோர்
வழியெலாம்வழக்குமாற மலிபுகழ்ச்சைவமென்னும்
பழியிலாவழிநடப்பப் பண்ணினன்வசவதேவன். (௪௪)

அரனடியவர்க்குத்தேனு வாகியவசவன்சீர்த்தி
விரிநிலமுழுதும்போர்ப்ப வெள்ளிவெற்பினையகன்று
தரைமிசைவந்திருந்த தவரெலாமுணர்ந்துசென்றார்
பொருவில்கல்யாணத்திற்குப் போதல்போற்கல்யாணத்தில். (௪௫)

பலரொடுவரினுமெள்ளும் படிதனிவரினுமிக்க
நலமொடுவரினுமேனி நலமறவரினுஞ்சீர்சான்
மலைமகள்கணவனென்றண்டர் வரவுகண்ணுற்றெதிர்ந்து
நிலமிசைவணங்கியஞ்சி நின்றுநன்றாற்றுநந்தி. (௪௬)

சாதியுங் ‡ குறியுநீத்துச் சரணரைச்சிவனேயென்று
பாதபங்கயமிறைஞ்சிப் பத்திசெய்குவனந்நந்தி
தீதறுசுவைத்தீங்கண்டாற் செய்தசெங்கரும்பும்வேம்பும்
பேதமொன்றாமற்சாதி பெயர்விடுத்தறிதல்போல. (௪௭)

மாதர்கடமையகன்ற மலிதுறவினரெண்ணில்லார்
கோதையருடனிருந்துங் கொடுமையிலரெண்ணில்லார்
மேதகொளருச்சனைக்கு வேண்டுவமுழுதுங்கொண்டு
$ போதுகள்வழாமல்சன் பூசைசெய்பவரெண்ணில்லார். (௪௮)

* ஸ்தலங்களாறவன — பக்தஸ்தலம், மாகேஸ்வரஸ்தலம், பிரசாதிஸ்தலம், பிராணலிங்கஸ்தலம். சரணஸ்தலம், ஐக்கிய ஸ்தலம்.
‡ குறியாவது-அடையாளம். $ போதுகள் - காலங்கள்.

விரதங்கள்வேறுவேறு மேவிநிற்பவரெண்ணில்லார்
* பரதஞ்செய்மதரிக்கட் பரத்தையர்மனைகடோறுஞ்
† சூதஞ்செய்பவரெண்ணில்லார் தூயநன்னந்திநாம
வரதன்றனன்பின்வாழும் வழுவின்மாகேசரம்மா. (சக)

தீதுசெய்சமணர்முன்னர்ச் செயற்கருஞ்செய்கைகாட்டி
வாதுசெய்தவர்செருக்கு மாய்வுசெய்திமயமீன்ற
சூதுசெய்முலைமடந்தை துணைவனார்தொண்டர்க்கெல்லாம்
யாதுசெய்குவனென்றேவ லியற்றுவன்வசவதேவன். (ருo)

உளங்தெளிசரணர்தம்மோ டிம்முறையொழுகுநாளி
ணளந்தறிவரியசோதி யல்லமன்வரவுநோக்கி
வளங்கெழுதிருக்கல்யாண வளநகர்தனில்வாணனுக்கு
மிளம்பயிர்போலிருந்தா னெம்மையாளுடையநந்தி. (ருக)

ஒன்பதாவது,

அக்கமாதேவியுற்பத்திகதி

முற்றிற்று.

கதி-கூ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-ரு௱ரு.

---

* பரதம் - நாடகம். ப - பாவம், ர - இராகம், த - தாளம் எனப் பொருள் கொள்ப. பாவமாவது - அபிநயம். அது, பணித்தலைப்பட்டோ னவிநயம், வெயிற்றலைப்பட்டோ னவிநயம், வெருண்டோனவி நயம் முதலாக இருபத்தெட்டு. இராகங்களை இசைநுணுக்கம், முறுவல், சயந்த முதலிய நூல்கள் விரிக்கும். தாளவியல்களையெல்லாம் தாளவியல். தாள சமுத்திரம் முதலாய நூல்களுட்காண்க. † சூதம் இவையெனக் காமதந் திரத்தும். கந்தபுராணம் இந்திரபுரிப்படலத்துங் காண்க.

சிவமயம்.

பத்தாவது,

அக்கமாதேவிதுறவுகதி.

தன்னைக்காணவேள்கணைபாயத்தடுமாறு
மன்னைக்காலுஞ்சோறெனவிட்டருண்மாதேவி
மின்னைட்டோலுமல்லமதேவன்வளையாடுங்
கொன்னைக்கானிழற்றடியடைந்தமைகூறுற்றாம். (௧)

கொங்கைப்பொறையைக்கொண்டுமருங்குற்கொடிவாட
வங்கைக்குடநெய்பெய்தழலென்னவழகெய்தி
நங்கைக்கிணைகண்டிலமுலகெங்கணுநாமென்ன
மங்கைப்பருவநண்ணினண்முற்றுணர்மாதேவி. (௨)

வாதித்தொன்றோடொன்றெழல்போன்முலைவந்துற்றும்
* பேதைப்பெண்போற்காமமுளத்திற்பிறவாமற்
பாதிப்பெண்மேனியனெனுமின்பப்பதிதன்னைச்
சாதித்தெய்துஞ்சாதனமோடுதலைப்பட்டாள். (௩)

தன்னையறிந்திடையீடறமுக்கட்டலைவன்பாற்
பின்னமறும்படிமேவுபெரும்பருவப்பெண்ணைக்
கன்னனெடுஞ்சிலைமன்மதன் ‡ வேரிக்கணைபாயு
மன்னுமிளம்பருவத்தினளென்பர்மறைப்புற்றார். (௪)

வண்டுபடாதலர்சண்பகமேயென்மாறாகிப்
பண்டரனோடமர்செய்மதன்வண்டுபடாமேனி
கண்டிடுமொண்சுடரேயெனுமாறுகவின்பொங்க
வொண்டவனின்மலன்மாதமர்நாள்களிலோர்நாளில். (௫)

வீரங்குறைவின் $ மும்மதவேழமிசைகொண்டு
தாருந்தோளும்பொங்கமதிக்குடைதன்மேலா
மாரன்கரிமேல்வந்தனனென்னமணிப்பொற்றே
ரூருந்தெருவிற்கவுசிகமன்னனுலாவந்தான். (௬)

---

* பேதை—எழுவயதுப்பெண். ‡ வேரி – தேன். பண்டு – முன்.
$ மும்மதமாவன:—கன்னமதம், கபோலமதம், கோசமதம்.

* இயங்கடாங்கநெடுங்கடலென்னவெழுந்தார்ப்ப
வுயங்குமருங்குன்மடந்தையர்பாடியுடன்போத
வடங்களிவர்ந்திளமைந்தர்மருங்கினடுத்தேகப்
புயங்களலங்கலிலங்கவிசும்பிறைபோல்வந்தான். (எ)

மாணுநெடுங்கரிமீதுபுரந்தனில்வந்தானைக்
காணுமடந்தையரேதுமுணர்ந்திலர்காமத்தா
ணாணுமிழந்தனர்தூசுமிழிந்தனர்நன்றாகும்
பூணுமிழந்தனராவியிழந்திலர்போனார்கள். (அ)

நல்லமதந்தாறொண்கவுளின்பானன்றுண்ணச்
செல்லுசுரும்பேவெங்கரிநின்றாழ்செவியூடு
மெல்லநடந்தேபோவெனமெல்லவிளம்பென்று
சொல்லிமறங்கூர்வேலனகண்ணார்துயர்கின்றார். (கூ)

கோதையர்மாலாலிவ்வகைநோவக்கொடிமாட
வீதியினூடுவருந்திறன்மன்னன்வினையில்லா
மாதவனாகுநின்மலனுக்கோர்மகளாகுங்
காதொடு ‡ காதுங்கண்மடமாதைக்கண்டானே. (௧0)

கண்டனனோவிலையோவெனுமுன்னங்கழைவாங்கிக்
கொண்டனன்வாளிசொரிந்தனனோடிக்கொடுமார
னுண்டிலையோவெனவாவிதளர்ந்தேயும்பன்மேல்
மண்டலமாளுமன்னனிருந்தான்வசமற்றே. (௧௧)

கொங்கைப்பாரத்தான்மலர்வாசங்கூடாம
லிங்கிப்பாரிற்போதுமலர்க்கணெழின்மாவோ
மங்கைக்கோலங்கொண்டுநிலத்தில்வருமின்னோ
வங்கைக்காந்தட்பொற்றொடியாரோவறியேனே. (௧௨)

வஞ்சிநடந்தேயென்னெதிர்வந்தேமயல்செய்தா
ணெஞ்சுதளர்ந்தேன்மாலில்விழுந்தேனிலைகாணே
னஞ்சலையென்றேயின்றுணையாளேலனல்காணும்
பஞ்சுபடும்பாடங்கசனம்பாற்படுவேனே. (௧௩)

என்னநினைந்தேமன்னவன்வெந்தீயிழுதாகி
முன்னர்மருங்கேநின்றவொருத்தன்முகநோக்கிப்
பொன்னெனவந்தவ்வாய்தலினின்றபுறப்பட்ட
கன்னியணங்கார் நீயறிகென்றான் $ காமுற்றே. (௧௪)

* இயங்கள் தரங்கம் எனப் பிரிக்க. இயங்கள் - வாத்தியங்கள்
‡ காதும் - மோதும். $ காமமென்பது - காமன்றாயது.

ஓடியறிந்தேயன்னவன்வந்தங்குரைசெய்ய
வாடுமருங்குன்மங்கையையின்ஞன்மகளென்று
நீடியவெந்துயர்மன்னனறிந்தெங்நெறியாலுங்
கூடுவனிந்தவணங்கிளையென்றுதறித்தேகி. (கரு)

கோயிலின்மேவியிருந்துயர்ஞானக்குறிகூறுந்
தூயவராகியவாரியர்தாமுஞ்சுடர்செம்பொற்
சேயிழையாரும்வலித்துறிலின்புசெயாரென்று
வாயிலிஞலனேவெனமன்னன்மனத்தெண்ணி. (கசு)

வேறு.

தூதுவல்லநன்மூதுக்குறைமாதரைத்துணிந்து
நீதிவல்லவனிருமலன்மகடனைநீவிர்
தீதிலெம்மனைக்கிழத்தியாம்படியுரைசெய்து
போதுமின்களென்றேவினன்வியனிலம்புரப்பான். (கஎ)

[illegible]
பையவந்துநன்னிருமலன்றிருமுகம்பார்த்து
வையமன்னவன்கருத்தினைவகுத்தனர்மறுத்துத்
துய்யமங்கைமீரெமக்கடாதிதுவெனச்சொன்ஞன். (கஅ)

[illegible]
[illegible]
போந்தவோர்திருமகள்வாவினைப்புறம்போக்கு
மாந்தர்யாருளரென்றுமங்கையர்சொலவகுப்பான். (ககூ)

இம்மைசேர்பயன்கருதியேதகாதவரிடத்திற்
கொம்மைவார்முலை * மகட்கொடைநேர்ந்தவக்கொடியா
ரம்மையாழ்நிரயத்திடைவீழ்ந்தனராழுந்தித்
தம்மைநோக்குநரொருவருமின்றியேதளர்வார். (உ0)

தமக்கடாததுசெய்துயிர்வாழ்வதுதன்னிற்
சுமைக்கடாதமெய்விடுத்தலேநன்றெனச்சொல்வ
ரெமக்கடாததுபுகன்றனிர்மங்கைமீரிச்சொ
னுமக்கடாததென்றியம்பலுமங்கையர்நுவல்வார். (உக)

உறையில்வாளொடு ‡ மாவழங்குறுவனத்தேடி
மறவனேர்பொருடருகெனவிரத்தலேமானு

* மகட்கொடை - மகளைக்கொடுத்தல். ‡ மா - மிருகம், வழங்குறும் - சஞ்சரிக்கும்.

மிறைவன்வாழ்குடிதன்னி லொன்றொருபொருளிலேத்த
லறவனுகியலீயிதை யறிந்திலையந்தோ. (உ௨)

என்றுமாதரார்கூறலு நிருமலனெங்கண்
மன்றல்வார்குழல்பேதையோ வல்ல னும்மனத்தைச்
சென்றுகூறுமினவண்மன மிசைந்துரைசெய்யி
னன்றுபோமினென்றியம்பின னவர்மனநயந்து. (உ௩)

மங்கைபாலடைந்தறைகுவர் மதன்வலிமாயக்
கொங்கைமாமுகிழ்ப்பூங் கொடிநீயருள்கூர்ந்தே
யெங்கள்கோமகனுருயிர் நிறுத்திலையென்னி
லங்கண்மாநிலத்துயிர்க்கெலா மன்னையாகுவையால். (உ௪)

என்னவோதலுநிருமல னின்றருளென்றாய்
மன்னனுன்மனை துறக்குமோர் * சூழ்ச்சியைமதித்துப்
பொன்னனீரரசெனக்கொரு சூளினைப்பொருந்திப்
பன்னுமாயினீர்பணித்தது நன்றெனப்பகர்ந்தாள். (உ௫)

தூதுசென்றவர்பொற்கொடி சொல்லியசொல்லாற்
காதல்கொண்டனளென்றுளந் தெரிந்துதாங்கருதி
மாதுநின்பெருங்கருணை செய்வதற்கெங்கண்மன்னன்
யாதறைந்தனையதுசெயத் தக்கவனென்று. (உ௬)

உள்ளமார்வமோடேகியம் மடந்தையருரைப்ப
வள்ளலாகியமன்னவன் மணநனிமகிழ்ந்து
தெள்ளுமாரமுதனையவ ளிருந்துழிச்சென்று
னெள்ளுகாமநோய்கொண்டவ னென்செயவிசையான். (உ௭)

வல்லிகொங்கையைப்பொன்மலை யென்னவேமதியா
† னில்லுறுங்குடமாகவே யெண்ணினனுதலை
‡ வில்லெனும்படிநினைத்தனன் வெண்பிறையென்னுன்
சொல்லுவன்றனக்ககப்படு மடந்தையாய்த்துணிந்து. (உ௮)

அருள்செய்தன்னை நீ $ யளித்திடு மதற்குநான்செயவ
துரைசெய்நானது செய்வனென் றரசர்கோனுரைப்ப
வரைசெய்தோளினையென்னை நீ வலிந்துபுல்லாமைக்
கொருசொலுண்மைசொல்லென்றன ளொருபுடையொதுங்கி. ()

---

* சூழ்ச்சி - ஆலோசனை, உபாயம். † இல் - வீடு. ‡ வில்வளையு மாயின் உயிர்க்கேடு பயக்குமென்பது கண்கூடாகலின் நுதலை வில்லாக நினைத்தானென்றார். $ அளித்திடு - உயிர்போகாமற் காப்பாய்.

நின்கருத்திசைவாலன்றி நின்னையான்வலியே
னென்பதற்கொருசூ ளுரைக்குவன்முகிலெழுந்த
மின்கொடிச்சிறுமருங்குலாய் கேளெனவெள்வேற்
புன்புகர்க்கருங்கடாக்களிற் றரசர்கோன்புகல்வான். (௬௦)

வேறு.

வந்தநல்விருந்திருப்ப மனையினுற்றருந்துவானும்
பந்தியிலுணவுவேறு பண்ணுபாதகனுந்தாயுந்
தந்தையு * முணவுண்ணாத சழக்கனுமுச்சிப்போதி
னைந்தவர்தமைநோக்காம னுகர்ந்திடுகொடியன்றானும். (௬௧)

சிந்தைசெயுணவினானு நிருமலன்பூசையின்றி
வந்துணவருந்துவானு மறத்தவூனுகர்விப்பானுங்
தந்தநல்வினையாற்செல்வஞ் சார்ந்தவர்தம்மைக்கண்டு
சிந்தனைபொறாதழுங்கித் தீர்வினுண்மகிழ்வான்றானும். (௬௨)

கன்றுணவிடாமலான்பால்கறந்துகொள்பவனுஞ்செய்த
நன்றிகொல்பவனுங்கோடி † நடுநிலைதவறுவானுங்
கொன்றுயிர்பதைப்பநோக்குங் கொடியனும்போர்க்களத்திற்
றன்றலைவனைவிடுத்துச் சாய்ந்துபோமடமையானும். (௬௩)

அடைக்கலமெனவந்தானை யளித்திடாதகற்றுவானுங்
கொடுக்குதுமெனவுரைத்துக் கொடானுமொண்கொடைவிலக்கி
விடுக்குறுமவனும்பாவ வினையிடத்துதவியாகி
நடக்குறுமவனுந்தேர்ந்து நட்டபின்வஞ்சிப்பானும். (௬௪)

‡ குரவர்தம்முரைகடக்குங் கொடியனுந்துறந்துளார்தம்
வரவெதிர்கண்டெழாத மறவனுமறிந்தான்போன்று
கரவினிலருநூல்கற்குங் கயவனும்புதியராகி
யிரவினில்வந்தநல்லோர்க் கிடங்கொடாதகற்றுவானும். (௬௫)

முன்புகழ்ந்துரைத்துப்பின்னர் முறுவல்செய்திகழ்வான்றானுந்
தன்பெருங்கிளைநல்கூர்ந்து தளர்வுறவாழ்கின்றானு
மன்புகொண்டொருவன்வைத்த வரும்பொருள்கவர்கின்றானுந்
துன்புறுந்தொழில்செய்வித்துச் சொல்பொருளிலையென்பானும். (௬௬)

---

* உணஉண்ணாத-கூட இருந்து புசிக்கத் தானுமுண்ணாத. சழக்கன் - பொய்யன். † நடுநிலை - நீதி. கோடி - வளைந்து. ‡ "குரவர்தம் முரை மறுப்பினும் பிறர் புரிந்த நன்றியதுகொல்லினு - மிரவியுள்ளளவு மதியமுள்ளளவு மிவர்களே நரகிலெய்துவார்" என்றது மாபாரதம்.

கற்பழிமனைவியோடு கலந்திருப்பவனுமற்றோர்
பொற்புடைமனைவிதன்னைப் புணர்வதற்கெண்ணுவானுஞ்
* சொற்பொருளுணர்த்திறனைத் தொழுவுளநாணுவானும்
† விற்பனவலாதவிற்று மெய்வளர்த்தழிகுவானும். (௩௭)

‡ நலமலிவயலிலாற்றி னந்தனத்தாலயத்திற்
சலமலமொழிப்போன்றானுந் தனிவழிவிலக்குவானும்
விலைமொழிபொய்த்துவிற்கும் வெய்யவாணிகனுந்தாழ்ந்த
குலமிலிதன்குற்றேவல் கூலிகொண்டியற்றுவானும். (௩௮)

உறவிசெய்தறிந்தசொல்லை யுவர்த்துழிக்கூறவானும்
பிறர்பிழைதனையேநாடிப் பிறரொடுபேசுவானு
முறைதவமுவுறுகொடுஞ்சொன் முனிவிலைமொழிகுவானு
மறிவழிமனைவிசொல்லின் வழிநிற்குமறிவிலானும். (௩௯)

கலந்தவர்தமைப்பிரித்துக் கலகங்கண்டிடவல்லானும்
புலந்தருநூலினில்லாப் பொருளினைக்கூறுவானு
நலந்தனையழுக்காறெய்தி நகைத்திகழ்கிற்போனன்றானு
மயலிந்தவரிடத்துமிக்க வெகுளியைப்பெருக்குவானும். (௪௦)

புண்ணியம்பிறர்பொருட்குப் புரிபவன்றானுமிந்த
மண்ணிடையின்பத்திற்கா மறுமைசெய்தொழில்விடுக்குந்
தண்ணியவறிவிலானுந் தவத்தரையிகழ்கிற்பானும்
பண்ணியவினையிலென்றும் பாவமேபயில்கின்றானும். (௪௧)

ஆவனுலுண்மைமீயா தறைந்தனையதுசெய்தன்றி
மேவுமேனேயினென்று வேள்விரும்பழகன்கூறக்
காவிநேர்விழிமாதேவி கருத்திசைந்தற்றேயாயிற்
போவவாமென்றுசொன்னாள் புரவலனுவகைபூத்தான். (௪௨)

கோயிலின்முன்னர்ச்சென்றான் கொற்றவன்சிவிகையேற்றி
யாயிழைமடந்தைநல்லா ரருகுசூழ்வுற்றுச்செல்லப்
போயினளரசர்கோமான் புக்குழிப்புக்காளொள்வேற்
சேயரிநெடுங்கட்செவ்வாய்த் திலகவாணுதன்மாதேவி. (௪௩)

மடந்தையைத்தனிக்கண்டங்கி மருவியவரக்கேபோல
வுடைந்துநேர்தருகியாற்று வுள்ளமோடிளம்பூங்கொம்பே

---

* சொற்பொருளுணர்த்திறன் - நல்லாசிரியன். † விற்பனவலாத- [illegible]ன, கள், குலம் முதலியன. ‡ ஆறு - நதி. வழியுமாம். நந்தனம்- நந்தவனம்.

கடந்திடற்கரியகாமக் கடல்கடந்தேறக்கொங்கைக்
குடந்தராத்திருவுளத்திற் கோடியென்றாளிறைஞ்ச. (௪௪)

காவலன்காமமிக்க கழிபடர்கிளவிகண்டு
பாவைபுன்முறுவல்செய்து பண்பெறுவந்தொடராலியாப்பன்
டோவல்செய்யாதுநிற்கு மொருகளிறனையயாயான்சொ
லேவல்செய்திட்டபின்ன ரென்னெறும்பகலைகன்றாள். (௪௫)

ஏதுநான்செய்வதன்ன தியற்றுவனறைதியென்ன
வோதினனரசனேத வொண்டொடியயன்மாறேடுஞ்
சோதிமாசிவலிங்கத்தைத் தாயையாய்க்கரபீடத்திற்
போதினலருச்சித்தென்னைப் பொருந்துதிபின்னவென்றாள். (௪௬)

எல்லையில்காமம்பொங்க விளமுலைநெருங்கத்தோளாற்
புல்லுவனென்றெழுந்த புரவலன்றனைத்தடுத்துச்
சொல்லியதன்னமன்னாள் சுரத்துணீர்முகந்துவாயிற்
செல்லுமொண்காத்தைதயோடிச் சென்றுபற்றுதலையாக்கும். (௪௭)

* முகைவிடைமுருகுண்டாயின் முகையிடைவிரைவுண்டாயின்
மகவிடைமதனவின்பம் வருவதுண்டாயிற்சைவப்
பகையொடுமருவிநின்ற பார்த்திபன்றனதுளத்தி
லுகைவிடையமலற்போற்று மொழுக்கமும்வந்துகண்ணுறும். (௪௮)

செப்புறுஞ்சூணிலைந்து தீண்டிலனரசனின்று
முப்புராஞ்சீறுமுங்கண் முதல்வன்பூசனைதான்யாங்க
ளெப்பொழுதுஞ்செய்தக்க தன்றெனவிலையில நின்
றுப்புறுதோளுயர்ங்க வடாடுவதன்றெனப்புகன்றான். (௪௯)

மட்டவிழ்குடன்மடந்தை வாயுரைகையும்வாயுங்
கட்டியதெனவடங்கிக் காம † மிந்தனமீறீப்போற்
கெட்டிடவறிதிருந்தான் கிளர்மணித்தூண்செய்தோளா
னெட்டிலையயில்வேற்கண்ணு னித்தனைப்போற்றுவனாளி. (௫௦)

துறவெனுமரசுநெஞ்சத் தொன்னகர்கொளவவாவா
மிறைவனதாணையெல்லா மிரிதல்போற்பூண்கள்யாவு
‡ மறுவையுமகற்றியோதி யவிழ்த்துவார்மைக்குழற்பின்
மறைவுறுமணிப்பொற்பாவை போலுடன்மறையப்போனாள். (௫௧)

* முகை - அரும்பு. முருகு - வாசனை. † இந்தனம் இல்தீப்போல் எனப்பிரித்துக்கொள்க. இந்தனம் - விறகு. ‡ அறுவை - ஆடை.

மருளடைந்தனள்கொலென்று மருண்டுமன்னவனிருப்பத்
தெருளடைந்தங்கைகொண்ட சிவலிங்கத்தொடுநினைந்த
பொருளடைந்தெனமகிழ்ச்சி பொங்கமன்னவனைநீங்கி
யருளடைந்தொழுகுகண்ணு ளணிமறுகூடுசென்றாள். (௫௨)

அன்னையும்பிதாவுங்கேளா வருமகட்கடுத்ததென்னென்
றுன்னிவந்தழுங்கநீவி ரும்மகளென்றுமாழ்கி
யின்னல்கொண்டிரங்கன்மின்போ மென்னைநானறியத்தேடித்
தன்னிருங்கருணைசெய்யுஞ் சற்குருவனைச்சார்கிற்பேன். (௫௩)

என்றவளவரைநோக்கா தேதிலர்போலகன்று
சென்றனணிருமலப்பேர்ச் செல்வனுஞ்சுமதிதானு
நன்றிவணினைந்ததென்று நம்முடைமாபிற்கெல்லா
நின்றிடும்புகழென்றெண்ணி நிறுவினர்தங்களுமம். (௫௪)

கண்டவரெல்லாநெஞ்சங் கரைந்துகக்கண்ணீர்மல்கத்
திண்டிறலரசன்பின்னர்ச் சிவிகையூர்ந்தலர்பூங்கோயி
லொண்டிருமகள்போற்சென்ற வொண்டொடியிப்பேய்க்கோலங்
கொண்டிவண்போகாநின்ற கொள்கையேதறியேமென்பார். (௫௫)

மங்கையை * யிவனங்கண்டோம் வயிறெரிதவழகின்றே
யிங்கிவடன்னையீன்ற ரென்படுவாரோவென்பார்
மங்கலவடிவங்கண்டு மகிழ்ந்தகண்ணிதுவுங்கண்டு
பொங்குறுதுயரங்கூரப் புரிந்ததெப்பாவமென்பார். (௫௬)

இன்னணநகரமெல்லா மிரங்கமாதேவியம்மை
கன்னலுமமுதுந்தேனுங் கைப்பப்பேரின்பநல்குந்
தன்னிகர்குருகுகேசன் றன்னையேதேடிச்சென்றாண்
மென்னிழல்விரும்பிமிக்க வெயில்சுடச்செல்வார்போல. (௫௭)

அடவிக † டொறுமடைந்து மடுக்கல்கடொறுமிவர்ந்துங்
கடிநகர்தொறும்புகுந்துங் காமனைவென்றவல்லி
மடிவறுமனத்திலன்பு வளர்தரக்கருணையாலெங்
குடிமுழுதடிமைகொள்ளுங் குரவனைத்தேடுகின்றாள். (௫௮)

பத்தாவது,

அக்கமாதேவிதுறவுகதி

முற்றிற்று.

கதி-௧0-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௫௯௧.

---

* இவ்வண்ணமென்றது - இவணமென்றாயது. மரூஉமொழி.

† தொறும் என்னும் இடைச்சொற்கள் இடப்பன்மைப் பொருட்கண் வந்தன.

உ.

சிவமயம்.

பதினோராவது,

கொக்கிதேவர் கதி.

அருள்செயுமல்லம னநிமிடப்பெயர்
குரவனைமெய்யொடு கலந்துகொண்டுதான்
பரவுறும்மயர்தம் பவந்துறந்துபோய்த்
திரிதருநிலையினைத் தெரிந்துசெப்புவாம். (௧)

சீர்நிலையல்லம தேவன்சூல்கொளுங்
கார்நினைமயிலெனக் கருதித்தன்னையே
பார்நிலமிசையமர் பத்தர்தம்மையா
ளோர்நினைவொடுநடந் துலாவுநாள்களுள். (௨)

* ஒன்றொருநாளொரு திசையினேங்கருட்
குன்றனையாளொரு கோலங்கொண்டுதான்
சென்றனனவனெதிர் சிறந்துதோன்றிற்று
மன்றன்மென்மலரிள வனமொன்றாயிடை. (௩)

சிறு † பொழுதைந்தினுந் திரிவிலாதபே
‡ ரறுபொழுதினு மித ழவிழ்ந்துதேன்சொரி
நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைப்
பெறின்மகபதிவளம் பெறவுவந்திடார். (௪)

படிமிசைதவம்பல பயின்றுநொந்தவர்
$ வடதிசைக்கயிலையின் மருவவேண்டலிக்
கடிமலர்ப்பொழின்மணங் கலந்ததென்றல்வந்
துடன்மிசைதவழ்தர லொன்றுமுன்னியே. (௫)

கண்ணிறைமலர்பல கண்டுகண்டுபோ
யுண்ணுறுநறுமது கொளவுழன்றிடு

---

* ஒன்றொருநாள் - ஒன்றுகின்ற ஒருநாளெனலுமாம். † பொழுதைந்தாவன:—மாலை, யாமம், வைகறை, விடியல், நண்பகல் என்பன. ‡ அறுபொழுதாவன-மேற்படி ஐந்தும், எற்படுமாம். $ கயிலை யிருவகைத்தாதலின் பூகயிலை யுரைப்பான் வடதிசைக்கயிலை யென்றார்.

மெண்ணறுமளியின் மிசையுந்தன்மையாற்
றண்ணுறுநந்தனம் வண்டின்சந்தையே. (சு)

நறுமலர்நிறையுமந் நந்தனத்தினைக்
குறைவறவளிப்பவன் கொக்கிதேவனென்
றறைதருபெயரின னனையனுமிடைத்
திறமுறுசெயலினைச் செய்துநின்றனன். (எ)

நின்றவன்றனையரு ணினைந்தநெஞ்சொடு
* சென்றனனல்லமதேவன்கண்டிவன்
புன்றொழில்விடவரும் பொருளுணர்த்துவ
னென்றருகடந்தைய சரணமென்றனன். (அ)

தானெதிர்நிமலனைச் சரணெனத்தொழாத்
தேனலர்வனத்தனின் செயலியாதுநின்
மேனியின்பெயரெது விளம்புகென்றலு
ஞானநல்விளக்கனு னவிறன்மேயினன். (க)

பத்தர்தம்மனைதொறும் பத்திப்பிச்சைகொண்
டெத்திறவினையுமின் றிருப்பனல்லம
னுத்தமவென்பெயர் பெயருனக்கெனென்
றத்தனும்வினவத் தன்பெயரறைந்தவன். (கO)

அருங் † குருலிங்கசங் கமத்திற்காகமெய்
வருந்துறுதொழிலற வறிதிருப்பவ
னருந்துறுபிணமென வறையு ‡ மாற்றநீ
தெரிந்திலையோவெனச் செப்பன்மேயினன். (கக)

வேறு.

எய்தற்கரியயாக்கைதனக் கெய்திற்றென்றுலதுகொண்டு
செய்தற்கரியவறங்கள்பல செய்துதுயர்கூர்பிறவியினின்
றுய்தற்கொருமைபெறவொண்ணா துழல்வோருடம்புபொற்கலத்திற்
பெய்தற்குரியபால் $ கமரிற் பெய்ததொக்குமென்பரால். (கஉ)

மின்போலழியுமுடல்கொடுநல் வினைசெய்தழியாவடம்பெய்தி
யின்போடமர்தலாயிருப்ப யாக்கைவருந்துமென்றெண்ணி

* சென்றநம் மல்லமதேவனென்றும் பாடம்பதமுண்டு. † குரு-லிங்க-சங்கமமென மூப்பாற்று. இவற்றுள்:—குரு-ஆசாரியன். லிங்கம்-சிவம். சங்கமம்-சிவனடியார் திருக்கூட்டம். ‡ மாற்றமெனல்-சுருதிப்பிரமாணத்தை. $ கமர்-நிலவெடிப்பு.

யன்போடறஞ்செய்திளையாம லருந்திவாளாவிருக்குமவன்
றன்போன்மருளரிலையென்றான் றண்பூம்பொழில்வைத்தளிக்கின்றான்.

உரைத்தமொழியையல்லமப்பே ருடையான்கேட்டுக்கைகுலைத்துச்
சிரித்துவினைநல்லனசெய்து சிதையாவின்பப்பெறுவானேல்
* வருத்தலுறுமும்மலங்களிலோர் மலமாகியவாணவத்தாலும்
பொருத்தமுறுபேரின்பமாம் புணரலாமென்றியப்பியே. (க௪)

தான்செய்வினையாலோருடம்பிற் சாருமின்பமென்றனையவ்
வூன்செயுடலமொழியவுட னொழியுமம்மெய்யழியாமல்
வான்செய்பதத்திலிருக்குமெனின் மாயைதந்ததன்றாதுங்
கான்செய்மலர் † நந்தனஞ்செய்து கருவைத்துடைப்பமென்னுவோய்.

இன்பமெனிச்செய்நல்வினையி னிறப்பினிறப்பவுடம்பினிடைத்
துன்பமதுசெய்தீயவினை தோன்றுமத்தீவினைமாய்வின்
முன்புசெயுநல்வினைவருமிம் முறையாலிரண்டுமாறிவரு
மென்பவுலகிலொண்பகலு மிரவுமாறிவருதல்போல். (கசு)

புறத்துக்கருமம்பலசெய்து பொருப்பையகழ்ந்தெலிபிடித்தாங்
கிறப்பச்சிறியவிண்ணின்ப மெய்துமவனேநோவாமன்
மறத்துச்செயல்களனைத்தினையும் வாளாவிருந்துபேரின்பம்
பெறத்தக்கவனேமருளன்யார் பேசுகென்றானெம்பெருமான். (கஎ)

பொறியிற்புறத்துமனஞ்செல்லிற் புலனேதோன்றியமோகத்திற்
செறியக்கரணம்பரானந்த சிவமேதோன்றுஞ்சிவந்தோன்ற
வறிவிற்பாசவிடயமய மாகுமுலகந்தோன்றாமற்
பிறவித்துயரக்கடல்கடந்து பேரின்பஞ்சார்குவரென்று. (கஅ)

கண்ணாற்காணக்காட்டியவன் கருத்தைத்திருத்தவேமென்ன
வெண்ணாக்கருணைக்கடலனையா னிலைமையகழ்ந்தியென்றுரைப்ப
நண்ணப்பெருநன்னெறியென்று நவின்றாம்பத்தையகழ்ந்தான்
பண்ணாற்சிறந்தபொறிவண்டு பாடுமலர்ப்பூம்பொழிலுடையான். (க௯)

தொடலுஞ்செம்பொற்சிகரமொன்று தோன்றச்செய்யுட்பொருள்போலக்
கடிதினகழ்ந்துபுகுந்ததனுட் கண்டார்நிலத்தையகழ்ந்திட்டு
மிடியன்கண்டபொருள்போல விடயம்புறத்துக்காணமல்
வடிவஞ்சிறிதுமசையாமல் வசமாயிருக்கும்யோகியையே. (உ0)

* இதனால், பாசம் என்பது மித்தையெனக் கூறும் மாயாவாதி மதம் பரிகரிக்கப்பட்டது. † நந்தவனம் வைத்தல் அத்துவிதமுத்தி சாதன சதுட்டயங்களுள் ஒன்றாகிய சரியையின்பாற்படுதலால் கருத்துடைக்குமென்றார்.

கையிற்சிவலிங்கத்தின்மேற் கண்கள்வைத்திட்டெலும்பலான்
மெய்யிற்றசையொன்றின்றியே மேவும்புனிதன்றனைநோக்கிச்
செய்யச்செயலிலாதசெயற் சிவயோகியைக்கண்டனையோவென்
றையத்தடைந்தவவனறிய வறிவித்துயால்லமதேவன். (௨௧)

கடலின்விழுந்துதுயர்பவர்க்குக் கலமொன்றருகுவந்ததெனக்
கெடலில்பரமகுருவெனக்குக் கிடைத்ததாவாவற்புதமென்
றுடலம்விதிர்ப்பக்கண்கணீ ரொழுகவுருகித்தொழுதனனால்
விடலின்மாயிற்குருசீட விதியைவிளக்கவுளங்கொண்டு. (௨௨)

காந்தங்கண்டவிரும்புபோற் கண்டபொழுதேயநிமிடன்ற
னேந்துஞ்செங்கைச்சிவலிங்க யெங்கள்பெருமானங்கைமலர்
போந்தங்கிருந்ததது பொழுதிற் புனிதன்சிவகலைதானுஞ்
சார்ந்தங்கிருந்தசிவலிங்கந் தன்னோடவன்பால்சார்ந்ததால். (௨௩)

வந்துபரமசிவலிங்க மருவப்பெறுமல்லமன்றனையு
மந்தவிமலலிங்கமுட னடைந்தஞானக்குரவனையுங்
கந்தமலர்நல்வனமுடையான் கண்டுமகிழ்வுற்றிவர்பெருமை
சந்தமறைதேர்நான்முகனுஞ் சாற்றற்கரிதென்றறைகுவான். (௨௪)

நின்னாற்கண்டேன்சிவலிங்க நிட்டை * ஞானயோகிதனை
முன்னாட்கருமமனைத்துமினி முடித்தேன்ஞானநிலைநின்றே
னுன்னாற்செய்யப்படுமுதவிக் குதவிவேறுநெடுந்தகா
யென்னாற்செய்வதொன்றுளதோ வெழிலிக்குதவியார்செய்வார். (௨௫)

ஐயநினையுநின்கரத்தி னடைந்தசிவலிங்கத்தினையும்
பொய்யில்குரவன்றனையுமொரு பொருளென்றறிந்தேனின்றென்று
செய்யகமலத்திருவடியிற் சென்றுதொழுதலல்லமனாம்
மெய்யனெதிர்நின்றன்பினால் விளம்புவனங்காவலனன்றே. (௨௬)

என்னையறிவித்ததுபோலிவ் விட்டலிங்கமகம்புறமு
மன்னியிருக்குநெறியினைநின் மலர்த்தாள்பரவுமடியார்க்குப்

---

* அத்துவிதமுத்திக்குச் சாதனமாகிய சரியாதி மெய்ஞ்ஞானம் நான்கும் சரியையிற்சரியை, சரியையிற்கிரியை, சரியையில்யோகம், சரியையின்ஞானம், கிரியையிற்சரியை, கிரியையிற்கிரியை, கிரியையில் யோகம், கிரியையின்ஞானம், யோகத்திற்சரியை, யோகத்திற்கிரியை, யோகத்தில்யோகம், யோகத்தின்ஞானம், ஞானத்திற்சரியை, ஞானத்திற்கிரியை, ஞானத்தில்யோகம், ஞானத்தில் ஞானம் என நந்நான்கு வகைப்படலால் "ஞானயோகிதனை" யென்றார்.

பன்னியுணர்த்திச்சரமாகிப் பாரிற்சரிப்பாயெனத்தொழுதான்
றன்னினிலத்தினரெல்லாந் தரும்பேரின்பம்பெறநினைந்தான். (௨௭)

கொக்கிதேவனிரந்தமொழி கொண்டுகிளரல்லமதேவன்
றக்கபெரியோர்தமக்கியல்பு தாம்பெற்றுள்ளபேரெல்லா
மிக்கவுலகம்பெறுகவென வேண்டிக்கோடலெனப்புகழ்ந்து
செக்கர்மலேப்பூக்கைகளாற் றீண்டித்தழுவியருள்செய்தான். (௨௮)

அங்கைச்சிவலிங்கத்தினிடை யமைத்தநோக்குநெஞ்சகமுந்
தங்கச்சிவயோகத்தினேயே சார்ந்தங்கிருந்தானேவியம்போன்
மங்கைக்கிடந்தந்தருளினேன் மலர்த்தாட்கிடுபூவணமாக்கிப்
பொங்கபுரந்ததவத்தான்மெய்ப் பொருளாசிரியன்கண்ணுற்றான். (௨௯)

அடியர்வேண்டிற்றேபுரியு மல்லமப்பேரெம்பெருமா
னெடியவிழிகளருள்சுரப்ப நிமலலிங்கங்கரத்தேந்திப்
படியி * லரியதவஞ்செய்யும் பத்தருள்ளங்களிகூர
வடியவிளமாத்தழைப்பவரு † மந்தாநிலம்போற்சரிக்கின்றான். (௩௦)

பதின்மூன்றாவது,

கொக்கிதேவர்கதி

முற்றிற்று.

கதி-௧௧-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௬௨௧.

---

* அரியதவமென்றதற்கு நிட்காமியமென பொருள் கோடன் சாலாது தவமென்றது ஈண்டுச் சரியை முதலிய நெறிகளை. அதனை. "ஐம்புலவேடரினயர்ந்தனை வளர்ந்தன - தம்முதல் குருவுமாய்த் தவத்தி னிலுணர்த்தவிட் - டன்னியமின்மையினான்கழல்செலுமே." என்னுஞ் சிவஞானபோதச் சூத்திரத்தாற் றெளிந்துகொள்க. † மந்தாநிலம்-தென்றற்காற்று. அது "திருந்துந்தளிர்காட்டித் தென்றல் வாத்தேமா - வருந்துஞ்சுழல்கால்வர" என்ற நூலாசிரியர் வாக்கானு முணர்க.

உ

சிவமயம்.

பன்னிரண்டாவது,

முத்தாயியம்மைகதி.

கண்டிலேனச கண்ணனையென் * றஞர்
கொண்டுவாடுங் கொடியிடையாடுயர்
விண்டுபோக விரைந்துவந்தல்லமன்
பண்டுகூறும் பரிசுவிளம்புவாம். (௧)

† பொடியணிந்தெழில் பொங்குறுமல்லம
ணடியர்தங்க ளகத்திற்றுயரினை
‡ யுடையிழந்த வொருவன்கரமெனக்
கடிதடைந்து களைந்தருள்செய்யுநாள். (௨)

மறைத்திருந்த மலிசிவபத்தியைப்
புறத்தறிந்த பொழுதேயுடம்பினை
வெளித்தகன்று வெளியுருவாயின
னறுத்தபந்த வசகணனென்பவே. (௩)

அறைந்ததூயவ னங்கவுபாதிபோய்
நிறைந்தநீர்மை நினைந்திலள்போயுயி
ரிறந்துபோயின னென்னத்தளர்ந்துடன்
பிறந்தமாது பெரிதுளமாழ்கியே. (௪)

புலம்பிநைந்திருக் கின்றவப்போதினி
லிலிங்கமுங்கா ழுந்திகழ்வெய்துற
நலங்கொளல்லம ணண்ணினனண்ணலுங்
கலங்கிநின்றவக் காரிகைகண்டனள். (௫)

கண்டபோதச கண்ணனைக்காண்கிலாள்
கொண்டபீழை குறையவழுதடிப்
புண்டரீகப் புதுமலர்வீழ்ந்துகண்
மண்டுநீருக வாய்விட்டரற்றினள். (௬)

பாவியேன்முகம் பார்க்கவொண்ணாதென
வாவியாமச கண்ணனகன்றுசெய்

---

* அஞர் - துன்பம். † பொடி - திருநீறு. ‡ "உடுக்கையிழந்தவன் கைபோலவாங்கே - யிடுக்கண்களைவதா நட்பு" என்ற திருக்குறட் கருத்து.

நோவெலாமிவ னுக்கவருளினன்
மேவினுமென மீண்டும்வணங்கினள். (எ)

வணங்குமாதின் மலர்முகநோக்கியே
யணங்கனையநல் லசகணன் றன்மையை
யுணர்ந்திடாம * லுளைதலுணர்வுளார்க்
கிணங்குறுதமென் றெந்தையியம்புவான். (அ)

அழிவிலானை யழிந்தனனென்றுநீ
விழியினன்மிகு வெள்ளம்பெருக்கினை
கழிவிலாதவா காயங்கழிந்ததென்
றொழிவிலாம லுளமெலிவார்கள்போல். (கூ)

சச்சிதானந்த சங்கரனைநேவே
யச்ச † நீங்குபு தன்னையறிந்தவன்
றுச்சமாந்துயர் தோன்மலியாக்கையை
யிச்சியானதை யானெனவெண்ணியே. (க0)

ஒண்டரைக்க ணொழுவிலருளுருக்
கொண்டடுத்த குருவருளாற்றனைக்
கண்டமெய்த்தவன் காயந்தனையன
முண்டநெட்டிலை யொப்பவிடுப்பனல். (கக)

படியில்வந்த பரமகுரவனற்
றடையறும்படி தன்னையறிந்தவ
னுடல்விடும்பொழு தொன்றொருமண்மயக்
கடமுடைந்தவா காயநிகர்ப்பனல். (கஉ)

பந்தபாச முழுதும்பரிந்திட
நந்துமோர் ‡ சிவ ஞானிநரர்வினை
சிந்துமாறு செறிந்தவுடம்புதான்
வெந்ததுசின் விழியெதிர்தோன்றுமே. (கங)

யாவுமாகி யிருக்குஞ் § சிவத்தொடு
மேவுஞான விழியுடையான்றனக்
கோவுமாறி லுறவுபகையெனும்
பாவமோவிலை யென்றறிபாவையே. (கச)

யாக்கைதாமென் றிருந்தழிகின்றவ
ருக்கிலாவறி வாகியுடம்பொடு

---

* உளைதல் - வருந்தல். † நீங்கு-நீங்கி. செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். ‡ சிவஞானி - சிவனை யுள்ளவாறறிந்தவன். § சிவத்தொடுமேவல் - சிவபெருமானுட னிரண்டறக்கலத்தல்.

தாக்கிலாதவர் தம்மையுந்தாமென
நோக்குவாரவ ருண்மையைநோக்குறூர். (கடு)

* கூத்தனுடைக் கோலநடிப்பினைப்
பார்த்துவாய்மையென் றெண்ணிலர்பாருளா
ரேத்துஞானிதன் யாக்கைநடிப்பினை
† யோர்த்துமாதவ ருண்மையென்றுன்னுறூர். (கசு)

அறிந்திடாம லசகணன்றன்மையை
யிறந்துளானென் றிரங்கினையன்னைநீ
மறந்திடாயிம் மதியென்றெணல்சொல
நிறைந்தஞானமுத் தாயிநிகழ்த்துவாள். (கஎ)

‡ அரவின்காலர வன்றியறிபவர்
தரையினில்லை யசகணன் றன்னைநீ
தெரியினன்றிச் சிறியனறிவலோ
பெருமயான்செய் பிழைபொறுப்பாயென்று. (கஅ)

வேறு.

பங்கனிருந்த பதிக்கருள்செய்து
கங்கையடைந்த கணக்கெனவென்பா
லிங்குறவந்தனை யெங்குடியுள்ளார்
தங்கட்வந்தரு தன்மையினென்று. (கக)

வந்தனைசெய்து வழுத்திமுனின்று
பந்தமகன்ற பதம்பெறும்வண்ண
மெந்தையியம்பி யெனக்கருள்செய்யென்
றந்தமடந்தை யறைந்தனளன்றே. (உ0)

தேசிகனல்லம தேவன்மகிழ்ந்து
பாசமகன்று பரம்பொருள்காணு
நேசமடைந்தனை நின்னைநிகர்ப்பார்
காசினியின்மிசை கண்டிலமென்று. (உக)

பிறப்பொருகோடி பிறந்துபிறந்து
புறக்கருமங்கள் புரிந்திடினும்பொய்
மறப்புறுமாணவ வல்லிருளின்றிச்
சிறப்புறுமுத்தி செறிந்திடுவாரோ. (உஉ)

---

* இது "ஒருவனே யிராவணாதி பாவகமுற்றாற்போலத் - தருவ னிவ்வுருவமெல்லாந் தன்மையுந்திரியானாகும்" என்ற சிவஞான சித்தியார்த்திருவிருத்தக்கருத்தாகும். † ஓர்ந்து என்பது ஓர்த்து என வலிக்கல் விகாரம்பெற்றது. ‡ "பாம்பின்கால் பாம்பறியும்" என்ற பழமொழியு மிருத்தல் காண்க.

மறிப்பொடுதிப்பு * மறிக்குதுமென்று
கருத்தைவெளிக்கரு மத்தின்விடுத்து
விரிக்குதனெய்யை விடுத்தெரிகின்ற
நெருப்பையவிப்ப நினைப்பதையொக்கும். (உ௩)

† மட்டறவோடு மனத்தைநிறுத்திக்
கட்டுதல்வீடு விடுத்திடல்கட்டென்
றொட்டியபண்பி னுரைத்தலமப்பேர்ச்
‡ சிட்டனவட்கருள் செய்தனனன்றே. (உ௪)

$ தத்துவமுற்று மயக்குவதள்ளி
மெய்த்ததனைப்பெற வேறுகொடுத்தான்
பொய்த்துறுகுப்பை O கிளைத்தொளிபொங்கு
முத்தையளித்தென முத்தைதனக்கு. (உ௫)

வீடுவிரும்பி வெறுத்திலன்மெய்யைத்
தாடருமொண்குரு வன்றனையெங்கு
நாடியுழன்றில னுயவென்னைத்
தேடியடைந்தருள் செய்தனையென்று. (உ௬)

அல்லமனென்னு மருட்குரவன்றாள்
பல்லிவணங்குபு பொற்கொடியன்னாள்
செல்லலகன்று ¶ சிதம்பரமெய்தி
யெல்லையிலின்பொ டிருந்தனளம்மா. (உ௭)

பன்னிரண்டாவது,

முத்தாயியம்மைகதி

முற்றிற்று.

கதி-கஉ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-கூசஅ.

---

* மறிக்குதும் - தடுப்பேம். கருத்து - மனம். † மட்டற - அளவின்றி. ‡ சிட்டன் - பெரியோன், சிரேட்டன் என்பதன் மரூஉ. $ தத்துவங்களாவன - ஆன்மதத்துவம் இருபத்துநான்கும், வித்தியாதத்துவங்கள் ஏழும், சிவதத்துவம் ஐந்தும் ஆகிய முப்பத்தாறு தத்துவங்கள். O கிளைத்தல் - கீத்தல், கிளறல். ¶ சிதம்பரம் - சிதாகாசதலமாகிய தில்லை.

உ

சிவமயம்.

பதின்மூன்றாவது,

சித்தராமையர்கதி.

வேறு.

* காமரு சித்த
ராம னிடத்திற்
போமணல் சொற்ற
சீர்மை யுரைப்பாம். (க)

† செல்லல் களைந்து
நல்லறி வின்பஞ்
சொல்லுவ னென்னு
மல்லம னென்பான். (௨)

கரும யோகமுங்
கிரியை யாவையும்
மருவி ராமன்வாழ்
புரியை மேவினான். (௩)

வாவி யாலயங்
‡ காவி ராமனா
ரேவ லாளர்செய்
தோவி லாமையை. (௪)

பார்த்தரு ளண்ணன்
மூத்தவி ராமன்
வார்த்தை யறிந்த
கூத்தின னென்றே. (௫)

பேரறி வின்னான்
சார் விருந்த
வூரினு மில்லென்
றூரா விகழ்ந்தே. (௬)

இல்ல மகன்றிவ்
வல்ல லடைந்தா
னல்ல பசும்பொன்
வல்லி யுவந்தான். (௭)

என்று நினைந்து
நன்றுற வாவி
யொன்றகழ் வார்பாற்
சென்றிது சொல்வான். (௮)

வேறு.

$ ஒட்டராம னுளத்தினி
விட்டம் யாதுகொ லித்தொழின்
முட்டி லாமன்மு யன்றனன்
கொட்டி வீழுமி குத்தல்போல். (௧)

விழற்கி றைப்பவி டுத்தல்போற்
றொழிற்கு ளெய்த்துறு தொழினுமை

---

* இதுமுதல் எட்டுச் செய்யுள்கள் வஞ்சித்துறை என்னும் பாவினமாம். காமர் மரு என்பன காமரு என மருஉ விற்று. † செல்லல்-துன்பு. ‡ கா - நந்தவனம். தோ - குற்றம். $ இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் வஞ்சிவிருத்த மென்க.

யிழைக்க விட்டதெ னென்றிட
லொழிக்க லுற்றவ னோதினன். (கo)

சாந்த னோதிய தாழ்மொழி
காய்ந்த வேலிரு காதினும்
போந்த போன்று புகுந்தன
மாந்த ராகுல மன்னினர். (கக)

அறம ழித்தனை யன்றியு
நெறிய றக்குரு நிந்தனை
பெறவு ரைத்தனை பித்தவென்
றுறவு றுத்தன ரொட்டலர். (கஉ)

* ஒட்ட னென்றனை யும்பருஞ்
சிட்ட னென்றுகொள் சித்தனைத்
துட்ட வென்று சுளித்தனர்
வெட்டி ருந்தட மேவினோர். (கங)

வே று.

மெய்த்தடமகழ்பவர் வினையையன்றியே
சித்தர்தஞ்செயலொரு சிறிதுமின்மையான்
மத்தர்நுங்குரவனை மண்ணினும்மினு
முத்தமவொட்டனென் றுரைத்துமென்றனன். (கச)

நிகழ்ந்துலகிடைநிலை நிற்குநல்லற
முகந்துசெய்பவன்றனை யும்பனேயெனப்
புகழ்ந்தவர்புண்ணியர் பொறுமையானிழித்
திகழ்ந்தவர்நாகரென் றிசைப்பர்நல்லவர். (கரு)

மறவினையுடையரை மாற்றித்தூயநல்
லறவினையுடையரை யறிந்திட்டன்னரோ
டுறவினையடைந்திலை யொப்பக்கண்டறத்
துறவினையுளையென வொட்டர்சொல்லினர். (கசா)

ஓங் † கிருவினைகளு மொப்பக்கண்டவர்
தாங்களென்றனையொரு தமரிற்பேணுவ
ராங்கவையிரண்டையு மடைந்துபோயுழ
னீங்களென்றனையுணர் நெறியிலீரென்றான். (கஎ)

* ஒட்டன் - நளமுதலியன தோண்டுந் தொழிலோன், [illegible] ட்டுறமொழிதல். † நல்வினை தீவினைகளு மொத்தவிடத்து [illegible] கம் வருதனோக்கி யுரைத்தார்.

எனக்கறவினையுமி லென்றுகூறினு
யுனக்கொருகதியிலென் றுண்மைகூறியே
சினத்தனர்நிலனகழ் சிறியர்யாவருந்
தனக்கிணைதானெனுந் * தம்பிரானையே. (௧௮)

முற்றியகல்வியின் மூடர்நீவிர்நுங்
கற்றறிமூடனுக் கறைமினன்னவ
னுற்றனனெனிலவ னுணர்வுஞ்சொல்லினு
லுற்றனவுணர்விமென் றெந்தைகூறினன. (௧௯)

சேடனும்புகழ்வுறுஞ் சித்தராமனை
மூடனென்றுரைத்தவம் மொழி † கயந்தொடாத்
தோடருங்கொட்டினேர் சிற்றத்துப்பெறு
நீடுவெந்தழல்சொரி செய்நிகர்த்ததால். (௨௦)

இறுக்கின ‡ மழுக்குடை யெயிறுமென்றன
ருறுக்கினரதிர்த்தன ருயிர்த்துமீசையை
முறுக்கினர்நகைத்தனர் முருட்டுக்கைகளாற்
பொறுக்கினர்சிலைகளைப் பொருஞ்சினத்தராய். (௨௧)

நங்குரவனையிகழ் நயமிலான்றனை
யிங்கொரு § சிலையினு லெறிந்துகொல்லுதல்
பொங்குருமறமொடு புகழுமாகுமென்
றெங்குரவனையவ றெதிர்த்துசூழ்ந்தனர். (௨௨)

கட்டுமி ¶ னடிமினுங் காத்திற்கொட்டினல்
வெட்டுமினிந்தைசொல் வாயின்வெண்பலைத்
தட்டுமினெறிமின்வன் றலைகுமைந்திடக்
குட்டுமினெனவுளங் கொதித்துக்கூடினர். (௨௩)

என்மனவிருளற வெழுந்தவள்ளமன்
மின்மலிவுறுதிரு மேனிமீதிடிச்
சொன்மலியொட்டலர் சூழ்ந்துகொண்டுவன்
கன்மழைசொரிந்தனர் கைசலிப்பவே. (௨௪)

சாக்கியனுநெறி தனிக்கலன்றிமெய்
நோக்கிலர்தாமொரு நூறுகோடிகன்

---

* தம்பிரான் - தமக்குத்தாமே தலைவராயுள்ளவன், தம் - ஆன்மாக்கட்கு, பிரான தலைவன், † கயம் - தடாகம், ‡ அழுக்கு உடை - அழுக்கு வஸ்திரம். § சிலை - கல். ¶ படிமின் எனவும் பாடம்.

மீக்கிளர்சோதிதன் மீதுவீசினுந்
தாக்குறுமோவவை தாக்குறுவரோ. (உ௫)

கொடியவரெறிந்தகல் குவியக்குன்றென
முடிமிசைநின்றனன் முத்தனல்லமன்
புடவியினுடனிழல் புதைப்பவந்நிழல்
கடிதினின்மிமிசை காணுந்தன்மைபோல். (உ௬)

ஒறுப்பவனிழிந்தவ னொருவன்செய்தநோய்
பொறுப்பவனடுவுளன் பொறுக்குநெஞ்சமு
மறப்பவனுயர்ந்தவ னென்றுவாய்மையாற்
சிறப்பவரிம்முறை செப்புவாரரோ. (உ௭)

தீங்கினையெதிர்நின்று செய்தபோதினே
தாங்கிலன்முனிவினை மறந்துதாமரைத்
தேங்கமழ்மலரென முகஞ்சிறப்புறீஇ
யீங்குநின்றிடுமிவன் யாண்டுளான்கொலோ, (உ௮)

மலர்மிசைவேதனோ மலர்க்கண்மாயனோ
பலர்புகழ்மழவிடைப பாகனோவெனி
லலனிவன்பிழைசெயு மவரிடத்தினு
நலனுளனென்றுகண் டவர்நவின்றனர். (உ௯)

கல்லெறிபடாமையைக் கண்டவொட்டலர்
சொல்லுறினிவனொரு சூழ்ச்சிமந்திரம்
வல்லவனிவன்றனை வலிந்துபற்றியே
கொல்லுவமெனவெதிர் குறுகினாரரோ. (௩0)

குறுகலுமவன்பல கோலங்கொண்டன
னிறைபுனற்கடந்தொறு நிலவுதோன்றல்போன்
மறுகினர்நிலனகழ் மனிதர்பற்றுதற்
கறிகிலரினையனென் றனையன்றன்னையே. (௩௧)

மருண்டனர்சித்திரா மப்பெருந்தகை
யிருந்தருளிடத்துமெய் யிளைப்பவோடியே
திருந்தியவடிமிசைச் சென்றுவீழ்ந்தெழுந்
* தாரந்தையோடனையவ ரறைதன்மேயினர். (௩௨)

யாந்தொழில்செயுமிடத் தேதுவின்றியே
போந்தனனொருமகன் புதியனின்புக

* ஆரந்தை - துன்பம்.

ழோர்ந்திலனுரைக்கொணு விழிபுரைத்தனன்
மாய்ந்திலமுடனசை மருவியாங்களே. (௫௩)

என்றவாறைதலு மிராமன்சிந்தையிற்
புன்றொழிலகன்றுமெய்ப் போதம்பெற்றிட
வன்றருளல்லம னடிகள்காட்டுற
மொன்றொருசீர்றம்வந் துதித்தெழுந்ததே. (௫௪)

யாவனென்றென்னையின் றிகழ்ந்துளானவ
ஞவசிந்திடுவணு னெனவெழுந்தனன்
* மேவுறுந்தவமுத வெகுளிதானினி
யோவுறுந்தாத்ததன் றொருவானுமே. (௫௫)

வேறு.

என்னைவைதவன்யாரவ னெனமுனிந்தெரிபோன்
முன்னரெய்தினன்சித்தரா மப்பெயர்முதல்வ
னன்னையன்னநம்மல்லம னவன்சினமறிந்து
சென்னியொண்கரமசைத்து வெண்ணகைசெய்துசெப்பும். (௫௬)

† அகழ்கின்றார்தமைத் தாங்குறுமகனிலமென்ன
விகழ்கின்றார்தமைப் பொறுக்குமித்தன்மையெய்தலிஞு
னிகழ்கின்றருண்மா தவமுடையோகிநீயென்று
புகழ்கின்றனென விகழ்ந்தனன்பின்னரும்புகல்வான். (௫௭)

சிறப்புப்பெற்றநல் யோகிதன்மனத்தெழுசினந்த
னறத்தைக்கொன்றிடு முன்புபஞ்சியிற்புகுமழல்போ
லொறுக்கப்பட்டவன் பவம்பினையொழித்திடுமதனுற்
பொறுத்தற்கொப்பிலை யென்றுநன்றறிந்தனைபோலும். (௫௮)

காலனின்முனம் பொறையுளனுருவன்கடல்சே
ராலநல்லமுதாகுமென் றவன்றவம்புகழ்வான்
போலவைதனன்கொடியவ னெனும்பொருளோன்றச்
சீலநல்குமோர்தொழில்செயு மல்லமதேவன். (௫௯)

பொறையுறும்படியல்லமன் சூழ்ச்சியிற்புகலக்
குறையுறுஞ்சினமிருந்தன னெருப்பெனக்கொதித்தே
‡ யறையுறுந்திரள்பங்தெனச் சித்தராமைய
னிறையுறுந்திருவருளுடைப் பிரானெடுநிகழ்த்தும். (௬௦)

---

* "குணமென்னுங் குன்றேறிநின்றார் வெகுளி - கணமேயுங் காத்தலரிது" என்பவாகலின் இங்ஙனம் கூறினார். † "அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத்தம்மை - யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை" என்றது திருக்குறள். ‡ அறையுறும் - அடிக்கப்பட்ட.

குறிப்பில்வைதனை வெளிப்படையிகழ்வினுங்கொடிதாய்
வெறுப்புமுன்செயாவென்னைநீ யீண்டிகழ்ந்தமையாற்
பொறுப்பனல்லன்யா னுதல்விழித்தீயிடைப்பொடிப்ப
வறுப்பனென்றன னிகழ்வினுக்காருளமறுகார். (௪௧)

தன்னைக்கொல்லினுந் தான்பிறிதொன்றினைக்கோறல்
பன்னிற்பாவமென்றறைகுவர் கற்றுணர்மறையோர்
நின்னைச்சொல்லியவறத்தினை நிலைதவென்றெண்ணி
யென்னைக்கொல்லுவனென்றனீ புறவனேயென்று. (௪௨)

சாதனங்களு * ணீறு முந்தியதென்பர்சாற்று
மாதவங்களுளுயிர்செகா மையுமற்றுமதிப்பிற்
பாதகங்களிற்கொலைசிறந் தன்றெனப்பார்த்து
நீதெரிந்திலையரக்கனே யென்றனனிமலன். (௪௩)

செருக்கொழிந்திலையென்னெதிர் செவிசுடுந்திச்சொ
லுரைத்துன்றனை யுய்யவிடுகிலனெனவுருத்து
நெருப்பெழுந்திரு நுதல்விழிதிறந்தனனினைத்து
மரிப்பினுந்தருவேனுயி ரென்றிராமன்றான். (௪௪)

நெற்றித்தீவிழிகாமனை நீற்றுவதன்றிப்
பற்றிக்காமமில்யோகியைப் படுத்திடவற்றோ
செற்றத்தானுதல் விழியழலல்லமதேவன்
வெற்றித்தாண்மலர்க் கீழ்ச்சென்றுபணிந்ததுவிரைந்து. (௪௫)

பணிந்துமீளுமவ் வழலொருவீரன்மேற்பாயத்
துணிந்துபோயவ னாற்றல்கண்டுளவலிதொலைந்து
தணிந்துபேடிமேற் செல்லுமாறலை ‡ வனசரன்போ
லணைந்திராமன்வாழ் நகரினிற்பற்றியதன்றே. (௪௬)

கங்கைவார்சடைக்கறைமிடற் றிறைநகைக்கனல்போய்த்
துங்கமாமதில்சூழ்தரு புரத்தினைச்சுடல்போ
லெங்கணாயகன்மேல்விடு மிராமனன்னுதற்க
ணங்கிபோகியந்நகரினைச் சுட்டதையன்றே. (௪௭)

அணியெரிந்தன மென்றுகிலெரிந்தனவாரத்
துணியெரிந்தன கலவைகளெரிந்தனசுதையின்

---

* பாவங்களை நீற்றலால் விபூதி நீறெனப்பட்டது. ‡ ஆறலை-வனசரன் - வழிநின்று சூறையாடும் வேடன்.

பணியெரிந்தன மணிவளமெரிந்தனபகரு
மணியெரிந்தன வெரிந்தனகண்டவர்வயிறு. (சஅ)

சேயெடுப்பவர் விருத்தரையீர்ப்பவர்சேமம்
போயெடுப்பவர் புகவரிதாகிமண்புரண்டு
வாயடிப்பவர் மனையெரியவிப்பவர்மறுகிப்
பாயலைக்கடலென வழுதிரங்கினர்பதைத்து. (சகூ)

உதித்தஞாயிறுபோன்று செம்மணியினமொளிரப்
பதித்தமாளிகைமீது பற்றியவழற்கொழுந்தாற்
கதிர்த்தவாடகச் செங்கமலத்துவான்கங்கை
கொதித்ததாயிடைக் கொதிபொருதன்னங்கள்குழைய. (ரு௦)

அன்னகாலையி லருட்கடலல்லமதேவன்
சொன்னலாபுரத் தவர்துயரனைத்தையுந்தொலைப்ப
வுன்னியோர்விழி யழலினையிமைப்பினிலொழித்தான்
முன்னமாலமுண் டமரரைக்காத்தருண்முறைபோல். (ருக)

எந்தையல்லம னருளினனுதல்விழியெரியால்
வெந்தவங்கர் பண்டையின்மும்மடிவிளக்கம்
வந்தபல்வள மொடுசிறந்ததுநரர்மகிழ
வுந்துவெவ்வழ லிடைவெந்த * வாடகமொத்து. (ருஉ)

ஒருத்தன்வந்தவா ருக்கியபொற்பணியொன்றைத்
திருத்தவல்லவ னழித்ததைச்சிறந்திடச்செயல்போற்
புரத்தைநன்றுற வல்லமன்புரிதலும்புரத்தோர்
கருத்தில்வந்தெழுந் தோங்கியதார்வமாகடலே. (ருங)

† ஒருகணாற்றல்போ யொழிந்திடவலியறுமிராம
னிருகணாலுங்கண் டுளச்செருக்கென்பதொன்றின்றிப்
பெருகுநாணெனும் புனல்கொளப்பேரழல்விழுந்து
கருகுநாண்மலரென முகங்கரிந்திதுகருதும். (ருச)

வேறு.

என்னொருநுதல்விழித் தீயிவன்றனையிறைஞ்சலாலே
தன்னருளதனாலென்னைத் தடுத்துவந்தாளவேண்டிப்
பொன்னவிர்சுணங்குபூத்த புணர்முலைமடந்தைபாக
னிந்நிலவரைப்பிற்கோல மிதுகொடுவந்தாமென்று. (ருரு)

---

* ஆடகம் - பசும்பொன். இது எடுத்துக்காட்டுவமை. † இங்கே ஒருகணென்றது - நெற்றிக்கண்ணை.

தீயனேனறிவிலாமற் செய்பிழைபொறுத்தாட் * கோடி
பேயனுமொருவன்செய்த பிழையினையவனையின்ற
தாயலார்பொறுப்பார்யாவர் தாணுவேயென்றிராமன்
போயெனாமுதின்சென்றாட் போதினைப்பற்றிவீழ்ந்தான். (௩௬)

தன்னினமாமிராமன் சரண்புகிலவன்செய்தீமை
யுன்னுவளலனெங்கோமா னுடன்றுவந்திலங்கைகாக்கு
ன்னவன்கவின்கூர்வெள்ளி மலையெடுத்தலைத்துவந்து
என்னவன்வணங்கிநிற்பப் பிழையுளங்கொண்டதுண்டோ. (௩௭)

செய்யதாண்மலரின்வீழ்ந்த சித்தனையருளானோக்கி
யையநீயெழுகநஞ்சி லஞ்சலையென்றுகூறிக்
கையினாலெடுத்தணைத்துக் கல்வியுந்தவமுமாய்க்கும்
வெய்யதாம்வெகுளிதன்னை விட்டிடென்றிதனைச்சொல்வான். (௩௮)

வலியவனிடத்து † மொத்தான் மாட்டினும்வெகுளிகாத்தல்
பொலிவுசெயறமதென்னப் பொருந்துறாதனையர்தம்பா
னலிவுறுவெகுளிசெல்லா தாதலானவியலாற்ற
மெலியவனிடத்திற்காக்கும் வெகுளியேயறமதென்பர். (௩௯)

வைதவன்றன்னைநன்று வாழ்த்தினனெனவுந்தீய
செய்தவன்றன்னைநல்ல செய்தவனெனவுங்கொள்வோன்
கைதவமகன்றமுத்தி கண்டவனவ்வாறன்றான்
பொய்தவனென்பதென்று புகன்றனர்புலவான்றே. (௪௦)

பெரியவர்தம்மைக்காய்ந்தான் ‡ பிறங்கல்கல்லியகோவிலொப்பான
புரிவனபுரியப்பட்டுப் புலம்புவனொத்தார்க்காய்ந்தா
னெரிநரகதனில்வீழ்வ னிழிந்தவர்க்காய்ந்தானென்று
மொருவர்தம்மிடத்துஞ்சீற்ற முறாமையேநன்றுமாதோ. (௪௧)

யாவர்க்குமொப்பநன்று மென்னினுஞ்சினமிலாமை
மூவர்க்குமரியசெய்யு முனிவர்க்குஞ்சிறந்ததென்று
தேவர்க்குமரியவின்பஞ் சித்தராமப்பேரண்ணன்
மேவற்குவழிவங்கொண்டு மேயவிமலன்சொன்னான். (௪௨)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மறிந்துநஞ்சித்தராமன்
சொல்லுவன்முத்திமெய்துர் துணையசாதனங்களெல்லா
மில்லையென்னிடத்திலேனு மென்னைநீவளர்த்தாட்கொள்ள
நல்லவனுக்குச்செய்த நன்மையேநன்மையென்ற. (௪௩)

* கோடி - கொள்வாய். † ஒத்தான் - தனக்குச்சமமானவன். ‡ பிற
ங்கல் கல்லிய - மலையைத் தோண்டிய.

கருத்தழி * கடமிறங்கு கவுட்கரிவலிந்துபற்றித்
திருத்துபுதன்காலேவுஞ் செயல்செய்யக்கொள்வதன்றி
யொருத்தல்வந்தறிந் துதானே யுறவுகொண்டிடுவதுண்டோ
தெரித்திடலடியனேனின் றிருவடிக்கத்திறத்தேன். (௬௪)

அடன்மலிவீரன்வீர மவனெதிர்மலைந்துநின்றேன்
படமிசைகொண்டுகொணப் படுமதுபோலவுன்றன்
கடன்மலியருளினுற்றல் கண்டிடப்படுமிங்கென்றன்
கொடுமையின்மிகையாவென்று † குடந்தம்பட்டெழுங்கிக்கூறி. (௬௫)

என்குறைநினையாதெந்தா யினித்திருவுளமிரங்கி
நன்குறுமுத்திசேரு நன்னெறிகாட்டுகென்று
தன்குறையிரந்துளைந்து தனைநிகர்சித்தராமன்
முன்கரையிறந்தவன்பான் முதல்வனைவணங்கினனால். (௬௬)

வணங்கியவவனைஞான வாரிதியருளானோக்கி
யிணங்கியபருவங்காணு மிவன்றனக்கின்பமுத்தி
யிணைந்திடுநெறியீதென்ன வறைவமென்றுளத்துட்கொண்டு
பிணங்குறும்பிறவியென்னும் பிணிமருந்தனையான்சொல்வான். (௬௭)

பருவமுற்றிலர்க்குமுக்கட் பகவனாகமத்தினுண்மைப்
பெருமையைப்பொருளையெண்ணிப் பெருமிதத்துரைப்பிலன்றான்
குரவரிற்பதடியென்ப குறித்துநற்பருவநோக்கி
யருள்செயிற்குரவசிங்க மவனெனவறைவனையன். (௬௮)

உரைசெயிற் ‡ பரமஞான மொன்றுமேமுத்திக்கேது
சரியைநற்கிரியையோகந் தாமொருமூன்றுஞான
மருவுதற்கேதுவென்று மறைபுகன்றுரைக்குமிந்தக்
கருவியைப்பொருளென்றெண்ணிக் களிப்பவர்கயவரன்றே. (௬௯)

கருமமும்யோகந்தானுங் கரணத்தைப்புனிதமாக்கிப்
பொறுமிடர்வாயிரேறும் புக்குழல்கறங்குபோலத்
தெருமராதுண்ணிருத்துந் தெளிந்தவக்கரணந்தன்னா
னிருமலனுருமீச னித்தனென்றுணர்வுதிக்கும். (௭௦)

நித்தியனிமலனென்னு நினைவுறிந்நித்தமாகிப்
பொய்த்தழியுடம்புடமைப் பொருந்தியபொருள்வெறுத்து
மெய்த்தருள்குரவன்றன்னை விரும்பினன்சென்றுசார்ந்து
தத்துவமுதறிநின்ற தனியறிவினையேகாணும் (௭௧)

---

* கடகம் - மதம். † குடந்தம்பட்டு - கைகூப்பி மெய்கோட்டி நின்று. ‡ பரமஞானம் - சிவஞானம்.

புலன்களையொழித்தபோதே பொறிகளும்பூதமைந்துங்
கலங்குறுகரணநான்குங் * கலாதியுஞ்சுத்தமைந்தும்
விலங்குறுமடியில்வைத்த வெறுங்குடந்தள்ளின்மேன்மேன்
மலங்குறவொருங்கடுக்கு மட்கலம்விழுதலேபோல். (எ௨)

† இந்தியமோரொன்றைவிட் டிடின்மற்றையென்றுசாரு
முந்தியமனமழிப்ப முற்றும்போமணியபாம்பி
ஊனந்தலைகளிறு வொன்றை யடர்ந்திடின் மற்றொன்றலஞ்
சிந்திடவிடறரிந்தாற் றீர்ந்திடுமொருங்குமாதோ. (எ௩)

ஆதலான்மனமடங்கி லங்கலிங்கங்கடம்முட்
பேதமோவம்பாதமோவென் றழிவுறுபித்துநீங்குந்
தீதிலாவென்றியம்பிச் சித்தராமற்குநாவா
மேலாதொருவுணர்வினுண்மை புணர்த்தினன் குருகுகேசன். (எ௪)

மனிதருளாகர்சித்தர் வானவர்கணங்கடம்முண்
முனிவருள்ளன்போனின்றன் முழுகருள்பெற்றிலிலை
யினியெனைநிகர்வார்யாவ ரென்றருட்குரவனார்தம்
பணிமலரடியில்வீழ்ந்து பணிந்தனன்சித்தராமன். (எ௫)

இப்பரிசருளினாலே யிராமனுக்குபதேசித்துச்
செப்பருமவன்குற்றேவல் செய்யியவுளமகிழ்ந்து
கைப்படுமமிர்தமன்ன கருணைவாரிதியிருந்தான்
றுப்புரவமைந்துசீர்சால் சொன்னலாபுரத்துமாதோ. (எ௬)

பதின்மூன்றாவது,

சித்தராமையர்கதி

முற்றிற்று.

கதி-௧௩-க்கு திருவிருத்தங்கள் - எ௨௪.

---

* கலாதி - கலைமுதலிய ஏழு தத்துவங்கள். சுத்தம் ஐந்து - சுத்த தத்துவங்களாகிய சிவம், சத்திசாதாக்கியம், சுத்தவித்தை, ஈசுரம் என்பன. வித்தியாதத்துவங்கள் சுத்தாசுத்தத்துவம் எனவும், ஆன்மதத்துவங்கள் அசுத்தத்துவம் எனவும் கூறப்படலான் இவை சுத்தமெனப் பட்டன. † இந்தியம் - இந்திரியம்.

உ

சிவமயம்.

பதினன்காவது,

வசவண்ணர் கதி.

வே று.

சித்தராமனே * டாரியனல்லமதேவன்
பத்தராகியபயிர்செய்கல்யாணமாம்பழனத்
துய்த்தீரெனும்வசவனையுழவரிற்கண்டு
மெய்த்துமார்வமங்கடைந்தமையாமினிவிரிப்பாம். (க)

அன்னமீனுடனிகழ்வறக்கொண்டமையாற்
செங்நெலார்வயறீப்பசியாற்றுபுசிறந்த
சொன்னலாபுரந்தவஞ்செய்ததென்றுவான்றுதிப்ப
வென்னையாளுடையல்லமனிருந்தருணளில். (உ)

சந்தமேவுகல்யாணமாநந்தனந்தன்னி
னந்திநாண்மலர்ப்புகழ்மணநயந்தசொல்வளியால்
வந்துகாதெனுநாசியிற்புகமிகமகிழ்ந்த
துந்துவார்திரைக்கருங்கடலுடுத்தபேருலகம். (ங)

மூக்கணுயகன்புகழெனுமூாலுண்பதற்குத்
தக்கதீஞ்சுவைக்கறியெனச்சமைந்ததுவசவன்
மிக்கவான்புகழவற்றினைமாதவர்விரவித்
துய்க்குநாவினிற்றுய்த்தனர்பவப்பசிதொலைய. (ச)

விலைக்குமுற்பவச்சித்தராமற்குமுன்விளம்பு
மிலக்கணத்தினுக்கருணந்தியெனுமிலக்கியத்தைக்
கலக்கமற்றறிந்திடுவதற்குதாரணங்காட்ட
மலக்கமற்றநம்மல்லமன்றிருவுளம்வலித்தான். (ரு)

அடியவர்க்கெளியானெனுமவனெமதகத்திற்
குடியிருக்குமவ்விராமனையுடன்கொடு ‡ குறிலோர்
நெடிலடுத்தநன்னிரையெனவங்நகர்நீங்கிக்
கொடிமதிற்கலியாணமாநகர்வழிக்கொண்டான். (சா)

* ஆரியன் - பூசிக்கப்படத்தக்கவன், வணங்கப்படத்தக்கவன், ‡ குறி னெடியிலிணைதல் நிரையசை யென்ப. குறில் சித்தராமையனும் நெடில் அல்லமப் பிரபுவுவாம்.

நறும்பழஞ்செறிதனியிடமொய்த்திடநண்ணு
மெறும்பொழுங்கெனவரனடியவர்திரளெழுந்து
மறந்தும்வெஞ்சமண்குண்டரையிணங்குறுவசவ
னுறம்புரம்புகலிருவருங்கண்டுளமுவந்தார். (எ)

தம்பிரானருள்வசவனுக்கியவறச்சாலைக்
கும்பவாசநீர்முதலியவேண்டுவகொண்டு
வம்புலாமலர்வனத் * தயர்வுயிர்த்துநல்வழிசேர்ந்
தெம்பிரானடியவர்திரளேகுதல்கண்டார். (அ)

பாண்டின்மாவளஞ்சிவிகையூர்ந்தேகுநர்பரிந்து
வேண்டுமாறுகொள்வேடத்தர்துறந்தவர்விரத
ரீண்டுமாறுகண்டுவந்துசென்றெழி ‡ லலங்கார
காண்டமாமெனுமங்கலபுரத்தினைக்கண்டார். (கூ)

கண்டுசெல்லுமப்போதிலந்நகர்வளங்கருத்திற்
கொண்டவல்லமன்றிருவுளமிகக்களிகூர்ந்து
பண்டைநல்லிசைப்புலவர்சொல்விராயனைப்பார்த்து
மண்டுபல்வளங்காட்டுவன்றனித்தனிவகுத்து. (௧௦)

தனைவிரும்பிவந்தடைந்தவர்தம்மைமுன்வெறுத்த
தினகரன்கதிர்விரும்புறச்செய்தளித்திரள்க
ணனிவிருந்துணுங்கடிமலர்சுமந்துபொன்னகரார்
கனிவிரும்புதண்பொழில்சிகழ்வதையெதிர்காணாய். (௧௧)

பூவினோடுசெந்தேன்மழையொழிவறப்பொழியுங்
காவினோடுவள்ளிதழவிழ்ந்தொழுகுதேங்கமல
வாவியோடுநல்லிசைபயிலஞ்சிறைவண்டு
பாவினோடுவண்குழலெனத்திரிதலைப்பாராய். (௧௨)

கடிமலர்ப்பசுந்தேன்றுளிபிலிற்றுபைங்காவைக்
குடியிருக்குமவ்வளவெனக்கொண்டுவெண்குருகு
மடியடுத்தவரெனவிருந்திளங்கயல்வாலு
நொடியினிற்கவர்தண்டலைமருதமுநோக்காய். (௧௩)

குதிரையங்கதிர்மணிக்குடநீர்குடிப்பதுபோ
லதிரிளங்கமஞ்சூல்வளைதவழ்வயலணிநெற்

---

* அயர்வயிர்த்து - இளைப்பாறி. ‡ அலங்காரகாண்டம் - கல்யாண
புரம்.

கதிர்வளைந்துசெந்தாமரைவாயுறக்கவிழ்ந்து
நுதிபொருந்திடவழங்கையுமையநீநோக்காய். (௧௪)

இங்குத்தன்னுள்வாழுயிர்ச்சியாலிறந்துயிர்போயு
மங்குப்பொன்னெயில்வட்டத்துளிருண்மனத்தமணர்
தங்கற்குன்னுமிப்பொன்னெயில்வட்டமுஞ்சடைமேற்
கங்கைப்பெண்ணமர்பரனடிக்கன்பநீகாணாய். (௧௫)

திறந்துமூடுங்கின்னுதலிமைவிழியெனச்சேர்ந்து
பிறங்குமாமணிக்கதவிருபுடையினும்பெற்றுச்
சிறந்தகோபுரவாய்தலுமலர்மிசைத்தெய்வம்
பறந்துநாடியமுடியிறைக்கன்பநீபாராய். (௧௬)

இலங்குநீறெனுங்கவசமிட் * டக்கமென்றியப்பு
மலங்கல்வாகைவேய்ந்தஞ்செழுத்தத்திரமடுத்த
கலங்கொள்வீராம்பத்தர்மறுகமணள்ளார்
கலங்குபாசறைபோன்றெதிர்நிகழ்வதுகாணாய். (௧௭)

கட்டுவார்சடைக்கண்ணுதல்பூசனைக்கரும
மட்டுமாதவர்தீப்பசியாற்றுறுமறமுள்
ளிட்டுமேற்புறங்கண்டவர்கொடியனவென்னப்
பட்டுமாளிகைபற்பலநிகழ்வனபாராய். (௧௮)

† பொறித்தவாழையின்கனியினைச்சடைத்தலைபொருந்தக்
குறித்திடாதுணவெனக்கறித்தலகுநோய்கொண்டு
‡ நிறுத்துவாழையின்கனியுமச்செய்கையாய்நினைந்து
கறித்திடாதமர்செம்முகப்பசுங்கிளிகாணாய். (௧௯)

வள்ளனல்வசன்புகழ்வாயினால்வழுத்தா
தெள்ளும்வல்லமண்குண்டர்தம்பிறப்பினுமிழிப்பில்
புள்ளுநல்லனவெனவிளம்பூவையோடிருந்து
கிள்ளையவ்வசவன்புகழ்சொல்வதுகேளாய். (௨௦)

என்றுகூறியவ்விராமனைமகிழ்வுசெய்தின்ப
மன்றல்வீதியில்வசவநாயகன்றிருமனைமுற்
குன்றுபோலுயர்கோபுரவாய்தலைக்குறுகச்
சென்றுமேவினனெம்மையாளல்லமதேவன். (௨௧)

---

* அக்கம்-உருத்திராக்கமணி. † பொறித்தவாழை-சற்பித்தவாழை.
‡ நிறத்தவாழை - உண்மைவாழை.

தொடர்த்துளைக்கைவெண் மருப்புறச்சார்கருந்தோற்றோ
லுடுத்தமெய்ப்பரன்கொலை குறித்தெடாமழுவொப்ப
வடைத்தலைக்குறித்திடாத செம்மணிக்கதவடுத்த
கடைத்தலைக்கண்மாதவர் குழாநெருங்குதல்கண்டார். (உ௨)

வேறு.

அறுசுவையடிசிலுண்பா னடைகுவா * ரடிசிலுண்டு
மறுகிடைவருவார்சான்றோர் வைகியவிடங்கணாடிக்
கறியொடுமருவுசோற்றுக் காவடிசுமந்துசெல்வார்
நறுமலர்சுமந்துதண்ட நாதன்பூசனைக்குப்போவார். (உ௩)

செஞ்சாலிநைஞ்சிநல்குஞ் செழுந்துகில்கிழித்துக்கிழ்கொண்
டெஞ்சியமிகையென்றெண்ணி யிட்டவணகன்றுபோவா
ரஞ்சுடர்மணிப்பசும்பொன் னணிதுகிலலங்கல்சாந்தம்
வஞ்சியர்தமக்களிப்பத் தருகெனவாங்கிச்செல்வார். (உ௪)

நிந்தைசெய்தெமையெதிர்ந்த நெறியில்புன்சமணர்தங்க
ணைந்தினையறியச்சொல்வம் வசவனுக்கென்றுசெல்வார்
நந்தியைவணங்கவேறு நகர்தொறுநின்றுபோந்து
சிந்துரம்வயமாவம்பொற் சிவிகைவிட்டிழிந்துசெல்வார். (உ௫)

சீர்கெழுவசவன்பாடத் † திவவியாழ்கொண்டுசெல்வா
ராகிவின்மதனைவென்றோ னடியவர்குழாநெருங்கு
மேர்கெழுமணிப்பசும்பொ னிருங்கடைநோக்கினின்று
றோகையோடலமருமத் தொருவனுமிராமன்றானும். (உ௬)

ஆயிடைநின்றோர்தம்மை யப்பணப்பெயரின்மிக்க
தூயவனெதிர்கண்டோகை சொல்லுவலையற்கென்று
கோயிலுளமலபூசை குழாத்தொடுசெய்யும்போதிற்
போயினன்வசவனோடு புகழ்ந்திதுபுகலலுற்றான். (உ௭)

மாதவரிருவரைய மழைமதர்நெடுங்கண்மங்கை
பாதியனுருவிரண்டு படைத்துவந்தனனையென்னச்
சோதியதளக்கோவைத் தோரணவாய்தன்முன்னம்
வீதியினின்றாரென்று விளம்பினன்றவத்தின்மிக்கான். (உ௮)

என்றவனியம்பநந்தி யெனும்பெயர்க்கருணைக்குன்றங்
கன்றினைநினைந்துநெஞ்சங் கரைந்துவந்தணையுந்தாய்போல்

---

* அடிசில் - உணவின்பொது. † திவவு - யாழ்நரப்பு.

கொன்றொருதடையுமுண்டோ வொல்லைநீ தருதியென்னச்
சென்றவனமலனோடு சித்தராமனைவணங்கி. (௨௯)

பரசிவலிங்கபூசை பண்ணியபயனேயுங்கள்
வரவெனவுளமகிழ்ந்தான் வசவனீர்வருகவென்ன
வெருவொடுமுளமுலைந்து மெய்த்தவன்விளம்பவெங்கள்
குருபரன்முனிவான்போலக் குறுநகைகொண்டுகூறும். (௩௦)

அரசியலடைந்தார்தம்பா லையமேற்றருந்துகின்றோர்
வருசெயல்வரிசையன்று மறித்துநீயோதியென்று
வுரைசெயவமலனப்ப னுளம்வெரீஇக்கடிதுமீண்டு
வரைசெயும்வயிரத்திண்டோள் வசவநாயகற்குச்சொன்னான். (௩௧)

அல்லமன்புகன்றமாற்ற மப்பணன்சென்றுநின்று
சொல்லலுந்துணுக்கென்றுள்ளஞ் சொற்றளர்ந்துடல்வியர்த்துப்
புல்லவந்தணையுந்தாய்முன் பொறாது * தும்பறுத்திட்டோடு
நல்விளங்கன்றுபோன்முன் னென்செலாதிருந்தேனென்று. (௩௨)

கரைந்துகுமனமுலைந்து கவலைகொண்டழுங்கநந்தி
பெருந்தகைமாச்சிதேவன் பெருங்கடற்பிறந்தசாவா
மருந்துதன்னெதிர்கிடைத்து மற்றதைவாரிக்கையா
லருந்துற † வலசுவான்போ லாயினைநீயுமென்றான். (௩௩)

பெருந்தகையாச்சிதேவன் பேசுசொல்விளக்குத்தூண்டுந்
துரும்பெனவுதவச்செம்பொற் றாணையனுந்தோளான்மாழ்கி
யிருந்தவப்பிழையென்மேற்றே யென்றடியிறைஞ்சியாய்யென்
றருந்தவரொடுபுறப்பட் டல்லமனருகுவந்தான். (௩௪)

என்குணமறமேயாகி யானதிற்றிரிதலில்லை
னின்குணமருளேயென்று னீயதினிற்றியெந்தாய்
புன்குணமகவின்றிமை பொறுத்தருள்செய்கையென்னுந்
தன்குணம்விடுத்தொழிற்குந் தாய்வியனுலகிலுண்டோ. (௩௫)

சூத்திரப்பாவையானச் சூத்திரிநீயருட்கண்
பார்த்தெனைக்குறையகற்றிப் பணிசெயச்சோடியென்று
வாய்த்தநற்குரவன்செந்தா மரையடிமிசைவிழுந்தா
னேத்திமெய்ப்பத்திநித்த மெனப்படும்வசவதேவன். (௩௬)

* தும்பு - வாழைநாரற்றிரித்த சிறுகயிறு. † அலசல் - அசைத்துக்கழித்தல்.

நிலமகள்பொறுதள்ளி னிறத்துநர்யாவரோதை
மலிகடல்புரளுமாயின் மறிப்பவருள ரோவெங்க
டலைவசீமுனிவையாயிற் றடுப்பவருலகில்யாண்டு
மிலையிலையருள்செய்தா யெனச்சென்னவசவன் றாழ்ந்தான். (௩௭)

சொற்றபெற்றதலைச்சொல்லிற் சொற்பிறந்தெரிதல்போலச்
சிற்றிளங்குமானன்பு செயவடியிடுமேனைக்கேல்
சற்றுமின்னடைக்கண்வைத்துத் தன்னையிபுரிகவென்று
கற்றவமாச்சிதேவ னங்குரவனைப்பணிந்தான். (௩௮)

உரைமனமெய்யொருங்கி யுண்பணிசெய்யவல்லோன்
றரைமிசையிவனலாது தாவொருவரையுங்காணே
மருள்செயவேண்டுமென்ன வல்லமனடிபணிந்தான்
கிரிமகள்கொழுநற்கன்பன் கின்னரப்பிரமனம்மா. (௩௯)

ஏமையெலாமடைமைவேண்டி னிவன்பிழைபொறுத்திலென்று
வமையுலாம்பணைமென்றோட்சே யரிமதர்மழைக்கட்செவ்வா
யுமைமணாளனையுவந்த வொண்டவரெலாம்பணிந்தார்
* சமையுளாருணருமெங்க டம்பிரான்சாற்றலுற்றான். (௪௦)

சொல்லியசொற்கள்கற்றீர் சொற்றவந்நெறியினிற்கு
நல்லியவில்லை நம்பா னவிறருமாற்றமொன்று
புல்லியசெயலொன்றாகப் பொருந்துநர்தம்மிலார்க்கும்
பல்லியமொடுநடிக்கும் பாதரேபெரியராவார். (௪௧)

ஆதரவில்லைபல்லோனை மறந்தினிற்பொருளோர்செம்பொர்
† பூதரவளவளித்தும் பொருளழிவளவேயாகு
மாதரவுளதேநல்குஞ் சொருளணுவளவென்றாலும்
பூதரமெனவளர்ந்து புண்ணியப்பொருளளிக்கும். (௪௨)

துறவறமனையறஞ்சீர் தூய்மைநற்கல்விநல்லோ
ருறவொடுமகங்கடான மொண்டவம்விரதம்பூசை
யறிவிவையனைத்து மில்லை யாதரவில்லையாயிற்
பெறுவனமெய்வருத்தம் பெரும்பொருளழிவுமாதோ. (௪௩)

ஆதரவுடையான்செய்யு மல்லவுநல்லவாகு
மாதரவிலாதான்செய்யு நல்லவுமல்லவாகு
மாதரவதனாலாவிக் கருந்துணையின்பமுத்தி
யாதரவாதிவேறொன் றளித்திடக்கண்டதுண்டோ. (௪௪)

---

* சமை - பொறுமை. † பூதர் அளவு - மலையளவு.

ஆதலாலன்பினுஞ்சொல் லகமகிழ்வினைசெயாவென்
றோதினனடியர்தீமை யொழித்தருடொழிலினின்றோன
காதலால்வணங்கினோர்நின் கருணையாலன்றியாங்க
ளேதினுநல்லராவே மென்றடிதொழுதுநின்றார். (௪௫)

காஞ்சிரங்கனிதின்றுங்கு கடையனேன்பிழைபொறுத்தாய்
தீஞ்சுவையமிழ்தமன்ன திவ்வியகறியிற்குற்ற
மாஞ்சுவையறைதல்போலிவ் வன்பனைச்சீறேலென்று
பூஞ்சாண்மிசைவணங்கிப் போற்றினன்சித்தராமன். (௪௬)

அடைக்கலமென்னையாளா யண்ணலேயென்றுநந்தி
கடிக்கமலங்கள்வென்ற கான்மிசைமீண்டுந்தாழ்ந்தான்
விடுத்திடேலென்றுசொன்ன வசவனும்வீழ்ந்திறைஞ்சித்
தொடிக்கரந்தொழுதானன்பர் துதித்தனர்சூழ்ந்துகொண்டு. (௪௭)

அல்லமனெனுமெங்கோமா னருட்கடைக்கண்வைத்தைய
சொல்லுவனெழுதியென்று துணைக்கையாலெடுத்தணைத்து
நல்லருள்புரிந்துதண்ட நாயகன்றிருமடத்து
ளெல்லையிலடியார்சூழ வினிதெழுந்தருளினனால். (௪௮)

பதினான்காவது,

வசவண்ணர்கதி

முற்றிற்று.

கதி-௧௪-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௭௭௨.

உ

சிவமயம்.

பதினைந்தாவது,

மருளசங்கரதேவர்கதி.

வேறு,

தாணுவினுயர் * பிரசாதகுண்டத்திற்
காணருமருளசங் கரனைக்கண்டருட்
பூணணியல்லமன் போதநல்கிய
மாணுறுநெறியினை வகுத்துக்கூறுவாம். (க)

மாதவரெண்ணிலர் மருங்குசூழ்தர
வாதுலரெதிர்பொரு ளாகவல்லம
நாதனை † யறிவறி நந்திகொண்டுத
னேதமின்மனையிடை யெய்தன்மேயினன். (உ)

அவத்தைகள்பற்பல வகன்றுமெய்ப்பர
சிவத்தினையடைபவர் செய்கைபோற்கடை
தவப்பலகடந்துபோய்ச் சாதகுண்டத்தை
யுவப்புடனடைந்தன னெப்பிலல்லமன். (ங)

உயர்பிரசாதகுண் டத்தினெண்கரை
மயன்மலிபித்தரின் மருளசங்கரன்
பயிலுதல்கண்ணுறீஇப் பரமயோகிதன்
னியலினையுணர்ந்தன னெம்பிரானரோ. (ச)

கண்டருளமலனைக் கண்டுதானெதிர்
வெண்டிரையமுதினை மிடியன்மேவியே
யுண்டனனெனமகிழ்ந் தோடிவீழ்ந்தனன்
வண்டிருவடிமிசை மருளசங்கரன். (ரு)

வணங்கியவறவனை வந்தெடுத்துமெய்
யணைந்தெழுமுவகையோ டருள்செய்தல்லம

---

* பிரசாதகுண்டம் - அடியார்களுண்ட டரிசலசேடமிடுமிடம்.

† அறிவறிதலாவது - அனைத்தையு மறிகின்ற வறிவை யறிதல்.

னிணங்குறவருணிலை யிராமற்பார்த்தவன்
குணங்களைவியந்திது கூறன்மேயினான். (கூ)

குண்டமேவுறுபிர சாதங்கொள்ளைகொண்
டுண்டுவாழ்மாதவ னுண்மைத்தன்மையைத்
தண்டநாயகன்முதற் சரணர்யாவருங்
கண்டிலர்யாரினிக் காணவல்லவர். (எ)

சரியையொண்கிரியைகா றடுக்கும்யோகிவை
புரிபவர்தம்மையப் புரியுஞ்செய்கையாற்
றெரிதராலாகுமோர் செயலுமின்றிவா
ழரியகன்ஞானியை யறியலாகுமோ. (அ)

நலமுறுமோர்சிவ ஞானியில்லில்வாழ்
நிலையறமாகினு நீத்துநிற்குமோர்
தலையறமாகினுந் தரித்துஞாலமே
லிலைமறைகாயென விருக்குமென்பவே. (கூ)

வல்லனென்றிருப்பினு மிருக்கும்வன்மையொன்
றில்லனென்றிருப்பினு மிருக்குமெள்ளுறப்
புல்லனென்றிருப்பினு மிருக்கும்புண்ணிய
நல்லனென்றிருப்பினு மிருக்குஞானியே. (கO)

அறிவறிஞானியா லன்றிவன்பவ
மறிவுறுகருமியான் மாய்வுறுதுகா
ணெறிகதிரிரவிவந் தெழுந்திடாவிடிற்
செறியிருளகலுமோ சித்தராமனே. (கக)

சங்கரமுனிநிலை தனைக்கண்டாய்கொலென்
றெங்குருபான்சொல விராமன்கைதொழு
திங்கிவன்மருளறி விருந்ததன்மையென்
னங்கணவறைகென வறைதன்மேயினான். (கஉ)

வேறு.

தொழிலான்முயன்று நுகர்வமெனிற் றுயிரொன்றுயிர்க்குவிளையுமென
வொழியாவமலசாமூர்த்தி யுண்டமிச்சினுகர்வமெனிற்
பழியாதுமிலையகன்றுபோம் பவமுமென்னப்பிரசாதக்
குழியானதனையகலாமற் கொண்டிங்கிருந்தான் குணமிக்கான். (கங)

பந்தமகன்றசிவபத்தர் பாதம்விளக்கும்புனற்குழியில்
வந்துபிறந்துழழ்கியதில் வைகும்புழுவின்பெரும்பேறு
முந்துகங்கைமுதலவா முற்றும்படிந்துதீவினைகள்
சிந்துமந்தணாளருமே சேரவென்றுமறைசாற்றும். (௧௫)

தாய்க்குவழுவின்மகளிர்க்குத் தந்தைதனக்குப்பசுவிற்குச்
சேய்க்குமறையோர்தமக்கிடர்செய் தீர்வில்கொடியபாதகமும்
போக்குமிமைப்பிற்கரணத்தைப் புனிதமாக்கிச்சிவமாக
வாக்குமரன்றன்பிரசாத மாயினதற்குநிகருண்டோ. (௧௬)

பசிக்குமருந்துமாய்வீடு பயக்கும்வண்மைசேர்ந்தபவ
மொசிக்குமரன்றன்பிரசாத வூதியந்தானுணர்ந்திங்கு
வசிக்குந்தகைமைசங்கரற்கே வருவதன்றிப்பசிக்குணவு
புசிக்குமனிதர்தமக்கென்றும் பொருந்தாதென்றனம்பிரான். (௧௭)

நின்னையறிவன்சங்கரனே நீயேயவனையறிகுவாய்
பின்னையுலகில்யாரறிவார் பேசிற்பாம்பேபாம்பின்கா
றன்னையறியுமெனவமலன் றாட்டாமரையின்கீழ்ப்பணிந்தா
னென்னையடிமையாவுடையா விராமனென்றுமிணையில்லான். (௧௮)

அம்பொன்வைப்பின்மீதிருந்து மறியாதல்லற்படுவான்போ
லம்பன்மருளசங்கரனை நாளுமறியாதிருந்தழிந்தே
னிம்பர்மருவிரஞ்சனம் மெனக்குக்காட்டித்தந்தனை யென்
றும்பர்பரவுமலைமன்னை யுவந்துபணிந்தானருணந்தி. (௧௯)

இணங்குமிக்ககாமிதனக் கின்பமுடல்சாலிங்கம்
பிணங்கன்முத்திகாமிக்குப் பேரின்பென்பதுணர்த்தற்குக்
குணங்கண்மிக்காய்நீனைச்சினந்தாங் குறையொன்றுளதோவினைக்காவில்
பணங்கொணிலத்திற்பரமசிவ பத்திக்குவாவியென்றக்கால். (௨௰)

இங்குமருளசங்கரன்போ லெண்ணிலார்நின்மனைவாய்தற்
கங்குல்பகலுமகலாமற் காப்பரென்னினின்முன்றில்
பங்கவினையின்வலிகடந்த பலருந்தாஞ்செய்தவப்பயனாற்
றங்குகயிலைமலையன்றோ தண்டநாதவென்றமலன். (௨௰)

வெம்மையெதன்கணிகழ்ந்திடினும் வெந்திக்குணமென்பதுபோல
மும்மையுலகின்யாண்டேனு முளைக்கிற்பத்தியதைநினதென்
றிம்மையுலகமியம்புமெனி லெங்கள்வசவநின்பெருமை
கொம்மையிளமென்முலைமடந்தை கூறலன்றியாரறிவார். (௨௧)

பத்திக்கடலேகுணக்குன்றே பாசப்பகையேயெம்முறவே
முத்திக்கரசேசிவானந்த முதலேஞானமணிவிளக்கே
சித்திப்பொருளேயருணந்தித் தேவேநின்னைத்தொழுமடியார்
புத்திக்கமுதேயாவர்நினைப் போல்வாரவரையறியேமால். (உஉ)

என்றுகூற * வெமையுடையா னெனக்குப்புகன் றநலமெல்லாஞ்
சென்றநாளிலிலைநினது செந்தாமரைத்தாடொழப்பெற்ற
வின்றுதொடங்கியுளவாமென் றெந்தைநந்திவணங்கியெழ
நின்றவமலசிவசரணர் நெஞ்சமுவகைபூத்தனரால். (உ௩)

அருளான்மருளசங்கரனுக் கமரர்தாமுமறிவரிய
பொருளாகியபேரின்பவநு பூதிவிளக்கமருள்செய்தா
† னுரையானினைவாலருணோக்கா னுலகருணர்வைப்பிணித்தமல
விருளானதனையறமாற்ற வெழுந்தஞானசூரியனே. (உ௪)

பதினைந்தாவது,

மருளசங்கரதேவர்கதி

முற்றிற்று.

கதி-கரு-க்கு திருவிருத்தங்கள்-எகூகூ.

---

* எமை உடையான் - எங்களை யடிமையாகவுடையவன். † வாசக தீட்சை, மானசதீக்கை, சட்சுதீக்கை, பரிசதீக்கைகளால் பரமாசாரியன் ஆன்மாக்களின் ஆணவாதி மும்மலங்களையும் அகற்றல் கூறப்பட்டது.

சிவமயம்.

பதினாறுவது,

இட்டலிங்ககதி.

வேறு.

சிட்டனல்லம தேவனருளுறீஇ
நட்டநண்பொடு நந்தியுணர்வுற
இட்டலிங்கத் தியல்புபுகன்றமை
கட்டுவல்வினைக் கட்டறவோதுவாம். (௧)

சங்கரற்குத் தனைநிகரின்பவீ
டங்களித்தரு ளல்லமனந்திதன்
மங்கலத்திரு மாளிகைகட்செவிக்
கங்கணற்கினி யாரொடுகண்டனன். (௨)

மண்டுபேரொளி மாடத்துநாப்பணந்
தண்டநாதன் றவிசொன்றமைத்திட
அண்டநாயக னல்லமனுயிடைக்
கண்டநோக்கங் களிப்பவிருந்தனன். (௩)

ஆதனத்தி லமர்ந்தருளல்லமன்
பாதமன்பொடு பன்மலர்தூயிது
மாதவத்தின் வலியெனத்தாழ்ந்தெழு
காதன்மிக்குக் கசிந்துளநந்திதான். (௪)

அடியனேன்சிவ பத்தியறிந்தமை
படியிலூமன் கனவெனப்பட்டது
முடியுமாறு மொழிந்தருளென்றுபொற்
றொடியுலாங்கை தொழுதுவிளம்பினான். (௫)

கேட்டவாரியன் கேடில்சிவநெறிக்
கூட்டமேவு[illegible]ள்ளையிருய்நினைக்
காட்டுவாருள[illegible]ரசெங்கதிர்க்கிரு
ளோட்டுசோ[illegible]முண்டுகொலோவென்றான். (௬)

வள்ளலின்றனை வந்துபுகழ்ந்தனன்
றெள்ளுதண்புனற் றேக்குமுளைத்தலைக்
கிள்ளுநின்றெறி கின்றவர்போலெனு
வுள்ளுடைந்திட் டுரைக்கும்வசனமே. (எ)

வே று.

இகழ்ந்தென துளச் செருக்கினையகற்றிலாய்
புகழ்ந்தனைவிழைபுளிங் கறியிட்டாறுநோய்
மிகுந்தெழவளர்த்தல்போ லெனவிளம்புபு
தகுங்கழலிறைஞ்சினன் றண்டநாயகன். (அ)

அருளினனினதடி யருச்சிக்கும்படி
தெருளிலாவெனக்குரை செய்தியென்றலு
மருளறுமெனுமொரு மதிஞற்கீந்தருள்
பொருளினனினையன புகறன்மேயினன். (கூ)

புன்மாநெளிபுழுப் புள்விலங்கெனும்
பன்மையதுயர்செயும் பவங்கடப்பியே
வன்மைகொணிலமிசை மக்களாகுத
னன்மைகொளுயிர்க்கெலா லரிதுநந்தியே. (கo)

நார்வடிவாயினு நன்மையாற்றுறு
மாபினிலுலகினில் வருதறப்புத
லரிதுநல்லறம்புரி * வழியடுப்பினு
மருவுதலரிதறம் வளர்க்குமங்கமே. (கக)

அறத்துறுப்பெய்தினு மன்பினுலறஞ்
சிறப்புறச்செய்தவிங் கரிதுசெய்யினும்
புறச்சமயங்களைப் போக்கி † யாகம
நெறிச்சமயங்களை யறிதுநேர்தலே. (கஉ)

ஆகமம்புகனெறி யடைவனுயினுஞ்
சோகமில்சைவநற் றுறையைநன்றெனச்
சேர்குதலரிதது சேர்வனுயினு
மேகலிங்கயிக்யனு குதலன்றெண்மையே. (கங)

---

* வழியென்றது - மரபை. † ஆகமநெறிச்சமயம் - அகச்சமயம் ஆறு.

புண்ணியமுதிர்வினாற் பொருந்தியங்கையிற்
கண்ணுறநிகழ்வுறு சிவலிங்கத்தினை
யெண்ணியமனமுட னென்றும்வந்தனை
பண்ணியமுயல்பவன் பத்தனென்பவே. (க௪)

ஆவுறுபிணிகெட வாவின்பால்கறந்
தாவினையூட்டல்போ லாவணங்கெட
வாவியுளமலனை யங்கைதந்துபின்
ஞவியுளமைவுற வாக்குமாரியன். (க௫)

* கருங்கொடியிருவிழிக் கண்ணுமோர்மணி
திரிந்திடுசெயலெனத் திரிதலின்றியே
பொருந்துறுமகமொடு புறமுந்தீர்வற
விருந்திலகுறுமரு ளிட்டலிங்கமே. (க௬)

குறிபலபலமுறை கொண்டுபல்வகைப்
பொறிதொறுமருவியொண் புலனுகர்ந்துமாய்ந்
தறிவருநிலையவா தாரமேவியு
நிறைவுறுமங்கையி னிசழுமிட்டமே. (க௭)

அடைந்துளவுருச்சுவை யமைதியென்பன
† வுடம்பொருமூன்றினு முற்றடைந்திடுந்
தொடர்ந்துளவினைவலி தொலைத்தியானெனு
மிடும்பையிலின்பரு ளிட்டலிங்கமே. (க௮)

என்றறிவறவறிந் திட்டலிங்கமா
மொன்றொருபொருளிலே யுறவிழித்தவன்
பொன்றுறுசகமெனப் புணர்ந்தமாயையை
வென்றவனவனெனு விளம்பும்வேதமே. (க௯)

பொருவில்சத்தியாந் தாரம்பூண்டொரு
வயிரவாகமாம் ‡ வத்திரம்புனைந்
தொருவலினுணர்வெனுஞ் செச்சையொன்றறப்
பாமனையிருத்துவோன் பத்தனாகுவான். (௨௦)

ஒன்றினென்றுள்ளுற வுடம்புமூன்றையு
மன்றநல்வத்திர மடியதாக்கியே

---

* கருங்கொடி - காகம். "காகத்திருகண்ணிற்கொன்றே மணிகலந் தாங்கு" என்றார் தமிழ்வேதம் அருளிய மாணிக்கவாசகப் பிரபுவும். † உடம்பொரு மூன்றுவன - தூல சூக்கும காரணங்களாம். ‡ வஸ்திரம் என்பது வத்திரம் என வந்தது.

யென்றுமங்கமைவுற விட்டம்வைப்பனே
லன்றவன் * சிவமய மாகுமென்பவே. (உக)

அருளெனும்புனலினை யாட்டிச்சாந்தமாம்
வரைநறுஞ்சந்தொடு மருவவிந்திய
விரைமலர்புனைந் † தறி வினையருத்துறிற்
பரமனையவன்சிவ பத்தனாகுவான். (உஉ)

ஆசறுமனத்தெழு மன்பையன்றியே
பூசனையுவக்கிலென் புராரிசென்னிமேல்
வீசுறுதிரையினு மிக்கதோசொலா
யூசல்செய்மனமுடை யொருவனாட்டுநீர். (உங)

‡ பூப்புனைகையுமெம் புனிதன்றன்புகழ்
பாப்புனைநாவுமே படைத்துளான்றனைச்
சேப்புனைகொடியுடைத் தேவனேயென
நாப்புனைபுகழொடு நாகரேத்துவார். (உச)

பூசனைசெயாதகை புராந்தகன்புகழ்
பேசுதலிலாதவாய் பெற்றுழன்றிடு
நீசரானவர்தமி னெடுவனத்திடைக்
கூசுதலிலாதபுன் குரங்குநன்றரோ. (உரு)

குடிப்பனவிழுங்குவ கூசெயிற்றினாற்
கடிப்பனநக்குவ வனைத்துங்கைம்மல
ரடுத்துளசிவன்றனக் கற்பித்துண்பவன்
விடுத்தவன்மேல்வரும் வினைகள்யாவுமே. (உசு)

தானுறுமுடன்மனந் தனமென்றுள்ளவை
யீனமில்குருசிவ சரங்கட்கீந்துதான்
யானெனதென்குத லின்றிவைகுவோன்
மேனிகழ்சிவமொடு வேறலானரோ. (உஎ)

குருசிவசரங்கொளக் கொடுத்தமெய்மனம்
பொருளிவைநமவெனப் புந்திசெய்துகொ
ளொருவனில்வழிமறித் தொறுத்துக்கொள்வன
சானனிநல்லன்மெய் தவறிலாமையால். (உஅ)

* சிவமயம் - சிவத்துடன் இரண்டற்றுவிளங்கல். † அறிவு - தற்போத அறிவு. இருவினையருத்துறின் எனவும் பாடம். ‡ "பூக்கைக் கொண்டரன் பொன்னடிபோற்றிலார் - நாக்கைக்கொண்டரனுய நவிற்றிலார் என்றது தேவாரம்.

விடுவனகாமம்வெவ் வெகுளிமாலிவை
தொடுவனகுருசிவ சரங்கடொல்பவங்
கடுகெனவெருவிய கருத்துளார்க்கிவ
ணடுவனவெனப்புல னட்டவாற்றலாய். (௨௯)

அங்கையினமர்தரு மரனைவிட்டொரு
வெங்கடவுளர்தமை விழைந்துபோற்றுவார்
கங்கையையகன்றுவர்க் கழியின்மூழ்குநர்
தங்களின்வேறலர் தருமமூர்த்தியே. (௩௦)

மோகமில்குருசர முனியின்முன்னுள
தாகியசெயிர்முழு தகன்றுவண்டுறை
போகியமடியெனப் புனிதனாகுமேற்
பாகியன்மொழியுமை பாகற்கன்பனும். (௩௧)

வீள்ளநற்சிவ வேடத்தோர்பொருள்
* கொள்ளைகொள்கிற்பினுங் குறைகள்கூறினும்
பிள்ளையைறுப்பினும் பிழைகள்செய்பினு
மெள்ளுதலிலனெனி லீசற்கன்பனும். (௩௨)

† சங்கமந்தனக்கொரு சாதியுன்னினு
னங்கையினமர்தரு மரற்குமுன்னினான்
சங்கரனொடுசரந் தம்மில்வேறெனு
மங்கவனறிவரு மளற்றமுழுங்குவான. (௩௩)

தலைமைகொள்குருசிவ சரங்கட்காகவே
யுலையிடுமெரிசியின் றேங்கன்மத்தெறி
யலையமுதாந்தமக் காகவாக்குறிற்
கொலைசெயுநஞ்சினுங் கொடியதாகுமால். (௩௪)

தனுவுளவளவுமோர் தகுநற்செய்கையு
மனமுளவளவும்பா வனையுஞானமுண்
டெனவுளவளவு ‡ ஞேயமூமியைந்தவன்
வினையுளவளவுநோய் பிறர்க்ககற்றுமே. (௩௫)

ஈசனையிருந்துறு மிதயத்தோர்பொருள்
ஆசையையிருத்துத லந்தணாளர்தாம்

---

* இவையிற்றை இயற்பகைநாயனார், திருநீலகண்ட நாயனார், சிறுத்தொண்ட நாயனார், மெய்ப்பொருணாயனார் முதலானோர் சரிதத்தாற் காண்க. † சங்கமம் - சிவனடியார் கூட்டம். ‡ ஞேயம் - காட்சிப் பொருள்.

வாசமுற்றிடுமொரு மனையிற்புன்செய
னீசரையிருத்துத னிகர்க்குமென்பரால். (௩௬)

சினமுதலியமய றீரமாற்றுபு
வினைதபுவாய்மையா மெழுக்கையுன்பெனும்
* புனலொடுவிரவியே பூசினல்லது
மனமெனுமனையிடை வாதிலிங்கமே. (௩௭)

காலமுங்கருமமுங் கடந்தகாரணன்
பாலுறும்பரிசறப் பார்மடந்தையர்
கோலமும்பொருளையுங் குறித்துநச்சுநர்
சீலமும்விரதமுந் தீயவென்பரால். (௩௮)

வெங்கொலைகளவுபொய் வெகுளியாசையென்
றிங்கிவையொடுமறீஇ யிருக்கின்றார்தமக்
கங்கையினெல்லிபோ லவிர்சடைப்பிரான்
செங்கையிலிருப்பினுஞ் சேயன்சேயனே. (௩௯)

பத்தரைப்புகழ்ந்தறப் பணியவுண்டவர்
வைத்தனகொளவுடன் மருவப்பெற்றவர்
சித்தியுங்கடவுளர் சிறப்பும்வேறொரு
முத்தியும்பொருளென முன்னுறார்களால். (௪0)

இன்னணநன்னெறி யாவுமாயிடைத்
துன்னுயசிவகணந் துணிந்துகொள்ளவே
மன்னவனெனுமருள் வசவநாயகன்
றன்னெடுபுகன்றனன் றலைவனல்லமன். (௪௧)

பாடினன்பரவினன் பணிந்தசொல்லுரை
யாடினன்பன்முறை யல்லமன்றிருத்
தாடலைபுனைந்தனன் றண்டநாயகன்
மூடியவுவகையின் மூழ்கினனரோ. (௪௨)

திருந்தவிவ்வகையுப தேசித்தெண்ணிலா
வருந்தவர்குழாத்தொடு மருணந்திப்பெயர்ப்
பெருந்தகைமகிழ்வுறப் பிரிவிலாரிய
னிருந்தனன்மலிகலி யாணத்தொன்பவே. (௪௩)

பதினாறாவது,

இட்டலிங்ககதி

முற்றிற்று.

கதி-க௬-க்கு திருவிருத்தங்கள்-அ௩௧.

---

* கோயிலிற் றிருவலக்கிடல், திருமெழுக்குச்சாத்துதல், ஆலயம் என்பவற்றிற்குத் தத்துவப்பொருள் இதனாற் கூறப்பட்டது.

சிவமயம்.

பதினேழாவது,

கதலிவனகதி.

வேறு.

வரையிற்புண்ணிய வனத்தினில்வளங்கெழுநதியின்
கரையிற்பன்னெடு நாளருட்குரவனைக்காண்பான்
றிரிதற்குற்றுலாய் வந்துமாதேவிகல்யாண
புரியிற்கண்டுவந் தேகியமுறையினிப்புகல்வாம். (க)

காட்டினும்பெருங் குன்றினுந்தேடினள்காணாள்
வாட்டுறும்பிறப் பெனும்பிணிமாய்வுறவீட்டிற்
கூட்டுநன்மருந் திருப்பதையறிஞரார்கூறக்
கேட்டுவந்துமா தேவியங்நகரினைக்கிடைத்தாள். (உ)

தலையில் * வெண்கலை யொன்றுறவெற்றரைசமைந்து
பலிகொளும்படி மனைதொறுமுலகெலாம்பழிச்ச
வலமரும்பரற் கினியவள்வெற்றரையாய்க்கட்
புலன்விருந்துணுங் கடிநகர்வீதியுட்புகுந்தாள். (ங)

நாற்குணங்களுண் முதற்குணமாகியநாணைத்
தீர்க்குமிம்மடைமுடையவள்யார்கொலோதெரியேம்
பார்க்கிலின்னவள் பித்துடையாளெனப்பலரு
நோக்கும்வண்ணம்வந் துற்றனளுலகியனீங்காள். (ச)

உலகுளார்தமைப் பேதையென்றுணர்ந்தனளோதா
னுலகுளார்தனைப் பேதையென்றுணர்தவளொன்றே
வுலகுளார்தமை நாணிலணீங்கியவுடையா
னுலகுளார்தொழுந் தண்டநாயகன்மடத்துற்றாள். (ரு)

தண்டநாயக னெடுபலர்நெருங்குறத்தவிசி
னண்டநாயக னல்லமன்வீற்றிருந்தருளக்
கண்டுபோயரு கிறைஞ்சினளாண்டமர்கணங்கள்
பண்டுதாமறி யாவியப்படைந்தனர்பார்த்து. (சா)

---

* வெண்கலை - சந்திரன். † நாற்குணமாவன - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு.

நெஞ்சமாரழ லாக்கெனநெக்குநெக்குருகச்
செஞ்சொல்வாய்தடு மாறவாள்விழிபுனல்சிந்தக்
கஞ்சநாண்மலர்க் கைதொழுதங்கணேய்காணு
ளஞ்சினேன்பவப் பிணியினியருள்செயென்றழுதாள். (௭)

வீடுவப்பவ ராணெனப்பெண்ணெனவேறா
வேடலர்க்குழ லுமை * கலையேயிவளிவள்போ
னூடுறிற்பரு வம்பெறுமவரிலைஞானங்
கூடுதற்குரி யாளெனவல்லமன்குறித்தான். (௮)

தானலாதொரு பொருளிலைச்சகமெனவென்னு
ஞானமேவலாற் காமவின்பந்தனைநண்ணு
டானலாதா வாற்றனைத்தழுவியின்புறுந
ரேனைமாந்தரு ளுளர்கொலோவென்றனரிருந்தார். (௯)

இன்றுகாமனை வென்றவளிணையளாயிழையோ
டொன்றுமேனிய னாகியகண்ணுதலொருவன்
வென்றுளானென வுலகினிலெடுத்தசொன்மெய்ம்மை
யன்றுபோலுமென் றியம்பினர்சிலரவணமர்ந்தோர். (௧௦)

உடலமானமற் றிவளெனவனைத்தையுமொருங்கு
விடவலார்க்கலா விளமையுஞ்செல்வமும்விரும்பி
† நடலைவாழ்வினில் வெறுப்புறாப்புல்லியநரார்க்குத்
தொடருமாவினை தொலையுமோவெனச்சிலர்சொன்னார். (௧௧)

சென்றுதேடிநாங் ‡ தத்துவமருள்செயுஞ்சீட
ரன்றிஞானதே சிகனுளனோவெனவாய்ந்திட்
டின்றுமேவுமா தேவிபோலிலையெனவெம்மா
னின்றஞானமூ லந்தனையுணர்த்துவானினைந்தான். (௧௨)

பூதமீயலைபொறி களுமலையலைபுந்தி
யேதுமீயலையிவற்றினை மயங்கியானென்னும்
போதமீயலையென்றிவை யனைத்தையும்போக்கிச்
சோதியாகிய பிரமம்போனீயெனச்சொல்லி. (௧௩)

ஞேயஞானஞா துருவெனுமிவைபலநிற்கு
மாயின்வேறற முத்தியன்றதுசகமாமென்

* கலை - அம்சம். ஆயிரத்து ளோர்கூறு. † நடலை - துன்பம். “நடலைவாழ்வுகொண் டென்செய்தீர் நாணிலீர்” என்றார் தமிழ்வேதத் தாரும். ‡ தத்துவம் என்றது ஈண்டுமெய்ப்பொருளை.

றேயுமாறிது வதுவெனுஞ்சுட்டிலாவியல்பை
மாயைமாறிய தேவிபாலருளினன்வள்ளல். (கச)

தேறுநீரென தெனதுளந்தெளித்த தேசிககைம்
மாறுகாண்கிலே னுடல்பொருளாவிகண் மதிப்பில்
வேறுபோய்நின வாயினவென்றவள்விழிக
ளூறுநீரொடுமெல்லமன் றடிதொழுதுளைந்தாள். (கரு)

அன்னைநீயினிக்கதலிமா வனத்தினையடைந்திட்
டென்னைமேவினை கேட்டவிப்பொருளினையெல்லா
நின்னின்தெளிந்துறநீகொ * ணித்தியாசனத்தின்
மன்னுவாயெனவேவினன் றற்கொடைவள்ளல். (கசா)

வள்ளறுண்மலர்த்திருவடி வணங்கியம்மருங்கிற்
† கொள்ளைமாதவர்தாடொழு தருள்விடைகொண்டு
வெள்ளமாகியவன்புநின் றய்த்திடமேவித்
தெள்ளுறுமாமுதலையவள் பருப்பதஞ்சேர்ந்தாள். (கஎ)

வசவன்பாலருல்லம னுற்றெனவானோர்
பசுவின்பானிறைசுனையிடை நழுவவீழ்பதத்தை
மிசையும்பூங்கிளி மிழற்றெருளிகடலெனவிரவ
விசையும்பாசிலைக் கதலியங்காடதிலிலங்கும். (கஅ)

விரிந்தவாழைமினெட்டிலை மிசைநிறைமதியம்
பொருந்துமாறுவிண்முழுதையு மளித்தருள்புத்தே
ளருந்தவாய்மடைத் தொழிற்றிறநிரம்பியவடிசில்
சொரிந்ததாமெனமனங்களி கூர்தரத்தோன்றும். (ககூ)

இனையவாழையங்காடுகண் டெங்கண்மாதேவி
முனிவர்வானவர்யாவரு முறைமுறைபோற்றத்
தனியளாயொருபுறம்பசந் துளசுவைதருசெங்
கனியவாவியவுளமொடு மிருந்தனள்களித்து. (உ0)

பதினேழாவது,

கதலிவனகதி

முற்றிற்று.

கதி-கஎ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-அருகூ.

---

* நித்தியாசனமெனல் - நிட்டைகூடல், கேட்டல், சிந்தித்தல், தெளிதல், நிட்டைகூடல் என்பவற்று ளிறுதிக்கண்ணது. † கொள்ளை - கூட்டம்.

சிவமயம்.

பதினெட்டாவது,

சாதகாங்ககதி.

வேறு.

வினையடுத்த * விழுமந்துடைத்தெமக்
† கனையடுத்த வருளுடையல்லமன்
மனனடக்கம் வசவற்குணர்த்துத
றனையெடுத்தினிச் சாற்றுதுநாமரோ. (க)

காவினீடுங் கதலிவனத்துமா
தேவிபோதத் திருவருள்செய்தவண்
மேவிஞான விளக்குறவெம்முடை
யாவிபோலும் வசவனறைகுவான். (உ)

‡ மத்தர்வாத மயக்கமிலாதுயர்
முத்திசாதன மொன்றுமொழிந்தரு
ளத்தநீயென் றடிகடொழுதெழப்
பத்திவேண்டும் பாமன்பகருமால். (ஙூ)

பாமமுத்தி பதம்பெறுமேது $ வுட்
காணசுத்தி யதனதுகாரண
மாணெரித்த மவலற்சுறித்தநற்
கிரியையித்திறம் வேதங்கிளக்குமால். (ச)

மனமிலிங்க மருவிலையேனுட
றனிலிலிங்கந் தரித்துமிலையிலை
யெனவியம்பு மினையிலியாகம
நினைவான்கழ னிற்கநிறுத்தினுய். (ரு)

தாவிலாத மனமொடுசொர்தரா
தோவுமாயி னுலகிற்புனலுமொண்

* விழுமம் - பிறவித்துன்பம். † அனை - தாய். ‡ பேயன்னபுரச்சமயிகள். $ உட்காணசுத்தி - மனம், புத்தி, சித்தம், அகங்காரம் என்னும் நாற்கருவிகளையு மடக்கல்.

பூவுநாடொறும் போக்குறுபூசனை
யாவியோகிய வாகநிகர்க்குமால். (௬)

புறம்புகாண்குவன் புல்லியநீசனை
யறிந்தஞானி யகமுறக்காண்பனு
* லெறும்பிகாணுறி லின்கரும்பேகொளுஞ்
செறிந்தவாடிலை தின்பனவென்பவே. (௭)

கரங்கணல்ல கருமஞ்செயாநிற்பத்
திரிந்துசெல்லுஞ் செலாதவிடத்துநெஞ்
சொருங்குருத வொருமனந்தன்னினும்
பரந்தவல்லற் படுக்கும்பகையிலை. (௮)

துயிலையின்பெனச் சொல்லுதலிந்தியத்
தியலுநெஞ்ச மிலாமையினலன்றே
பயிலுநெஞ்சம் பரந்துதிரிதருஞ்
செயலிலில்லை சிறிதுஞ்சுகமரோ. (௯)

மனமொருத்தன் வசப்படுமேலவன்
பினைவருத்தும் பிறப்பையடைந்திடான்
மனமொருத்தன் வசப்படாதோடுமே
னனிபிறப்பிடை நாளுஞ்சுழலுமே. (௧0)

அறவினைக்கு மரும்பொருளின்பொல
பெறுவதற்கும் பெருங்கல்விகற்றுயர்
விறவினுக்குநல் வீரந்தனக்குமொண்
டுறவினுக்குந் துணைமனமென்பவே. (௧௧)

நல்லசெய்து நரரையுயர்த்தவு
மல்லசெய்தங் † களற்றிடையாழ்ப்பவும்
வல்லதிந்த மனமலதையனே
யில்லையென்ன வியம்புமறையெல்லாம். (௧௨)

நெஞ்சமாதுமை நேசனைநண்ணுமேல்
விஞ்சுபாதகங் கோடிவிளைப்பினு
மஞ்சுறுனவ னவ்வினையாவையும்
பஞ்சுதீயிடைப் பட்டெனமாயுமே. (௧௩)

மக்கண்மானிட ரென்றுமனத்தினன்
மிக்கமேன்மை விளங்கினரில்லெனிற்

---

* எறும்பி - யானை. அளறு - உவமையாகுபெயராய் நரகத்தை யுணர்த்தும்.

பொக்கமேவும் பொறிகளோரைந்தினு
லொக்குமாவினை யொத்துபர்வுற்றிடார். (௧௪)

* கெடுக்கவல்லதுங் கெட்டவர்தங்களை
யெடுக்கவல்லது மிம்மனமென்றதை
யடக்கவல்லவ னையபவக்கடல்
கடக்கவல்லவ னவன்கடிதரோ. (௧௫)

ஆயின்மிக்கோ ரரியசெயலெலா
நேயமிக்க மனத்தைநிறுத்தல்காண்
வாயுநிற்க மனமுமுடனிற்குந்
† தோயநிற்குறி னிற்குந்துரும்புமே. (௧௬)

ஓடுமாவை நிறுத்துறினுள்ளுறக்
கோடும்வாய்க்க லினத்தினைக்கொள்ளுவார்
நீடுமாமன நிற்கநிறுத்துறி
லோடும்வாயுவை யுள்ளுறவீர்ப்பரால். (௧௭)

அடித்தநாடிக ளாங்கொரு ‡ மூன்றினும்
விடுத்துவாங்கியு மேவநிறுத்தியுந்
தடுத்தும்வாயுவைத் தன்வசமாக்கின்வாய்
மடுத்திடாது மனமும்வசப்படும். (௧௮)

ஓடும்பொன்னு முறவும்பகையுமோர்
கேடுஞ்செல்வமுங் கீர்த்தியுநிந்தையும்
வீடுங்கானமும் வேறறநோக்குதல்
கூடுந்தன்மை கொளுமனநன்மனம். (௧௯)

மன்னுகாமம் வெகுளிமயக்கமென்
றின்னகூடி யெறிவளிமுற்சுட
ரென்னவாடு மியன்மனந்தீமனந்
தன்னையாருந் தடுக்கத்தகாதரோ. (௨0)

மறிந்திடாது மன $ பவனங்கடாஞ்
செறிந்தவாயிற் சிவமயமாகுமா

---

* "கொடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றாங்கே-யெடுப்பதூஉ மெல்லாமழை" என்றாற்போல மனத்தைக்கூறினர். † தோயம்-ஓடும் நீர். ‡ நாடிகள் மூன்றாவன - இடைகலை, பிங்கலை, சுழுமுனை. $ பவனம் - பிராணாதி தசவாயுக்கள்.

லறிந்துவாயுவை யங்ஙனமெய்தினே
னிறந்திடாத விலிங்கப்பிராணியாம். (உக)

இன்னவாறு பலவுமியம்பினு
னன்னைபோலுநம் மல்லமதேசிகன்
றன்னைநேர்தரு * சைவம்வளர்க்குமோர்
மன்னனுகும் வசவனைநோக்கியே. (உ௨)

நின்னைநோக்கவு நின்னையிறைஞ்சவு
நின்னைவாழ்த்தவு நின்மொழிகேட்கவு
மென்னமாதவ மெய்தினேவெனப்
பன்னிநாதற் பணிந்தனனந்தியே. (உ௩)

சித்தராமனுஞ் சென்னவசவனு
முத்தனுமருண் மாச்சன் முதலிய
பத்தராகும் பலருமென்புன்றலை
வைத்தநாதன் மலரடிவாழ்த்தினர். (உ௪)

ஆனகாலையி லல்லமனுகிய
ஞானவாரி நடந்துலகெங்கணு
மேனைமாதவர்க் கின்பமளிக்குவல்
யானெனுவுளத் தெண்ணினனென்பவே. (உ௫)

பதினெட்டாவது,

சாதகாங்ககதி

முற்றிற்று.

கதி-க௮-க்கு திருவிருத்தங்கள்-௮௮௪.

---

* சைவம் - வேதாந்தமுடிபாகிய சைவசித்தாந்தம். "வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவசித்தாந்தத் திறனிங்கு தெரிக்கலுற்றாம்" என்றார் சிவப்பிரகாசமாஞ்செந்தமிழுபநிடதத்தாரும் இவ்வுண்மை யறியார் சைவசித்தாந்தம் துவிதமதம் என்றும், வேதாந்தத்திற்கு வேறுபட்டதென்றும் மனம் போனவாறுரைப்பர்.

சிவமயம்.

பத்தொன்பதாவது,

கோரக்கர்கதி.

வேறு.

வசவனைமுதலாவுள்ள மாதவர்தமையகன்று
பசுபதிதவழ்துவட்டுப் * பருப்பதமலையைநண்ணிக்
குசைசுடுமறையோர்போற்றுங் கோரக்கனெனும்பேர்ச்சித்த
னிசைவுறவுண்மையெந்தை யியம்பியவாறுசொல்வாம். (௧)

பொறிவழிசெலாதுநெஞ்சம் புனிதமாம்வகைபுகன்ற
நெறிமுறைவழாதியற்றி நீவிர்நின்மின்கண்மிக்க
வறவுரையுலகிற்கண்டிங் கடைதுமென்றண்டையோர்கட்
கிறையவனினிதியம்பி யெழுந்துமின்னெனமறைந்தான். (௨)

கன்றின்வாய்முலைநெகிழ்த்துக் கறவைவிட்டகன்றதென்னச்
சென்றனனையனென்று திசைதொறுநோக்கிமாழ்கி
வன்றழலிழுதுபோல மனமுகக்கண்ணீர்மல்கி
நின்றனர்வசவனாதி நிகரில்சற்பத்தரெல்லாம். (௩)

காணுதலொழிகநல்லார்க் காணினங்கவர்பானட்புப்
பேணுதலொழிகபேணிற் பிரிவுறலொழிகவுற்றான்
மாணுயிருடம்பில்வாழும் வாழ்க்கையோவொழிகவென்று
ஊணிடுமொருதாய்நீத்த பார்ப்பெனவுளங்குலைந்தார். (௪)

தண்டநாயகன்கரத்திற் றம்பிரான்றன்னைக்கண்டு
பண்டுபோலுவகைபூத்துப் பத்திசெய்தாங்கிருந்தான்
றொண்டனாகியவிராமன் சொன்னலாபுரத்தினெஞ்சிற்
கொண்டவாரியனோடேகிக் கொடுவழிதப்பிநின்றான். (௫)

அல்லமனறைந்தமாற்ற மகங்கொடுபிறருந்தாஞ்செய்
நல்லனபுரிந்துதத்த மிடந்தொறுநணுகிவாழ்ந்தார்

* பருப்பதமலை - ஸ்ரீசயிலமலை. இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகையென்பார் ஓர் சாரார். பெரிய அடியையுடைய மலையெனக் காரணமுமுண்டு. "ஸ்ரீபர்வதஞ்சிரஸ்தானே" என்றது வேதாந்தம்.

தொல்லைநல்வினையாற்றன்னைத் தொழப்பெறுமடியர்தம்பாற்
செல்லுவனென்றுசென்றேன் செயலினித்தெரிக்கலுற்றாம். (௬)

எரிபுரைதளிர்தளிர்ப்ப விளமரக்காவிற்றென்றன்
மருவுதல்போலவன்பர் மனமொடுகண்களிப்பத்
திருவுருவொன்றடைந்து சென்றுஉக்கருணைவள்ளல்
கருமுகிறவழ்பாரரைப் பருப்பதங்கண்டுசென்றான். (௭)

அல்லமன்கண்டுசெல்லு மப்பருப்பதத்தின்மேன்மை
சொல்லுதலறியாராகிச் சுரர்முனிவோர்கடம்முள்
வல்லவரெனவிருக்கு மாறிஞருமயங்கிநிற்ப
புல்லறிவாண்மைகொண்டு புகலுவன்சிறிதஞ்சாமல். (௮)

நாடொறுமுதித்தொடுங்கு ஞாயிறுதனைச்சுமக்குங்
கோடுறுவரைகுணக்குங் குடக்குமாய்த்திசைத்துநிற்பக்
கூடுதல்பிரிதலின்றிக் குலைமதிதலைச்சேர்ந்தின்பத்
தாடருகதிரைச்சென்னி தரிப்பதக்குன்றமாதோ. (௯)

பொன்னிற்றன் * றெழுவாயாகப் பொருப்பளவிறந்துநிற்பச்
சென்னிக்கட்டவழ்வெண்டிங்கட் † சிலாதரன்குழவிவெற்புத்
தன்னைக்கண்டவரையென்னேறர் தலைமிசையேற்றுமொன்னென்
றின்னைற்கட்படிந்தன்றேவவ் விலைமலைவளர்த்ததம்மா. (௧௦)

பாசிவலிங்கமொன்று பருப்பதம்போற்றரிப்பத்
துரிசறவடைந்தேனில்லை யென்னுமச்சோகத்தீயா
லுருகுறுமமையத்தோடி யொருமலைகுழைத்தானன்றிக்
குருகடர்தளிரியற்குக் குழைந்தவன்குழைச்சுமோதான். (௧௧)

பொருப்பிறைமகனுனெற்குப் பொருந்துறுதீசனும
நெருப்பனையான்சார்ந்தாங்கு நிகழ்தொடர்மொழியினன்றிப்
பருப்பதமெனவேகூறப் படுமிதுவென்னுநாணாற்
றிரைப்பொலிகடலிற்சென்று வீழ்ந்ததுசிலம்பொன்றம்மா. (௧௨)

‡ தன்னையோர்கையால்வீழப் பிலத்திடைத்தள்ளிவந்தோன்
சென்னியால்வணங்கியேந்துஞ் சிலம்பினை விந்தமொக்கு
மென்னலாமென்னலாமோ விண்ணுறுபருப்பதத்தைப்
பின்னுவார்திரையிலிட்டுப் பெயர்த்த $ பன்மத்தோடொக்கும். (௧௩)

---

* எழுவாயாக - முதலாக. † சிலாதரன்குழவி - திருநந்திதேவர்.
‡ இதனால் விந்தமலையைப் பிலம்பு குத்திய சரிதம் கூறப்பட்டது.
$ புன்மத்து - மந்தரமலை.

நகைமதிப்பிள்ளைபோல நரைத்தகூன்கிழவன்சென்றோர்
முகைமலர்ச்சுனையின்மூழ்கி முருகுகொப்புளிக்குந்தோட்டுப்
பகைமலர்க்குழன்மடந்தை பகர்ந்தவோராணைகாத்து
மகிழ்மனத்தன்பனேபோல் வந்துமேலெழுவனன்றே. (கச)

சினைமலர்புதன்மென்போது செழும்புனற்பசுந்தாட்செந்தே
னனைமலர்தமநுதண்பூ நண்ணியீர்ங்கொடிகள்குண்டு
சுனைமலர்விழிகள்போலத் தோன்றுமப்பாரைக்குன்றிற்
புனையலர்பல்வுங்காட்டும் புரிகுழன்மகளிர்போலும். (கரு)

தூங்கிசையருவிபாயத் துளைக்கைவெண்கோட்டுரற்கா
லீர்ங்கவுணெடுநல்யானை யேற்பவெந்தழலாமற்
றோங்குதண்புனன்மேனோக்கா தென்பதுதீரச்சென்று
பூங்கதிர்ப்பனிவெண்டிங்கள் போன்மெனத்திவலைசெய்யும். (கசு)

விஞ்சையருளர்நரம்பின் வீணையாழெழுமின்னோசை
குஞ்சரமனையவென்றிக் குன்றவர்புரத்திலென்றுந்
தஞ்செவிமடுத்துக்கேட்பார் தனிநிலையோகமுற்றா
ரஞ்செவிநிறைவுள்ளே யரியயாழோசைகேட்பார். (கஎ)

பீடுறுகருவினோடு பெயரியவில்லினும்ப
ரோடுறுபசும்பொனூர்செய் தோங்குறுசிகரமொன்று
நீடுறுசிலாதான்ற னெடுந்தவப்பிள்ளைக்குன்றின்
மோடுறுமுடியின்மீது கவிழ்த்தபொன்முடியையொக்கும். (கஅ)

செங்கதிரவனெழுந்த * திவாவிடைக்குடம்பைதெற்றிப்
† பொங்கொளிமரத்திற்சீர்சால் புள்ளினம்பொறையுயிர்த்துக்
கங்குலினடைகிடப்பக் கருதிவந்ததனைக்கண்டு
வெங்கனல்கொளுத்திற்றென்று மீமிசைச்சுழன்றிரங்கும். (ககூ)

நறுமலர்க்குழன்வெண்முத்த நகைமலைமடந்தைமிக்க
வறம்வளர்ப்பதற்குநெற்சிற் றளவிருநாழியென்று
கறைமிடற்றிறையளப்ப வொருபெருங்கருவிதானிவ்
வெறிமலர்க்குடுமிக்குன்றின் வேய்களுளொன்றிற்பெற்றாள். (உ0)

நெடியவன்குறுகியப்பா னின்றுகைதொழுமவ்வெற்பின்
மடியுடையொருவன்சிற்கும் விறகினைக்குறித்துச்சென்று

* திவா - பகல். † பொங்கொளிமரம் - சோதிவிருட்சம்.

வடிவுடை * நவியங்கொண்டோர் யாத்திளைத்து மிந்நிலேபோம்
படியுறும்பசும்பொனுதும் பரிசுகொண்டெழுந்து செல்வான். (உக)

கொண்டல்கண்முழவினார்க்குங் கோனைதவெள்ளருவிவெற்பில்
வண்டுபாண்முரன்றுவூசி மலர்திளைத்துறுசெந்தே
னுண்டுகண்டுயில்பூங்கொம்ப ருயர்மாத்துவர்க்கிராமி
னெண்டுகண்டஞ்சிமந்தி † ஞெரேலெனவிழியுமன்றே. (உஉ)

தளிர்க்குளகினைத்தேன்றோய்த்துத் தனதுவாய்க்கொடுக்குஞ்செய்கை
பளிக்கறையதனுட்கண்டு பரிந்துவேறென்றிலுக்கிங்
களித்ததென்றுளமயங்கி யரும்பிடியொருகூர்ங்கோட்டுக்
களிற்றினை முனிந்துசெல்லுங் கம்பலையுடைத்தக்குன்றம். (உங)

நண்ணுறு ‡ மதியின்மானைப் பிடித்துநீநல்குகென்றே
வொண்ணுதன்மடந்தைவேண்ட வொருதறமகன்கேட்டன்று
பெண்ணுரைகொண்டுராமன் பிடிப்பதற்கெண்ணுமாபோ
லெண்ணிலனிதற்கென்செய்வே னென்றுளநைந்துநிற்பான். (உச)

மேருமந்தரமேயாதி வெற்பெலாமெனைவெறுப்பச்
சாருமென்மாட்டேமுக்கட் டம்பிரானெனநினைந்து
சேருமொன்னலரையஞ்சிச் சிலம்பழுமாறுபோல
வாரவெள்ளருவிபாயு மழகினையுடைத்துமாதோ. (உரு)

இனையனவளமிருத்த வெந்திருச்சயிலந்தன்னை
யனையினுமினிப்பெனங்கோ னல்லமன்சென்றுநண்ணித்
தனியுடல்சித்திபெற்றுத் தருக்குமக்கோரக்கன்று
னனியுளமகிழ்ந்திருக்கு நல்லிடந்தனையடைந்தான். (உசா)

அத்தனோர்வருதல்கண்ணுற் றப்பெருஞ்சித்தன்றன்னே
டொத்தவோர்சித்தனாக வுன்னுபுதனைவியந்து
நித்தனுண்மலர்த்தாடாழா நின்றுகைகுவித்துஞான
சித்தநீவருகவென்றோர் தவிச்சிடைச்சேர்த்திச்சொல்வான். (உஎ)

வேறு.

இரவிவானவனைமுந்தசுபின்றெனக்கதாஅன்று
தெரிவவாயினகண்களுமின்றுநின்சிறந்த
வாவுநாளெதிரின்றுபெற்றமையினின்வரவு
பொருவின்மாதவம்புரிந்திடார்க்கெளியதோபுகலின். (உஅ)

* நவியம் - கோடரி. † ஞெரேலென - விரைவுக்குறிப்பிடைச்சொல். ‡ மதியின்மான் என்றது இரட்டுறமொழிதல். பெண் - சீதை.

மதலையாகியநற்குணஞ்சார்ந்துநல்வாய்மை
சிதைவிலாவடியாரினஞ்சேர்ந்திடாதவன்க
ணுதலினானையுஞ்சேர்ந்திடானென்பவெந்நூலு
முதலிலான்பெறுமூதியம்யாதுகொன்மொழியில். (௨௯)

ஒருவிருந்தினர்க்குரைசெயுமுகமனேடொட்டாப்பக்
குருபரன்றனக்கிணையனவின்மொழிகூறி
வருபெருந்தகையார்கொனீயுரையெனவாழ்த்தி
யருளின்கடனைவினாய்நின்றனனன்றே. (௩௰)

செறிந்தமலவாங்காரத்தின்வெம்றனத்தீர்ந்திட்
டிறந்திடாதுதற்கண்டவனென்னையுங்காண்பான்
மறிந்துபோமுடன்மானியையுரைப்பதென்மதித்தென்
றறிந்தஞானிகள்வேறறவறிபவனறைந்தான். (௩௧)

ஆதிநாதனதருளினாற் * குறைசளாதிகளான்
மேதையாமுடல்சித்திபெற்றவனென்றும்விளியா
னாதலாலதுபெறாதவனழியுமென்றறைந்தான்
பூதமேனியேதானெனப்பொருந்துபுந்தியினான். (௩௨)

உடம்புவாழ்தரூன்வாழ்தலுமன்பொதிந்தியற்று
முடம்புசாதரூன்சாதலுமாகவேயுரைத்தா
யுடம்புதானுயிரென்னநீயுன்னினைபோலு
முடம்புவேறறியாவுலகாயதனைத்து. (௩௩)

யாக்கைதானெனிலெனதுடம்பென்பதிங்கென்னை
போக்குமாடைபொன்முதலியபொருளுமொன்றெனதென்
றூக்குவார்தமிலதனையானென்பவரைய
பார்க்கில்யாருளர்பகர்தியென்றல்லமன்பகா. (௩௪)

யானினைந்தனனேடினனென்றியம்புதலாற்
றானெனப்படுகின்றதேதெனக்கதுதன்னை
நீநிகழ்த்துகவென்றுகோரக்கனின்றியம்ப
ஞானநற்குருபரனிதுநவின்றனனயந்து. (௩௫)

நானினைந்தனனெனல்கரணத்தினாநண்ணு
மானதன்மையாலுடல்பொறிகரணங்களனைத்து
நானெனும்படிவரும்வாததான்பலவதனு
னீநவின்ற ‡ தத்தியாசமென்றறிகெனநிகழ்த்த. (௩௬)

* குளிகை - இரசமணி. ‡ அத்தியாசம் - கற்பனை.

ஒழியுமென்னுயிரெனுமிடத்தவ்வுயிரொழிய
மொழியவேறுமோருயிருளதோவிதைமொழிநீ
பழியினல்லருட்குன்றமேயென்றவன்பகரச்
செழியமென்மலர்ப்பதத்தெனையாள்பவன்செப்பும். (௩௭)

உயிரெனும்பெயரியங்கு * காற்கியற்பெயருரைப்பி
னயலுறுந்தனக்கப்பெயராகுமோபோமென்
றியலுணர்ந்தவரியம்புவரென்றெமக்கிறைவன்
மயலறும்படியுணர்த்திஃதுரைத்தனன்மன்னே. (௩௮)

தன்னைச்சச்சிதானந்தமென்றருமறைசாற்ற
மின்னிற்கெட்டிடுந்தசைநிணமென்புதோன்மெய்ந்த
வின்னற்பொய்க்குடிலாகியவுடம்பினையானென்
றுன்னிக்கெட்டனையென்கொனீயென்றினுமியம்பும். (௩௯)

வெருவுறப்படும்பிறவியையொழித்துமெய்வீடு
மருவுதற்குளம்வைத்தவனிம்மலவடிவைத்
தெருவினிற்புனிதம்படாவொன்றனைத்தீண்டி
யருவருப்பவன்போலருவருத்தனையகற்றும். (௪0)

மருந்துகொண்டுநோய்தீர்ப்பவர்போற்சிவமருவி
யிருந்தவிவ்வுடம்பினைப்பெரியவர்விடவெண்ண
மருந்துகொண்டுநோயோடுறமதிப்பவன்போல
விருந்தவிவ்வுடம்போடுறவெண்ணினையென்னே. (௪௧)

பிறந்தவாகமொன்றிறந்திடாப்பெருமையுமுடைத்தோ
வெறிந்தவான்சிலைவீழ்ந்திடாதிருப்பதிங்கில்லை
செறிந்தகாரியமென்பதென்றாயினுஞ்சிதையு
மிறந்திடாதுகாரணமெனப்படுமதேயென்றும். (௪௨)

† மருந்தினாலுடனித்தமாமென்றுநீவகுத்த
திருந்துவாழுநாட்பன்மைகொண்டன்றிவேறில்லை
பொருந்தினீயுடலழிந்திடாதென்பதுபொருந்தா
தருந்தவாவினிவீடுவேண்டென்றனையயன். (௪௩)

ஏதுசொல்லினுமென்னுடலழிவுறாதென்றும்
வாதுசெய்வதென்காட்சியாலுணர்த்துவன்வலியின்
றோதினாதனதருளினாலென்றுகோரக்கன்
றீதிலாவருள்வாரியோடுரைத்திதுசெய்யும். (௪௪)

* கால் - பிராணவாயு. † மருந்து - காயசித்திக்குரிய மருந்து.

இன்னியங்களின் முழங்குவெள்ளநவி * வெற்பெறிந்த
மன்னவன் படையன்னதோரொளிரயில்வாய்வா
டன்னையெம்பிரான் கைக்கொடுத்தனையமென்றன்னை
நின்னரும்புயவலியினுலெறிகெனநிகழ்த்தி. (சரு)

அத்தவீச்சிறகன்னதோர்தோலறுமேனுஞ்
சித்தனுனலேனென்றுமுன்னின்றனன்செருக்கி
னித்தன்யானிவன்கருதியதேசெய்துநெஞ்சின்
வைத்தமாதருக்கொழிப்பலென்றருளுளம்வலித்தான். (சசு)

வாங்குவாளினைமின்னெனவிதிர்த்தருண்மாரி
யோங்கிவானுருமேறெனவதிர்த்தவனுடம்பிற்
றூங்குமால்வரைமீதெறிந்தானெனத்தாக்க
வாங்கொரோதைகிண்ணென்றுமேலெழுந்ததையன்றே. (சஎ)

திருப்பருப்பதநடுங்கியதவ்விறற்சீற்றத்
தாக்கனூற்றிதுதனையுமின்றெடுத்தனனுமென்
றுரைப்பதற்கரிதாகியவச்சமுற்றோடிப்
பொருப்பிறைக்கொருமகளான்புயங்கள்புல்லினளால். (சஅ)

விஞ்சைமாதர்தம்யாழொலிகேட்டமாவேட
ரஞ்சிலோதியர் ‡ பதலைகேட்டயாசுணம்போ
னெஞ்சுமாழ்கினாபுள்ளினமெழுந்தகானிமிர்த்துத்
துஞ்சுமாவெழுந்தோடினவான்றுளிதுளித்த. (சகூ)

இன்னவாறொலியெழவுடலூறின்றியிருப்ப
முன்னமேவியசெருக்கினுமும்மடங்கெய்தி
யென்னைநேர்பவரிலையெனவவனுளத்தெண்ணித்
தன்னையேநனிவியந்ததையறிந்தனன்றலைவன். (ரு௦)

ஒலியெழுந்திடவின்னணநினதுபேருடம்பு
வலியடைந்தநின்னெப்பவரிலைவளிவழங்கு
முலகிலென்றுகைகுலைத்திளநகைபுரிந்தொருகைம்
மலர்பொருந்துவாளவன்கையிற்கொடுத்துவகுத்தான். (ருக)

வாங்கும்வாளினுனின்வலியொடுநுமர்வலியுந்
தாங்கியென்னைநீயெறிந்துகாணென்றுநந்தலைவ
னுங்குநின்றனன்சித்தனுமஞ்சிலனுகி
யோங்கிவாளினுலெறிந்தனனெப்பிலானுருவை. (ருஉ)

* வெற்பெறிந்த மன்னவன் - தேவேந்திரன். குமாரக்கடவுளென்
னலுமொன்று. ‡ பதலை - இனியமொழி.

அணுமயங்கு * மின்னுழைசதிரெறிந்தவாளாக
வீணைமயங்குமெய்ப்படாதுவாள்வறிதுபோயிற்றப்
பணைமயங்குதோண்மாயைதன்படாமுலைபடாத
மணமயங்குதண்சோதிமேல்வாள்படவற்றே. (ருங)

வேறு.

வானெறிந்துகையிளைத்த கோரக்கனுந்தன்மிக மனம்வியந்து, ஞானி றைஞ்சும்பரஞ்சுடரே யிவனென்றுமெய்விதிர்ப்ப நடுநடுங்கித், தானடைந்தசெருக்கொழிந்து † தலையன்பினெறிநடப்பத் தலைப்பட்டேக்கோன், றேனடைந்தசெழுங்கமலத் திருவடியில்வீழ்ந்தெழுந்து செப்புகின்றான்.

நின்னையறியாதுமதுவுண்டவன்போன் மனஞ்செருக்கி நினைந்தபாவம், பின்னெதிர்நின்றுநிலைதுரைமறுத்துப் பித்தனெனப் பிதற்றுந் தீமை, யின்னுயிர்கொன்றுடல்கவருமறவன்போற் செய்தபிழையெல்லாமெந்தாய், மன்னியநின்பேரருளாற்றீர்த்தெனை யாட்கோடியெனமறித் துந்தாழ்ந்தான். (ருரு)

செய்தபிழைபோகவினிப் பிழைசெய்யாதுடம்புநசை தீர்த்துநின் றன், மெய்தெரியினெனைக்குரியினியனெனப் பெருங்கருணைவெள்ளங் கூற, வுய்தலிலென்பிழைபொறுத்திட் டடித்தரியவானமுதமூட்டினன் றாய், கைதரு ‡ செம்மணியனையாயான்செய்வ தேதுளதுகைம்மாறென் று. (ருசு)

முற்றுமருள்செய்து யானறியவேண்டுபொருண்மொழிதியென்று
பற்றுடலநசைதீர்ந்துகோரக்கனிற்பவவன்பருவங்கண்டு
கற்றறியுமறிவினுக்கரியபரஞ்சோதிகருணைகொள்ளப்
பெற்றதிருவுளமகிழ்வுற்றன்பொடுகேண்மதியென்றுப்பேசலுற்றான்.

இருந்தபடிகுகேசனைநீ யறிவையெனினிப்பிறவி யெனுநோய்தீர்ந்து, பொருந்துறுவைபேரின்பமென்றபலன் கூறவவன்போற்றுமெந் தாய், பரிந்தருள்செய்குகேசனெனு மொழிப்பொருளேதுகூறப் படு வான்யாவன், றெரிந்துணரவருள்செய்வாயென்றுதொழவெம்பெருமான் செப்புகின்றான். (ருஅ)

குகையிதயமதன்கணம ரிறைவீசனென்றுபொருள் குறித்துக்கொண்மோ, நிசமுனையகுகேசமொழியுடையன்யான் றனைவேமலன்

* "இன்னுழைகதிரின் றுன்னணுப்புரைய" என்ற திருவாசகக் கருத்து ஈண்டு நோக்கத்தக்கது. † அன்பு தலையன்பு, இடையன்பு, கடையன்பு என மூத்திறப்படும். ‡ செம்மணி - மாணிக்கம்.

கூற, வகமகிழமுகமலர்ந்து சித்தனறைகுவனீயேயாகிலுன்றன், முகை யவிழ்மென்மலர்க்கரத்திற்சிவலிங்கங் கொண்டதென்கொன்மொழிதியெ ன்றான். (௫௧)

* பிறந்தபயன்பெறவுலகரெனக்கண்டு கொண்டுமனம்பிறழ்தலின் றிச், சிறந்தசிவலிங்கமலர்க்கரங்கொண்டு பூசனையாஞ்செய்யவேண்டி, நிறைந்தவெனதுருவாகுமிக்குறிசைக் கொண்டனன்யானிங்காதென்ற, மறிந்துதெளிகுதிமனமென்றருள்செய்தெங் குருதேவனறையலுற்றான்.

போதருகியகுரவனென்ஞான்றுநற்கருமம்புரிகவென்று
வேதமுதலாகியநூன்முழுதுமொருங் † கொருவந்தம்விதித்தலாலே
‡ சாதகனாகியபருவமாணாக்கன்பாசவலிதனிக்கவல்லான்
மேதினிமேலுடலொடுநற்செயல்விடுவதன்றியிடைவிடலாகாதால். ()

என்றுதனதியலுணர்த்தியுடம்பு நானென்றிருந்தவியல்புபோல, நின்ற வெனையுணர்ந்துநீ $ சோகம்பா வனைகொண்டுநிற்பையாயிற், பொன்ற லுறவிடங்கதுழன்றனை நினைப்பப்போதல்போற் போமவிச்சை, நன்றறி தியெனவறிவித்தனனெங்கோன் கோரக்கனுதன்றனை. (௫௨)

ஞானகுருபரனருளாற்றனக்குரைத்த மொழிப்பொருளைநன்றறிந்திட்
டூனைவடிவென்பதுவிட்டுண்மையலா வனைத்தையுநீத்துண்மைகண்டு
தானதனையடைந்துதானதுவென்னு மருளகன்றுதானேயாகி
வானவருமறிவரியபெரும்புகழ்கோரக் கனவண்மன்னினனால். (௫௩)

பத்தொன்பதாவது,

கோரக்கர் கதி

முற்றிற்று.

கதி–௧௧–க்கு திருவிருத்தங்கள்–௯௪௭.

---

* பிறந்தபயன் பெறுதலாவது - அத்துவிதமுத்தியை யடைதல். † ஒருவந்தம் - தனித்திருத்தல். ‡ சாதகன் - மாணாக்கருளொருவன். மாணாக்கர் சமயி, புத்திரகன், சாதகன் என்பார். "சமயியெனப்புத்திர கன் சாதகனுமென்ன வடைவாரொருமூவரடைவால்" என்றது சைவ சமயநெறி $ சோகம், சோ - அவனே. அகம் - நாம் என்னும் பாவனை. சிவமே தான் என்னும் அத்துவிதபாவனை அது "ஏகனாகி யிறை டணிற்க * * * மாயையொடு வல்வினையின்றே" என்னுஞ் சிவஞான போத சூத்திரத்தானறிக.

சிவமயம்.

இருபதாவது,

முனிவரர்கதி.

வேறு.

பனிவரைமகளொடு பவளவார்சடைத்
தனிவரையமர்திருச் சயிலலிங்கமே
துனிவரையல்லமன் சுருதிமெய்ப்பொருண்
முனிவரையுணர்த்திய முறைமைகூறுவாம். (௧)

அருந்தவமுயன்றகோ ரக்கற்கம்முறை
விரிந்தறிவுருவமா மெய்ம்மைத்தன்மையைப்
பரிந்தருளமலனப் பாலு * முத்தரம்
பொருந்துநர்தமக்கருள் புரியப்போயினான். (௨)

நல்லனதீயன நாடுறுதுகொள்
வல்லழலெனவருண் மழையெனப்படு
மல்லமனெதிர்ந்தவ ரறமுளாற
மில்லவரெனாதறி வியற்றினனரோ. (௩)

யாவருந்தனதருட் கேற்றுளாரெனப்
பாவவன் † றளையறப் பரிந்துநன்னெறி
மேவவந்தருள்புரி விமலனாயிடை
மாவழங்குறுமொரு வனத்திற்போயினான். (௪)

அக்கொடுவனத்தெதி ரன்பென்கின்றதுட்
புக்கறிகிலாவொரு ‡ புளினன்கூன்புறக்
$ கொக்கெனநாடொறுங் கொலைகுறித்தவன்
கைக்கொடுமரமொடு கடிதுதோன்றினான். (௫)

அன்பனைக்கண்ணிடைந் தப்பும்வேடனுக்
கின்பமீகுதல்புகழ்க் கேற்றதன்றுநான்

---

* உத்தரம் - வடதிசை. † தளை - பாசம். ‡ புளினன் - வேடன்.
$ "கொக்கொக்ககூம்பும்பருவத்து" என்ற திருக்குறணோக்கிக்கொள்க.

வன்பனைத்திரியுமிம் மறவற்காப்பலென்
றென்பொலாநெறிமன மிரங்கிற்றென்றனன். (௬)

நல்லறிவவனுள நடுதற்கொப்பிலா
வல்லமன்வினையற வருட்கண்வைத்தனன்
கொல்லையின்விதையிடைக் கொழுப்புக்கா * முளரி
புல்லெரிவுறவழற் போகட்டென்னவே. (௭)

மேவுதீவினையெலாம் விளிந்துதூயனாய்ப்
பாவியேனும்வகை பகர்தியென்றனன்
மாவலால்வழங்குறு வனத்தில்வேட்டுவன்
யாவர்தாமிறையரு ளெய்தினுய்ந்திடார். (௮)

அறிவெனும்வேலினா லைம்புலன்களா
மறியினமருளெனும் வலையைத்தப்புறு
தெறிகுவையெனினுனக் கில்லைதுன்பெனா
நெறியினைவழுவற நிமலன்கூறினான். (௯)

† அறிவொடுமனஞ்சிலை யம்பதாகநான்
குறியெனவெய்வையேற் குமரநின்றனைப்
பொறிமதிலிலங்கைமுன் புரந்துளான்றலை
பறிபடவெய்தவன் பணியுமென்றுமே. (௧௦)

இப்பரிசெறுழ்வலி யெயினனுய்வகை
செப்பிநல்லறிவையருள் செய்திருத்தியே
யப்புறமருளுடை யமலன்போம்பொழு
தொப்பறுதவவன மொன்றுதோன்றிற்றே. (௧௧)

‡ கோடமைகரிகளுங் கொடுமடங்களும்
பாடமைபகைதவிர் பரிசினானதற்
காடரவொடுமதி யமர்பிரான்சடைக்
காடலதுவமையாங் கண்டதில்லையே. (௧௨)

§ பெயர்க்குறுகால்கள்கை யாகப்பெற்றவு
முயிர்க்குறுநாசிகை யாகவுள்ளவு
மயக்கறுதீயினை வளர்த்துவான்புனல்
பயக்குறுமுனிவார் பணிகள்செய்யுமால். (௧௩)

* முளிபுல் - உலர்ந்தபுல். † அறிவு-சிலையாக, மனம் அம்பதாக எனக்கொள்ளவைத்தலால் உருவக நிரனிறை யலங்காரம். ‡ கோடு அடை-கொம்புகள் பொருந்திய § இச்செய்யுளுக்கு யானைகள் சிங்கங்கள் என்பன எழுவாயாக வருவிக்க.

மறைபலவோதுநர் மகம்வளர்க்குநர்
கறைமிடறுடையநங் கடவுட்பூசனை
முறைவழிபுரிகுநர் மூச்சவித்தொரு
தறியெனவசைவற விருக்குந்தன்மையார். (கச)

வேறு.

ஆயிருக்கு மருந்தவர்தங்கள்பாற்
போயிவர்க்குறு போதனையாற்பவ
நோயகற்றுவ னென்றுலுவன்றனன்
ருயெனக்கொரு தாயெனுமல்லமன். (கரு)

நோற்றுநோன்புட ஞெந்துவருந்துவீ
* ராற்றுநீர்மக மாதிவினையினுன்
மாற்றுமாயை மலஞ்செறுவிற்படு
சேற்றினுற்கழுஞ் சேறுநிகர்க்குமால். (கசு)

ஞானங்கொண்டு நணுகுஞ் † சிவபத
மூனங்கொண்ட கருமந்துறுவது
வானங்கொண்டு வளர்த்தல்புகையாநு
மானங்கொண்டு வளர்த்தலையொக்குமால். (கஎ)

குடுமியங்கிரி பொப்பக்குவித்தபுற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படா
தடுபுலன்க ளறிவெனுமங்கியிற்
சுடுதல்கொண்டு பிறவிசுடப்படும். (கஅ)

போதமாகும் புனிதத்தழலினுட்
பேதபாவனைப் போவிபெய்வனே
லாதிசோவுடை மாசியவனெனா
வேதம்யாவும் விளங்கவிளம்புமே. (ககூ)

மறையினுள்ள கருமமனவினை
வறியர்கொள்ளுதல் போலமதியறுஞ்
சிறியர்கொள்வர் தெனி ‡ தத்துவமசி
யறிஞர்கொள்வர் தனிகொளுஞ்செல்வர்போல். (உ0)

---

* சிவஞான மொன்றுனன்றி மாயாமலம் நீங்காதென்றது. † சிவபதம் - சிவனுடைய திருவடிப்பேருகிய சாயுச்சிய முத்தி. ‡ தத் - அது போல, துவம் - நீ, அசி - ஆனுய். ஈண்டு இவர் என்னும் உவமவுருபு கெட்டு நின்றது.

என்றுகூற விருந்தவரன்பொடு
நின்றுஞான நெடுந்தகைதாண்மிசை
யின்றுநீவா வெத்தவஞ்செய்தன
* மன்றையாமென வாழ்த்திவணங்கினார். (உக)

† மாயைதோன்றிய ஞான்றுமனத்தெழு
மூயமோக முடிந்திடச்செம்மலர்
வாயினாற்றுரு வாசன்சொலப்படுந்
தூயனாமிவ னென்று துதித்தனர். (உஉ)

இன்னவாறிங் கிருந்தவரின்புற
மன்னுஞான ‡ மறைமொழிகூறியே
தன்னைமேவுந் தலைமைபுரிந்தன
னன்னைபோலுநம் மல்லமதேவனே. (உங)

இருபதாவது,

முனிவரர்கதி.

முற்றிற்று.

கதி-உ௦-க்கு திருவிருத்தங்கள்-கஎ௦.

---

* "மன்றவென்கிளவி தேற்றஞ்செய்யும்" என்னும் விதிப்படி மன்ற என்னும் உரிச்சொல் ஈண்டுத் தேற்றப் பொருட்டாதலறிக. † மாயா என்னும் பதம் மாயை எனத் திரிந்து நின்றது. மாதியாதிதி-மாயா. மா - தோற்றம். யா - இலயம். உலகம் எதனிடத்தினின் றுந் தோன்றி இலயிக்கிறதோ அது மாயை. இதனைச் சிலர் பிரமமாக வைத்து வாதித்தலால் மாயாவாதி யெனப்பட்டார். ‡ மறைமொழி-மந்திரச்சொல் அது "நிறைமொழிமாந்த ராணையிற்கிளந்த-மறைமொழி தானே மந்திரமென்ப" என்ற தொல்காப்பியவிதியாற் போதரும்.

சிவமயம்.

இருபத்தோராவது,

சூனியசிங்காதன கதி.

வேறு.

அல்லமனையறிதற்கோரறிகருவியாகவுனிச்
சொல்லரிய * வெழுநிலைப்பொற்சூனியசிங்காதனமொன்
றில்லையெனவில்லையெனு மெங்கள்குருவசவேசன்
மல்லலுறவினிதாற்றி வைகுநமைவகுத்துரைப்பாம்.

ஒடுக்குமனம்வீட்டுநெறிக்கொருதுணையாகும்புறத்து
நடக்குமனநிரயவழிநடப்பதற்குத்துணையாமென்
றிடக்கர்மனமடக்கும்வகையெம்பிரானியம்பியவா
றடக்கமனமுறுநெறியினருணந்திதலைப்பட்டான். (க)

நில்லாதுபோமனத்தைக்கால்பிடித்துநிறுத்தியே
வில்லாரு † மதியமுதம்விருந்திட்டுநட்புறீஇப்
பொல்லாதபுலனுகரப்புறத்துநிலைதடுமாறிச்
செல்லாமலுடன்கொண்டுசித்திரமொத்திருந்தனனால். (உ)

நின்றமனங்கொண்டுதானித்தமார்த்தனையுணர்த்த
வென்றவருஞானகுருவெனவெழுந்துவளாகாத
வொன்றுமொழிவதிற்பவுவப்பதுவிற்பொருள்வே
றின்றியருணந்திபிரானெங்கைதவரவினைநோக்கி. (ங)

எவ்வுருவினெடுவருமோவெம்பிரான்றெளியகிலன்
செவ்வியவோர்தவிசமைத்துச்சேர்ந்ததன்மேலிருப்பவனை
யவ்வியமிலல்லமனென்றறிவன்யானென்றருணந்
திவ்வுலகமுளம்வியப்பவிதுசெய்தானருணந்தி. (ச)

---

* எழுநிலையாவது - சுபேச்சை முதலியன. சத்ததாதுவெனவும் ஆறுதாரங்களோடு துவாதசாந்தம் என்னுங்கூடிய வேழாதாரங்களெனவுங் கூறலுமொன்று. † இங்கு மதி என்றது ஆக்கினையென்னும் ஆறுதாரத்தருகு விளங்கும் சிதாகாச சந்திரமண்டலத்தை. "விண்ணிலவு மதி யமுத மொழியாது பொழியவே வேண்டுவேன்" என்றார் பெரியோரும்.

வேறு.

ஆதியாதாரமாதி யடுக்கெனப்பன்னிறத்த
சோதி * யேழ்நிலைகளோங்கச் சூனியபீடமொன்று
போதிஞானுளம்வியப்பப் பொன்மணிபளிங்குகொண்டு
சாதிநான்மறைகள்போற்றுஞ் சைவநாயகன்செய்வித்தான். (சு)

காரணவுபாதியேழ்மேற் கண்டிடுஞானிபோலச்
சீரணிநுதலின்மீது சென்றுகாண்யோகிபோலப்
பூரணஞானநந்தப் போதகனிருப்புக்காண்பா
னோரணிநிலைகளேழ்மே னிகழ்வெளித்தவிசமைத்தான். (எ)

களங்கமின்மதியம்போலக் கண்டவர்மனமலர்த்தும்
பளிங்குசெய்நிலையுள்வந்து பார்ப்பவர்மெய்ந்நிழற்போய்
விளங்குதறன்மேற்றோன்ற வெந்தெரியசும்பொனாற்செய்
துளங்கொளிநிலையைச்சென்னி சுமத்தல்போற்செய்தவொக்கும். (அ)

திருந்தியபளிங்குகொண்டு செய்தவந்நிலையின்வாய்தல்
பொருந்துதறெரிகிலாராய்ப் புகுந்துகாண்மனிதரெல்லாங்
கரங்கொடுதடவிக்கண்டு கண்டெரியார்கள்போல
வருந்தியமனமகிழ்ந்து வசவனைவியப்பான்றே. (கூ)

நினைவினாலொருவன்செய்த நெஞ்சுளாலயமேயன்றி
வினையினாலுலகர்செய்து விளக்கியபணிகடம்மு
ளினையதோடுவமையாத வில்லையென்றும்பரெல்லாந்
தனையலாதிகரிலாத தவிசினைவியந்துநின்றார். (கo)

அம்பராசனமியன்ற வதிசயங்கேளாமுக்கட்
டம்பிரானடியராகத் தரையுளாரெல்லாஞ்சென்று
செம்பொனாலியன்றவந்தச் சீர்கெழுபீடநோக்கி
யெம்பிரான்வசவதேவ னிணையடிதொழுதிருந்தார். (கக)

கரையிதுகல்விக்கென்னக் கற்றவர்பலருமேத்தத்
தரைமிசையமைத்திருந்த சாரதாபீடமேபோ

---

* காரணவுபாதி யேழாவன - ஈசன், முற்றறிவான், வியாபி, எவைக்குமேது, மாகாசகன் நிருபாதி, பாவனை என்பன. ஆலயம்- சரீரப்பிரஸ்தார ஆலயம், இருதயப்பிரஸ்தார ஆலயம் என்றும், அவை யண்டபிண்டம் என்றும் இவ்விருவகைப்படலால் "நெஞ்சளாலயம்" என்றார். அண்டையது பிண்டத்தது என்க.

லுரைமனமிறந்ததாமிவ் வொருதனிஞானபீட
மருடருகுருகுகேச னன்றியேறிடுதற்காமோ. (கஉ)

* இப்பெரும்பீடமேறி யிருந்திடவல்லோனென்று
வைப்பெனும்படிமறைந்தெம் மனத்திருப்பதற் கவல்லா
வப்பெருங்கருணைக்குன்ற மாகுமல்லமனேயென்று
செப்புறுபரிசிலானுய்ச் சிந்தைசெய்திருந்தானந்நாள். (கங)

கரைபொருகங்கையாற்றிற் கண்ணிவைத்தரசவன்னம்
வருதலைநோக்கிநிற்கும் வாறுபோலிருள்விழுங்கிப்
பெருகொளிவிரிக்கு † ஞான பீடமொன்றமையவாக்கிக்
குருபான்வரவுநோக்கிக் கொண்டிருந்தனனெங்கோமான். (கச)

‡ ஏட்டினைப்புதுநீராற்றி லெதிர்கிழித்தேறவிட்டோன்
பாட்டுடைத்தலைவனன்பர் பலருநம்வசவன்றன்னை
நாட்டமுற்றடையுமாசா னமக்குமாமென்றிருந்தார்
வீட்டினுக்கேற்றுஞ்சோதி விருந்திற்றமுதவுற்றதோ. (கரு)

இருபத்தோறாவது,

சூனியசிங்காதனகதி

முற்றிற்று.

கதி-உக-க்கு திருவிருத்தங்கள் - கூஅரு.

---

* இப்பீடத்தினிலக்கணமெல்லாம் வெளிப்படையாவுணரும்பொ ட்டேஆலயங்களிற்றாபிக்கப்படுமென்க. சூனியமென்பது உள்ளதும் இல்லதும் உளதிலதும் எனப்படாது கடந்தவெறும்பாழென்பர் திராவிட மாபாடிய கருத்தாகுஞ் சிவஞான யோகிகள். † இருதயபங்கயாசனம் எனவுங் கூறுப. ‡ அத்துவித சித்தாந்தமாகிய சைவத்திருக்குரவர் நால்வருள் திருஞான சம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் ஏட்டினை யெதிரேறவிட்டார்.

சிவமயம்.

இருபத்திரண்டாவது,

சூனியசிங்காதனத்திலிருந்தகதி.

வேறு.

பள்ளம்புகுபுனல்போனெறிபடருஞ்சிவனடியா
ருள்ளம்புகுமருணந்தியிவ்வுலகோரறியாமற்
கள்ளங்கொளுமனமோடுசெய்வினைமேலொருகருணை
வெள்ளங்கடிதேறுஞ்செயல்விருப்பாலெடுத்துரைப்பாம். (௧)

சிரனாடுறுகயலாடல்செய்செய்ந்நாடுடையுழவ
ரனாடுறுமொருகாவிரியறனாடுறுமுறைபோற்
பரனாடுறுமடியார்வினைபரியத்திரிகுரவன்
வானாடுறுமுருகும்பரவசவன்புறவசவன். (௨)

பொன்னானமைகதிர் * வீசணைபுரிந்தீராறுபருவம்
பின்னாயினயான்செய்தொழில்பிள்ளைத்தொழிலாயிற்
றெந்நாள்வருமெனையாளுடையெம்மானறியேனென்
றன்னாவருதுயரோடுளமுளைந்தான்வினைகளைந்தான். (௩)

இவ்வாறமர்நாளோர்பகலெலமையாளுடைவசவன்
செவ்வாறுசென்மனத்தல்லமதேவன்வரனோன்றிற்
றவ்வாறதுநிகழ்வுற்றவனார்வந்தனையொருநா
ளெவ்வாறுரைசெய்வன்பணியிறையுஞ்சொலவரிதால். (௪)

வலமாடினவிழிதோளருள்வசவற்கதிதூரஞ்
செலுமாடவன்வருநாள்விழியிடமாடியசெயல்வாய்
குலமாதுளமெனவேமகிழ்கொண்டன்புநிறைந்து
மலமாயைகடுரக்குஞ்சென்னவசவற்கிதுபுகல்வான். (௫)

வேறு.

நற்குறிபலவுமிற்றை நாணிகழ்கின்றவென்பால்
† வற்கலைமுனிவர்போற்றும் வசவவந்நிகழ்ச்சியானும்
பிற்பெறுபயன்யாதென்று பெருந்தகைவினவநின்ற
சிற்பரமுணர்ந்தசென்ன வசவதேசிகனுரைப்பான். (௬)

* வீசசுணை - எறிக்கின்ற சிங்காதனம். † வற்கலை - மரவுரி.

ஜயவிந்நிமித்தந்தன்னா லல்லமற்காண்டையின்று
மெய்யுரையிதுகாணென்னா விடுத்தனன் மருகனெங்கள்
கையுறுமமுதனன்னான் கருதியபடிவிண்ணப்பஞ்
செய்யவு மகிழ்வுபூத்துச் செயல்செய்வார்க்குரைக்கலுற்றான். (௭)

உடம்பெனும்வனத்தினின்ற வுயிரெனுங்கன்னிதன்னைத்
தொடர்ந்திசைமணத்தாற்சேர்ந்த துணைவனல்லமனின்றெய்து
மடைந்தருள்கல்யாணத்தை யணிமினென்றெந்தைகூற
நடந்தனர்நன்றென்றன்னார் நகரியோர்க்குணர்த்தினாரால். (௮)

அலர்கதிர்ஞாயிறாரு மணிநெடுந்தேர்க்கொடிஞ்சி
விலகுறவதிற்றாக்காமன் மேலளவொருசாணிற்பப்
பலர்புகழ்மணிமாடத்துப் பறக்குமொண்கிளியொழுங்கி
லிலைசெருகியபசும்பூந் தோரணமிசையவார்த்தார். (௯)

போதகக்குருநம்முருட் புகக்கொடிகட்டனன்றென்
றாதரவொடுமசைத்தா ரவிர்கொடிமாடத்தும்பர்
சோதிதன்னிரதமென்றந் * சுழன்மெனவருதல்போல
வீதியுளாடியோடு விளங்குறுநிலைத்தேர்செய்தார். (௧௦)

குங்குமநறியசந்தங் குழைத்ததண்பனிநீர்சிந்திப்
பொங்கெழின்மறுகனைத்தும் புதைசெழுஞ்சேறுசெய்தார்
மங்கலமனைமுன்பந்தர் மணப்பந்தருண்மையாகக்
கொங்கவிழிதழ்நறும்பூங் கோதைகட்டினாரால். (௧௧)

வயலிடஞ்சேர்ந்துநின்ற வாழையுங்கரும்பும்பாளை
யுயரிளங்கமுகுமொன்றோ டொன்றுதின் ‡ றுசாவித்தாவிமல்
லியாருந்தொடைதோள்கண்ட மெனுமுறப்பழுநிரக்குஞ்
செயலில்வந்தடைத்தவென்னச் செழுங்கடைத்தலைபுனைந்தார். (௧௨)

இலையினாற்பொலிந்தவாழை தொடையினாலெய்துபேறு
முலையினாற்பெறுவமென்று முன்னிவந்திருத்தல்போலக்
கலையினாற்சிறந்தவல்குற் கயற்கணார்நிறைகுடங்கள்
விலையினாற்சிறந்தசெம்பொன் வேதிகைமீதுவைத்தார். (௧௩)

மனத்திருளகற்றுநின்ற மணிச்சுடர்வரவுபார்ப்ப
நினைத்துவந்திருத்தல்போல நெடுமணிக்கதவுவாய்தன்

---

* சுழலும் என்னும் சொல்முற்றாகலின் உகரங்கெட்டு, சுழல்ம் என்று நின்று, லகரம் ணகரமாகத்திரிந்து சுழன் ம் என முடிந்தது. ‡ உசாவி-வினவி. இச்செய்யுள் நிரனிறையணி.

முனைத்திருவிளக்குவைத்தார் முகிழ்முலைக்கநெடுங்கட்
டனிற்சிலைநுதற்பூங்கோதைச் சரிகுழற்றளிர்க்கைநல்லார். (௧௪)

அல்லமகுரவன்றன்னை யருணந்தியோடுகாணச்
செல்லுவமென்றுசெம்பொற் சீர்கெழுவிமானத்தோடு
மொல்லையினிலத்திழிந்த வும்பர்வாழ்மகளிர்போல
வில்லெனுமருங்குன்மாத ரிருந்தனர்நிலைத்தேமாறி. (௧௫)

திருநகரிதனையின்று திருந்தவேறலங்கரிப்ப
னெருநலுள்ளனகழித்து நீத்தவையமரர்கோமா
னொருநகாலங்கரித்தற் குரியனவென்னினந்தி
பெருநகாணியின்மிக்க பெருமையரார்கூறவல்லார். (௧௬)

இன்னணமலங்கரித்த வெழின்மணிமறுகினூடு
மன்னவர்மன்னனுய்ய மந்திரிக்கிழமைபூண்டோன்
றன்னொருகுரவன்றன்னைத் தானெதிர்கொள்ளவேண்டிப்
பொன்னவிர்கோயினின்றும் புறப்படாப்போதலுற்றான். (௧௭)

பதியுமப்பதியாற்காணும் பசுவுமப்பசுவின்ஞானம்
பொதியு * மைம்பாசந்தானும் பொருளெனவழக்கிற்கூறும்
விதியுமப்பாசம்மெய்யாய் வேறறும்வீடுமோதி
மதிமயக்கறுத்தசென்ன வசவனுமருங்குசென்றான். (௧௮)

எம்மடிமாசுமுக்க ணிறையவனடிமைபூண்டோர்
தம்மடிமாசுநீக்குந் தன்றொழினெறிவழாத
செம்மடிவாலமாச்ச தேவனுமன்புதாயின்
மும்மடியாகுநந்தி முதல்வனோடருகுசென்றான். (௧௯)

சங்கரன்சடையிற்பாம்புந் தவழ்ந்தெதிர்கிடந்தபிள்ளைத்
திங்களுஞ்செய்தவொப்பச் செங்கைமானவசமாகக்
கங்கையுந்திரையடங்கக் கானமுன்பாடியீச
னிங்காரன்றனதுபாங்கர் கின்னரப்பிரமன்சென்றான். (௨௦)

தண்டினர்கரகக்கையர் சடையருத்திராளனத்தர்
‡ புண்டரநுதலர்கற்றோய் பூந்துகிலுடையர்நீல
கண்டனையகம்புறத்துங் கண்டவர்வினையினீங்கித்
தொண்டுறுநெறியினின்றோர் சூழ்ந்தனரெ[illegible]ணிலாரே. (௨௧)

---

* ஐம்பாசமாவன - ஆணவம், கன்மம், மாயை, வைந்தவம், திரோதாயி. தமம், மாயை, மோகம், அவித்தை, பொய்யுருவி என்பன பொருந்தா. ‡ புண்டரம் - விபூதியால் அணியும் மூன்று குறி.

தோள்வலந்துடித்ததின்று சுடரிலைவேற்புணொன்ற
கோள்வலங்கொள்ளுஞ்செம்பொற் குன்றெனுமார்பிற்காண்பேம்
வேள்வலங்கொண்டநெற்றி விழியிறையருளாலென்னும்
வாள்வலங்கொண்டசேனை மறவர்வாரிதிபோற்சூழ்ந்தார். (உஉ)

எங்கள்வாழ்வனையநந்தி யெழுந்தருண்மருகினோடு
மங்குல்வானிரவிப்புத்தேண் மணிநெடுந்தேர்ப்பைங்கிள்ளை
தங்கள்காற்றூட்குடைந்து தரிப்பரிதாகியோட
வங்கண்மாஞாலமெல்லா மதிர்தரநடந்தவம்மா. (உங)

* அரவொடுமண்சுமக்கு மடுகளிறெட்டோடும்போர்
பொரவொருகளிநல்யானை போதுமென்றெண்ணிலாத
விரவொடுபுரைநிறத்த வீர்ங்கவுட்சிறுகட்டுங்கு
கரவலைவெண்மருப்புக் கடாக்களிறெழுந்தவன்றே. (உச)

ஆனைமேற்கொண்டும்வாவு மாடல்வெம்பரியிவர்ந்துங்
கூனல்வெய்தொடுத்துஞான்ற குச்சுடைச்சிவிகையூர்ந்துஞ்
சேனைகாவலரெண்ணில்லார் சிலைமதன்கோலமென்ன
மானவேன்மன்னர்மன்னன் மந்திரிமருங்குசென்றார். (உரு)

நலங்கிளர்மதன்குடைக்கு நகைமணிக்காம்பிலென்ன
விலங்குறுபசும்பொற்காம்போ டெண்ணில்வெண்குடையெழுந்த
புலன்களைவென்றவீரன் போகியமறுகிலெங்கும்
விலங்கினையன்றியந்த விலங்கின்வாலாடிற்றன்றே. (உசா)

மாயைதன்றோல்வியெல்லா மாதர்க்கும்வந்தவன்றோ
நாயகன்றன்னைப்பற்றி நாம்வென்றிகொள்வமென்று
போயுறுதன்மைபோலப் புணர்முலைக்கருநெடுங்கட்
டேயுநுண்மருங்குன்மாதர் திரள்பலவெழுந்தவன்றே. (உஎ)

பரிகளின்முழக்குமிக்க பல்லியமுழக்கும்பூட்கைக்
கரிகளின்முழக்கும்வீரக் கழலொடுசெல்லும்வெங்கோ
ளரிகளின்முழக்குமாத ரணிகளின்முழக்குஞ்செங்கைச்
சரிகளின்முழக்கும்விம்மித் தடங்கடல்போன்றவன்றே. (உஅ)

ஆடுவகவரியெங்கு மசைவனசிவிறியெங்கு
மூடுவகுடைகளெங்கு முழங்குவ ‡ வியங்களெங்கும்

---

* அரவாவன - வாசுகி, அனந்தன், தக்கன், சங்கன், குளிகன், பதுமன், கார்க்கோடகன், மகாபதுமன். களிறெட்டாவன - ஐராவதம், புண்டரீகம், வாமனம், குமுதம், அஞ்சனம், புட்பதந்தம், சார்வபௌமம், சுப்பிரதீரம் என்பன. ‡ இயங்கள் - வாத்தியங்கள்.

பாடுவவிசைகளெங்கும் பாய்வனகரிகளெங்கு
மோடுவபுரவியெங்கு முயர்வன * தூளியெங்கும். (உகூ)

‡ கரிகலமசையாநின்ற கவரிகணுரைகண்மொக்குள்
விரிகுடைமதுகைவீரர் விதிர்க்கும்வாளுகண்மீன்பாயும்
பரிதிரைமுழக்கமார்க்கும் பல்லியமுழக்கமாகப்
பொருகடலெனவெழுந்து போயதுவசவன்சேனை. (ஙO)

வேறு.

இன்னவாறெழுந்திரளொடு நந்தியெம்பெருமான்
றன்னைநேர்குருபரனெதிர் சென்றவன்றுளைச்
சென்னியால்வணங்குவனெனு மோகையாற்சென்றான்
றன்னும்வானவர்தொகுதியும் வியப்பொடுதுதிப்ப. (ஙக)

அத்திறஞ்செலுஞ்செலவினை யகங்குருட்டமணர்
புத்தர்கண்டிவரென்கொலோ வறிகெதிர்போதல்
பித்தனென்றுதம்மிறைவனைச் சொல்லுமிப்பேய
ரெத்திறஞ்செயாரெனச் சிவசரணரா[illegible]கழ்ந்தார். (ஙஉ)

மன்னன்விச்சலன்பாலடைந் தருகரெம்மன்ன
நின்னகர்க்கொருபுதுமையொன் றுற்றதுநீகே
ணன்னிமித்தமொன்றெய்திய தேகொடுநந்தி
தன்னிடத்தொருவன்வரு மென்றெதிர்சாரும். (ஙங)

தண்டநாயகன்றேள்வலந் துடித்ததுதன்னைக்
கொண்டுதான்வருங்குருபர னென்றெதிர்கோடல்
கண்டவோர்கனவிற்பெறு மடிசிலைக்கருதி
யுண்டுபோம்விருந்தினர்தமைத் தேடுதலொக்கும். (ஙச)

ஒருவன்வந்திடுமெனவெதிர் கடற்படையொருங்கு
பரவிவந்திடச்செலுமிவன் றன்னைநீபார்த்துப்
பொருவின்மந்திரக்கிழமைநல் கியவுனைப்போல்வா
ரவின்வன்றலைப்பட்டிமிசை யிலையெனவறைந்தார். (ஙரு)

அருகர்வாசகங்கேட்டலு முளம்வியந்தடிகேள்
விரகிஞன்மிகுதண்டநா யகனுமெவ்விளைவு

---

* தூளி - புழுதி. ‡ கரி மரக்கலம், கவரிகள் நுரைகள், மொக்குள் குடை, வாள் மீன், பரிதிரை, முழக்கம் பலவாத்திய முழக்கமென்னலின் இயை புருவக வலங்காரம்.

கருதினான்கொலோவறிகில முடிவுறக்காண்பம்
வருகவீரிருமின்களென் றிருந்தனன்மன்னன். (௩௬)

தண்டநாயகன்றனதுளந் தங்குறத்தானத்
தண்டநாயகன்றன்மனந் தங்கியதலைவன்
றண்டநாயகன்றனையிகழ் சமண்செருக்கழியத்
தண்டநாயகனெதிர்செல நினைந்தனன்றனித்து. (௩௭)

என்னைக்காண்குவனெவ்வகை செல்லினுமென்று
துன்னற்கோவணமொடுவிரி குஞ்சியுந்தோன்றத்
தன்னைக்காண்குநர்பித்தனென் றெள்ளவென்றனைக்குப்
பொன்னைப்போலுநல்வசவனா யகனெதிர்போனான். (௩௮)

வேறு.

மருவிநின்றவரின் மருளனேயென
விரைவிலிங் * ககலகலெனவிலக்கினா
ரொருவருங்கண் டிறையுருவுணர்ந்தில
ருருவுகண்டெள்ளுந ருணரவல்லரோ. (௩௯)

அல்லமனாயிடை யாடலுன்னியே
† பல்லெழுவாயுடைப் பாலனாகுவன்
கொல்லிளவேறெனக் குமாரனாகுவன்
வில்லெனவுடல்வளை விருத்தனாகுவன். (௪௦)

விஞ்சையர்மகிழ்வுற வீணையொன்றுகைக்
கஞ்சமென்மலர்கொடு கானம்பாடுவ
னஞ்சனவிழிமணி யரிச்சிலம்படி
வஞ்சியர்மனமயல் வளரவாடுவன். (௪௧)

இந்திரனிவனென யானைமேற்கொளா
வந்தொருபுடைநரர் மருளத்தோன்றுவன்
பைந்தொடிபெயர்தரு ‡ பாணிபோலவே
பந்திமுன்முடங்குளைப் பரிநடத்துவன். (௪௨)

வானிடைக்கண்டனன் மனையிற்கண்டனன்
சேனையுட்கண்டனன் றெருவிற்கண்டனன்
யானெனக்கடிநக ரெங்குந்தோன்றுவன்
ஞானநற்கண்ணினாற் காணுநம்பனே. (௪௩)

---

* அகல் அகல் என்னும் அடுக்கு வெகுளிப்பொருட்டு. † பல்லெழு - தந்தம் அரும்பும். ‡ பாணி - காலம். பந்தி - குதிரைச்சேனை அடங்குமிடம். இலாயம் என இக்காலவழக்கு.

ஆடுநர்தம்முட னாடுநல்லிசை
பாடுநர்தம்முடன் பாடுமென்மலர்
சூடுநர்தம்முடன் சூடும்வாள்விதிர்த்
தோடுநர்தம்முட னோடுமெல்லமன். (சச)

பொருவிலாவளநகர் பொருந்துமானுடர்
வரைவிலாவாடலிவ் வகைசெய்கிற்பவ
ரொருவரோபலர்கொலோ வுணர்கிலோமென
வெருவினாரல்லமன் விநோதநோக்கியே. (சரு)

மண்ணிடைமறைவுறு நிதியவைப்பினைக்
கண்ணிடுமஞ்சனக் காரன்காண்கைபோ
னண்ணிடுமுணர்வுடை நந்தியெம்பிரா
னண்ணலையறிந்தன னையமின்றியே. (சசு)

உடம்பெலாமுள்ளமா யுருகிக்கண்கணீ
ரடங்குறுதொழுகமெய் விதிர்ப்பவன்பினாற்
றொடர்ந்தெலாவுயிரையுந் தொண்டுகொண்டரு
ணெடுந்தகாயருளென நிலத்திறைஞ்சினான். (சஎ)

தண்டநாயகனிலந் தண்டிற்றாழ்ந்தெழத்
தொண்டராயவனொடு துன்னினாரெலாங்
கண்டுநீர்விழியுகக் கசிந்தவன்பினா
லண்டநாயகன்றிரு வடியிறைஞ்சினார். (சஅ)

நந்திதனன்பையு நந்திபால்வரு
மெந்தைதன்னருளையு மென்சொல்வாமெனச்
சிந்தினர்மலர்மழை தேவர்யாவருந்
துந்துபியதிர்த்தனர் தொண்டரார்ப்பவே. (சகூ)

மயலிலாநங்குரு வசவன்வாழ்தரு
மியலினாலல்லம னெண்ணிவந்தருள்
செயலினாலடியவர் திரள்களித்தலாற்
கயிலையேவளங்கெழு கல்வியாணமே. (ருO)

தெரியநற்றண்டநா யகன்றன்செய்கையும்
பெரியவக்குருபரன் பெருமைதன்னையுங்
கரியமெய்ச்சமணர்தாங் கண்டுமன்பில
ரரியவற்றரிதழுக் காறுவெல்வதே. (ருக)

தந்திரமுடிவெனுஞ் சைவத்தேசிகன்
வந்தெதிர்தனதுதாள் வணங்கினாரொடு

செந்திருமகளுலாந் தெருவுட்போகியே
நந்திதன் * மந்திரநணுகினனரோ. (௫௨)

தேவருமுனிவருஞ் சித்தராகிய
யாவருமிதனிய லின்னதென்றுளத்
தாய்வருநிலையுடை யம்பராதன
மூவருமடிதொழு முதல்வனேக்கினன். (௫௩)

அசைவறுமறிவுரு வாகுமல்லமன்
றிசையுறுமணியணைச் சென்னிமீமிசை
வசையறுவழிநடை வசவதேசிக
னிசையமருலகிடை யேறவேறினன். (௫௪)

கூறருமொளியுடைக் † குதிரைத்தேரினன்
வேறெருநமணிமய வெற்பிவர்ந்தெனத்
தேறருமணைமிசை தேசிகோத்தம
னேறலுமலர்மழை யிழிந்தவென்பவே. (௫௫)

முரசொடுபல்லிய முழக்கெழுந்தன
‡ துரிசறுமடியவர் தொகுதிகைகுவித்
தரகரவெனுமொலி யண்டகூடமட்
டொருகணமொடுங்குமுன் றேடிற்றென்பவே. (௫௬)

வேறு.

§ முதனிலைமுதலாமூவிருநிலையின்மூலமாமுதலவாதார
விதழுவிழ்கமலப்பொகுட்டிறுணின் றயிலிங்கம்மாரமெனநின்று
நுதன்மிசையிலகுமிட்களப்போலநுவன்றமேவறுநிலையாகு
மதன்மிசையமலனல்லமதேவனமர்ந்தனனமரும்வியப்ப. (௫௭)

உடம்பொடுபொறிநாற் கரணமற்றயிரென் றுரைத்திடப் படுமுபாதிகளைக், கடந்துளநிலையிற் சோதியாயிலங்கக் கண்டிடுதுரியனைப் போல, நெடுந்தவிசமைய வமைத்தசெம்மணிப்பொன்னிலைகளோரேழையுங்கடவா, விடந்தனிவிசும்பென் றல்லமனிருப்ப விருக்தவர்யாவருங் கண்டார். (௫௮)

---

* மந்திரம் - ஆகமம். தன்னை யடைந்தாரைக் காப்பது எனவும் தத்துவங்களையும் மந்திர ரகசியங்களையு முரைப்பது எனவும் காரணங் கூறுப. † குதிரைத்தேரினன் - சூரியன். ‡ துரிசு - குற்றம். § பகுதிவிகுதி, இடைநிலை, சாரியை, சந்தி, விகாரம்போன்ற ஆறுதாரங்கள் என்க.

ஆடினர்சிலவர்கைகள்கொட்டியல்லமன்பெரியதோர்புகழைப்
பாடினர்சிலர்விழிபொழிவெள்ளம்பாய்வுறக்குவித்தகைதலைமேற்
சூடினர்சிலவர்நிலமிசைவீழ்ந்துதொழுதனர்சிலவர்மெய்ப்புளக
மூடினர்சிலவர்பரவினர்சிலவர்முக்கணனடியவரன்றே. (ருகூ)

* இந்தியம்விடயங் கரணமெய்யென்னு மியாவையுங் காண்கில
னேந்து, மந்தரவணைமே விவர்ந்திருந்தருளு மண்ணலைக் கண்டவப்
பொழுதே, முந்தியபாமா நந்தவாரிதியுள் மூழ்கினனழுந்தின னம்மா,
† தந்திரமெவற்றுஞ் சிறந்ததுசைவ தந்திரமெனு மருணந்தி. (சு௦)

‡ மண்டலமவத்தை குணமபிமான மலமிவையனைத்தையுங் கடந்
துட், கண்டிசெவ்வண்ணம் புறத்துநீயெம்மைக் காணியவமைத்தவச்செ
ய்கை, வெண்டிரைசுருட்டுங் கருங்கடலுலகில் வேறுளார்செய்வதன்றெ
ன்று, தொண்டர்கடுதிக்கும் வசவனைத்துதித்தான் சுரரெலாந்துதிக்கு
மெம்பெருமான். (சுக)

உன்னருளுளதேற்கபலன்மாமெறழிலுமொருசிறிதுரும்புசெய்கிற்கு
மென்னகல்வசவன்புகன்றுகைகூப்பியிணைவிழிபுனலுகவுருகித்
தன்னுணர்விலதுய்வசமறந்திப்பத்தண்க செம்மணிதுயின்ற
பொன்னரியணைமேல்விசும்புறவுருந்தான்புல்லருமல்லமதேவன். (சுஉ)

இருபத்திரண்டாவது,

சூனியசிங்காசனத்திலிருந்தகதி

முற்றிற்று.

கதி-உஉ-க்கு திருவிருத்தங்கள்-க௦சஎ.

---

* இந்திரியம் - ஞானேந்திரியம் ஐந்தும், கருமேந்திரியம் ஐந்துமாம், விடயமாவன - சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம் என்பனவும், வசனம், கமனம், தானம், விசர்க்கம், ஆனந்தம் என்பவுமாம். கரணம். அந்தக்கரணங்கள். மெய் - தூலவுடல். † தந்திரம் - நூல்கள். சைவதந்திரம்- காமிக முதலிய சிவாகமங்கள். ‡ மண்டலம் - அக்கினி, சூரியன், சந்திரன் என்னு மும்மண்டலம். அவத்தை - கீழாலவத்தை, மேலாலவத்தை. மலம் - ஐவகைப்பாசம்.

உ

சிவமயம்.

இருபத்துமூன்றாவது,

ஆரோகணகதி.

வேறு.

ஒருவருண்ண வொருவர்பசிகெடார்
தரையிலெண்ணுந் தகுமொழிபொய்த்திட
வருளினல்லம ரரும்பசிகெட
விரவியுண்ட மிகுதிவிளம்புவாம். (௧)

தண்ணந்திங்களிற் றண்ணெனத்தண்கதிர்
வண்ணந்தன் றரு ஞாயிறுவார்சிலைப்
பண்ணங்குன்றுறு பான்மையிறுதனத்
தெண்ணங்தேவ னிருந்தருள்காலையில். (௨)

வசவனுள்ளம் வயல்புகுநீரென
விசயனல்லமன் மேனிவடிவமா
யசைவிலன்பிறி தொன்றுமறிந்தில
னிசையுமோவிய மென்னவிருந்தனன். (௩)

கழுமணித்தவி சென்னுங்கலத்திடை
யழிவறத்திக ழல்லமனுகிய
செழியநற்சுவை சென்னவசவனும்
விழியினுக்கு விருந்திட்டனனரோ. (௪)

முனிவினைக்கொலு மோளிகைமாறனும்
வினையினைத்தெறு மெய்ம்மடிவாலனுந்
தனைநிகர்க்குந் தவிசமர்பூவினை
மனமெனப்படும் வண்டுறவிட்டனர். (௫)

முன்னிருந்த முதுக்குறைவாளரும்
பின்னடைந்த பெரியருமாகிய
மன்னிருந்த மணித்தவிசின்புடைத்
துன்னியெங்கணுஞ் சூழ்ந்தனர்தொண்டரே. (௬)

புண்டரந்திரு நெற்றியிற்பூசிமெய்க்
* கண்டியென்னுங் கலனணிவார்சிலர்

---

* கண்டி - பாவங்களை யெல்லாங் கண்டிப்பது உருத்திராக்கம்.

பண்டைநான்மறை யின்பயனாகவே
கொண்டவஞ்செழுத் துங்குறிப்பார்சிலர். (எ)

நந்தனந்தரு நாண்மலர்மஞ்சனஞ்
சந்தனஞ் * சுடர் தண்புகையாதிகொண்
டிந்தியங்க ளெலாமடங்குள்ளமோ
டந்திவண்ணனை யர்ச்சிப்பரோர்சிலர். (அ)

தாவில்பூசனை தாம்புரிகிற்பதிற்
பாவெலாஞ்சொலப் பட்டிடுமைம்புலக்
காவல்செய்யுங் கருத்துடையார்தமக்
கேவல்செய்தனன் றென்றுசெய்வார்சிலர். (௯)

பூசனைத்தொழில் பூண்பதினெண்மடங்
கீசனைத்துதித் தேத்துதனன்றென
வூசலொத்த வுளமிலராய்ப்புலத்
† தூசிநிற்பத் துதிப்பவரோர்சிலர். (கO)

அங்கலிங்க மயக்கமிதுவென
மங்கலந்தரு மாமறையின்முடித்
தங்குறுந் ‡ தத் துவமசிதன்பொருள்
பங்கமின்றிப் பகர்பவரோர்சிலர். (கக)

பாசமேது பசுவெனப்பட்டதே
தீசன்யார்பதி யெவ்வகையாருயிர்க்
காசுதீர வருளுமருளுடைத்
தேசிகாவெனத் தேர்பவரோர்சிலர். (க௨)

புறந்தினஞ்செயும் பூசையினன்றெனச்
சிறந்தகஞ்செய் தியானமருவிமெய்ம்
மறந்திருந்த மனஞ்சிவலிங்கமுற்
றிறந்திடுந்திற மெய்தினரோர்சிலர். (கங)

ஓடிமீளு முயிர்நின்றிடாதெனி
னீடுமாயன நிற்பதன்றாதலால்
வீடுமேவரி தென்றுவிதிமுறை
நாடிவாயு நலிபவரோர்சிலர். (கச)

* சுடர் - தீபம். † தூசி - முற்செல்லும்படை. ‡ தத்துவமசி என்னும் மகாவாக்கியம் ஆனது சீவன் மலவலியினின்றும் நீங்கிப் பிரமமாகிய சிவத்தோடு இரண்டறக் கலக்கும் அத்துவிதவுண்மையை விளக்குமென்க.

இனையராகி யிருந்தவக்காலையி
லனையணுகிய வல்லமன்றன்னிடை
நினைவெலாமுற நின்றுதமதிடை
மனமிலாத வசவனைக்கண்டனர். (கரு)

வேறு.

பெரியவர்சிறியவ ரென்னும்பெற்றிமை
யரவணிகடவு ளடியார்தம்முளே
தெரிபவனெவனவன் சிறியனேயென
விரிவுறுமறையெலாம் விளம்புமென்பவே. (கசு)

* ஆவுரித்திடினுநீ றணியுமன்பனம்
மாவுரித்தவனென வணங்கத்தக்கவன்
பூவுரித்தவன்பதம் புனையப்போற்றுற
நாவுரித்தெனமறை நான்குமோதுமால். (கஎ)

வந்தவர்வருபவர் வருகின்றார்களா
மந்தமிலடியர்மாட் டாற்றுஞ்செய்கையைச்
சிந்தனைசெய்கிலன் றேசிகன்செயு
மிந்திரசாலமுற் றிருந்துநந்தியே. (கஅ)

பத்தியிற்றவரினேன் பாலிருந்துநாந்
துய்த்துடற்சுமப்பதிற் றுறத்தனன்றென
மெய்த்தவக்குழாமெலாம் வெருண்டுபோயின
வத்தனற்றண்டநா யகனைவிட்டரோ. (ககூ)

துன்றியமெய்த்தவர் துறந்துபோயபின்
மன்றல்செய்மற்றைநாண் மனையையொத்தொரு
தன்றனிநற்புரந் தனிப்பக்கண்டன
னன்றறிநற்செய னந்திதேவனே. (உ0)

வழுவினனன்புசெய் வழியையின்றுநான்
குழுவுறுமடியவர்க் குறித்துசெய்தவிவ்
வொழிவறுமடிசிலுண் டொழிந்திடாதுதீர்ந்
தழிவுறுமேயென வகந்தளர்ந்தனன். (உக)

---

* "ஆவுரித்துத் தின்றுழலும் புலையரேனுங் - கங்கைவார்சடைக் கரந்தார்க்கன்பாரி லவர்கண்டீர் நாம்வணங்குங்கடவுளாரே" என்ற தேவாரத்தின் கருத்தைப் போற்றினர்.

சங்கமபத்திசெய் தண்டநாதனே
சங்கமபத்திசெய் தகைமைபூண்டுளான்
சங்கமபத்தியிற் றவறினேனென்றாற்
சங்கமபத்திசெய் தன்மையெண்மையோ. (உஉ)

இழப்பினும்வெறுப்பினு மில்லினுள்ளன
வழிப்பினுமுடம்பினை யரிந்துகொல்லினும்
பழிப்பறுசங்கம பத்திசெய்பவ
னொழிப்பதுபிறவியென் * றுலகமோதுமே. (உ௩)

இம்முறைசங்கம பத்தியெய்திய
வெம்முடைநந்தித னெண்ணமுற்றற
வம்மடையடிசிலுண் டமலன்மாதவர்
தம்முறுபசியெலாந் தணிப்பவுன்னினான். (உச)

ஒருவன்யான்சிறுபசி யுடையன்சிற்றுணா
விரைவுறவிடுதி நீ வேண்டுமாறுபின்
பரிவுளவடியவர் பாற்செயென்றனன்
பொருவறுவசவனை நோக்கிப்போதகன். (உரு)

ஐயனுமுனிவுறா தருளும்வண்ணம்யான்
செய்யுநல்வினையென மகிழ்ந்துதேவனைப்
பையவுண்மனையிடைப் பணிந்துகொண்டுபோய்ப்
பெய்யுமென்மலர்மணிப் பீடத்தேற்றினான். (உசு)

எற்றியவருள்வச வேசனெம்பிரான்
காற்றுணைமலர்களைக் கந்தமஞ்சன
நாற்றமென்மலர்நறும் புகைவிளக்கெனப்
போற்றியவிவைகொடு பூசைசெய்தனன். (உஎ)

பூசனைசெய்தபின் போற்றிநின்றுபொற்
பாசனமமைத்துமென் பதம்படைத்துமேல்
யோசனைகைகமழ் கறியுமொள்ளிய
போசனமுறையிடப் புரிந்துநந்தியே. (உஅ)

அருந்துகவெனவடி தொழலுமக்கலந்
திருந்தியவமுதுளோ ரவிழுஞ்சேடியா
தருந்தினனேரிமைப் போதினல்லமன்
பொருந்தியவவரிறும் பூதராகவே. (உகூ)

* "உலகெலா [illegible] ந்தோர் பாட்டே—திகழ்ச்சிவவர்கட்டாகலான"
என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உயர்ந்தோர் மேற்று.

பின்னரு மம்முறை பெய்யவையனவ்
வன்னமுமம்முறை யருந்திப்பின்னரும்
பின்னருமம்முறை பெய்யவுண்டனன்
றன்னுளம்வியந்தனன் றண்டநாயகன். (ருO)

சிறுச்சிறிதனமிடுஞ் செய்கையாலரு
ளிறைக்கெழிலுதரமவங் நெருப்பெழுந்ததால்
விறற்கனலம்முறை விறகிடக்கனன்
றுறப்பெரிதெனவெழுந் தோங்கல்போலவே. (ருக)

எண்ணியவெண்ணியாங் கியற்றுமேவல
ரண்ணலும்வருகென வழைத்துநம்மனைப்
பண்ணியபதமெலாம் படைமினென்றலுந்
துண்ணெனவனமிடுந் தொழிறொடங்கினர். (ருஉ)

வேறு.

அளவறுமடியர்க்கெல்லா மாக்கியவடிசிற்குன்றங்
கொளவுறுகூடையோடு கூடைகடாக்கக்கொண்டு
வளமுறுகயிலைக்குன்றம் பெயர்ந்தென வைத்ததன்னைத்
தளவுறழடிசிலெங்க டம்பிரானெதிர்குவித்தார். (ருந)

பருப்பொருப்பொருப்பெனத்தாம் படைத்தனர்சிலரெடுத்து
விரைப்புதுநெய்கவிழ்த்து விடுத்தனர்சிலர்மணக்கும்
பொரிக்கறிபளிதம்பாகு புளிங்கறிபலவுமெல்லா
நிரைத்தொருசிலர்சொரிந்து நின்றனர்முகில்கள்போல. (ருச)

வடைபடுதிகிரியாக மாங்கனிகவண்கல்லாக
வுடைபடுகழைக்கரும்பங் கொண்கதையாகக்கொண்டு
கடைபடுமுலகிற்கெல்லாங் காரியகருத்தன்முன்னர்ப்
படைபடையெனச்சொரிந்தார் படைமுகத்திளைஞர்போல. (ருரு)

குளங்கரையாகவந்தக் குளத்தினுட்பசுவின்றீம்பால்
விளங்குறுமமுதமேவலை விடுத்தனவிட்டார்சிலலோ
ருளங்கனி * மூவர்செய்யு ளொத்த ‡ முக்கனியுமேனோர்
வளங்கெழுதொடர்புப்பாலு மற்றைய $ பழமுமார்த்தார். (ருசு)

---

* மூவர் செய்யுள் என்றது - திருஞான சம்பந்தநாயனார், திருநாவுக்கரசுநாயனார், சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் என்னும் இவர் செய்தருளிய தமிழ் வேதத்தை, எம்மனோர் தொடர்பு என்றது மற்றைய திருமுறைகளை. ‡ முக்கனியாவன:—வாழை, பலா, மா. $ மற்றைய பழம்:—முந்திரி, சீவராட்சி, பேரீச்சங்கனி முதலியன.

எண்ணிலரிடுவ வெல்லா மினியன வின்றென்றேன்
கண்ணிமையொடுங்கு முன்னர்க் கடிதயின் றுதவுறாமல்
வண்ணமென்மலர்க்கைவாங்கி வறிதிருந்தனனெனங்கோன்றேர்ப்
பண்ணவன்பரிக்குமேடு பள்ளமென்பனவங்குண்டோ. (௩௭)

சற்றினுமுண்கவென்று தமருபசரியாவண்ணஞ்
சற்றினு மிடுகவென்று தம்பிரானுண்ணுகின்றான்
மற்றிதுகண்டுநின்றோர் மட்கலமொழியவேறு
பற்றிலையென்றுநந்தி திருமுகம்பார்த்துச்சொன்னார். (௩௮)

உண்விளையாடல்செய்பு மொருவனைக்கண்டுவேன்மேற்
கண்விளையாடுநெற்றிக் கடவுண்மெய்யடியாரெல்லாம்
விண்விளையாடுஞ்சோலை வியனகரிடத்திற்செல்வப்
பெண்விளையாடுந்தம்மிற் * போனமிடுதற்கெண்ணி. (௩௯)

பாண்டின்மேலேற்றிவந்தும் பானையிற்சுமந்துவந்தும்
வேண்டியபாகமுற்று வேறுவேறாயவன்ன
மாண்டகைக்குரவனுண்ண வளவிலர்சொரிந்துயர்த்தா
ரூண்டழல்வெறுக்கும்வண்ண மூட்டுவமென்பார்போல. (௪0)

மலையெனவமலஞான வாரிமுன்சொரிந்துயர்ப்பா
ரிலைமலர்பசுங்காய்கந்த மிளஞ்செழுந்தண்டாற்செய்த
வுலையமைபல்காயம்பெ யொண்கறியமுதுவேறு
பலபலமுறைமயங்கப் படைப்பர்வல்விரைந்துவந்து. (௪௧)

† குய்கமழ்கறிகளிட்டுக் குவிப்பவர்சிலரெடுத்து
நெய்கவிழ்கையராகி நிற்பவர்சிலர்நிரம்பப்
பெய்கவிழ்சொரியென்றான்பால் பெய்பவர்சிலரளைந்த
கைகமழ்தயிர்க்குடத்தாற் கவிழ்ப்பவர்சிலரங்கம்மா. (௪௨)

இட்டவர்மறியவன்ன மிடுதற்குவிரைந்துசெல்வார்
முட்டுவரெதிர்நடந்து மூரல்கைவாங்கிவாங்கிக்
கொட்டுவரடிசிறந்த கூடைகள்கவிழ்த்தெறிந்து
தட்டுவானம்படைக்குந் தம்பிரானடியரன்றே. (௪௩)

இன்னணம்படைத்தவெல்லா மிமைப்பினிலயின்றசைவ
மன்னவன்வயிற்றுவெந்தீ வளர்த்திணிர்தீயிரெல்லா
மென்னநல்வசவதேவ னிருந்தபல் ‡ பண்டங்கொண்டு
முன்னவன்பசியையாற்ற முன்னிமற்றிதனைச்[illegible]தான் (௪௪)

* போனகமிடுதற்கெண்ணியெனப் பாடமுமுண்டு. † குய்-தாளிதம். ‡ பண்டம் - அரும்பொருள்.

அவரையும்பயறுமெள்ளு மரிசியுமவலுங்கொள்ளுந்
துவரையுங்கடலையுஞ்செஞ் சோளமுநெல்லும்புள்ளுங்
குவரையுங்கயிலையும்பொற் குன்றமும்போலஞாலத்
தெவரையுங்களிப்புச்செய்ய வெங்கணுங்குவிப்பித்தானால். (சரு)

* குன்றெனக்குவித்தவெல்லாங் கொள்ளெனக்கொண்டுதம்பன்
மென்றரைக்கணத்துளின்னு மெவ்வணகொணர்தியென்ன
வன்றிறற்றண்டநாதன் மனத்தினாலவையியற்றி
நின்றிடத்தம்பிரானு நினைவினாலவையயின்றான். (சசா)

நோக்கினாலளித்தவெல்லா நோக்கினாற்றொலைத்தானந்தி
வாக்கினாலளித்தவெல்லாம் வாக்கினால்வள்ளலுண்டு
போக்கினானிடுதலுண்ண லென்னுமப்போரின்கண்ணே
தூக்கினாலிருவர்தாமுந் தோல்வியுற்றுடைந்தாரில்லை. (சஎ)

படைத்திடுந்தொழின்முயன்ற பத்மனதியல்புமன்ன
துடைத்திடுந்தொழிலினின்ற தூயவனியலுநோக்கி
யடுத்தநற்பத்தரெல்லா மனையவரிருவர்சீரு
மெடுத்துரைத்துளம்வியப்புற் றிறைஞ்சினரொருங்குமாதோ. (சஅ)

இடுதற்குவல்லானந்தி யிடும்பொருளெவற்றையுங்கை
தொடுதற்குவல்லானிந்தத் தூயவனென்பரிவ்வா
றிடுதற்குவல்லாரில்லை யென்பரிவ்வாறுநாங்கை
தொடுதற்குவல்லார்தம்மைச் சொல்லவுங்கேளேமென்பார். (சகூ)

கண்ணப்பனன்பினானே கறியெனவமைத்தவூனை
யுண்ணப்பனாளின்வேறு முயிருணவின்றாவனென்று
வண்ணப்பொன்னனையசென்ன வசவதேசிகன்வணங்கி
விண்ணப்பஞ்செய்தான்றுங்க விடைமுகங்கரந்தானோடு. (ருO)

வேறு.

சென்னவசவன்சொல்லியவச் செயலேசெய்யுஞ்செயலென்று
மன்னுமருளின்மடிவால மாச்சிதேவன்வந்துரைப்ப
வென்னையுடையானும்மொழியே யெனதுமனத்தைத்தேற்றுமது
பின்னையுளதோ ‡ கதகமலாற் பெருநீர்தெளித்தற்கென்றுரைத்து. (ருக)

---

* இங்ஙனமே விநாயகக்கடவுளும், நாமேபிரமமென் றகங்கரித்த சனகனிடம் அந்தணவடிவங்கொண்டு சென்று, அவனிடுவித்த வுணவுகளை யெல்லாமுண்டு வறியனாக்கி அவன் பிரமையை யொழித்தானெனப் பார்க்கவபுராணங்கூறிற்று. ‡ கதகம் - தேற்றாங்கொட்டை.

பொறிகள்காணம்பூதங்கள் புலன்கண்மற்றும்பல்வகைய
கறிகளாகவாருயிரே கலந்துண் * பதமாரீயுண்ணப்
பெறுகதிலன்யானெனநின்று பிறவிப்பிணிதீர்மருத்துவன்ற
னறியமலர்மெல்லடிபணிந்தா னையாளுடையவருணந்தி. (ருஉ)

வசவனிலைகண்டருண்ஞான வள்ளலல்லமப்பெயரான்
பசியின்வந்தேனலன்பொருட்குப் படர்காமக்குகந்திலன்யான்
கசியுநினதுமனத்தன்பு காணவந்தேனென்றேத்தி
யிசையின்மலிபமாணடியார் யாருமகிழவெதிர்த்தணைத்தான். (ருங)

கண்போலுயிர்கள்கண்டறியக் கதிர்போற்காட்டும்பெருமானே
யுண்போன்யானுட்டுமெனக் கூட்டுமேவினன்றிறுந்தமையா
லென்போலென்போற்பேதமையா ரில்லையில்லையென்றனன்பின்
பண்போடமலனெதிர்நின்றான் பத்திவடிவாயினான். (ருச)

செம்மைநெறியானருணந்தி தேவன்றன்னைப்புகழ்வமோ
பொய்ம்மைதீருமல்லமனைப் புகழ்வமோவிங்கன்றியிவர்
தம்மையிழியாற்காண்பதற்குத் தவஞ்செய்தடலவிறுமபெற்ற
வெம்மையாமேபுகழ்வமோ வெனநின்றனர் † தம்பிரானடியார். (ருரு)

பரிந்தநந்திமுகநோக்கிப் பசித்தாரென்றுநீதளாப்
பிரிந்தவந்தவடியார்தமைப் பிறங்கலனையநின்மாடத்
திருந்தவணங்கிக்கொணர்தியென வறிவானந்தமயன்கூற
விரைந்துவிடைகொண்டெழுந் ‡ அன்பு வெள்ளஞ்சென்றதவரிடத்தில்.

சென்றவசவனருட்குரவன் றிருமேனியிற்றுலங்கணிந்த
மன்றன்மலருஞ்சந்தனமும் வடிவிற்றிகழமடிநிமிர்ந்து
தின்றன்முதலகற்பணைக்கத் தேசுக்குவித்துமுகமலர்ந்து
கொன்றைநகமழ்வேணியடியார் குழாங்களிருப்பக்கண்டனனால். (ருஎ)

கண்டநந்தியடிபணிந்து கடையேன்செய்தபிழையெல்லா
முண்டுபொறுமின்வருகவென வுள்ளங்களிப்புற்றுங்கிருந்த
தொண்டர்வசவநின்பெருமை சொல்லவெளிதோவயிறுராப்
பண்டுபோலவாய்கைதொழிற் படாமையின்றேமின்றென்று. (ருஅ)

தேவருண்ணவவியுணவு செந்தீமுகத்திலிடுதல்போ
லோவில்யாங்களெல்லேமு முண்ணவடிசிலல்லமன்ற
னுவின்மருவவிடுநினையோர் நாவோபுகழுந்தாத்தனெ
வாவியனையநந்திசீ ரமலனடியார்புகன்றேத்தி. (ருகூ)

* பதம் - சோறு. † தம்பிரான் - சிவன். ‡ அன்பு வெள்ளம் -
அன்மொழித்தொகையாய் நந்தியை யுணர்த்திற்று.

உலகிலொருவன்சிவயோகி யுண்ட * தம்மசராசரமா
மலகிலுயிர்களெலாமுண்ட தாகுமென்னமறைகூறு
மிலகுமுரையைக்காட்சியா னின்றுந்தணரவுணர்த்தினான்
கலகவினைகடக்குமருட் கண்ணன்றிகழல்லமதேவன். (கூ0)

ஆதலாலவ்வல்லமனை யருத்தலெம்மையெலாமருத்தல்
பாதமவனைப்பணிதலெமைப் பணிதலாகுமெந்நான்றும்
பேதமில்லைநல்வசவப் பெயரோய்செல்கவென்னமலை
மாதுதழுவக்குழைந்ததோள் வள்ளலடியார்தமைவணங்கி. (கூக)

மீண்டுகந்தியல்லமனார் மென்பூங்கமலவடியிறைஞ்சி
யாண்டபெருமானடியார்க ளன்னையுண்டவுணவுகரு
வீண்டுமகவுமுண்ணல்போ லெங்களையுண்டவெனமாண்டு
பூண்டமகிழ்வோடிருந்தனர்சீர் புனைக்கலநம்புனைந்தென்றான். (கூஉ)

மாறனடித்தவடிபட்ட மன்னுமுயிரின்றிறமெல்லா
மீறில்புகழ்கங்கணவசவ னிட்டவடியிலுண்டுபசி
யாறியிருந்தவாதலினு லல்லமன்பூரணனென்னக்
கூறுமொழிமெய்மெய்யென்று கூறியுலகங்களித்ததால். (கூங)

இவ்வாறருந்தியமைதிபெறு மெங்கள் † பரமயோகிதான்
செவ்வாகியவைம்புலன்வென்ற நல்கூர்வசவன்றனையமர்ந்து
‡ சைவாகமமுஞானமறையுஞ் சாறாம்பொருளையுணர்த்துதற்குச்
செவ்வாய்மலராத்திருவுள்ளஞ் செய்துதனியிற்றிருந்தனனால். (கூச)

இருபத்துமூன்றாவது,

ஆரோகணகதி

முற்றிற்று.

கதி-உங-க்கு திருவிருத்தங்கள்-கககக.

---

* அம்ம - வியப்பிடைச்சொல். சாம் - சஞ்சரிப்பன, இயங்குதிணைப்பொருள். அசாம் - சஞ்சரித்த லில்லாதன, நிலைத்திணைப்பொருள். † பரமயோகி - ஞானயோகமுடையவன். ‡ "வேதமொடாகம மெய்யாமிறைவனூ லோதும்பொதுவுஞ் சிறப்புமென்றுன்னுக - நாதனுரையிவைநாடிலிரண்டந்தர்-பேதமதென்னிற் பெரியோர்க்கபேதமே" என்ற திருமந்திரச்செய்யுளா லிரண்டு மொருபொருளன வென்க.

உ

சிவமயம்.

இருபத்துநான்காவது,

மனோலயகதி.

வேறு.

மயங்குதலின்றி மனோலயமெய்திற்
சயந்தருமுத்தி தலைப்படுமென்று
நயந்தருமல்லம நாதன்விளங்க
வியம்பியவண்ண மியம்புது மன்றே. (க)

பத்தர்கடங்கள் பசிக்குணுமையன்
றத்துவநல்கு கருத்தொடுதங்க
வத்தலையன் பொடகங்குழைகின்ற
வித்தகநந்தி விளம்புவனன்றே. (உ)

விருப்புவெறுப்புரு வாம்விடயத்தோ
டிருக்குமயற்சக மென்பதிலாமற்
பாப்பிரமத்தியல் பார்ப்பதெனக்குத்
தெரித்தருளென்றுரை செய்துதுதித்தான். (௩)

அண்ணலுமார்வ மடைந்தருணந்தி
மண்ணுலகோர்தனை மாறபுஞானக்
கண்ணுறு மாறு சடாவினையென்று
புண்ணியனோடு புகன்றிடுகின்றான். (௪)

* யானெனதென்ப திருந்திடுகாறு
ஞானமுறானது நண்ணிலனாகிற்
றானிலையாத சகந்திகழ்கிற்குந்
† தீனமிலாத சிவந்திகழாதே. (௫)

கறங்கெனுமாறுழல் கின்றகருத்துப்
பிறந்திறவாத பெரும்பிரமத்தி
னிறந்திடில்யானென தென்னுமகந்தை
மறைந்திடுமன்றி ‡ மறைந்திடுமோதான். (௬)

யானிதுசெய்வ லெனக்கிதுசெய்வ
ரேனையரென்ன விருந்தகருத்தான்
மேனிகழ்முத்தி விரும்பவிருட்டாற்
பானுவைமேவுறு பற்றைநிகர்க்கும். (௭)

இருவினைதாம்வரும் யானெனலாலவ்
விருவினையால்வரு மின்பொடுதுன்ப

* யான் என்பது-அகாரம். என தென்பது-மகாரம். † தீனம். வறுமை. ‡ மறைந்திடுமோ - அறியுமோ. எனவே முத்தியிலும் மும்முதலு முண்டென்றதாம்.

மிருவினையானென லின்றெனிலில்லை
யிருவினையில்லெனி லில்லைபிறப்பே. (௮)

மனத்தையடக்க மனந்துணையாகும்
பிணைத்துணையின்றது பெற்றனனாயிற்
றனிச்சிவமேயொரு தானெனவாழ்வ
னினைத்துமறந்து நிலத்துழலானே. (௯)

* வாரணமாகு மனத்தையடக்கிற்
காரணமாயை களைந்தொழியாத
பூரணமாகிய போதமடைந்திட்
டாரணமோது மரும்பொருளாவான். (௧௰)

வேறு.

விரிந்தநெஞ்சங்கருவியாம் விடயமுணரவிரியாம
லொருங்குநெஞ்சங்கருவியாந் தன்னையுணரவொருங்காமல்
விரிந்தநெஞ்சமுடையவனை விடாதுபிறவியென்றுணர்க
வொருங்குநெஞ்சமுடையானை புறாதுபிறப்பென்றுணர்கவே. (௧௧)

அந்தக்கரணசுத்தியே யறிவையறிதற்சாதனமவ்
வந்தக்கரணசுத்திதனக் கறையுங்கருமமாரணங்க
ளந்தக்கரணசுத்திதா னாவதவாவற்றிடுதலே
யந்தக்கரணசுத்தியினா லடைவன்பிண்டப்பெயான்றே. (௧௨)

ஆசையறுதல்வீட்டின்ப நேரேயடையக்காரணமா
மாசையறுதலலதில்லைப் பலநூலனைத்துமாய்ந்திடினு
மாசையறுவோன்சிவனாத நிண்ணமெனநன்றறிந்திருந்து
மாசையுறுதலென்கொண்டோ வந்தோமனிதரறியேமே. (௧௩)

ஆசுதீர்ந்தமனத்திடை யன்றியுணர்வுதோன்றாது
மாசுதீர்ந்தவாடியிடை யன்றிவதனந்தோன்றுமோ
பாசநீங்குபாஞ்சுடரை நினைந்தன்னைவாற்பற்றுமனங்
† காசநீங்குகண்போலத் தன்னைக்காணவிளங்குமால். (௧௪)

வானமல்லேன்வளியல்லே னழனீரல்லேன்மண்ணல்லேன்
ஞானமல்லேன்வினையல்லே னானேசிவமென்றெண்ணினே
னூனமில்லாவொருசிவமே யாவனிவ்வாறனாதா
னீனமெல்லாமுடையவுடம் பெடுத்துச்சுழலுமெஞ்ஞான்றும் (௧௫)

* வாரணம்-யானை. † காசம் - கண்ணைமறைக்கும் ஓர்விதநோய்.

தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவனே யறிந்தான்றன்னையுண்மையாத்
தன்னைச்சிவமென்றறியாதா னறியானென்றுந்தன்னுண்மை
* தன்னைச்சிவமென்றறிந்தவன்றே தாழ்வாம்பாசந்தனைநீப்பன்
றன்னைச்சிவமென்றறியாதான் றனக்குப்பிறப்பேதுணையாகும். (௧௬)

தன்னைப்பேதமாய்க்காண்கை சகத்திற்காணப்பட்டதாந்
தன்னைப்பேதமறச்சிவமென் றறிவோன்ஞானிதானொருவ
னென்னக்கருதிமறையதுநீ யானேயென்ன † வத்துவிதந்
தன்னைப்புகலுங்கண்டதனைச் சாற்றன்மறையின்கருத்தன்றே. (௧௭)

தூய்தாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தாமேசிவமாத்தோன்றுமாற்
றீதாகியநெஞ்சுடையார்க்குத் தெளியவபேதமிகலின்றி
வேதாகமங்கள்விளம்பிடினும் விளங்காதென்றும்வேறென்னும்
வாதாலழிவாவர்மாயை மயக்கமயங்குமதியினர். (௧௮)

நெஞ்சஞ்சோகம்பாவனையி னிற்கநிறுத்திவிடயங்க
ளஞ்சுந்துறவாத்துறந்தசிவ யோகியொருவனடியிணையிற்
றுஞ்சுந்திருமான்முதலமர ருள்ளமவனைத்துதித்திறைஞ்சா
தெஞ்சுந்தவமாமுனிவரிலை யெனநான்மறையுமியம்புமால். (௧௯)

என்றுகருணைபொழிவிழியெங் கோமானுண்மையினிதியம்ப
நின்றவசவாயனுள மழல்சேர்மெழுகினெக்குருகிச்
சென்றுகுரவனடிபணிந்தான் சென்னவசவன்முதலாகத்
துன்றுசரணருய்ந்தனமையா மென்றுதுதித்துத்தொழுதனரால். (௨0)

இவ்வாறருளாற்றனையுணர்த்தி யிருந்தஞானவியல்வீர
சைவாசிரியனல்லமனித் தரையிற்பருவந்தலைசிறப்ப
வெவ்வானினைந்துதனைநோக்கி யுற்றவடியார்க்குபதேசஞ்
செய்வானியன்றவடிவொடுசென் றருள்செய்செயல்செய்துலாவினன். ( )

இருபத்துநான்காவது,

மனோலயகதி

முற்றிற்று.

கதி-௨௪-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௧௧௩௨.

---

* தன்னைச் சிவமென்றென் றறிவனன்றே பாசந்தனை நீப்பன் எனவும் பாடம். † அத்துவிதத்தி னிலக்கணத்தை "பண்ணையு மோசையும்போல" என்னும் சிவஞானபோதச் சூத்திரவெண்பாவிற்கு மாதவப் பெருந்தகைச் சிவஞானயோகிகள் உரைத்த மாபாடியத்திற் கண்டு உண்மைகடைப்பிடிக்க.

சிவமயம்.

இருபத்தைந்தாவது,

மான்மியகதி.

வேறு.

வியனிலமேவிய விழுமியோர்க்கெலாஞ்
செயிரறுமல்லமன் செய்தநன்றியைக்
கயிலையினுதல்விழிக் கடவுடன்புடை
மயிலியலொடுசொலு மாறுகூறுவாம். (க)

ஆயிடையருணந்தி யாதிமாதவர்
நேயமோடமர்வுற நிறுவியல்லமன்
மாயிருஞாலமேன் மானிடர்க்கெலாம்
போயருள்செயுந்தொழில் பூண்டுளானரோ. (உ)

இன்னணமல்லம னிருநிலத்துறத்
தன்னிகர்கயிலையிற் சிங்கந்தாங்கிய
பொன்னணைமிசையமர் புராரிதன்னொடு
மின்னணிமுலையுமை விளம்பன்மேயினள். (ங)

அல்லமனருள்பெறற் கடைந்தநந்தியோ
டெல்லையினின்கண மெனதுநற்கலை
மெல்லியனிலமிசை மேவிச்செய்ததென்
* சொல்லுதியெனவுமை யிறைவன்சொல்லினன். (ச)

நந்திநல்வசவனு நாமங்கொண்டமர்ந்
தந்தமிலெம்மடி யவனராமெனப்
புந்திசெய்தவர்விழை பொருளளித்தமண்
சிந்தியநிலமிசைச் சிறப்புற்றனரோ. (ரு)

அறஞ்செயுநின்கலை யாகுமங்கைபோய்ச்
சிறந்துளவுலகின்மா தேவிப்பேர் † பெறீஇ
மறஞ்செயுமதன்வலி மாளமாய்த்தெலாந்
துறந்தனள்குரவனைத் துருவிப்போயினள். (சு)

---

* சொல்லுதியெனவுமை யென்பதற்கு சொல்லுவாயென்று வுமையவள் கேட்கவென்றுரை கொள்வது சிறப்பு. † பெறீஇ - சொல்லிசையளபெடை. பெற்று என்பது பொருள்.

நண்ணியநங்கண நாதர்தாமுமக்
கண்ணகன்ஞாலமுற் றெம்மைக்காணிய
வண்ணநல்வினைகள்பல் வகைபுரிந்தவ
ரெண்ணியபலநக ரிடத்துவைகினர். (எ)

அளக்கரும்விரதா ரவரிருந்திடத்
துளக்கமினிலையுடைத் தூயநல்லமண்
கொளக்குறைபடாதபே ரின்பங்கூட்டுண
விளக்கினனுலகினில் வீரசைவமே. (அ)

வேறு.

எவ்வகைச்சமையத்திற்கு மிறைவனேயெனினுநேயஞ்
சைவநற்சமயத்துற்றான் சைவத்தும்வீரசைவத்
தவ்வவர்பிறவிநீக்கு மல்லமன்விருப்பமுள்ளான்
மைவரிக்கயனெடுங்கண் மடவாலென்றான்வள்ளல். (கூ)

* சமையமெவ்வகையினுந்தான் சைவமேலாயதென்கொ
லமையுநல்வீரசைவ மதனினுஞ்சிறந்ததென்கொ
லிமையவர்பரவுமுக்க ணெம்பிரானருள்செய்யென்ன
வமையமைவள்ளினவவேழ முரித்தவன்விளம்புமன்றே. (கo)

உரைக்குமெச்சமயத்திற்கு முத்தரபாகஞ்சைவந்
தரிக்குமச்சைவத்திற்குத் தரமெனவீரசைவந்
தெரிக்குநற் † காமிகாதி சிரத்தினிற்றிசழுங்கண்டா
யரிக்குரற்சிலம்பாற்று மடிமலர்த்தடங்கணல்லாய். (கக)

‡ புறந்தருசமயப்புக்குப் புறமலாச்சமயத்தெய்தி
யறந்திகழ்சைவமுற்றுங் கதிற்சரிதாதியாற்றிச்
சிறந்துளவீரசைவஞ் சேர்ந்தபின்வீடுநண்ணு
நறுந்தளிர்கவற்றுமேனி நன்மலர்வல்லியன்னாய். (கஉ)

அருமறைமுடியுஞ்சீர்சா லாகமமுடியுமொத்துப்
பொருமறமிலாமன்முற்றும் பொருளினைவிளங்கக்காட்டித்
தருமுறையதனால்வீர சைவமேதலைமைத்தாமிவ்
விருமறுவறநன்னூலு மிதிற்பிரமாணமாகும். (கங)

---

* சமயங்களாவன - புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சமயம், அகச்சமயம் என்பன. † காமிகாதி - காமிகம் முதலாய இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்கள். ‡ இச்செய்யுள் "புறச்சமயநெறி நின்றுமகச்சமயம் புக்கும்" என்னும் சிவஞானசித்தியார்த் திருவிருத்தத்தின் கருத்தென்க.

ஒன்றொருவிடயந்தன்னி லுறுசுவைநிறைவென்றாக்கி
யென்றுமெம்முகத்தளித்திட் டெம்பிரசாதங்கொண்டு
துன்றுறுகருமமுன்னாத் தூய்மையிவ்வீரசைவத்
தன்றிவேறொருமார்க்கத்தி னடுக்குமோவடுக்கண்மாதே. (கச)

ஆதலால்வீரசைவத் தறிவினையறியச்செய்தான்
மாதர்மாதேவியாமுன் வண்கலைமாதினுக்கு
மேதையாம்வசவனாதி மெய்யடியவர்க்குஞான
போதகாசிரியனென்னும் பொருவிலல்லமன்வேற்கண்ணாய். (கரு)

பருவபேதத்தாற்பேதப் படும்பொருள்பருவங்கண்டு
திருவின்மர்முனிவர்யோகர் சித்தர்கண்முதலானோர்க்குப்
பொருவிலாவல்லமப்பேர் புண்ணியன்புகன்றாட்கொண்டான்
குரவவார்குழன்மடந்தா யென்றனன்குன்றவில்லி. (கசு)

அம்மையுண்மகிழ்வுபொங்க வல்லமன்பெருமைகேளா
மம்மர்செய்துளங்கலக்கு மாயையைக்கடந்தானென்றன்
மெய்ம்மைநின்பவளவாயால் விளம்பநானறிந்தேனென்று
மும்மதில்வலிதொலைத்த முக்கணாயகனைத்தாழ்ந்தாள். (கஎ)

அங்குமைமாதினோடு மல்லமன்பெருமைகூறித்
திங்கள்வெண்முகிழ்புனைந்த செஞ்சடைப்பரமன்மேவ
விங்கருண்மேகமென்னு மிணையிலெங்குருகுகேசன்
மங்கலமுத்தியின்பம் வழங்குமத்தொழிலினின்றான். (கஅ)

மூத்தவரிளைஞர்நோயர் முகிழ்முலைமாதர்நல்ல
தீர்த்தொழிலாளர்பொல்லாத் தீத்தொழிலாளரென்றும்
பார்த்திலன்யாவர்மாட்டும் பரிந்தருண்மாரிபெய்து
காத்தனனமலஞான காரணன்குருகுகேசன். (கக)

இன்னவாறருளினானே யிவருறவிவர்வேறென்னா
தன்னைபோலுயிர்கட்கெல்லா மாருமளாருங்குசெய்தே
யென்னையாளெனக்கொண்டாளு மிணையடிக்குருகுகேசன்
மன்னுமாதவர்கணெஞ்ச மலர்தொறும்வாழாநின்றான். (உ0)

எல்லொளியிரவிபோல விருண்மலமிரித்திலங்கு
மல்லமன்சரிதமோதி லறம்பொருளின்பம்வீடாம்
நல்லனபயனோர்நான்கு நண்ணுவனிதனைக்கேட்க
வல்லநல்வினையினானு மற்றவைமருவிவாழ்வன். (உக)

மதியிலார்மதிஞராவர் மகவிலார்மகவுயிர்ப்பர்
நிதியிலார்நிதிபடைப்பர் நிலையிலார்நிலைத்துவாழ்வர்

பதியிலார்பதிகிடைப்பர் பழுதிலிவ்விருபத்தைந்து
கதியினானிரம்புகாதை கற்றவர்கூறக்கேட்பின். (௨௨)

நூல்செய்த காலம்.

பார்கெழுசகாத்த * மூவைஞ் ஞூற்றெழுபானான்காவ
தாகியகரநாமங்கொ ளாண்டுறுவிடைஞாயிற்றிற்
சீர்கெழுமல்லமன்றன் றிருவிளையாடற்காதை
கார்கெழுமிடற்றெங்கோமான் கருணைகொண்டியம்பினானே. (௨௩)
மாசறுமல்லமப்பேர் வள்ளறன்சரிதந்தன்னி
னாசறுஞ்செய்யுளெல்லா மன்புடன்படிப்பார்தம்மை
யேசறுமனிதரென்ன விசைப்பதோகரித்தோல்போர்த்த
வீசனென்பதுவேயன்றி யேதுமற்றேதுவமமா. (௨௪)

வாழ்த்து.

புண்ணியருலகில்வாழ்க புலஞ்செறுநோன்புவாழ்க
பெண்ணொருபாகன்பூசை பேணிவாழடியர்வாழ்க
கண்ணுதலொருவன்சார்ந்த † கற்புடைச்சைவம்வாழ்க
வண்ணலல்லமன்சீர்கேட்கு மாதரவாளர்வாழ்க. (௨௫)
பொருவரும்பூதிவாழ்க பூதியையணிவோர்வாழ்க
திருவளர்கண்டிவாழ்க சிறந்தவஞ்செழுத்தும்வாழ்க
குருவருள்வாழ்கமெய்யைக் கூறுநாவோர்கள்வாழ்க
வெருவரும்பிறவிதீர்க்கும் வித்தகர்வாழ்கவாழ்க. (௨௬)
அல்லமன்சரிதச்செய்யு ளதனிலோர்செய்யுள்கற்க
வல்லவாருத்தமோத வல்லவர்வரையவல்லோர்
செல்வமீதென்னவன்பாற் செவிப்புலனிறைக்கவல்லோ
ரெல்லவரும்பூமிமீதி லென்றும்வாழ்ந்திடுகவன்றே. (௨௭)

இருபத்தைந்தாவது,
மான்மியகதி
முற்றிற்று.

ஆக கதி - ௨௫-க்கு திருவிருத்தங்கள் - ௧௧௫௯.

பிரபுலிங்கலீலை முற்றிற்று.

---

* சாலிவாகன சகாப்தம் ௧௫௭௪-ம் ௵ ஆகிய கர ௵ வைகாசி மாதம் இயற்றப்பட்டது. எனவே இற்றைக்கு ௨௫௨ ௵-க்கு முன்செய்தது என்க. † கற்பு-நேர்மை. சைவசித்தாந்தம் வேறொரு தெய்வத்தைப்புகழாது சிவபெருமானொருவரே பரமபதி யென்னலான் இங்ஙனம் கூறினார்.

உ

சிவமயம்.

புத்தகப் பிரகடனம்.

நல்லாபிள்ளை பாரதம் கவி வாலியம் 2-க்கு	12	0	0
இராமாயணம் சப்தகாண்டம் கவி வாலியம் 2-க்கு	10	0	0
தமிழ்ப் பேரகராதி.	10	0	0
நைடத மூலமும் விருத்திஉரையும்.	4	0	0
நாலாயிரப் பிரபந்தம் இராகதாளமமைந்தது.	3	8	0
ஸ்ரீ பகவற்கீதை நவநீதவசனம்.	1	8	0
வில்லிபுத்தூராழ்வார் பாரதம் கவி.	3	0	0
திருவிளையாடற்பாட்டு.	3	0	0
பாகவதப்பாட்டு முதற்பாகம்.	2	8	0
ஷை இரண்டாம்பாகம்.	3	8	0
ஆரியப்புலவர் பாகவதம் கவி.	3	0	9
பெரியபுராணம் பாட்டு.	4	0	0
கந்தபுராணம் பாட்டு.	7	0	0
விநாயகபுராணம் உபாசனாகாண்டம்.	2	0	0
அடங்கன்முறை சுத்தபதிப்பு	5	0	0
இராமாயணம் பாலகாண்டம் மூலமும் உரையும்	3	8	0
ஷை சுந்தரகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
ஷை ஆரண்யகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
ஷை அயோத்தியாகாண்டம் மூலமும் உரையும்.	3	8	0
தனிப்பாடற்றிரட்டு மூலமும் உரையும் 1-ம் பாகம்.	2	0	0
ஷை 2-ம் பாகம் மூலமும் உரையும்.	2	0	0
பழநித்தலபுராணம் மூலமும் உரையும்.	1	4	0
சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.	1	8	0
அகத்தியர் தேவாரத்திரட்டு, திருவாசகம், திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு, பெரியபுராணச் செய்யுட்டிரட்டு.	1	12	0
சூடாமணி நிகண்டு 12-தொகுதி.	1	8	0
சூடாமணி நிகண்டு பதினொராவது பன்னிரண்டாவது தொகுதிகள்.	0	12	0
தாயுமானவர் நயம்பதிப்பு.	1	4	0
திருவாசகம் நயம்பதிப்பு.	1	0	0
பிரபுலிங்கலீலை அரும்பதவுரையுடன்.	1	0	0